

โทรจิต

ความลับ ชัมชูดิน อะซีมี

โทรจิต คืออะไร

โลกวิทยาศาสตร์สมัยใหม่ มีความคุ้นเคยเป็นอย่างดีกับระบบดาราศาสตร์ และระบบสุริยะ วิทยาศาสตร์ได้มาถึงระยะของความก้าวหน้า ซึ่งมีความต้องการที่จะพยายามเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างแสงของดาราศาสตร์และระบบสุริยะกับดาวโลกของเรา และแสงจากระบบทั้งสองนี้มีอิทธิพลต่อมนุษย์ สรรพสัตว์ พันธุ์พืชและสิ่งไม่มีชีวิตต่างๆ อย่างไร เจ็อนไซและสถานการณ์ของสัตว์ พันธุ์พืชและวัตถุอื่นๆ เปลี่ยนแปลงไปอย่างไร นักวิทยาศาสตร์ยุคใหม่ยังมีความเชื่อ ด้วยว่า ทุกสิ่งทุกอย่างที่ปรากฏอยู่บนโลกนี้ ล้วนเป็นคลื่น ไม่มีอะไรนอกจากคลื่น คลื่นซึ่งไม่สามารถเรียกเป็นอย่างอื่นได้นอกจากแสง

ในเรื่องโทรจิต ความรู้ดังกล่าวเป็นการขุดค้นถึงสิ่งที่ควบคุมอยู่เบื้องหลัง ความรู้สึก ซึ่งยังครอบคลุมจิตสำนึกของเรา ความรู้ที่บอกเราว่า อำนาจแห่ง ประสาทสัมผัสเป็นเรื่องสมมุติและถูกประดิษฐ์ขึ้น

ตัวอย่าง

เมื่อมองเห็นของแข็ง จะรู้ทันทีถึงความแข็งของสิ่งนั้น ทั่วๆ ที่จิตของ เรามิได้สัมผัสกับสิ่งของดังกล่าว

ตามความรู้ทั้งทางวิทยาศาสตร์สมัยใหม่ และศาสตร์ที่ลึกลับอื่นๆแล้ว ทุกสิ่งทีดำรงอยู่ล้วนเป็นการรวมกันของคลื่นและรังสี เมื่อเราให้ความสนใจต่อเนื้อไม้หรือเหล็ก คลื่นของไม้หรือเหล็กนั้นจะสื่อให้จิตของเรารับรู้ ในการสื่อ ต่อจิตดังกล่าวความรู้สึกสัมผัสต่อเนื้อไม้และเหล็กจริงๆ ไม่มีความจำเป็นอีกทั้งจะต้องพิจารณาอย่างลึกซึ้งด้วยว่า คลื่นไม่มีทั้งความหนาแน่นและน้ำหนัก ดังนั้น เราจะรู้ถึงความนุ่มและความแข็งของวัตถุได้อย่างไร ในทำนองเดียวกับการเห็นน้ำ ถึงแม้ว่าน้ำนั้นจะไม่เป็ยกจิตใจของเรา เรา จะกล่าว ว่าน้ำคือน้ำได้อย่างไร ในเมื่อมันไม่ได้เป็ยกจิตใจของเรา

มีสิมากกว่า 60 ชนิดเท่านั้นที่ถูกค้นพบ เมื่อเรามองเห็นสี ไม่เพียงจะ เข้าใจได้ในทันที แต่เรายังได้รับอิทธิพลโดยตรงต่อความจัดจ้านของมันด้วย ความเขียวและสีเขียวให้ผลทางเย็นต่อประสาทของเรา ขณะที่สีแดงทำให้เกิด อาการเคืองตา ไม่ค่อยสบายและทำให้เกิดขึ้น ได้แม้แต่ความรู้สึกที่ขาดดุลยภาพ

ความจริงแล้วทุกสิ่งดำรงอยู่เพราะคุณสมบัติที่ชัดเจนและแน่นอน คุณสมบัติที่แน่นอนและสำคัญ ของคลื่นและรังสี เป็นตัวแยกสิ่งหนึ่งสิ่งใดออก จากสิ่งอื่น รังสีของสิ่งต่างๆ เป็นตัวให้ข้อมูลเกี่ยวกับการดำรงอยู่ของสิ่งนั้น ตามความรู้แล้ว ทุกสิ่งทีดำรงอยู่คืออีกชื่อหนึ่งของคลื่น และคลื่นของแต่ละสิ่งก็แตกต่าง

จากสิ่งอื่นถ้าด้วยเหตุใดก็ตาม เรามีความรู้ในเรื่องลักษณะของ คลื่นที่มีผลในตัวมนุษย์ สัตว์ พันธุ์

พืชและสิ่งที่ไม่มีชีวิต และมีความรู้ว่าจะควบคุมมันได้อย่างไร ดังนั้น เราจึงจะสามารถควบคุมสิ่งเหล่านี้ได้ รังสีหรือคลื่น นั้น ความจริงเป็นการเคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่อง และทุกสิ่งมีสูตรการเคลื่อนไหวที่ตายตัวของ คลื่น

เรายังคงถูกรายรอบอยู่ด้วยเสียงต่างๆ เสมอ เสียงก็เป็นรูปแบบหนึ่งของคลื่น ซึ่งมีความยาวคลื่น ต่างๆ กัน นักวิทยาศาสตร์ประเมินว่ามนุษย์ไม่สามารถได้ยินเสียงที่มีความถี่ต่ำกว่า 20 รอบ/วินาที หรือหาก คลื่นความถี่เกิน 20,000 รอบ/วินาที ก็ไม่สามารถได้ยินได้ คลื่นเสียงที่มีความถี่ต่ำกว่า 20 รอบ/ วินาที จะ ได้ยินได้โดยใช้กระแสไฟฟ้าช่วย ในทำนองเดียวกันคลื่นเสียงที่มีความถี่เกิน 20,000 รอบ/วินาที ก็จะได้ยินได้ โดยใช้กระแสไฟฟ้าเป็นเครื่องช่วยเช่นกัน

การเร้าที่เกิดขึ้นบนจอตา ก็เป็นเพราะรังสีหรือคลื่น ดวงตามีความไวเท่าใด ความพิเศษของแสงที่ รับได้ก็มากขึ้นเท่านั้น กฎของโทรจิตก็โดยการ ผีกลั่นดังกล่าว ความรู้สึกของการมองเห็นถูกทำให้แหลมคม และเพิ่มพูนขึ้น จนไปถึงขอบเขตที่ผู้หนึ่งสามารถแยกแยะระหว่างกระแสของคลื่นสิ่งเร้ากับคลื่น ของ ความรู้สึก ดวงตาเป็นอวัยวะสัมผัสด้านการเห็น และอยู่ภายใต้อิทธิพลของ สิ่งเร้าภายนอก และสิ่งเร้า ภายนอกที่กระทบสมองผ่านทางสายตา ทำให้เกิด การกระตุ้นความรู้สึกของการมองเห็น

ตามที่กล่าวไปแล้วว่า เสียงที่มีความยาวคลื่นมากกว่า 20,000 รอบ/ วินาที สามารถได้ยินได้โดยใช้ กระแสไฟฟ้าช่วย นี่เป็นเพียงเพราะความรู้สึก และความคิดทั้งหมด อยู่ในประเภทเป็นแหล่งของ กระแสไฟฟ้าด้วย ถ้าความ คิดของเราเป็นสิ่งที่อื่นที่ไม่ใช่กระแสไฟฟ้า ก็จะไม่สามารถเอื้ออำนวยต่อกระแส ไฟฟ้าในการนำคลื่นเสียงไปได้ ในเรื่องโทรจิตนั้น ความคิดซึ่งความจริงเป็นกระแสไฟฟ้าได้ถูกเคลื่อนย้าย ไปยังบุคคลอื่นในการเคลื่อนย้ายความคิด จำเป็นที่กระแสนี้ต้องถูกรวมศูนย์ไปที่จุดหนึ่ง หรือพุ่งเป้าไปถึงไป ทางทิศทางใดทิศทางหนึ่งเป็นการเฉพาะ ถ้ายังคงสามารถพุ่งเป้าไปถึงได้ แม้เพียงระยะเวลาอันสั้นก็จะยัง ผลในระยะยาว มนุษย์และสิ่งที่ไม่มีชีวิตอื่นๆ สามารถได้รับอิทธิพลเนื่องจากกระแสนี้ได้

จำเป็นต้องทราบว่า อะไรก็ตามที่เรามองเห็นนั้น มิได้ถูกมองเห็นในโลก ภายนอก รูปแบบทุกอย่าง ที่ปรากฏของจักรวาล สถิตอยู่ในตัวของเราเอง เราคิดว่าสิ่งที่เรากำลังสังเกตเห็นนั้นปรากฏอยู่ภายนอก การ ดำรงอยู่ของสิ่งใดก็ตามในภายนอกเป็นเพียงปรากฏการณ์โดยสมมติเท่านั้น ทุกสิ่งทุกอย่างคือการ ปรากฏ อยู่ภายในตัวของเรา และเราสังเกตมันจากที่นั่น การสังเกตทุกอย่างคือ ความรู้ของเรา ถ้าไม่มีความรู้เกี่ยวกับ บางสิ่งบางอย่างเราจะมองไม่เห็นมัน

เรื่องโทรจิต ในตอนเริ่มต้นนั้น บุคคลผู้หนึ่งต้องบรรลุถึงการปฏิบัติว่าวัตถุและสิ่งของนั้นปรากฏอยู่ ภายในตัวเรา โดยที่ผลลัพธ์ของการปฏิบัติสิ่งผู้หนึ่ง เริ่มสังเกตสิ่งใดเป็นการเฉพาะภายในตัวเขาเอง ความ สนใจและความเพียร พยายามอย่างต่อเนื่องที่จะพุ่งเป้าไป ในที่สุดก็ทำให้ผู้นั้นสามารถที่จะมองเห็น บางสิ่ง บางอย่างในตัวของเขาเอง เพื่อการพัฒนาความสามารถในการสำรวจความคิด จะต้องปฏิบัติการฝึกกลม หายใจและมูรอกอบะฮ์ (อูตฺรวิสัยสมาธิ)

กฎการมองเห็น

ก่อนที่จะสาธยายเกี่ยวกับการฝึกฝน โทริจิต มีความจำเป็นต้องทำความเข้าใจต่อกฎการมองเห็นเสียก่อน ความจริงมนุษย์มองเห็นเมื่อการมองพุ่งไปที่ วัตถุ หลังจากชิมชาบและน้ำมันไปสู่การกลั่นกรองทางอารมณ์ความรู้สึกแล้ว จากนั้นจิตใจก็จะมองเห็น รู้สึกและให้เหตุผลต่อความหมายของสิ่งที่มองเห็นได้ กฎของการมองเห็นคือ เมื่อวัตถุถูกนำมาเพ่งมอง ภาพในใจของมันจะใช้เวลา 15 วินาที เพื่อการกลั่นกรองของจิตใจ และด้วยการกระพริบตา มันจะค่อยๆ เคลื่อนเข้าไปสู่ความทรงจำ และถูกแทนที่ด้วยภาพในใจอื่นๆ ถ้าการมองจับ จ้องไปที่วัตถุเกิน 15 วินาทีภาพในใจที่เหมือนกันจะยังคงกลับมาอีกในการกลั่นกรองของจิต จำหลักตัวเองลงไปในความทรงจำ ตัวอย่างเช่น เมื่อของบางสิ่งถูกมองเป็นระยะเวลายาวนานโดยไม่กระพริบตา ความสามารถในการมองเห็นจะซึมซาบเข้าไปในจิต และทำให้ความฝึกซึ่งของจิตสิ้นสุดลง การค่อยๆ ฝึกฝน จะทำให้ผู้ฝึกสามารถควบคุมและตรวจสอบการเคลื่อนไหว ของวัตถุตามเจตนารมณ์ของตนได้ หมายความว่า การรวมศูนย์การมองเห็นได้ ให้กำเนิดอำนาจของเจตนารมณ์ และอำนาจของเจตนารมณ์คือ พลังที่ทำให้ เราสามารถปฏิบัติภารกิจต่างๆ ได้ กฎเกณฑ์ขั้นพื้นฐานของโทริจิตคือ การทำให้ผู้หนึ่งสามารถรวมศูนย์จุดสนใจของการมองเห็นของเขาไปยังตำแหน่งเฉพาะ เพื่อให้ได้รับการรวมศูนย์ของการมองเห็น จะต้องมีสติตั้งใจอยู่ในจุดนั้นด้วย ความชำนาญชำนาญในการรวมศูนย์มีมากเท่าใด พลังของเจตนารมณ์ที่สนับสนุน การตั้งจิต ก็ยิ่งมีความเข้มแข็งมากขึ้นเท่านั้น เมื่อนักโทริจิตมีความตั้งใจที่จะสะท้อนความคิดของตน ลงบนจอแห่งจิตใจของผู้อื่น ความคิดจะถูกถ่ายเทไป ยังผู้นั้น และผู้นั้นก็จะยึดเอาความคิดนี้เป็นของตนเอง และเมื่อถึงตอนนั้น ถ้าผู้ รับความคิดเป็นผู้ที่มีจิตใจมั่นคงแล้ว ในภายหลังความคิดนั้นจะผ่านระยะ ของมโนคติ และรู้สึกจนกลายเป็นการดำรงอยู่ ถ้าความคิดหนึ่งถูกส่งเข้าไปเข้ามา จิตใจของผู้รับจะเริ่มรู้สึกถึงมัน ถึงแม้ว่าผู้นั้นจะไม่ใส่ใจผู้ที่สนใจในการเข้า ร่วมก็ตามการรวมศูนย์ทำให้ความคิดปรากฏออกมา

โทริจิตไม่ใช่เรียกความรู้เกี่ยวกับถ่ายโอนความคิดเพียงอย่างเดียว เราสามารถเติมชีวิตของเราให้เต็ม ด้วยความคิดที่สุขุขรรษา หลังจากศึกษาชีวิตของเราด้วยการช่วยเหลือของความรู้นี้ชีวิตคือแผนการของแรงกระตุ้น ความต้องการและความปรารถนา โดยพื้นฐานแล้วเป็นองค์ประกอบที่ผสมปนเปกัน ของความปรารถนาและแรงกระตุ้น แรงกระตุ้นแรกที่มีมนุษย์เผชิญหลังจากถือกำเนิดขึ้นมาคือความรู้สึกหิวกระหาย เมื่อมารดานำลูกน้อยของนางไปสู่เต้านม ทารกก็จะเริ่มให้อาหารตัวเองเหมือนที่เคยเรียนรู้เมื่ออยู่ในครรภ์มารดา

การเจริญเติบโตเป็นการเรียกอีกอย่างหนึ่งของความสมบูรณ์และความสมปรารถนา ความปรารถนา จะได้รับการบรรลุใน 2 วิธีการ วิธีที่หนึ่งคือ บรรลุด้วยจิตสำนึก และอีกวิธีหนึ่งคือการบรรลุด้วยจิตไม่สำนึก จิตสำนึกและ จิตไม่สำนึกคือด้าน 2 ด้านของใบไม้ใบเดียว รอยประทับของความคิดและแนวความคิด ในด้านหนึ่งนั้นสว่างและชัดเจน แต่ในอีกด้านหนึ่งกลับพร่ามัว ด้านที่รอยประทับสว่างและชัดเจน

รู้จักกันในนามของจิตไม่สำนึก และด้านที่รอยประทับพร่ามัวและไม่ชัดเจนนั้น เรียกว่า จิตสำนึก

ในแนวความคิดทางด้านจิตวิทยา ผู้หนึ่งถูกสังเกตเห็นว่า ในความคิด ที่สว่างและสดใสในกาลเทศะ ไม่ได้มีที่นั่น ความคิดที่ไม่ชัดเจนและเคลือบคลุมนั้นถูกคลี่คลายด้วยความผูกพันในที่ว่างและเวลา ณ ทุกขั้นตอน เมื่อ เราวิเคราะห์แรงกระตุ้นและความสมปรารถนาในขั้นสุดท้ายของมัน จะลงเอยด้วยการรู้ว่า การอธิบายความหมายต่างๆ กันต่อแรงกระตุ้น ตัวอย่าง ความหิวเป็นแรงกระตุ้นและการปรารถนาของมันคือ การกินบางสิ่ง บางอย่าง ป้างเจกคนหนึ่งทำให้ความอยากอาหารของตนอึมแป้ด้วยการกินขนมปังและเนื้อ อีกคนหนึ่งก็กินอย่างอื่น สิ่งใดไม่กินหญ้า แพะไม่กินเนื้อ คนหนึ่งชอบอาหารรสหวาน อีกคนหนึ่งชอบอาหารรสเค็ม

ไม่มีใครสักคนเคยปฏิบัติเสขความจริงนี้ที่ว่า ความเศร้า โศกและความสุขเกี่ยวพัน โดยตรงกับความคิด ความคิดบางอย่างทำให้พึงพอใจอย่างยิ่ง และอีกความคิดหนึ่ง ทำให้รำคาญใจอย่างยิ่ง ความกลัว ความหวาดผวา ความไม่น่าไว้ใจ ความอิจฉา ความละโมภ ความเกลียดชัง ความพยายาม การอวดตน ความภูมิใจ ในทางที่ผิดและความไร้สาระ ล้วนเป็นผลผลิตของความคิดของเราและความรัก ความพึงพอใจ ความศรัทธา ความต่ำต้อย ความสำรวมตน ความเสียสละ และความรู้สึกเศร้าโศก ก็เป็นผลลัพธ์ของความคิดเช่นกัน บางครั้งในบัดดล ความคิดนี้ก็ส่องประกายออกมาว่า เราหรือลูกของเราคนหนึ่งจะต้องเผชิญกับอุบัติเหตุ แต่ทว่าไม่มีอุบัติเหตุเกิดขึ้นจริง ความคิด นี้เป็นสาเหตุให้เราไม่ประสพการณ์ต่ออุบัติเหตุที่ทรมาณทั้งหมด เรามีความรู้สึก ถึงประสพการณ์ของความหวังไข ในรายละเอียดเกี่ยวกับอุบัติเหตุที่ร้ายแรง ในทำนองเดียวกับกรณีของความสุข และชีวิตที่มีความสุข เมื่อหลังจากที่ความคิดกลายเป็นจินตนาการที่พุ่งเป้าไปยังจุดที่ภาพของความสุขและความเฟื่องฟู ดำรงอยู่ น้ำพุของความสุขก็จะเกิดขึ้นจากภายใน ความเศร้า โศกและความสนุกสนาน สัมพันธ์กับจินตนาการ และจินตนาการนั้นเป็นผลลัพธ์ของความคิด

กาลเทศะ

เราต้องเคยเห็นผู้ป่วยที่ทำให้ความกลัวของตนปรากฏชัดขึ้นมาว่า ถ้าออกจากบ้านไปจะได้รับอุบัติเหตุ ความคิดนี้มีอำนาจควบคุมถึงขนาดที่ว่า คนเหล่านี้หยุดที่จะออกไปข้างนอก ในทำนองเดียวกันบางคนที่สร้างความกลัว จึงจกหรือแมวให้เป็นปมขึ้นมา ถึงแม้ว่าจะ ไม่มีเหตุผลที่ชัดเจนเกี่ยวกับความกลัว นี้ กระนั้นความคิดที่ปราศจากเหตุผล ก็ทำให้เกิดความกลัวในจิตของพวกเขา

ครั้งหนึ่งมีผู้ป่วยถูกนำตัวมาพบข้าพเจ้า เธอมีความคิดที่ชอบคิดว่า เธอเป็นเหยื่อของมรดกดำ เนื่องจากเธอมีอาการปวดในกระเพาะหลังอาหารทุกมื้อ สามิขของเธอกลับเห็นว่าเป็นสิ่งที่ไร้เหตุผล ข้าพเจ้าเองก็วินิจฉัยว่ามันเป็นความคิดประหลาดชั่วขณะหนึ่งเท่านั้น ดังนั้น เธอจึงได้รับการแนะนำยาบางตัวไปเพื่อแก้ไขระบบย่อยอาหาร แต่อาการของเธอกลับเลวร้ายลง เป็นผลจากการปรับอารมณ์ เธอต้องเข้าโรงพยาบาลและแม้ว่าต้องเสียค่าใช้จ่ายเป็นเงินหลายพันรูปี แต่อาการก็ยังทรงอยู่ ดังนั้น เธอจึงถูกนำเข้าโรงพยาบาลประสาท หลังจากรักษาทางจิตเวชเป็นเวลา 1 เดือน โดยมีนักจิตปฏิบัติมาให้คำปรึกษาด้วย

เมื่อไม่มีอะไรที่ทำให้สถานการณ์กระตือรือร้น เธอจึงถูก นำมาหาข้าพเจ้าอีกครั้งหนึ่ง ข้าพเจ้ารับฟังเธออย่าง ใจเย็นที่สุด และบอกให้ เธอมาพบข้าพเจ้าหลังจาก 2 หรือ 3 วัน เพื่อให้ข้าพเจ้าสามารถตรวจสอบ ว่ามนต์ คำชนิดไหนที่มีผลกระทบต่อเธอ เธอมาพบข้าพเจ้าเรื่อยมาเป็นเวลาสองอาทิตย์ และข้าพเจ้าก็ขอร้อง เรื่อยมาว่า เนื่องจากภารกิจอื่น ข้าพเจ้า จึงไม่อาจจัดเวลาไว้ในกรณีของเธอได้ ในที่สุดเมื่อประเมินว่า เธอ ได้สร้างความ เชื่อจนเป็นรูปธรรมขึ้นมาว่า ไม่มีผู้ใดนอกจากข้าพเจ้าเท่านั้นที่สามารถรักษา เธอให้หายได้ ข้าพเจ้าจึงบอกว่า เธอตกเป็นเหยื่อมนต์คำที่รุนแรงมากจริงๆ และเพื่อบำบัดรักษา จำเป็นที่เธอจะต้องตื่น ขึ้นมา แต่ เช้าตรู่ ในเวลา เท่านั้น เท่านั้น และต้องพยายามหลับตาเพ่งจิตใจ ซึ่งข้าพเจ้าจะปลดปล่อยเธอออก จากอำนาจ ความชั่วร้ายของมนต์คำ ด้วยพลังทางจิตวิญญาณของข้าพเจ้า คนไข้บอกกับ ข้าพเจ้าในภายหลัง ว่า

“ฉันตื่นอยู่ตลอดทั้งคืน เพราะเกรงว่าจะหลับไปในเวลาที่กำหนดไว้ ณ เวลาดังกล่าว ฉันหลับตาลง และเริ่มจินตนาการเกี่ยวกับท่าน รู้สึกว่าพลังจากสมองของท่านได้หลั่งไหลมายังฉัน ด้วยผลกระทบของพลัง สมองดังกล่าว ฉันพบว่าตนเองอยู่ในสุสานเก่าๆ ที่นั่นฉันได้ขุดหลุมขึ้นระหว่างหลุมศพสองหลุม ตึกตา ถูก ขุดขึ้นมา ชื่อของฉันถูกเขียนไว้บนไหล่ของตึกตาดังนั้น ฉันจึงทิ้งตึกตาดัง กล่าวลงไปใบบ่อน้ำในสุสาน และด้วยการกระทำดังกล่าวอาการปวดท้องของฉัน ก็หายไป

ทั้งหมดที่ข้าพเจ้าทำก็คือ ณ เวลาที่ตกลงกันไว้ ข้าพเจ้าได้ถ่ายทอดความคิดนี้ไปสู่ผู้ป่วยว่า เธอได้รับการ ขับไล่อิทธิพลความชั่วร้ายของมนต์คำใดที่มีผล กระทบต่อเธอออกไปแล้ว

ตามกฎเกณฑ์การสร้างสรรค มนุษย์คือการรวบรวมของฌนิก 3 ฌนิก ด้วยกัน ฌนิกที่หนึ่งคือฌนิก เกี่ยวกับคุณลักษณะ อีกฌนิกหนึ่งคืออัตตาและฌนิกที่ สามแยกฌนิกแรกทั้งสองออกจากกัน ฌนิกที่สามนี้คือ เรือนร่างของมนุษย์

แต่ละฌนิกมีการจัดการความ ลึกของตนเอง อัตตามีความรู้สึก เข้าใจ อย่างลึกซึ้ง สัมผัสความคิดและ จินตนาการอย่างใกล้ชิด ฌนิกของคุณลักษณะจะนำพาจินตนาการ และความคิดไปสู่เรือนร่างที่เป็นเนื้อ หนังมังสา ในรูปของมโนคติ หลังจากให้เหตุผลความสำคัญต่อมโนคติแล้ว คุณลักษณะจะเป็น ตัวชี้ถึง ความรู้สึกของความสุขหรือ โศกเศร้า ถ้าได้รับการป้อนด้วยข้อมูลเกี่ยว กับสวานที่สวางาม ก็จะมีกลิ่นแสง สว่าง กลิ่นหอม ความรู้สึกถึงความงดงาม สาดซัดมา และถ้าถูกป้อนด้วยข้อมูลเกี่ยวกับอุบัติเหตุ แสงสว่าง สดใสสีอันสวางาม ก็จะถูกแทนที่ด้วยความมืดมิด กลิ่นเหม็นก็จะแทนที่ความหอมหวาน ความสวางามจะถูก แทนที่ด้วยความน่าเกลียด ความโศกเศร้าแทนที่ความรื่นเริง ความตื่นตกใจ แทนที่ความหวัง และความรักถูก แทนที่ด้วยความเกลียดชัง

ฌนิกซึ่งถูกทำให้เป็นกลางโดยธรรมชาติมีรอยประทับ 2 ลักษณะ ลักษณะที่หนึ่งคือรอยประทับแต่ กำเนิด ซึ่งถูกเก็บไว้ด้วยความสว่างของความ ฉลาด และไม่มีปฏิกิริยาต่อกาลเทศะ อีกลักษณะหนึ่งคือรอย ประทับที่แสดง ออกมา อารมณ์ของความใจแคบ ความเห็นแก่ตัว ปมของความเหนือกว่า ความอิจฉาริษยา

อารมณ์วิปริตถูกผลิตออกมาจากด้านนี้

สิ่งที่เป็นจริงคือการอธิบายความคิด ความหมายที่ถูกทำให้เหตุผลของความคิด กลายมาเป็นทรศนะ และมโนคติ หลังจากการก่อสร้างฐานลักษณะ โนมหน้า ขึ้นมาแล้ว มโนคติเหล่านี้เองที่กำหนดวิถีชีวิตของเรา ไม่ว่าจะเป็นชีวิตที่เต็มไปด้วยความสุข และความสะดักสบายหรือชีวิตที่มีแต่ความเศร้าโศกและความทุกข์ยาก

ถ้ามโนคติมีความยุ่งเหยิงและสลับซับซ้อน จะก่อให้เกิดความทุกข์ไม่สบาย และมีความวิตกกังวล และจะทำให้เกิดการขูดขีดขึ้นในรอยประทับแต่กำเนิด รอยขูดขีดเหล่านี้เองที่เป็นเหตุผลเบื้องต้นของการ น้อฉลทางคุณธรรม และรอยขูดขีดเดียวกันนี้ ทำให้เกิดโรคติดต่อเหมือนลมบ้าหมู โรคซึมเศร้า ความดัน ตา โรคจิตเสื่อมประเภทเก็บตัว ความกังวล มะเร็ง แผลซ่อนทะลุ วัณโรค และวัณโรคปอด เป็นต้น

ตราบเท่าที่แรงกระตุ้นขั้นพื้นฐานของเรายังคงไม่อึม เราจะรู้สึกเศร้าสร้อย การทำลายนี้เป็นผลให้เกิดความรู้สึกไม่สบาย และความทุกข์ระทมหนัก เป็นลักษณะสำคัญของชีวิต ที่เรายังคงไล่ล่าสิ่งที่สามารถให้ความรื่นเริงหยรรษา แก่เราอยู่ แต่โดยเหตุที่อีกนัยหนึ่ง เราละลืมกฎเกณฑ์ที่ควบคุมชีวิตที่มีความเศร้าโศกและความสุขหยรรษาอยู่ ในการแสวงหาความสุข เราจึงมักยังคงมุ่งหน้าตรงไปยังทิศทางที่ผิด และเพราะความเขลาของเรา บ่อยครั้งจึงเลือกเส้นทางที่สิ้นสุดลงด้วยความมืดมิด

เมื่อวิเคราะห์ชีวิตเราได้รับบทสรุปว่า มากกว่าครึ่งหนึ่งของชีวิตเราหมดไปกับความวิตกกังวลและความยากลำบาก สิ่งนี้เกิดขึ้นเพราะเราไม่รู้เกี่ยวกับเส้นทางดังกล่าว ซึ่งได้รับแสงสว่างด้วยเทียนของความสุขที่สร้างหยด น้ำค้างของไข่มุก ซึ่งมีบรรยากาศหอมหวานและสงบนิ่ง ทั้งยังเป็นเครื่องหอม ซึ่งให้แสงสว่างแก่จิตสำนึกของเรา

เรายังคงไม่มีความสุขและถูกทำลาย เพราะแรงกระตุ้นของเราไม่ได้ ปรากฏขึ้นต่อความรู้สึกอย่างเหมาะสม และยังคงละเลยความจำเป็นในการควบคุมภูมิหลังแห่งแรงกระตุ้นของตัวเอง

ระบบดารจักร

สิ่งที่ยุ่งยากก็คือการสร้างกระดูกกล้ามเนื้อและเนื้อเยื่อ ซึ่งเราเรียกว่ามนุษย์ นี้ไม่ใช่มนุษย์ที่ถูกพิจารณาว่าเป็นมนุษย์โดยธรรมชาติ เลือดเนื้อ และกระดูกนี้สามารถเรียกได้อย่างดีที่สุดก็คือเสื้อผ้าของมนุษย์

ตัวอย่าง

เมื่อเราเสียชีวิต ร่างกายจะกลายเป็นสิ่งที่ไร้จากการเคลื่อนไหว ด้วยตัวของมันเอง เราอาจเขียนร่างกายนี้ออกเป็นชิ้นๆ ลากไปตามถนน ทูตติ เหวี่ยงทิ้งข้างทาง จะทำอย่างไรก็ได้ ร่างกายนี้จะไม่มีการต่อสู

ป้องกันตัวเอง หรือมีการเคลื่อนไหวใดๆ ไม่มีโอกาสแม้แต่คนเดียวที่จะกลับมามีชีวิตใหม่

ที่นี้ขอให้เรานำตัวอย่างดังกล่าวมาเป็นประโยชน์ในวิธีการนี้

ถ้ามีความต้องการให้เสื้อที่เราสวมใส่อยู่นี้ สามารถเคลื่อนไหวได้ ด้วยตัวเอง คุณเห็นๆ เหมือนจะเป็นไปไม่ได้ เสื้อเคลื่อนที่ไปพร้อมๆ กับร่างกายที่สวมใส่เสื้อนี้อยู่ แขนเสื้อเคลื่อนไหวไปตามการฝึกซึ่งของแขนที่อยู่บนแขนเสื้อ ถ้าท่านต้องการฝึกซึ่งแขน โดยไม่ทำให้แขนเสื้อที่ถูกสวมใส่อยู่เคลื่อนไปด้วย นี่ก็ไม่เป็นเหตุเป็นผลเช่นกัน ทรายเท่าที่แขนเสื้อยังอยู่บนแขน ก็จะผูกติดอยู่กับการแกว่งของแขน กรณีเดียวกันกับร่างกายที่เป็นเนื้อหนังมังสาของมนุษย์ เมื่อร่างกาย ถูกเรียกว่า “เสื้อผ้า” นี้หมายความว่าร่างกายที่เป็นเลือดเนื้อและกระดูก เครื่องแต่งกายของวิญญาณ ทรายเท่าที่วิญญาณยังปรากฏอยู่ แต่ร่างกายและเคลื่อนที่ไป และเมื่อวิญญาณ ไม่ได้ปรากฏอยู่อารมณ์ของวิญญาณ ร่างกาย ก็เปรียบเสมือนเสื้อผ้าที่ถูกทอดทิ้ง

มนุษย์ประกอบด้วยแรงกระตุ้นและความต้องการ 2 ประเภท คือ สัญชาตญาณและโลกียวิสัย เราสามารถควบคุมแรงกระตุ้นทางสัญชาตญาณ แต่เท่าที่แรงกระตุ้นทางโลกียวิสัยได้รับการพิจารณา เราสามารถควบคุมได้ เพียงบางส่วนเท่านั้น เราไม่สามารถปฏิเสธทั้งสองได้ ดังตัวอย่างที่ว่า มารดา มีความรักต่อลูกเมื่อลูกเสียชีวิตลง เธอก็เริ่มสงบลงหลังจากที่แสดงความโศก เศร้าอย่างหนัก วัสดุพื้นๆ ว่าความรักของแม่ ถูกถือเป็นแรงกระตุ้นทางโลกียวิสัย แรงกระตุ้นนี้ความจริงเป็นสัญชาตญาณมากกว่าเป็นโลกียวิสัย ถ้าแรงกระตุ้นนี้เป็นโลกียวิสัย มารดาจะต้องตายไปพร้อมกับลูกของเธอ หรือสิ้นสติ สมบูรณ์ แต่มันไม่ได้เกิดขึ้นในลักษณะเช่นนั้น

เมื่อเราหยิบยกกรณีอื่นเกี่ยวกับแรงกระตุ้นทางโลกียวิสัยมาสู่การ พิจารณาอย่างเช่น ความหิวและการนอน เราก็จะรู้ว่าบุคคลผู้หนึ่งสามารถปรับ การกินอาหารเพื่อระงับความหิวของตน แต่ไม่สามารถมีชีวิตอยู่ได้ โดย ปราศจากการกินอาหารและดื่มน้ำ ในทำนองเดียวกัน ไม่มีใครตื่นอยู่ตลอดชีวิต ของตน โดยไม่มีการนอน

อย่างไรก็ตาม ในขอบข่ายแห่งความจริงเหล่านี้ เราสามารถกล่าวได้ว่า อารมณ์หรือแรงกระตุ้นไม่ว่าจะเป็นโลกียวิสัยหรือสัญชาตญาณนั้นเกี่ยวพันกับความคิด เราจะยังคงอยู่ในภาวะที่ไม่รู้เกี่ยวกับแรงกระตุ้น ยกเว้นว่าจะเกิด ขึ้นในรูปแบบของความคิด ความรู้สึกของการมองเห็น การได้ยิน การดมกลิ่น คำพูดและการสัมผัส จะยังคงอยู่ในการเคลือบคลุมถ้าความคิดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ นี้ไม่มีอยู่

เป็นหนึ่งใน แรงกระตุ้นตามธรรมชาติของมนุษย์ที่จะค้นพบว่า ความคิด นั้นมาสู่เขาจากที่ไหนและอย่างไร และการที่เสียเวลามากๆ ของความคิด ได้รวม กันเข้าจนสร้างแบบแผนของชีวิตเราในท้ายที่สุด

โดยทั่วไป ความคิดถูกรอบงำในฐานะ “อึดตา” อึดตาหรือแบบแผน ทางความคิดนี้คือ การจับกลุ่มกันของสภาวะที่เป็นการรวบรวมของสิ่งที่เรียกว่า ความเป็นปัจเจก ดวงดาวและอนุภาค คือการสรรค์สร้างในประเภทคล้ายๆ กัน ไม่ว่าทั้งสองสิ่งจะเกิดขึ้นพร้อมๆ กับเรา หรือเราไม่รับรู้โดยสิ้นเชิงเกี่ยวกับความจริงข้อนี้ การแลกเปลี่ยนความคิดดังกล่าว ก็ยังคงเกิดขึ้นระหว่าง ดวงดาว ดาวเคราะห์ อนุภาคและสิ่ง

ถูกสร้างทั้งหลายโดยวิธีการทางความคิด คลื่นความคิดของสิ่งถูกสร้างเหล่านี้ ได้ช่วยเหลือความคิดของเราอย่างมาก และคลื่นความคิดของเราก็ได้ช่วยเหลือในความคิดของสิ่งเหล่านั้นด้วยในความเป็นจริงจักรวาลทั้งหมดเหมือนกับครอบครัว อยู่อยู่กับการแลกเปลี่ยนความคิด ระหว่างปัจเจกชนในครอบครัว ฉุนและเทวทูตมีความใกล้ชิดกับเราอย่างมาก ในแบบแผนความคิดของพวกเขา เพราะฉะนั้น ทั้งสองจึงเคยชินกับเรามาก

เราถูกเชื่อมโยงกับระบบดาราจักร และมีการสร้างการเชื่อมต่อกับดาราจักรเหล่านั้น ความคิดที่ยังคงปรากฏออกมาในความคิดของเรา มาถึงเรา จากระยะทางที่ห่างไกลจากระบบแห่งการตั้งหลักแหล่งผ่านทางแสง คลื่นแสง เป็นตัวนำพาภาพตัวอย่างต่างๆ กันของการนำเสนอความคิด ในรูปของความ นึกฝัน ความเห็น จินตนาการและการพินิจพิจารณา ฯลฯ เราถือว่าสิ่งเหล่านี้เป็นการตามอำเภอใจและความนึกคิดของเราเอง แต่ในความเป็นจริงแล้วไม่ใช่ แบบแผนทางความคิดของสิ่งถูกสร้างทั้งหมดมีจุดร่วมกัน และเป็นจุดร่วมกันจริงๆ หลังจากการรวบรวมภาพตัวอย่างต่างๆ กันของการนำเสนอความคิด มาให้ข้อมูลฝึกให้เราเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ ความรู้ที่ขึ้นอยู่กับจิตสำนึกของปัจเจก และ ความเป็นคนแบบใดของเขา การแสดงภาพตัวอย่างต่างๆ กัน ถูกหล่อไปใน รูปแบบนั้น ซึ่งได้รับการยอมรับโดยจิตสำนึก ตามคุณค่าแห่งอิตตาของมัน

ณ ที่นี้คงจะไม่ออกนอกประเด็นที่จะกล่าวว่า สิ่งถูกสร้าง 3 ประเภท มีความเหมือนกันมากในนิสัยใจคอและท่าทีของพวกเขา และทั้งสามนี้ถูกกล่าวไว้ในอัล กุรอานว่า มนุษย์ เทวทูตและฉุน

เผ่าพันธุ์ทั้งสามนี้ สามารถพบได้ในระบบดาราจักรของจักรวาล

ธรรมชาติออกแบบระบบดังกล่าว เพื่อให้เผ่าพันธุ์ทั้งสามนี้กลายมาเป็นคนงานผู้สร้างสรรค์ คลื่นของการสร้างสรรค์จากจิตใจของพวกเขาแผ่ซ่านไปในจักรวาล และเมื่อคลื่นเหล่านี้ไปถึงจุดที่เหมาะสม หลังจากครอบคลุมระยะทางที่แน่นอน ปรากฏการณ์หรือการสำแดงก็จะเกิดขึ้น

จักรวาลคือชื่อของระยะทางของที่ว่าง และเวลา ซึ่งสร้างขึ้นโดยคลื่นของอิตตาที่ผสมผสานผันแปรไปมา ความจริงกาลเทศะ คือรูปแบบที่แตกต่าง กัน 2 รูปแบบของการผันแปรนี้

คลื่นอิตตา

กฎเกณฑ์นี้จะต้องได้รับการรำลึกด้วยการพิจารณาอย่างมากว่า ความ คิดเกือบทั้งหมดที่มาสู่จิตใจ ไม่ได้เกี่ยวข้องกับเรื่องส่วนตัวของเรา สิ่งเหล่านี้เป็นของสิ่งถูกสร้างที่อยู่ใกล้และห่างไกลออกไป ซึ่งปรากฏอยู่ ณ ที่แห่งใดแห่ง หนึ่งในจักรวาล มโนคติของสิ่งถูกสร้างเหล่านั้นมาสู่เราผ่านทางคลื่น และเมื่อ พยายามสร้างการเชื่อมต่อระหว่างความคิดเหล่านี้กับชีวิตของเรา เรากลับประสบความล้มเหลวเสียง่าย ๆ

สองสามสิ่งที่มีคุณค่าต่อการพิจารณาเกี่ยวกับคลื่นอิตตา ตามการ ศึกษาของนักวิทยาศาสตร์ คือ แสง

เป็นสิ่งเดียวที่มีความเร็วสูงสุด แต่ไม่รวดเร็วและว่องไวถึงขนาดที่จะขจัดระยะทางของกาลเทศะได้ แต่คลื่นอัตรา (ความคิด) มีปรากฏอยู่ทุกหนทุกแห่งในที่ที่ไม่มีขอบเขตจำกัดในเวลาเดียวและพร้อมๆ กัน โดยยึดกุมระยะทางของกาลเทศะเอาไว้ ระยะทางไม่ได้ดำรงอยู่สำหรับ สิ่งเหล่านี้ อันเป็นระยะทางซึ่งคลื่นแสงจะต้องครอบคลุมเอาไว้ คลื่นนี้ไม่แม้ แต่จะยอมรับการมีอยู่ของระยะทาง

เรื่องราวของกษัตริย์โซโลมอน (ศาสดาศุภยमान) และราชินีแห่งซีบา (บิลกิส) ตามที่กล่าวไว้ในบรรดาคัมภีร์ต่างๆ ก็พิสูจน์สิ่งเดียวกันนี้

ในท้องพระโรงมหाराชวังของกษัตริย์โซโลมอน ฉุนและสัตว์ชนิดต่างๆ รวมทั้งมนุษย์ ยังคงปรากฏตัวอยู่ตามฐานันดร และอำนาจหน้าที่ที่พวกเหล่านั้น ได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติงาน ครั้งหนึ่งเมื่อท้องพระโรงมหाराชวังของกษัตริย์โซโลมอนเบิกขึ้นด้วยความหรรษาโอ้อ่า และอลังการ กษัตริย์โซโลมอนสังเกต เห็นว่า เจ้าคนสุดุด (นกกะปูด) หายไป กษัตริย์โซโลมอนจึงกล่าวว่า

“ทำไมฉันจึงไม่เห็นเจ้าคนสุดุด หรือมันอยู่ในหมู่ผู้ที่ขาดไป ฉันจะลงโทษ มันอย่างแน่นอนด้วยการเขียนอย่างหนักหน่วง หรือยกโทษให้ หากมันสามารถ หาเหตุผลที่ชัดเจนจากการขาดหายไปมาอ้างได้

สุดุดหายไปไม่นาน มันก็ขึ้นมายังท้องพระโรง และตอบกับการไต่ถามของ กษัตริย์โซโลมอนว่า “ฉันกลับมาพร้อมกับข้อมูล ซึ่งเป็นที่ยืนยันว่า จะไม่อยู่ในความรู้ของท่านอย่างแน่นอน นั่นคือ ในเยเมนมีราชินีแห่งซีบา ซึ่งพระเจ้า ได้เตรียมสิ่งที่จำเป็นให้กับนาง และนางมีบัลลังก์ที่สง่างาม ราชินีและประชากรของนางนับถือบูชาดวงอาทิตย์ มารร้ายได้ล่อลวงพวกเขาและพวกเขาไม่ เคารพบูชาพระเจ้าองค์เดียว

กษัตริย์โซโลมอนกล่าวว่า

“เราจะได้เห็นในไม่นานนี้ว่าเจ้าพูดจริงหรือพูดเท็จ จงนำสาส์นฉบับนี้ของ ฉันไป และส่งให้กับพวกเขา และดูว่าพวกเขาจะพูดว่าอย่างไรเกี่ยวกับมัน

เมื่อเจ้าสุดุดนำสาส์นไปให้ราชินีนางออกไปเคารพบูชาดวงอาทิตย์ ราชินีอ่านข้อความของสาส์นอย่างละเอียด และกล่าวกับข้าราชการบริพารว่า

“นี่คือ สาส์นที่ส่งมาถึงฉัน มันส่งมาจากโซโลมอนความว่า ด้วยพระนามของพระเจ้า ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ พวกท่านอย่าเย้ยหยันฉัน และจงมาหาฉันอย่างนอบน้อม”

พระนางกล่าวว่า “โอ้หมู่บริพารทั้งหลายเอ๋ย จงให้ข้อชี้ขาดแก่ฉันใน เรื่องของฉัน ฉันไม่อาจตัดสินใจในกิจการใด จนกว่าพวกท่านจะร่วมอยู่ด้วย”

พวกเขา กล่าวว่า

“เราเป็นพวกที่มีพลัง และมีกำลังรบที่กล้าแข็ง สำหรับการบัญชา นั้น เป็นของพระนาง

ดังนั้น พระนางจงได้ตรองดูสิ่งใดที่พระนางจะทรงบัญชา”

พระนางทรงกล่าวว่า

“จงตระหนักว่า วิธีทางที่ศาสนชนบับนี้ถูกส่งมา เราต้องพิจารณาที่จะเข้าไปในเรื่องนี้ และฉันจะส่งทูตไปยังโซ โลมอนพร้อมด้วยของบรรณาการและของ กำเนิด”

เมื่อตัว แทนของราชินี แห่งซีบาไป เข้า เฝ้ากษัตริย์โซ โลมอนแล้ว เขา (โซ โลมอน) กล่าวว่า

“จงนำของกำนัลกลับไป และบอกกับราชินีของพวกเขาทำนองว่า ถ้านางไม่ ทนรู้ศาสนของฉัน ฉันจะเดินทางไปหานางพร้อมด้วยกองทัพอันเกรียงไกร และ พวกเขาจะไม่มีโอกาสปกป้องตนเอง”

เมื่อทูตเดินทางกลับ เขาได้รายงานสิ่งที่พบเห็นในท้องพระโรงของกษัตริย์ โซ โลมอน และบอกพระนางว่า กษัตริย์โซ โลมอนไม่ได้เป็นผู้ปกครองเฉพาะ มนุษย์ แต่ยังปกครองญินและสรรพสัตว์ทั้งหมดอีกด้วย เมื่อราชินีได้ฟังจึงตัดสินใจยอมจำนนต่อโซ โลมอน

เมื่อกษัตริย์โซ โลมอนทราบเกี่ยวกับการตัดสินใจของนาง จึงกล่าวกับข้าราชการบริพารของเขาว่า

“ฉันต้องการให้บัลลังก์ของนางมาอยู่ที่นี่ ก่อนที่นางจะเดินทางมาถึง”

ญินตัวใหญ่กล่าวว่า

“ข้าพเจ้าสามารถนำบัลลังก์ของนางมาได้ก่อนที่การประชุมนี้จะเลิกไป” ชายคนหนึ่งซึ่งมีความรู้ในพระคัมภีร์ เมื่อได้ยินเช่นนั้นจึงกล่าวว่า

“ข้าพเจ้าสามารถนำมันมาได้ก่อนที่ท่านจะกระพริบตา”และเมื่อกษัตริย์โซ โลมอนหันมา ก็เห็นบัลลังก์ของราชินีซีบาอยู่ในท้อง พระโรงแล้ว

สำหรับจิตสำนึกของมนุษย์ที่ถูกกักขังอยู่ในที่ว่างและเวลา จำเป็นต้อง เข้าใจวิธีที่บัลลังก์ของราชินีซีบา มาถึงพระราชวังของกษัตริย์โซ โลมอน ภายเพียงกระพริบตา จากระยะทางหลายร้อยไมล์ได้ ในความเป็นจริงคลื่นความคิดของมนุษย์พร้อมด้วยความรู้ในพระคัมภีร์ กลายมาเป็นวิธีการเคลื่อนย้าย บัลลังก์จากระยะทางที่ห่างไกล หลังจากชิมซาบเข้าไปในคลื่นการควบคุมบัลลังก์

โดยที่มนุษย์สมัยโบราณกาล มีความชำนาญในการติดต่อสื่อสาร ผ่านทางการสนทนาและพบปะพูดคุย คลื่นเสียงพร้อมด้วยเป้าหมายที่ตัดสินใจ ไว้ล่วงหน้า ได้รายงานผู้ฟังทราบเกี่ยวกับความคิดของผู้พูด แบบแผนนี้เป็นรูป จำลองของแบบแผนการแลกเปลี่ยนความคิด ซึ่งเกิดขึ้นระหว่างคลื่นของอัตตา เป็นที่น่าสังเกตว่า แม้แต่คนที่เข้าไปก็ถ่ายทอดความคิดของตน โดยวิธีการขยับ ริมฝีปากเล็กน้อย และผู้ที่สามารถอ่านริมฝีปากออก ก็สามารถเข้าใจความหมายที่คน ไข่พูดอย่างสมบูรณ์ แบบแผนนี้ยังถูกเลียนแบบโดยพวกแรก ดังนั้นจะมีสัตว์ที่ส่งความรู้สึกโดยปราศจากการออกเสียงใดๆ ในกรณีนี้ก็เช่นเดียวกัน คลื่นความคิดมีการแลกเปลี่ยนกัน ต้นไม้มีการติดต่อสื่อสารกันโดยไม่คำนึงถึงระยะทางระหว่างกัน วัตถุที่ไม่มีชีวิตอย่างเช่น ก้อนอิฐ ก้อนกรวดและก้อนหิน ต่างมีการสื่อสารกันอย่างแน่นนอนในลักษณะเดียวกัน

ในความเป็นจริงมีจิตสำนึกเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น ที่ควบคุมในจักรวาล ทั้งหมดไว้ และเพราะเป็น เรื่องธรรมชาติสามัญเช่นนี้ ทุกคลื่นในปริมาตรที่มองเห็นและมองไม่เห็น แม้ว่าจะอยู่ในช่วงตรงกันข้ามของ จักรวาลก็ตาม ก็ยังเข้าใจความหมายของคลื่นอื่น ความเข้าใจความหมายของคลื่นทั้งในปริมาตรที่มองเห็น และมองไม่เห็น คือส่วนประกอบอันสำคัญอย่างยิ่งยวดของจักรวาล ความเข้าใจนี้มีความสำคัญเท่ากับการ ดำรงอยู่ของตัวเอง เราสามารถ สังเกตสถานการณ์ เงื่อนไขและการเคลื่อนไหวของดาวเคราะห์ดวงอื่น พร้อม ด้วยโลกซึ่งเป็นดาวเคราะห์ของเราเอง กิจกรรมของมนุษย์ สัตว์ เทพทูต การกระตุ้นหลากหลายที่ เกิดขึ้นในพืชและสิ่งไม่มีชีวิต ผ่านการพิจารณาพินิจพิเคราะห์ การฝึกฝนพินิจพิเคราะห์เป็นประจำจะแปร สภาพของจิตใจไปสู่จิตไร้สำนึกจักรวาล (Cosmic Unconscious) สามารถทำให้ได้รับการปลดปล่อยจาก จิตจำกัดอัตตาของตัวเองได้ และเราเริ่มการสังเกต ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งและรักษาสິงใดก็ตามที่ตั้งใจว่า จะให้ได้รับความเข้าใจในสิ่งนั้น

นี่คือสิ่งที่เราเรียกว่า จิตวิญญาณนิยม และโทรจิตก็เป็นสาขาหนึ่งของ องค์ความรู้นี้ของพระเจ้า โทร จิตคือชื่อของความรู้ดังกล่าว ที่เกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนและการเคลื่อนย้ายความคิดจากจิตใจของคนหนึ่ง ไปสู่อีกคนหนึ่ง ขณะที่จิตวิญญาณนิยม หรืออาจกล่าวได้ว่าปราจิตวิทยามีการศึกษากว้างขวางและ ลึกซึ้ง กว่า เกี่ยวกับสูตรการสร้างสรรคและการสนับสนุนส่งเสริมสิ่งเหล่านี้ในจักรวาล

ในหนังสือที่รู้จักกันดีของเกาส์อะลี ซาห์ ชื่อ ศักดิ์โระอะ อัลเกาเซีย ท่านเมอลานา ฮัซรัต กุล ฮาซัน กล่าวไว้ว่า ครั้งหนึ่งท่าน ได้สอบถาม ฮัซรัตเกาส์ อาลี ซาห์ ว่า “ท่านครับ ท่านเคยตกอยู่ในความรักหรือไม่” ท่านกล่าวว่า “เมื่อเราไปถึงบานาราส ไฟซุล รัชชาน น้องชายผู้รับราชการอยู่ในกองตำรวจ ที่นั่น มันเป็นการ พบกันที่มีความสุข เขายืนกรานให้ฉันพักกับเขา แต่ฉันชอบที่จะอยู่ในมัสยิดริมฝั่งแม่น้ำคงคา ซึ่งมีทางหลวง อยู่ใกล้ๆ น้องชายของฉันมัก มาเยี่ยมเยียนและส่งอาหารมาให้ วันหนึ่งขณะที่กำลังนั่งอยู่ริมข้างผนังของมัสยิด และได้มองดูผู้คนเดินผ่านไปมา ทันใดนั้นเมื่อหญิงสาวพราหมณ์ ชาวแคชเมียร์ อายุราว 14 - 15 ปี มีความ งดงามอย่างยิ่ง และพร้อมด้วยท่าทางที่มีเสน่ห์อย่างมาก ได้เดินมาพร้อมเพื่อนๆ ของเธอ ฉันถูกรอรับด้วยความ ปรารถนา เธอเดินสายเท้าฟาดลงมายังฉันจริงๆ ต่อมาฉันไปพักผ่อนที่ห้อง โดยทิ้งข้อความไว้ให้ น้องชายว่า ไม่ต้องการถูกรบกวน เนื่องจากต้องถือสัน โดยจากโลกสักระยะหนึ่ง ฉันปิดประตูและนั่งลง หลับตา จมดิ่งไปในจินตนาการเกี่ยวกับหญิงสาว คนสวย สภาวะนี้ฟุ้งซ่านอยู่ราวหนึ่งสัปดาห์ ฉันยังคงจมดิ่ง ไปในความคิดคำนึง เกี่ยวกับตัวเธอ จนกระทั่งถึงกับหลงลืมในการเคารพภักดีพระเจ้า หรือ แม้แต่ลิ้มที่จะกิน อาหาร ในวันที่แปดมีบางคนมาเคาะประตู ฉันเปิดประตูและพบเธอ ยืนอยู่ที่นั่นพร้อมด้วยสามี มือถือถาด ของหวาน สามีของเธอยังหนุ่มแน่น และ หล่อเหลา ฉันถามพวกเขาถึงวัตถุประสงค์ในการมาเยือนพวกเขา ตอบว่า เพื่อมาให้ท่านขอพรสำหรับลูกของเรา”

ในตอนนั้นฉันเข้าใจทันทีว่ามันเป็นปฏิบัติการของกามเทพ มิฉะนั้น พวกเขาคงไม่ห่วงกังวล เกี่ยวกับลูก ในช่วงระยะเวลาการแต่งงานเพียงสั้นๆ ฉันพบ ว่าเธอจ้องมายังฉัน ฉันบอกสามีของเธอว่าขอให้ เราอยู่ตามลำพังสักครู่หนึ่ง เพื่อว่าฉันจะได้ถามบางสิ่งบางอย่างเป็นการส่วนตัว เขาจึงออกจากห้องไป

ในขณะนั้นฉันอายุ 45 ปี ฉันกล่าวกับตัวเองว่า ตอนนี้เจ้าต้องการอะไรล่ะ แต่งานกับเธอ เธอจะเป็นของเจ้า หรือต้องการความพึงพอใจแบบน้องสาวจาก เธอ ถ้าใช่ ทำไมจึงยอมหยุดความสัมพันธ์เสียเล่า เจ้ามีความ ร้อนใจที่จะอยู่ กับเธอ เธออยู่ที่นี่แล้ว ตอนนี้รีบตัดสินใจเสียเลย พูดในสิ่งที่เจ้าอยากจะพูด จิตใจของฉัน แนะนำว่า นี่เป็นเกมที่ดี และต้องเล่นมันให้ดี และตอนนี้ฉันไม่ต้องการเล่นเกมอีกต่อไป และนี่ก็คือ ความสำเร็จอีกเช่นกัน

หลังจากการสนทนากับตัวเอง ฉันสอบถามบางสิ่งจากเธอและเรียกสามี ของเธอเข้ามา เขียน เครื่องรางมอบให้พวกเขา แล้วกล่าวคำอำลา

สิ่งที่บังเกิดขึ้นกับฉันเมื่อพวกเขาจากไปก็คือ เกมแห่งความรักนี้มีผลกระทบในอีกด้านหนึ่งอย่าง แน่นอนเหมือนกัน ดังนั้นหลังจากที่ขงคืนไปแล้ว ฉันได้ออกจากมัธยมและไปพัก ณ สถานที่แห่งหนึ่งอยู่ ห่างออกไปจากที่นั่นประมาณกว่า 20 ไมล์

วันต่อมาเธอก็มาที่นั่นพร้อมด้วยสามี มีท่าทีอดโรยปรากฎบนใบหน้า ท่าทางเหนื่อยหน่ายและ อ่อนเพลียเต็มที่ เมื่อเข้ามาใกล้เธอ เธออ่อนวอนให้ฉันไปกับพวกเขาที่ยังบานาราส เมื่อฉันเห็นว่าพวกเขาขึ้น กราน จึงบอกไปว่าฉันจะอยู่ ที่นี่เพื่อทำงานเร่งด่วนสักสองสามอย่าง และทันทีที่เสร็จทำธุระแล้ว จะเดินทาง ไปพักกับพวก เขาในสองสามวัน ด้วยเหตุนี้หลังจากให้การปลอบใจพวกเขาแล้ว ฉันจึงส่ง พวกเขาไปยังบา นาราส เมื่อทั้งสองจากไป ฉันจึงเดินทางไปลี้คณาและไม่ได้ เกิดอะไรขึ้นกับพวกเขาอีกเลย”

กฎการแลกเปลี่ยนความคิด

มนุษย์ประกอบขึ้นด้วยวงแหวน 3 วง หรือ 3 ระดับชั้น วงแหวนแรกคือ จิตสำนึกของปัจเจกบุคคล วงแหวนที่สองคือจิตไร้สำนึก ของปัจเจก และก่อรูปจิตสำนึกของมนุษยชาติ วงแหวนที่สามคือจิตไร้สำนึก ของมนุษยชาติ ซึ่งเป็นจิตสำนึกของจักรวาล สิ่งนี้ถูกครอบงำในฐานะจิตสำนึก แห่งจักรวาล หรือกล่าวได้ว่า จิตใจของปัจเจกบุคคลมี 3 ขั้นตอน ขั้นตอนที่พื้นฐานคือจิตสำนึกของปัจเจกบุคคล ซึ่งขั้นตอนที่สองจะ กลายเป็นไร้สำนึก ซึ่ง ประกอบขึ้นจากจิตสำนึกทั้งหมดของปัจเจกบุคคลทั้งหมดของเผ่าพันธุ์ต่างๆ โดย เฉพาะ และในกรณีของมนุษย์คือมนุษยชาติ ในขั้นตอนที่สามมาเป็นจิตไร้สำนึก ของมนุษยชาติหรือเผ่าพันธุ์ ต่างๆ ซึ่งในความเป็นจริงเป็นจิตสำนึกของจักรวาล หรือจิตสำนึกที่กว้างใหญ่ไพศาลไม่มีขอบเขต

เมื่อจิตใจขึ้นจากระดับชั้นของจิตสำนึก จะเข้าสู่ระดับชั้นจิตไร้สำนึก ซึ่ง บันที่กของจิตสำนึก ทั้งหมดของปัจเจกของเผ่าพันธุ์ต่างๆ เป็นพิเศษถูกเก็บรักษาไว้ และเมื่อจิตใจเข้าสู่ระดับชั้นที่สาม จะ กลายเป็นจิตไร้สำนึกของมนุษยชาติ ซึ่งประกอบด้วยจิตสำนึกของทุกๆเผ่าพันธุ์ ขั้นตอนนี้ของจิตใจหรือ ภาวะจิตไร้สำนึกของเผ่าพันธุ์ต่างๆ รู้จักกันในฐานะจิตสำนึกของจักรวาล

สิ่งนี้ชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่า ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งถูกสร้างทุกสิ่งที่ยังดำรงอยู่ในจักรวาล ล้วนพบได้ในปัจเจก และการแลกเปลี่ยนของข้อมูลเหล่านี้ยังคงเกิดขึ้น เทวทูตและภูนิก็เข้ามาอยู่ภายใต้การพิจารณาด้วย เมื่อข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งถูกสร้างเหล่านี้ มีการแลกเปลี่ยนในจิตใจของสิ่งถูกสร้าง หรือกล่าวอีกอย่างหนึ่ง คลื่นความคิดของสิ่งถูกสร้างทั้งหมดของจักรวาลยังคงถ่ายโอนมายังเรา สิ่งถูกสร้างถูกรับรู้เพราะการถ่ายโอนความคิด เรารับรู้สิ่งใดก็ตาม เมื่อคลื่น ความคิดของสิ่งถูกสร้างนั้นมายังจิตใจของเรา ในทำนองเดียวกัน ความสำนึก ในความรู้สึกหิวและกระหายก็เกิดขึ้น เมื่อจิตใจได้รับข้อมูลเกี่ยวกับความหิวและ ความกระหายนี้ ในรูปของความคิด เรารู้สึกประทับใจบางคน เนื่องจากคลื่น ได้ซึมซาบจากบุคลิกลักษณะของเขามาสู่คลื่นของการควบคุมในตัว เรา การยอมรับและการปฏิเสธของความคิดใดๆ ซึ่งทำให้เราไปใกล้ชิดกับบางสิ่ง หรือทำให้เราห่างไกลออกจากบางอย่าง ความล้มเหลวต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแลกเปลี่ยนความคิดนี้ ทำให้เราไม่สามารถรู้จักซึ่งกันและกันได้

ความคิดมาถึงเราโดยผ่านสื่อของแสง ในศัพท์แสงของเราเองเรียกความคิดนี้ว่า ความเพื่อฝัน จินตนาการ มโนคติ แนวความคิดและแบบแผน ความคิดของสิ่งถูกสร้างทั้งหมดมีจุดร่วมกัน และจุดร่วมกันนี้เองที่ถูกป้อนข้อมูล ให้เราเกี่ยวกับการดำรงอยู่ของสิ่งถูกสร้างอื่นๆ โดยที่จิตใจสำนึกของมนุษย์ยังคงติดต่ออยู่อย่างต่อเนื่องกับขอบเขตที่ห่างไกลออกไปของจักรวาล เพราะฉะนั้น หลังจากรวมศูนย์ความคิดของเราไปยังจุดเดียวอย่างเข้มข้น เราสามารถ ถ่ายทอดศาสตร์ของเรา แม้แต่ไปยังมุมที่ไกลที่สุดของจักรวาล นี่ก็ถูกมองเบื้องหลังศาสตร์ของโทรจิต

มนุษย์เป็นสัตว์พูดได้ ซึ่งสื่อสารความคิดของตนผ่านทางเสียง ในขณะที่สัตว์อื่นๆ ถ่ายทอดความรู้สึกและความคิดโดยปราศจากการใช้เครื่องมือของคำพูด นี่มีหลักฐานจากความจริงที่ว่า ความคิดสามารถได้รับการแลกเปลี่ยน โดยไม่จำเป็นต้องใช้คำพูดและเสียง มนุษย์แสดงความรู้สึกและอารมณ์ผ่านทาง คำพูดและเสียง และความรู้สึกที่แสดงต่อสัตว์ มันจะรับรู้เกี่ยวกับความเข้าใจ ด้วยการสนองตอบอย่างที่สามารถกระทำได้ ในเรื่องราวของกษัตริย์โซโลมอน กับมด ซึ่งกล่าวไว้ในคัมภีร์ อัลกุรอาน การโต้ตอบกันระหว่างกษัตริย์โซโลมอนกับมด ถูกรายงานไว้ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะบันทึกไว้ว่า มดไม่ได้พูดกับกษัตริย์โซโลมอน และกษัตริย์โซโลมอนก็ไม่ได้แสดงความเข้าใจต่อคำพูดของมด เป็นที่ชัดเจนว่ามดไม่เคยสนทนาด้วยคำพูดอย่างที่เรากะทำ จะต้องมีการสื่อสารผ่านทางคลื่นความคิด และกษัตริย์โซโลมอนได้แสดงการรับรู้และเข้าใจคลื่นเหล่านั้น สิ่งที่ได้รับจากเรื่องนี้ก็คือ ความคิด ความรู้สึก การรำลึกถึงและอารมณ์ ก็สามารถได้รับการถ่ายทอดโดยปราศจากคำพูดได้

โทรจิต คือ ศิลปะการแลกเปลี่ยนความคิด โดยปราศจากการใช้สื่อซึ่งเป็นที่รู้จักกัน ถ้าเราสามารถรวมศูนย์ความคิดของเราต่อบุคคลหนึ่ง เหมือนกับเกาส์ อะลี ซาห์ ดังนั้น หลังจากบุคคลเป้าหมายของความคิดเรา กลายเป็นเป้าหมายความคิดของเรา ก็จะเริ่มได้รับความคิดที่เราถ่ายทอดไปได้ และหลังจากมีความคุ้นเคยกับตำแหน่งพื้นฐานของจักรวาลแล้ว เราก็สามารถส่งผ่านความคิดของเราไปยังจุดพื้นฐานนั้นได้ นี่คือขั้นตอนเกี่ยวกับที่เริ่มต้นในอัล กุรอาน ว่า

“และเราได้สร้างสิ่งที่มีอยู่ในชั้นฟ้า และแผ่นดิน เพื่อรับใช้พวกเจ้า”

สิ่งเดียวก็คือเราควรจะรับรู้เกี่ยวกับความจริงที่ว่า สิ่งถูกสร้างทั้งมวลในจักรวาลยังมีการหยั่งถึงกันอย่างแน่นแฟ้น โดยผ่านทางคลื่นความคิด และทุกๆ ปัจเจกยังคงแลกเปลี่ยนความคิดกับปัจเจกอื่นๆ ถึงแม้ปัจเจกนั้นจะไม่รับรู้ก็ตาม โดยที่เราไม่รู้เรื่องกฎหมายการแลกเปลี่ยนความคิดนี้ จึงล้มเหลวที่จะเข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงความคิดจากสิ่งถูกสร้างอื่นๆ ที่มายังจิตใจของเรา ความไม่รู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์นี้ ยังเป็นผลทำให้ความคิดของเราเองเสื่อมลง ความเสื่อมลงของความคิดเป็นผลทำให้พลังของเจตนารมณ์อ่อนแอ ผู้ที่มีพลังเจตนารมณ์เข้มแข็ง จะมีชีวิตที่ประสบความสำเร็จมากกว่าผู้อื่น เพียงเพราะความจริงที่ว่า ความเสื่อมถอยของความคิดของเขาจะลดลงในอัตราที่น้อยสุด และความสนใจของเขายังคงพุ่งเป้าไปยังจุดที่แน่นอน ทำให้สามารถที่จะสนใจการให้ความสนใจสิ่งใดอย่างรวมศูนย์ได้ บุคคลเช่นว่ามีบุคลิกภาพที่น่าประทับใจ และสามารถทำให้ผู้อื่นมั่นใจที่จะเห็นด้วยกับเขาอย่างง่ายดาย ผู้ที่ไม่มีพลังเจตนารมณ์ที่เข้มแข็ง จะถูกบังคับให้ใช้ชีวิตอย่างไร้จุดหมาย และปราศจากเป้าหมายที่มั่นคงแน่นอน เพื่อใช้ประโยชน์จากพลังเจตนารมณ์อย่างเหมาะสม และเพื่อทำให้มันเข้มแข็ง จำเป็นที่ต้องรับรู้ความจริงข้อที่ว่า ชีวิตของเราทั้งหมดหมุนเวียนอยู่รอบๆ ความคิด และความสัมพันธ์อันซ่อนเร้นที่ดำรงอยู่ระหว่างจักรวาลกับสมาชิกที่เป็นสิ่งถูกสร้างที่วางอยู่บนความคิดเช่นกัน

แต่สัตว์แสดงความรู้สึกโดยปราศจากคำพูดและเสียง และความล้มเหลวของการใช้ความคิดเป็นเครื่องมือ เป็นผลมาจากความไม่สมหวัง ความต่ำต้อยและความทุกข์ยาก แบบฝึกหัดทั้งหมดที่ได้รับการแนะนำเพื่อสร้าง ความเข้มแข็งให้พลังเจตนารมณ์ หรือพัฒนาความเข้มข้นนั้น ความจริงถูกพุ่งเป้าไปที่การปรับปรุงจิตใจของผู้สงสัยและบรรจุความมั่นใจลงไปแทนการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องและเพียรพยายามอย่างเข้มข้น สามารถทำให้ ความคิดรวมศูนย์ไปยังจุดเดียวได้ ภาวะของการรวมศูนย์อย่างเข้มข้นนี้ช่วย ในการแทนที่ความสงสัยและความไม่แน่ใจด้วยความมั่นใจนั้น และความคิดเริ่ม มาเป็นปรากฏการณ์ เพราะการสนับสนุนของการพัฒนาพลังเจตนารมณ์ และการตัดสินใจ นี่คือความลับของโทรจิต ผู้ที่สนใจการศึกษา ศิลปะวิทย์การแขนง นั้นนั้น จะ ต้องเรียนรวมศูนย์ความคิด ไปที่จุดเดียวเท่านั้น เงื่อนไขเพียงประการ เดียวที่จะทำให้ได้รับความสำเร็จก็คือ การฝึกฝนอย่างพากเพียรและด้วยหัวใจทั้งหมด

มนุษย์ผ่านพ้นขั้นตอนมากมายของชีวิตในช่วงเวลาอันสั้น และใช้ประโยชน์จากส่วนน้อยนิดเพื่อการดำรงชีวิตของตน ด้วยการผสมผสาน และ เชื่อมต่อส่วนน้อยนิดนี้เข้าด้วยกันในจิตใจของเขา เราทั้งก้าวไปข้างหน้าจาก เวลาส่วนน้อยนิดส่วนหนึ่ง ไปยังส่วนที่ตามมา หรือถอยหลังกลับไปยังส่วนที่ ผ่านมาแล้ว เพื่อให้เข้าใจสิ่งนี้ มนุษย์คิดถึงการกินอาหารแต่เพราะท้องเสีย ความตั้งใจจึงต้องถูกละไป แต่จะทนอยู่ได้นานเท่าสักเท่าไคนั้น เขาไม่มีความคิดใน เรื่องนี้ เช่นเดียวกันความคิดเป็นส่วนประกอบของชีวิต ซึ่งทั้งทำให้เขาประสบ ความสำเร็จและล้มเหลว ความตั้งใจถูกสร้างขึ้น กระนั้นการสละหรือเลื่อนไป ไม่ว่าจะก่อตัวขึ้นภายในชั่วนาที ชั่วโมง เดือนหรือชั่ววนาปี อย่างไม่รู้ตัว ในที่สุดมันก็ถูกละทิ้งไปทั้งหมด การละทิ้งหรือการสละเสียนี้ เป็นส่วนประกอบที่สำคัญที่สุดของชีวิตมนุษย์

หลังจากมีความมั่นใจเกี่ยวกับความจริงที่ว่า ชีวิตทั้งหมดของเราหมุนเวียนอยู่รอบๆ ความคิด เราต้องพิจารณาเกี่ยวกับการที่จะลดการเสื่อมลงของความคิด มีเพียงวิธีการเดียวสำหรับมัน และเพื่อละเว้นจาก ความไม่แน่ใจและความไม่แน่นอน รวมทั้งเพื่อไม่ยอมให้ความสงสัยและความเคลงใจเข้ามาในจิตใจของเรา มีความสำคัญเช่นกันที่จะต้องระลึกไว้คือ เหตุผลที่อยู่เบื้องหลังพลังเจตนารมณ์ที่อ่อนแอคือการดำรงอยู่ของความสงสัยในจิตใจของคนๆ หนึ่ง และเพื่อขจัดความสงสัยและความไม่แน่ใจ เราต้องมีความรู้เกี่ยวกับการที่ความสงสัยถูกสร้างขึ้นในจิตใจ ครั้นแล้วเราจะสามารถมีชีวิตอยู่กับความมั่นใจในความศรัทธาได้ การมีความมั่นใจและความศรัทธาเป็นการแก้ไขเพียงอย่างเดียว เพื่อให้ยังคงได้รับการปกป้องจากความสงสัยและความไม่แน่ใจ

ความอ่อนแอของการตัดสินใจและพลังเจตนารมณ์ ถูกสร้างออกมาเพราะความสงสัยและความเคลงใจ ครอบงำที่เท่าที่ซึ่งมีความไม่แน่ใจอยู่ในความคิด สภาวะของความมั่นใจก็เป็นไปไม่ได้ เมื่อไม่มีความมั่นใจอยู่ พลังเจตนารมณ์ก็ไม่มีอยู่ บุคคลผู้นั้นก็ไม่สามารถใช้ความคิดของตนเป็นเครื่องมือได้ ความล้มเหลวของการใช้ความคิดเป็นเครื่องมือ เป็นผลมาจากความไม่สมหวัง ความต่ำต้อย และความทุกข์ยาก แบบฝึกหัดทั้งหมดที่ได้รับการแนะนำเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้พลังเจตนารมณ์ หรือพัฒนาความเข้มข้นนั้น ความจริงถูกมุ่งเป้าไปที่การปรับปรุงจิตใจของผู้สงสัยและบรรจุความมั่นใจลงไปแทน

การฝึกฝนอย่างต่อเนื่องและเพียรพยายามอย่างเข้มข้น สามารถทำให้ความคิดรวมศูนย์ไปยังจุดเดียวได้ ภาวะของการรวบรวมศูนย์อย่างเข้มข้นนี้ช่วยในการแทนที่ความสงสัยและความไม่แน่ใจด้วยความมั่นใจนั้น และความคิดเริ่มมาเป็นปรากฏการณ์ เพราะการสนับสนุนของการพัฒนาพลังเจตนารมณ์ และการตัดสินใจ นี่คือการกลับของโทรจิต ผู้ที่สนใจการศึกษาศิลปะวิทยาการแขนงนี้ ต้องเรียนรู้ที่จะรวมศูนย์ความคิดไปที่จุดเดียวเท่านั้น เงื่อนไขเพียงประการเดียวที่จะทำให้ได้รับความสำเร็จคือ การฝึกฝนอย่างพากเพียร และด้วยหัวใจทั้งหมด

มีสิ่งต่างๆ มากมาย เช่น ความยากลำบาก ความทุกข์เข็ญ ความวิตก กังวล โรคภัยไข้เจ็บ ความลำเค็ญ ความตกต่ำ ฯลฯ และเพื่อปรับสิ่งเหล่านี้ ให้เท่าเทียมกัน มีสิ่งหนึ่งที่เรียกว่า “สันติภาพ” ซึ่งมนุษย์สามารถมองเห็นความสะอาดสบาย เกือบทั้งหมดนั้น ไม่เป็นความจริงแต่เป็นเรื่องโดยสมมติ และสำหรับมนุษย์เป็นสิ่งที่ง่าย สิ่งนี้ได้สร้างทิศทางความโน้มเอียงไปสู่นิสัยที่อ่อนโยน ความจริงการเกิดขึ้นของสมองมนุษย์นั้น เป็นลักษณะที่ทำให้เขาดำเนินไปสู่ ความสะอาดง่ายดาย และหลีกเลี่ยงความยากลำบาก นี่เป็นทิศทางที่ชัดเจน 2 ทิศทาง และมนุษย์ใช้ชีวิตระหว่าง 2 ทิศทางนี้ผ่านความคิดของตน ทุกๆ กิจกรรมกระตุ่นไปสู่หนึ่งในสองทิศทางนี้ เราตัดสินใจแผนการเมื่อเรารับรู้มัน ซึ่งมีความสำเร็จสมบูรณ์ในทุกรูปการ และทิศทางก็ถูกต้อง แต่บังเอิญหลังจาก ก้าวออกไปไม่กี่ก้าว ความเปลี่ยนแปลงก็เกิดขึ้นในจิตใจ ด้วยการเปลี่ยนแปลง นี้ทิศทางความคิดของเราก็ประสบกับการเปลี่ยนแปลง เป็นเหตุให้เกิดการ เปลี่ยนแปลงทั้งหมดในทิศทางของกิจกรรมของเรา และเป้าหมายที่เรามุ่งไปสู่ ก็ถูกละลิมไป ทีนี้อะไรเล่าที่หลงเหลืออยู่กับเรา ค้นหาไปในความมืดมน และ ก้าวไปแบบคลำๆ นี่คือนเหตุที่มีเพียงคนเดียวจากคนนับล้านๆคน ซึ่ง

ก้าวออกไป ในทิศทางที่ถูกต้อง และไม่ถอนตัวกลับมา อาจนำยินดีที่จะไม่ลืมว่า ทั้งหมดนี้อยู่ใกล้ๆ ในระหว่างขั้นตอนของการสงสัย และความเชื่อมั่น เท่าที่คนส่วนใหญ่ได้รับการพิจารณา พลังหลักที่ควบคุมจิตใจของพวกเขา คือจิตที่ไม่แน่นอน และความสงสัย ซึ่งมีผลกระทบต่อเซลล์จิตใจของพวกเขาอย่างไม่หยุดหย่อน ยิ่งมีความสงสัยรุนแรงเพียงใด ความเสื่อมลงของเนื้อเยื่อสมองก็มีมากขึ้นเท่านั้น จะไม่เป็นการออกนอกประเด็นที่จะกล่าวว่า เส้นประสาททั้งหมดของร่างกายทำงานภายใต้การควบคุมโดยตรงของเนื้อเยื่อสมอง และการเคลื่อนไหว ของเส้นประสาทคือชีวิต

การเชื่อในบางสิ่งบางอย่างมีความยากลำบากสำหรับมนุษย์ เท่ากับการ ออกมาจากสิ่งล่อลวงตาลวงใจ ความสงสัยและความไม่เชื่อ ตัวอย่างเช่น มีมนุษย์แสดงตัวเอง ขัดแย้งกับความจริงที่เขาเป็น เขาชุ่มชื้นกับความอ่อนแอของเขา เสมอ และอวดอ้างคุณธรรมที่น่าสงสัย ซึ่งความเป็นจริงไม่ใช่เป็นของเขา

สังคมกับความเชื่อของเรา

สังคมซึ่งบุคคลได้รับการศึกษาและอุ้มชูขึ้นมาได้กลายเป็นความเชื่อของเขา และจิตของบุคคลผู้นั้นก็ล้มเหลวในการวิเคราะห์ความเชื่อของตนเอง และความเชื่อนี้ได้กลายเป็นความเชื่อของเขา ถึงแม้ว่ามันจะไม่มียะโรมากกว่าการ หลอกลวงให้เข้าใจผิดก็ตาม ดังที่ได้กล่าวแล้วว่า สาเหตุหลักของสิ่งนี้ก็คือ เขาวางตัวตรงกันข้ามกับสิ่งที่ เป็นความจริง

ชีวิตแบบนี้ทำให้เขาต้องเผชิญกับความยากลำบากมากมาย เป็นความยากลำบากที่ไม่สามารถแก้ไขได้ ในทุกขั้นตอนได้ทำให้เกิดความกลัวในตัวเอง ว่า การกระทำของเขาจะพิสูจน์ว่า เป็นสิ่งที่หาประโยชน์อันใดมิได้ และปราศจากผลลัพธ์ใดๆ บางครั้งความสงสัยนี้มีความรุนแรงถึงขนาดที่เริ่มเชื่อว่า ชีวิตของเขา กำลังเผชิญหน้ากับการถูกทำลาย และถ้าไม่ถูกทำลายมันก็อยู่ในภยันอันตรายอันใหญ่หลวง ทั้งหมดนี้เกิดขึ้น เพราะการเสื่อมลงอย่างรวดเร็วของเนื้อ เยื่อสมอง อันเป็นผลลัพธ์ในขั้นสุดท้ายของความสงสัย

เมื่อชีวิตดำรงอยู่ตรงข้ามกับสิ่งที่ เป็นจริง หรือวางตัวตรงกันข้ามกับที่ เป็นในความเป็นจริง ดังนั้น การกระทำและการปฏิบัติที่อาศัยพื้นฐานมาจาก ชีวิตลักษณะเช่นนี้ จะไม่ให้ผลลัพธ์ในทางบวกแต่ประการใด เมื่อเขาต้องการ ผลสัมฤทธิ์ตามประสงค์จากการปฏิบัติเช่นนั้น การเปลี่ยนแปลงและการเสื่อมลงอย่างรวดเร็วของเนื้อเยื่อสมอง ก็เปลี่ยนแนวทางการใช้ชีวิตของเขา และทั้งนี้จะไม่ให้ทั้งผลลัพธ์ใดๆ หรือพิสูจน์ว่าเป็นอันตราย หรือสร้างความสงสัยซึ่ง เป็นอุปสรรคและกีดขวางเขาจากการก้าวออกไปทั้งสิ้น

ในความเป็นจริงนั้น โครงสร้างทางอารมณ์หรือรูปทรงของจิตใจ อยู่ใน การควบคุมของมนุษย์เอง ณ ที่นี้ “โครงสร้าง” หมายถึงอัตราการเสื่อมลง ของเนื้อเยื่อสมองมีอยู่สูง ปานกลางหรือต่ำ นับเป็น โชคที่นำยินดี ถ้าบางคนได้รับความปลอดภัยจากความสงสัย ซึ่งเป็นเพราะเนื้อเยื่อสมองเสื่อมลงในระดับต่ำที่สุด ความศรัทธาและการปราศจากซึ่งความไม่แน่นอนในจิตใจเป็นสัดส่วน โดยตรงกับความสำเร็จในชีวิต ในขณะที่ความรุนแรงของความสงสัยและความไม่แน่นอนเป็นสัดส่วน โดยตรงกับความล้มเหลวในชีวิต

ความเชื่อของเนื้อเยื่อสมอง

นับว่าโชคไม่ดีในส่วนของมนุษย์ ที่ตีค่าความรู้และวิทยาการซึ่งพระเจ้า มอบให้บนพื้นฐานที่เขาสร้างขึ้นเองและบนกฎเกณฑ์ที่ผิดพลาด ทั้งยังปฏิเสธที่จะยอมรับในลักษณะดังกล่าว แสงสว่างที่เปิดเผยโดยพระเจ้าอยู่ในฐานะพื้นฐานของความรู้ทุกๆด้าน มีความต้องการให้มนุษย์สำรวจแสง ประเทและลักษณะดังกล่าว รวมทั้งองค์ประกอบของมันในระดับที่มากที่สุด แต่มนุษย์ไม่เคยให้ความสนใจอย่างจริงจัง และสิ่งนี้ก็ยังคงมีคมนอยู่เสมอ มนุษย์ไม่เคย พยายามเลิกมันนี้ออก เพราะมันดังกล่าวไม่เคยปรากฏต่อเขาหรือไม่ก็ไม่เคยให้ความสนใจต่อมัน มนุษย์ไม่เคยพยายามสำรวจระเบียบและกฎเกณฑ์ที่ควบคุมองค์ประกอบของแสง ถ้าเขายอมรับการเข้าใจนี้ ความเชื่อมลงของเนื้อเยื่อสมองก็จะม้อตราที่ต่ำที่สุด และจะมีความก้าวหน้าไปสู่ความเชื่อมั่น และ ความสงสัยก็จะไม่สร้างปัญหาให้เขามากเท่ากับที่เป็นอยู่ในขณะนี้ อุปสรรคและ สิ่งกีดขวางการเคลื่อนไหวในทางปฏิบัติก็จะน้อยที่สุดด้วยแต่มันไม่ได้เกิดขึ้น ดังนั้น เขาจึงไม่ได้สำรวจประเทของแสงหรือพยายามที่จะค้นพบธรรมชาติของมัน

มนุษย์ไม่รู้แม้แต่ว่า แสงก็มีการสร้าง โครงสร้างและธรรมชาติที่เป็น ลักษณะเฉพาะ ทั้งยังมีแนวโน้มและความโน้มเอียงของคุณลักษณะเฉพาะพวก มนุษย์ยังไม่รู้ด้วยซ้ำว่าแสงนี้ ที่แท้คือชีวิตของเขา และได้ทำการปกป้องพวกเขาด้วยใน ขณะเดียวกัน มนุษย์คุ้นเคยกับรูปจำลองของดินกับฝุ่น ซึ่งมีได้ครอบคลุมใดๆ ของตัวเองเท่านั้น รูปจำลองซึ่งพระเจ้าทรงสร้างขึ้น ซึ่ง ไม่มีความจริงใดๆ ในตัวมันเอง ความจริงคือสิ่งที่พระเจ้าทรงเป่าเข้าไปในร่าง ทั้งในรูปของวิญญาณ ความไม่เกี่ยวกับพฤติกรรมของแสง ทำให้เกิดความรังเกียจต่อคำคำรัสของพระเจ้าในเรื่องนี้ ความรังเกียจยิ่งเพิ่มขึ้น ความสงสัย และใจที่ล่งเลก็จะเพิ่มขึ้น และความศรัทธาและความเชื่อก็จะแตกละเอียดลงตามนั้น

นักจิตวิญญาณนิยมให้คำนิยามความศรัทธาว่า เป็นความเชื่อที่ปราศจากข้อสงสัย

สาเหตุที่แท้จริงของความอ่อนแอในการตัดสินใจหรือในความศรัทธาก็ คือความสงสัย トラบเท่าที่ความไม่สู้เต็มใจและความลังเลในความคิดยังมีอยู่ ความมั่นใจในความศรัทธาก็เป็น ไปไม่ได้ หลังจากความคิดได้รับแสงสว่างของความศรัทธาและความเชื่อที่มั่นคงแล้ว ก็จะกลายเป็นปรากฏการณ์ที่ชัดเจน

เพื่อตรวจสอบความเชื่อมลงของเนื้อเยื่อสมอง เราต้องมีพลังเจตนารมณ์ ที่ได้รับการพัฒนาแล้วแบบฝึกหัดที่ได้รับการออกแบบโดยนักจิตศาสตร์ เพื่อ พัฒนาพลังเจตนารมณ์นั้น ซึ่งมีเป้าหมายโดยพื้นฐานสำหรับแบบแผนความเชื่อมั่นที่ดีกว่า

การรวมศูนย์ความสนใจ

ระยะทางระหว่างความลังเลกับความมั่นใจในเชิงของเวลานั้น ในด้านหนึ่งคือ 100 ปี และในอีกด้านหนึ่งคือชั่ววินาทีเดียว สิ่งนี้ประหนึ่งว่าเป็นคำ พุคปริศนา แต่พระเจ้าผู้ทรงสูงส่งได้แจกแจงมันเพื่อความ

เข้าใจที่ลึกซึ้ง ในคำรัส ต่อไปนี้

“คัมภีร์นี้ไม่มีข้อสงสัย ในนั้นมีทางนำสำหรับผู้ที่มีความศรัทธาในสิ่งเร้นลับ” (บทที่ 2 โองการที่ 2)

ณ พระเจ้าผู้ทรงบริสุทธิ์กล่าวถึงสองสิ่ง

(1) ด้วยการกล่าวว่า “คัมภีร์ที่ไม่มีข้อสงสัยใดๆ ความสงสัยจึงถูกลบล้างไป

(2) สิ่งเร้นลับซึ่งเท่ากับความศรัทธาและความมั่นใจ

สิ่งนี้ชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่า พระเจ้าไม่อนุญาตให้เรามีความสงสัยหรือ ไม่แน่ใจ ความมั่นใจและความเชื่อเท่านั้นที่ได้รับอนุญาตให้คงอยู่ในจิตใจ สิ่งนี้ถูกเรียกว่า “ความเชื่อในสิ่งเร้นลับ” ซึ่งจัดเตรียมทางนำไว้ วัตถุประสงค์ของทางนำนั้นมีความสำคัญมาก สิ่งหนึ่งนั่นคือ ไม่ว่าจะเห็นหรือไม่ เข้าใจหรือไม่ รับรู้หรือไม่ ก็ต้องได้รับการเชื่อว่ามีอยู่ สิ่งนี้ได้เตรียมทางนำทั้งหมดไว้ และมันห้อมล้อมมนุษย์ไว้จากทุกทิศทาง

เมื่อความคิดที่เจิดจ้าได้รับการฝึกฝนให้คงรวมศูนย์อย่างเข้มข้นอยู่บนจุดเดียวอย่างมากมาย จนกระทั่งแสงแห่งความสงสัย และไม่แน่ใจจะถูกแทนที่โดยแสงแห่งความมั่นใจ ด้วยเหตุนี้ เนื่องจากการสนับสนุนของการตัดสินใจ มันก็พร้อมที่จะกลายเป็นการปรากฏที่เป็นจริง

ท่านได้อ่านถึงการแสดงออกในทางปฏิบัติของการรวมศูนย์ความคิด อย่างจริงจัง และผลลัพธ์ของความมั่นใจที่ปรากฏการณ์ติดตามมาเกี่ยวกับ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับท่านเกาส์ อะลิซาห์ เหตุการณ์ที่มีธรรมชาติคล้ายคลึงกัน ซึ่ง ได้ถูกรายงานมายังเราโดยผู้อาวุโส มีดังนี้

“เมื่อลูกสาวของนักธุรกิจคนหนึ่ง มีอายุครบ 15 ปี วันหนึ่งสิ่งแปลกประหลาดได้เกิดขึ้นกับเธอ เมื่อเธอดันนอนขึ้นก็พบว่า มีลวดลายจากเฮนน่า อยู่ที่มีของเธอ จู่ๆ ในตอนเที่ยงเธอก็มีอาการเป็นลมไม่ได้สติ จากนั้นก็เริ่ม เป็นทุกวันพลุกหุดสติ ในเวลาที่แน่นอน เธอจะมีอาการวิงเวียนเป็นลม หมอเริ่มรักษาเธอด้วยอาการฮิสทีเรีย เมื่อเห็นว่าอาการไม่ดีขึ้น เธอจึงถูกนำไปบำบัดทางจิต พวกเขาวินิจฉัยว่าถูกเวทย์มนต์ และพยายามไล่วิญญาณให้ออก จากตัวเธอ เมื่อของขลัง เครื่องรางและวิธีการอื่นๆ ของหมอมนต์ ต่างประสบกับความล้มเหลว เธอจึงถูกนำตัวไปพบกับฮากิมและหมอในท้องถิ่น การบำบัดนี้และวิธีการอื่นๆ ดำเนินไปเป็นเวลา 4 ปี จนกระทั่งวันหนึ่งซึ่งเธอจะต้องเป็นลมไม่ได้สติ กลับปรากฏว่าเธอมีความสุขและรู้สึกดีได้ หลังจากตื่นนอนในตอนเช้า เธอเริ่มเสริมสวยหลังจากอาบน้ำเสร็จสรรพสวมใส่เสื้อผ้าใหม่และใสน้ำหอม เธอดูเหมือนเป็นเจ้าสาวที่เพิ่งแต่งงานใหม่ เมื่อถูกถามถึงการเตรียมตัวต่างๆนี้ เธอตอบด้วยความเอียงอวยว่า “เขา” กำลังจะมา และถ้าฉันไม่เตรียม ตัวให้พร้อมเขาจะโกรธ เมื่อเตรียมสิ่งต่างๆ รอบตัวแล้ว เธอก็นั่งบนเตียงอย่างสงบเสงี่ยมเพื่อรอคนๆ หนึ่ง เมื่อดวงอาทิตย์เริ่มคล้อย เธอก็ล้มลง ซึ่งกิน เวลายาวไปจนถึงตอนเย็น

บรรดาคณะแพทย์และฮากิม ให้คำแนะนำอย่างเป็นทางการว่าการแต่งงานจะทำให้อาการฮิสทีเรียของหญิงสาวหายไป เมื่อเธอรู้เรื่องการตัดสินใจ เธอต่อต้านอย่างรุนแรง แต่พ่อแม่ของเธอไม่ให้ความสนใจและจัดการแต่งงาน เธอกับเด็กหนุ่มที่ดีในวงศ์ญาติของพวกเขา

ในวันรุ่งขึ้นหลังจากการแต่งงาน เธอได้สามีของเธอออกจากห้อง และ ชูว่าจะเปิดเผยอาการกามตายด้านของเขา ผู้อาวุโสในครอบครัวพยายามที่จะ เข้าประนีประนอมแต่สามีท้อใจ และหย่าเธอในที่สุด ทั้งสองครอบครัวมีการถกเถียงกันอย่างรุนแรงเกี่ยวกับเรื่องนี้ ผู้อาวุโสได้เข้าไปใกล้สามีและสอบถามเขา เขาเล่าว่า ความจริงเป็นอย่างนั้น และเมื่อเขาเข้าไปหาเธอ เขาก็สูญเสียความ เป็นชายไปจนหมดสิ้น ทุกคนลงความเห็นด้วยการตำหนิว่าเด็กหนุ่มโกหก ซึ่ง ในที่สุดเขาก็ฆ่าตัวตาย

พ่อค้าพยายามแต่งงานกับลูกสาวของเขาเป็นครั้งที่สอง แต่ก็ล้มเหลว ครั้งแล้วครั้งเล่าที่เขาพยายามรักษาอาการของเธอ สักพักหนึ่งเขาก็ได้รับการบอกเล่าเกี่ยวกับฮาгимคนหนึ่ง ซึ่งรักษาคนไข้อยู่ในตำบลที่อยู่ห่างออกไปหลาย ร้อยไมล์ คนไข้จากทุกหนทุกแห่งไปหาเขา เขามีความรู้เกี่ยวกับการบำบัดและไม่คิดค่าใช้จ่า

การเตรียมการเดินทางไปหาฮาгимจึงถูกกำหนดขึ้นในวันอาทิตย์ เพื่อว่าเมื่อพวกเขาเดินทางไปถึงในวันพฤหัสบดี ฮาгимก็จะได้เห็นอาการของเด็กและวินิจฉัยอาการจะ ได้ง่ายขึ้น

เมื่อครอบครัวพร้อมด้วยเด็กสาวเดินทางไปถึง ฮาгимไม่รับรักษาคนไข้ ในวันพฤหัสบดี เพราะเขาจะใช้เวลานี้ในการปลื้กวิเวก พวกเขาไม่มีทางเลือก นอกจากคอยจนถึงวันศุกร์ เด็กสาวมีอาการเป็นลมตามปกติและทะเลาะขึ้นใน ตอนเย็น พ่อค้าพบด้วยว่าฮาгимเป็นคน โสด และปฏิเสธคำแนะนำใดๆ ที่ให้แต่งงาน ถ้ามีคนขึ้นกราน เขาจะบอกว่าเขาแต่งงานแล้ว ด้วยการชี้ไปที่รูปที่กล่าว ว่าเป็นภาพภรรยาของเขา

ในที่สุด วันศุกร์พ่อค้าก็ได้จองที่ของเขาในแถวของคนไข้ ด้วยความคิดว่าให้ถึงรอบของเขาโดยเร็วที่สุด ทุกคนเฝ้ารอประตูเปิด แต่ประตูเปิดก็ยังไม่เปิด ผู้คนก็ร้อนใจและเริ่มเคาะประตู แต่ไม่มีใครตอบ ในที่สุดทุกคนจึงฟังประตู เข้าไป เพราะเกรงว่าฮาгим อาจประสบกับอุบัติเหตุ เมื่อผู้คนเข้าไปก็พบว่าห้องว่างเปล่า และประตูหลังเปิดอยู่ ทุกสิ่งทุกอย่างในห้องอยู่ในสภาพปกติ ยกเว้น ตัวของฮาгим รูปภาพที่เขาอ้างว่าเป็นภรรยาของเขาตกอยู่บนพื้นพร้อมด้วยซอง ที่จำหน้าถึงพ่อค้า เมื่อพ่อค้าเปิดดูก็พบจดหมายความว่า “ฉันได้หย่ากับบุตรสาวเมื่อวันศุกร์ ดังนั้นต่อจากนี้ไปเธอจะไม่ทรمانจากการเป็นลมอีกต่อไป จะเป็นการดีว่าที่ท่านจะกลับไปยังเมืองพัทนาโดยนำเอารูปลูกสาวของท่านกลับไปด้วย

เมื่อพ่อค้าดูภาพ เขาประหลาดใจ เพราะมันเป็นรูปลูกสาวของเขา ผู้คนที่อยู่ที่นี่ต่างก็แปลกใจเช่นกัน จากเรื่องราวที่เกิดขึ้น ทุกคนต่างสอบถาม กัน เกี่ยวกับเรื่องแปลกประหลาดที่เกิดขึ้น อย่างไรก็ตาม พ่อค้าได้เดิน ทางกลับพร้อมกับลูกสาวของเขาและรูปของเธอ และเด็กสาวผู้นั้นก็ไม่เคย เป็นลมอีกเลย”

สิ่งเดียวที่สรุปได้จากเหตุการณ์ที่เล่าโดยนักปราชญ์อย่างท่านเกาส์ อะลี ซาห์ และบุคคลอื่นๆ ก็คือ สำหรับความคิดนั้นจำเป็นที่ความสนใจจะต้องคงศูนย์รวมตรึงอยู่ ณ จุดเดียว ถ้าไม่มีความเข้มข้นแล้วจะไม่อาจรวมศูนย์อยู่ที่ จุดเดียวได้ สำหรับการศึกษาศาสตร์ที่จิตใจของเราต้องปราศจากความ คิด หลากหลายที่ยังคงเข้ามาประดังในจิตใจของเรา และจะต้องตรึงอยู่อย่าง เข้มข้น ณ ความคิดเพียงความคิดเดียว เพื่อให้มีความเข้มข้นควรฝึกฝนดังต่อไปนี้ และได้รับการแนะนำให้ สำหรับผู้ที่มีความสนใจใน

การศึกษาโทรจิต

แบบฝึกนี้จะต้องได้รับการปฏิบัติครั้งหนึ่งในตอนเช้าตรู่และอีกครั้งหนึ่ง ในตอนก่อนนอน

1. ปิดรูจมูกด้านขวาด้วยนิ้วหัวแม่มือข้างขวา
2. หายใจเข้าด้วยรูจมูกด้านซ้าย 5 วินาที
3. ปิดรูจมูกด้านซ้าย ด้วยนิ้วก้อยมือซ้าย กลั้นลมหายใจ 5 วินาที
4. เอานิ้วหัวแม่มือออก และหายใจออกด้วยรูจมูกข้างขวา 5 วินาที
5. หายใจเข้าอีกครั้งหนึ่ง ด้วยรูจมูกด้านขวา 5 วินาที และปิดรูจมูก ด้วยนิ้วหัวแม่มือ พร้อมกับกลั้นหายใจ 5 วินาที
6. หายใจออก 5 วินาทีด้วยรูจมูกด้านซ้าย หลังจากเอานิ้วก้อยออก

นี่คือครบ 1 รอบ ทำการฝึกฝนอย่างนี้ 5 รอบ กระทำในท่าที่นั่งที่สบายๆ คอและ หลังตั้งตรง หันหน้าไปทางทิศเหนือ กระทำในขณะที่ท้องว่าง ในสถานที่ที่อากาศ ถ่ายเทได้สะดวก การกินของหวานและอาหารรสเปรี้ยวควรลดลงให้มากที่สุด เท่าที่เป็นไปได้

นอกจากการฝึกลมหายใจนี้ซึ่งทำให้ประสาทของท่านเย็นและเกิดความสงบแล้ว ท่านต้องจินตนาการด้วยการหลับตาลงโดยยังคงอยู่ในท่านั่งว่า มีแม่ น้ำแห่งรัศมี (นूर) ไหลผ่าน และโลกทั้งหมดรวมทั้งตัวท่านด้วย ได้จมลงไป ใน แม่น้ำแห่งรัศมีดังกล่าว การเข้ามานี้ควรปฏิบัติประมาณครึ่งชั่วโมง

การเข้ามานดังกล่าว ควรกระทำหลังจากรับประทานอาหารเย็นแล้วประมาณ 3 ชั่วโมง ไม่ต้องกังวลกับความคิดสัพเพเหระที่เข้ามาในจิตใจระหว่างการ ฝึกฝน อย่าต่อต้านมัน ความคิดเหล่านี้จะหายไปโดยอัตโนมัติ ปล่อยให้ ความ คิดต่างๆ เข้ามา เพียงแต่อย่าให้ความสนใจใดๆ กับมัน มันก็จะหายไปทีละที ท่านต้องสนใจเฉพาะเรื่องของท่าน ปล่อยให้ความคิดทำหน้าที่ของมันไป หลัง จากฝึกฝนการเข้ามานี้แล้ว อยู่อย่างกับเรื่องทางโลก และเข้านอน

ผู้ที่มีความต้องการศึกษาเรื่อง โทรจิต ได้รับการแนะนำให้เก็บสมุดบันทึก ไว้เพื่อจดเหตุการณ์ประจำวันลงไป และให้คงอยู่ในสภาพที่มีน้ำมาฆ (สภาพที่ชำระร่างกายแล้วตามศาสนบัญญัติอิสลาม ผู้แปล)

แบบฝึกฝนง่ายๆ จะช่วยท่านในการรักษาความเยือกเย็นไว้ในกิจการงาน ประจำวัน และช่วยให้มีความเข้มข้นในจิตใจ ซึ่งเป็นที่จำเป็นก่อนการศึกษา เรื่องโทรจิต

เกลือและน้ำตาล

ความรู้อย่างท่องแท้ และความเข้าใจเกี่ยวกับกิจกรรมและความเคลื่อนไหวของอาณาจักรที่มองไม่เห็นด้วยตาเปล่านั้น ปกติจะถือว่าเป็นสิ่งที่ลึกลับ และอธิบายไม่ได้ มีความเข้าใจผิดปรากฏอยู่อย่างมากมายเกี่ยวกับข้อพิสูจน์ ของอาณาจักรที่มองไม่เห็นด้วยตาเปล่า เมื่อใดก็ตามที่มีการพิจารณากันถึงเรื่องนี้ ปฏิบัติการของผู้คนเกือบทั้งหมดก็คือ เป็นไปไม่ได้สำหรับมนุษย์ที่จะสังเกต และพิสูจน์ในเรื่องราว และกิจกรรมของอาณาจักรที่มองไม่เห็นด้วยตาเปล่า โดยปกติแล้วท่าทีของผู้คนก็คือทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้ และแสดงความประหลาดใจ เมื่อ บางคนพยายามที่จะแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของตนและแสวงหาคำอธิบายในบริบทนี้

ตามทฤษฎีของปราชญ์วิชา ทุกคนได้รับพรสวรรค์เป็นคุณสมบัติของ การสังเกตและการพิสูจน์ ในเรื่องปรากฏการณ์ทางอภิปราย สิ่งนี้เป็นความ แตกต่างด้วยประการที่ปวงไม่ว่าเขาจะใช้มันหรือไม่ก็ตาม มนุษย์ทั้งชาย และหญิง ได้รับสิทธิในความสามารถที่จะสังเกต สำนึกและเข้าใจเรื่องราวที่ ผิดปกติของ โลกที่มองไม่เห็น เงื่อนไขเดียวคือการใช้ประโยชน์จากความสามารถ ของพรสวรรค์นี้ นับเป็นความผิดพลาดของเรา ถ้าไม่รู้แบบแผนของการฝึกฝนความสามารถนี้

นักศึกษาศาสตร์ของอภิปรายรู้ดีว่า ในตัวมนุษย์มีองค์ประกอบทาง จิตใจอยู่ 2 ประการในเวลา เดียวกัน องค์ประกอบหนึ่งคือจิตใจที่รับผิดชอบ ในเรื่องความเข้าใจเกี่ยวกับความรู้สึกของจิตสำนึก และ ความรู้สึกของโลภก็ วัตถุ มันเข้าใจความรู้สึกเหล่านั้น ซึ่งยังคงถูกกักขังอยู่ในความจำกัดของ กาลเทศะ จิตใจนี้ถูกเรียกว่าจิตสำนึก อีกประการหนึ่งคือ จิตไร้สำนึกที่รับผิดชอบเกี่ยวกับความเข้าใจของความรู้สึกซึ่ง ไม่ขึ้นกับความจำกัดทางด้านกาลเทศะ และมีความสามารถในการเข้าใจความเป็นจริงทางด้านอภิปรายได้ เราคุ้นเคยกับจิตแรกนั้นคือจิตสำนึก แต่ความคุ้นเคยของเรากับจิตไร้สำนึกยังห่างไกลจากความต้องการใน ความเป็นจริงอยู่มาก จนบัดนี้เราต้องสำรวจวิธีการ ที่จะทำให้ตัวเราคุ้นเคยกับแบบแผนการทำงานของจิต ไร้สำนึกที่ได้มีการค้นพบโดยนักวิทยาศาสตร์ทางด้านจิตวิญญาณว่า น้ำตาลและความหวานผลิตความ เกร่งจิมและช่วยในการสร้างสรรค์ความรู้สึกจิตสำนึก และคุณสมบัติที่มีอยู่ในเกลือจะกระตุ้นความรู้สึกของ จิตไร้สำนึก ความหวาน และน้ำตาลพัฒนาปรับปรุงจิตสำนึก ซึ่งเป็นที่ต้องการสำหรับการมีชีวิต และ ความ เข้าใจต่อปรากฏการณ์ของ โลกวัตถุ เกลือจะกระตุ้นจิตใจ ซึ่งได้รับการ เรียกว่า จิตไร้สำนึก และทำให้เกิดผล ต่อความเข้าใจในปริณิษยทาง อภิปราย ได้มีประสบการณ์ว่าจิตไร้สำนึกของผู้บริโภคเกลือมีความตื่นตัว มากกว่าผู้ที่บริโภคน้ำตาล ทั้งนี้เทียบตามปริมาณการบริโภคเกลือ และน้ำตาลของแต่ละคน

เมื่อข้าพเจ้าทราบเกี่ยวกับกฎเกณฑ์นี้ที่ว่า เกลือกระตุ้นจิตไร้สำนึกข้าพเจ้าตัดสินใจทดลองกับตัวเอง ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงหยุดบริโภคน้ำตาล จึงประสบกับความอ่อนเพลีย อ่อนแรงในสองสามสัปดาห์แรก หลังจากนั้นไม่กี่สัปดาห์ก็เริ่มเข้าที่ และเริ่มคุ้นเคยกับสภาวะจิตใจเช่นนี้ ความอ่อนเพลีย ลดลงแต่อารมณ์ จุนเจิวและสภาวะไม่ร่าเริงยังคงมากกว่า หลังจากสองเดือน ผ่านไป ข้าพเจ้าเริ่มรู้สึกว่าร่างกายของข้าพเจ้า

ผอมลงและมีรูปร่างที่ดีขึ้น นอกจากจะงดน้ำตาลและอาหารหวานแล้วข้าพเจ้ายังดำเนินการปฏิบัติ แบบฝึกฝนเพื่อเพิ่มความเข้มข้นทางอารมณ์อีกด้วย

เมื่อเกลือในเลือดของข้าพเจ้าสูงขึ้นสูง อันเนื่องมาจากการละเว้นจากการ บริโภคน้ำตาล ข้าพเจ้าเริ่ม ประสบกับสิ่งผิดปกติ อีฐุกำแพงเริ่มดูเหมือนบางราว กับทำมาจากกระดาษ ความลึกซึ่งมากขึ้นในความเข้มข้น มีผลต่อการปลดปล่อยข้อจำกัดของที่ว่างและเวลา ครั้งหนึ่ง เมื่อข้าพเจ้ากำลังนั่งปล่อยจิตใจ อยู่คนเดียว ด้วยความแปลกใจข้าพเจ้าสังเกตว่าระยะห่างระหว่างพื้นกับหลังคา ไม่ได้คงอยู่เหมือนเดิม เมื่อพยายามที่จะสัมผัสหลังคา ข้าพเจ้าทำได้โดยง่าย หรือกล่าวได้ว่า ระยะห่างระหว่างพื้นกับหลังคาได้หายไปแล้ว สำหรับข้าพเจ้า

อนุกรมที่ไม่รู้จักจบสิ้นของความฝัน เริ่มขึ้นในเดือนที่สามของแผนการ งดเว้นน้ำตาล ความฝัน มักจะเป็นจริงบางครั้งในวันต่อไป ครั้งหนึ่งข้าพเจ้าเห็น ว่า น้องสาวของข้าพเจ้าป่วยและอยู่ในความเจ็บปวดอย่างรุนแรง หลังจากตื่น ขึ้นข้าพเจ้าแปลกใจ เพราะเมื่อคืนก่อนนี้เอง ข้าพเจ้ายังอยู่กับเธอและเธอก็ยังปกติดี หลังจากนั้นสักครู่หนึ่งข่าวก็มาถึงว่าน้องสาวของข้าพเจ้าล้มป่วยอย่างกะทันหัน และขณะนี้ถูกนำส่งโรงพยาบาล ในวาระ โอกาสอื่นอีก ข้าพเจ้ามองเห็นในความฝันว่า ตัวเองได้รับจดหมายจากเพื่อนคนหนึ่ง จากนั้นยังมองเห็น ว่า ตัวข้าพเจ้าอยู่ที่ซานซาลาสถานีรถไฟ โดยกำลังรอคนบางคนอยู่ หลังจากตื่นขึ้นมา ราว 11 โมงเช้า ข้าพเจ้าได้รับโทรเลขแจ้งการมาของเพื่อนข้าพเจ้า คนนั้น ซึ่งข้าพเจ้าขาดการติดต่อกับเขาเมื่อประมาณ 20 ปีที่ผ่านมา และในวันรุ่งขึ้นข้าพเจ้าก็ไปปรับเขาที่ซานซาลาสถานีรถไฟ ดังที่เห็นในความฝัน

จากนั้นรูปแบบความฝันก็เปลี่ยนไป และเริ่มเห็นว่าข้าพเจ้ากำลังบินไปในอากาศเหมือนนก แม้แต่ การเคลื่อนไหวมือก็เหมือนนก บางครั้งข้าพเจ้า เคยบินในระดับความสูงที่ทำให้ตื่นตกใจ หลังจากนั้น ข้าพเจ้ายังประสบในความ ฝันของตัวเองว่า ข้าพเจ้าแลเห็นสถานที่ซึ่งห่างไกล ได้พบผู้คนที่แตกต่างกัน ได้กินผลไม้รสอร่อย และหวาน รสชาติของอาหารในความฝันยังติดอยู่ แม้เมื่อ ตื่นขึ้นมาแล้ว หลังจากการงด น้ำตาล ครบ 6 เดือนบริบูรณ์ ข้าพเจ้าเริ่มเห็น เป็นประจักษ์ถึงสิ่งที่อยู่ไกลออกไป ถึงแม้ในระหว่างที่ตื่นอยู่ก็ตาม ข้าพเจ้าสามารถมองเห็นสิ่งที่อยู่ในระยะไกลได้ ตัวอย่างเช่นครั้งหนึ่ง ข้าพเจ้าเริ่มคิด ถึงเกี่ยวกับเพื่อน คนหนึ่งซึ่งอาศัยอยู่ในสวิสเซอร์แลนด์ ทันใดนั้นข้าพเจ้าพบ ว่าตัวเอง ไปปรากฏอยู่ในบ้านเพื่อนที่ สวิสเซอร์แลนด์ ข้าพเจ้าได้เห็นบ้าน ห้องหับ เครื่องตกแต่งบ้านและเครื่องใช้ไม้สอยต่างๆ เหมือนกับว่า ข้าพเจ้าเห็นสิ่งเหล่านี้ ทางกายภาพ เมื่อถึงขณะนี้ นี่เป็นประสบการณ์ที่พิเศษจริงๆ สำหรับข้าพเจ้า ข้าพเจ้า เขียนจดหมายไปถึงเพื่อน พร้อมด้วยภาพร่างคร่าวๆ ของบ้านที่เห็นใน จินตนาการ ในภาพร่างประกอบด้วย ห้องหลายห้องในบ้านของเขา ขนาดความกว้าง ความยาว ตำแหน่งของเครื่องใช้ไม้สอยต่างๆ ก็ระบุอยู่ใน ภาพ ร่างนั้น คำตอบของเพื่อนข้าพเจ้ายิ่งสร้างความแปลกใจมากยิ่งขึ้น เขาเริ่มต้นว่าราย ละเอียดที่ข้าพเจ้า ให้ไปถูกต้องอย่างสมบูรณ์ เขาเขียนหลังจากแสดงความ ประหลาดใจว่า ข้าพเจ้าอธิบายได้ในรายละเอียด ที่ แม้แต่ตัวเขาก็ไม่สามารถ ทำได้หากถูกถามให้อธิบาย

เมื่อเดือนที่เก้าของการงดน้ำตาลเสร็จสมบูรณ์ ข้าพเจ้าเริ่มมีประสบ การณ์ว่า ความคิดของบุคคลใด

ก็ตามมาสัมผัสกับข้าพเจ้า จะปรากฏผ่านจอ ในจิตใจและสามารถอ่านจิตใจของบุคคลอื่น ได้อย่างง่ายดาย วันหนึ่งหลังจาก บิดาข้าพเจ้ากลับจากมัสยิดแล้ว ท่านดำหนิที่ข้าพเจ้าไม่ได้ไปมัสยิด ข้าพเจ้าขอภัยและสัญญาว่าจะระมัดระวังในอนาคต แต่การบ่นว่าของท่านก็ยังดำเนินต่อไป ครั้นแล้วในทันใดนั้น ก็ปรากฏแก่ข้าพเจ้าอย่างกะทันหันว่า ในขณะที่ บิดาข้าพเจ้ากำลังเคารพภักดีพระเจ้าอยู่ แต่ความจริงในเวลานั้น ท่านได้คิดคำนวณจำนวนเงินที่ใช้ไปในการซ่อมแซมบ้านไปด้วย ข้าพเจ้าไม่สามารถอดทนเฉยอยู่ได้ และกล่าวกับท่านว่า

“มีประโยชน์อะไรสำหรับการเคารพภักดีพระเจ้า ซึ่งผู้หนึ่งคิดเรื่องค่าใช้จ่ายของการซ่อมแซมบ้านไปด้วย”

ข้าพเจ้ารู้สึกแปลกใจมากที่ท่านยอมรับว่า ท่านคำนวณค่าซ่อมแซมบ้าน

(ในขณะเคารพภักดีพระเจ้า) จริง

ตัวอย่างเล็กน้อยนี้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า การรดน้ำตาดช่วยในการ ปลดปล่อยผู้หนึ่งจากข้อผูกมัดทางกาลเทศะ นี่ยังเป็นเหตุผลที่ว่าการศึกษาที่ได้รับการแนะนำในการศึกษาเรื่องโทรจิตนั้น จะถูกเสริมด้วยทิศทางนี้นั้นคือการบริโภคน้ำตาลจะต้องถูกลดลงอย่างมาก

การทดลองได้ยืนยันว่า กลีโอสแตสที่ผสมอยู่ในเลือดช่วยในการปลดปล่อยจากอำนาจของความรูสึกของจิตสำนึก สิ่งนี้อยู่ในประสบการณ์ของเรา ด้วยว่า เมื่อกลีโอสแตสไม่ได้ถูกรวมเข้าไปในการควบคุมอาหารของเรา เราจะทราบจากโรคต่างๆ ตามปกติการใช้กลีโอสแตสและน้ำตาลมีผลทำให้เกิดโรคและความทุกข์ การงดจากการบริโภคน้ำตาลหรือน้ำตาลกระตุ้นจิตได้สำนึก แต่โดย ที่มนุษย์ไม่ได้ถูกฝึกให้เคยชินในการใช้ชีวิตกับกิจกรรมของจิตได้สำนึก เพราะ ฉะนั้น จึงมีผลทำให้เกิดความสับสนซับซ้อนมากมาย ดังนั้นจึงจำเป็นที่การบริโภคน้ำตาลจะไม่ถูกลดลงด้วยตัวท่านเอง ถ้าระหว่างหลักสูตรการเรียนวิชาการ ด้านอภิปรัชญา มีความต้องการในการงดหรือการลดกลีโอสแตสหรือน้ำตาล ก็ไม่สมควรกระทำ ยกเว้นได้รับการแนะนำ หรืออย่างน้อยที่สุดได้รับอนุญาตจากครู

ครูท่านนั้นที่รู้ว่า เมื่อใดที่แบบฝึกฝนจะได้รับการฝึก และเมื่อใดควรจะไม่ ผู้ที่งดการบริโภคน้ำตาลอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของครู ได้รายงานว่าการฝึกฝนนี้ช่วยพวกเขาให้ได้รับการปลดปล่อยจากความจำกัดเกี่ยวกับที่ว่าง และเวลา ช่วยให้พวกเขาเห็นสิ่งที่อยู่ไกลออกไป เห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต อันไกลโพ้นหรือที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสังเกตเห็นการเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้น ในระดับที่พิเศษ ณ ที่นี้ดูเหมือนมีความจำเป็นที่จะชี้ออกมาว่า การกระตุ้นจิต ไร้สำนึกไม่ใช่แนวความคิดทางจิตวิญญาณ เพียงแต่ช่วยให้หยั่งรู้ถึงความจริง ที่ปรากฏอยู่ ณ ระดับนั้นๆ การกระตุ้นจิตไร้สำนึก มีส่วนช่วยในการสำรวจสามารถที่ซ่อนอยู่ของวิญญาณ แต่นี่ไม่ใช่สิ้นสุดปลายทางแล้ว

การถือศีลอดในเดือนรอมฎอน (เดือนที่เก้าของปฏิทินอิสลามตาม จันทรคติ) คือโปรแกรมที่ศาสนา มอบให้ ซึ่งมีเป้าหมายอยู่ที่การควบคุมการ บริโภคกลีโอสแตสและน้ำตาล ซึ่งในท้ายที่สุดสามารถทำให้เราได้รับ

แรงกระตุ้นของ จิตไร้สำนึกของตัวเองได้

โทรจิตมีเป้าหมายโดยพื้นฐานไปที่การถ่ายทอดความคิดโดยปราศจาก ความจำเป็นของตัวกลาง การค้นพบของตัวกลางหมายความว่าระยะทางของที่ว่างและเวลาที่ดำรงอยู่ระหว่างปัจเจกทั้งสองนั้นหายไป ดังที่กล่าวไปก่อนหน้านี้ว่า ความคิด คือแสง แสงซึ่งเป็นอิสระจากกาลเทศะ โดยที่เราไม่เคยถูกฝึกให้เคยชินกับการสื่อสารโดยปราศจากการใช้ตัวกลาง ดังนั้น เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการทำเช่นนี้ จึงมีความต้องการให้เราฝึกฝนอย่างเข้มข้น มีแบบฝึกฝนมากมายที่ได้รับการแนะนำให้ใช้เพื่อวัตถุประสงค์นี้ ตัวอย่างเช่น การเพ่ง เทียน หรือ กระจกเงา จ้องมองดวงกลม เพ่งในความมืด จ้องดูฟิล์มเนกาติฟ มองดูดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ หรือน้ำ ฯลฯ เป็นต้น

การเพ่งกระจกเงา

เหตุการณ์เกี่ยวกับการเพ่งกระจกเงา ได้รับการตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ รายวันของอังกฤษชื่อ “มอร์นิง ลีดเดอร์” (Morning Leader) ฉบับวันศุกร์ที่ 4 สิงหาคม ค.ศ. 1896 ว่า

“เมื่อเดือนที่แล้วร่างวิญญูณของ เดวิด โทมัส ซึ่งเป็นช่างไม้ที่ทำงานอยู่ในที่ดินของลอร์ด วินด์เซอร์ ถูกพบอยู่ที่ซานเมืองเฟอร์โรไวร์ เขาถูกใครคนหนึ่งยิง ถึงแม้จะมีการสอบสวนและสืบสวนอย่างละเอียดถี่ถ้วนพร้อมของฆาตกร หรือชนวนที่เป็นสาเหตุการฆาตกรรม หลักฐานทั้งหมดตั้งประเด็นไปที่ว่า เดวิดเป็นที่ชื่นชอบของทุกคน เนื่องจากนิสัยเย็บๆ ของเขา เขามีความสัมพันธ์ที่น่าพอใจในครอบครัว เดวิดมาจากเมืองเล็กๆ ชื่อ อาครัดฟีไชร์ แต่อาศัยอยู่ที่กลามอร์กอนไชร์ ซึ่งเขาได้แต่งงานกับผู้หญิงที่นับถือคนหนึ่ง

เขาถูกจ้างให้เป็นช่างไม้ในที่ดินของลอร์ดวินด์เซอร์ ดังนั้น เขาจึงอาศัยอยู่ที่เซนต์ฟาริกอน ซึ่งเป็นหมู่บ้านใกล้เคียงกับคาร์ดิฟ เขายังอยู่ที่นั่นได้ไม่นานนัก เมื่อเขาพบกับเหตุการณ์ที่น่ากลัวนี้ ในคืนวันเสาร์

ตอนเย็นของวันก่อนเกิดเหตุ เขาเลิกงานเร็ว ดังนั้น จึงสามารถจัดค้นพืชผักที่ขึ้นอยู่หน้ากระท่อมได้

ในตอนบ่าย วันต่อมาเมื่อรู้สึกเหนื่อยเขาจึงกลับมาที่กระท่อม ภรรยา ของเขาบอกให้พาลูกๆ ไปข้างนอก แต่เดวิดไม่ตอบ ภรรยาของเขาซึ่งกำลัง ยู่อยู่ที่อีกมุมหนึ่งของกระท่อมก็ไม่ได้สนใจ อยากรู้ก็ตาม เธอจำได้ว่าเขาล้างหน้า และหลังจากเปลี่ยนเสื้อผ้าแล้ว เขาก็ออกไปโดยไม่ได้เอาลูกๆ ไปด้วย

ดูเหมือนว่าเขาจะพบเพื่อน และออกไปที่ผับเพื่อดื่มเบียร์ พวกเขาแยก กันเมื่อเวลา 10.00 น. เขาเดินกลับบ้านด้วยความชื่นบาน เมื่อมาถึงช่วงถนนที่เงียบสงัด เป็นระยะทางยาว คนที่เดินผ่านไปได้ยินเสียงปืนตามด้วยเสียง ร้อง หลังจากได้ยินเสียงปืนไม่นาน ผู้ที่เดินผ่านไป เห็นชายคนหนึ่งเดินไปอย่าง เร่งรีบ ดูเหมือนชายผู้นั้นจะลำบากอย่างมาก

คนที่เดินมาตามถนนพบร่างที่เสียชีวิต ประมาณ 200 เมตรข้างหน้า ซึ่งภายหลังพิสูจน์ได้ว่าเป็นเดวิด เชาว์รองขอความช่วยเหลือ เดวิดไม่ได้ตายทันที เขาพยายามวิ่งหลังจากที่ถูกยิง รอยเลือดก็แสดงเช่นนั้นเช่นกัน

เด็กสาวอายุ 19 ปี ซึ่งเคยชินกับการฝึกฝนการแข่งกระจอก จากคำแนะนำของสมาคมจิตวิทยาแห่งคาร์ดิฟ ซึ่งรายงานเรื่องแปลกหลายเรื่องเกี่ยวกับการฆาตกรรม โดยอาศัยการแข่งกระจอก

เธอถูกนำตัวไปยังเฟอร์ไรร์ ซึ่งเธอไม่เคยไปที่นั่นมาก่อนแต่เธอได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลการฆาตกรรมทั้งหมด

หนังสือพิมพ์ เวสต์เทิร์นเมล์ ก็รายงานเหตุการณ์ที่แปลกประหลาดนี้ เนื่องจากไม่เชื่อเรื่องราวพวก เขาจึงขอให้เด็กสาวช่วยทดลองฆ่าต่อหน้าผู้สื่อข่าว ของหนังสือพิมพ์ 2 คน เด็กสาวผู้นั้นยอมรับคำขอและนำตัวแทนทั้งหมดไปที่ฝับ ซึ่งเดวิดผู้ตายไปดื่มครั้งสุดท้ายในชีวิตที่นั่น จากที่นั่นเด็กสาวพร้อมด้วยผู้สื่อข่าวสองคนของเวสต์เทิร์นเมล์ เริ่มออกเดิน เธอได้ไปเงี่ยบๆ สักพักหนึ่ง จึงเอ่ยขึ้นว่า

“ฉันเห็นปืนพก เล็งมาที่ฉัน ปืนกระบอกนั้นใหม่และเป็นมันวาว และมี ลำกล้องใหญ่”

หลังจากนั้นมุ่งตรงไปราว 40 หลา เธอพูดขึ้นอีกว่า

“ฉัน ได้ยินเสียงเดินของใครบางคน ฉันมองเห็นผู้ชาย”

“ที่ไหน” ผู้สื่อข่าวถาม

“ตรงข้างหน้า เขากำลังคลานอยู่ข้างรั้วต้นไม้เตี้ยๆ บริเวณริมถนน ดังนั้น เห็นเขา”

“ให้รายละเอียดเกี่ยวกับเขาหน่อย เขาแต่งตัวอย่างไร” ผู้สื่อข่าวถาม

ขณะนั้นเด็กสาวมีอาการเหมือนไม่รู้สึกร่าง เธอก้าวไปข้างหน้าอย่างเร่งรีบ ผู้สื่อข่าวจับเธอไว้ เมื่อเด็กสาวผลักพวกเขาคนหนึ่ง นั่นคือเธอถูกชายที่เธอ เห็นกำลังผลักเธอ ดังนั้น เธอจึงร้องตะโกนขึ้น ผู้สื่อข่าวคนหนึ่งรีบจับตัวเธอ เอาไว้ มิฉะนั้นเธออาจจะล้มลง เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นตรงที่เดวิดถูกยิงครั้งแรกพอดีถึงขณะนี้เด็กสาวกำลังร้องครวญคราง เธอพยายามเอื้อมไปที่ใต้หัวไหล่ ในสภาพที่เจ็บปวด ผู้สื่อข่าวจับแขนของเธอไว้เธอยังคงเดินซัดโซเซไปข้างถนน สภาพของเธอแน่นขึ้น โคม่ามากขึ้น ตาของเธอเปลี่ยนเป็นสีขาว เธอดูเหมือนกำลังจะตาย

“ปล่อยเธอไว้ตามลำพังเถอะ” ผู้สื่อข่าวคนหนึ่งร้องออกมา

และขณะที่เด็กผู้หญิงถูกปล่อยเป็นอิสระ เธอก็ล้มลงบนถนน และร้องออกมาด้วยความเจ็บปวด ในที่สุดเธอก็ฟูบไปเหมือนกับตาย

“บอกมาเถอะเพื่อน แกเป็นใคร” ผู้สื่อข่าวคนหนึ่งถาม

เด็กสาวตอบด้วยเสียงอ่อนระโหย “ฉันคือเดวิด โทมัส”

“คุณต้องการให้เราทำอะไร” ผู้สื่อข่าวถาม

“ฉันถูกยิงตาย” เด็กสาวตอบด้วยน้ำเสียงของผู้ชาย

ใครยังคุณ” เด็กสาวถูกถาม และเธอก็เอ่ยชื่อหนึ่งออกมา

“ตอนนี้เราทำอะไรให้เธอได้”

ริมฝีปากของเด็กสาวขยับซ้ๆ ประหนึ่งว่าเธอกำลังเจ็บปวด

“ฉันจะแก้แค้นการสังหารฉัน”

“จากใครกัน”

“คนที่ยิงฉัน”

หลังจากนี้เด็กสาวบอกพวกเขาเกี่ยวกับที่ซ่อนอาวุธซึ่งใช้สังหารเควิด ในระหว่างนี้เด็กผู้หญิงนอน
ราวกับว่าเธอตายไปแล้ว ครั้นแล้วทันใดนั้น เธอก็ร้องออกมาว่า

“คูตี คูตี” เธอร้องขึ้น และ ถูกทำให้ตกใจ

“คูตี มีเลือด

“คูตี หยดเลือด”

ผู้สื่อข่าวพยายามดูแต่ไม่เห็นเลือด เด็กสาวพูดด้วยอาการกลัวและสั่น ว่า

“เขาอยู่ที่นี้ พาฉันออกไปจากที่นี่”

และตัวเธอเริ่มแข็ง จนเกือบกลายเป็นหิน หน้าเธอเริ่มซีดเผือด

“คุณกำลังมองดูอะไร”

“วิญญาณ”

ผู้สื่อข่าวกลับไปด้วยความรู้สึกหวาดผวาและประสบการณ์ที่ชวนขวัญหนีดีฝ่อ”

เหตุการณ์นี้ดูเผินๆ แล้วเหมือนเป็นเรื่องลึกลับและเป็นปริศนา แต่ไม่ได้ เป็นเช่นนั้น คุณได้ศึกษา
แล้วในบทนี้ว่า มีการควบคุมจิตสองแบบอยู่ในตัวมนุษย์

เมื่อจิตอีกจิตหนึ่งถูกกระตุ้น เราเริ่มมอง เห็นสิ่งต่างๆ ที่ไม่สามารถอธิบายได้ ด้วยความช่วยเหลือ
ของสติปัญญา ที่ถูกจำกัดขอบเขตอยู่ในข้อจำกัดของที่ว่างและเวลา

การฝึกใดๆ ไม่ว่าจะเป็นการเพ่งกระจก หรือการฝึกอื่น ซึ่งในภายหลัง ได้ปลดปล่อยจิตใจจากการ
ริบเร่ของความคิด ทำให้สามารถรวมศูนย์ไปยังจุด เดียวอย่างเข้มข้น จนในที่สุดเป็นเหตุให้เห็นการอุบัติขึ้น
และเหตุการณ์ต่างๆ ที่ยังคงถูกปิดบังจากสายตา

สิ่งนี้สามารถกล่าวอย่างสรุปได้ว่า หลังจากที่หัวใจออกมาจากความเร่งรีบของความคิดแล้ว ได้รวมศูนย์ไปยังความคิดเดียว และสัมผัสที่หกของมนุษย์ก็ถูกกระตุ้นด้วยความสว่างไสวของมันทั้งหมดเป็นการสังเกตตามปกติของเรา ว่าเครือข่ายของชีวิตถูกทักทอด้วย ความคิดหลากหลายประเภท มนุษย์มีชีวิตอยู่บนเส้นใยต่างๆ ของความคิดและมโนคติ

ตัวอย่าง

เรารู้สึกกระหาย อะไรคือความกระหายนี้ ความกระหายคือการ กระตุ้นเพื่อรักษาการเจริญเติบโตของร่างกายเอาไว้ การกระตุ้นนี้มาสู่จิตใจของเราในรูปแบบของความคิด และภายใต้อิทธิพลของความคิดนี้ เราจึงถูกบังคับ ให้กระทำบางสิ่งบางอย่าง เช่นเดียวกันการกระตุ้นและความต้องการอย่างอื่น ทั้งหมดในชีวิตของเราก็ดำเนินตามกฎข้อนี้ ไม่มีกิจกรรมใดของชีวิต ซึ่งเริ่มโดยความคิด และจบลงด้วยการสรุปทางความคิด เมื่อมีความรู้สึกเหนื่อย เราจะได้รับรายงานในรูปแบบของความคิดที่ว่า เราควรได้รับการพักผ่อนและเราก็ไปนอน

ประสบการณ์และเหตุการณ์

บทฝึกที่ 1

แสงปรอท

มูนิซา ฟาติมะฮ์ จากละฮอร์เขียนมาว่า

“ฉันต้องการศึกษาเรื่อง โทริจิต เมื่อบทเรียนที่หนึ่งของโทริจิตได้รับการ ตีพิมพ์ในนิตยสารรายสัปดาห์ ฉันรู้สึกเต็มตื่นในหัวใจ และตัดสินใจที่จะปฏิบัติ การฝึกฝนที่คุณแนะนำ ฉันได้ส่งรายละเอียดเกี่ยวกับประสบการณ์ของฉัน และเหตุการณ์ที่ประสพระหว่างการปฏิบัติการฝึกฝน”

วันที่ 9 มิถุนายน

“ฉันพยายามจดจ่อลงไปในมหาสมุทรของแสง เมื่อรู้สึกเหมือนนอนหลับ และเห็นในความฝันของ ฉันว่ามีแสงของพระเจ้า ซึ่งเหมือนกับแสงปรอท แต่ มันจรัสจ้ามากจนกระทั่งเมื่อฉันพยายามที่จะมองดู มันทำให้ฉันลานตา จากนั้น ฉันจึงเห็นสถานที่ซึ่งบรรดาผู้สละชีพเพื่อศาสนาอยู่

“หลังจากการเคารพกตติพระเจ้าในตอนรุ่งอรุณ ฉันได้เข้านอนอีกครั้ง หนึ่งและมองเห็นพายุจริงๆ ฉันจึงพยายามปิดหน้าต่างและประตู แต่ไม่สำเร็จ ในขณะที่เดียวกัน คนส่งนมชื่อ “อีลม์ติน” ได้มาและส่งนมบริสุทธิ์ให้ พร้อมกับบอกให้ฉันดื่ม ฉันหันกลับมาโดยปล่อยประตูเปิดทิ้งไว้ ฉันมองไปยังท้องฟ้า และมองดูดวงดาวที่แสนสดใสเหนือศีรษะ มีดาข่ายขนาดเล็กมากรอบๆ มัน ในครั้งแรกฉันรู้สึกหวาดกลัว แต่

แล้วความรู้สึกนี้ก็บรรเทาลง และฉันเริ่มสรรเสริญ พระเจ้า ผู้ทรงเดชานุภาพ”

วันที่ 10 มิถุนายน

“ฉันเข้านอน เมื่อฉันจินตนาการเกี่ยวกับการจมลงสู่แม่น้ำแห่งแสง มองเห็นในความมืดว่า ลำแสงเจิดจ้าที่ขอบบางมากได้เชื่อม โลกกับท้องฟ้า ความจริงนี่คือเส้นทางสู่ฟากฟ้า เมื่อฉันติดตามลำแสงนี้ โดยมองไปยังฟากฟ้า ฉันได้ยินสุรเสียงของพระเจ้าว่า “ถ้าเจ้าต้องการที่จะเดินตามทางเดินที่จรัสจ้า ซึ่งดำรงอยู่ระหว่างฟากฟ้าและแผ่นดินนี้ จงบอกผู้คนให้เป็นคนดี และเห็นอก เห็นใจซึ่งกันและกัน”

วันที่ 11 มิถุนายน

“ในระหว่างหลักสูตรการเข้ามาน ฉันรู้สึกประหนึ่งว่า ฉากที่มืดทึบได้ ถูกขจัดออกไป และการเปิดรับก็ปรากฏขึ้นต่อหน้าฉัน เมื่อฉันมองดูอย่างตั้ง ใจ ก็สังเกตเห็นทำนบ และสิ่งแปลกๆ เช่น โด๊ะที่สูงมาก ชามใบใหญ่ที่สวยงาม ฯลฯ”

วันที่ 13 มิถุนายน

“ระหว่างการฝึกเข้ามาน ปรากฏประหนึ่งว่าเป็นมหาสมุทรแสงที่กว้าง ใหญ่ไพศาล ซึ่งไม่มีขอบเขต มีจักรวาลจมอยู่ภายใน ฉันพบตัวเองว่างเปล่าและเห็นว่าร่างกายของฉันเป็นเสมือนใบไม้บางๆ เหมือนกับเปลือกหอย ได้บังเกิด ขึ้นในใจว่า ฉันมีอิสระที่จะเคลื่อนที่ไปรอบๆ ในกาลเทศะที่ฉันต้องการ ดังนั้น ฉันจึงคิดที่จะไปเยี่ยมครู ฉันจึงลอยผ่านไปยังอวกาศที่แผ่กว้างใหญ่ไพศาล ด้วย ปรากฏขึ้นแก่ความคิดว่า ฉันพบตัวเองกำลังบินอยู่ในอวกาศมุ่งสู่การจี”

วันที่ 15 มิถุนายน

“เมื่อฉันเตรียมตัวที่จะจมดิ่งสู่มหาสมุทรของแสง ฉันสังเกตเห็นหนังสือ เล่มใหญ่ เมื่อเปิดออกจึงพบคำอธิบายภาพเป็นภาษาเปอร์เซีย รูปภาพวาดให้ เห็นมหาสมุทรของแสง มีมหาสมุทรที่มีรัศมีสีน้ำเงิน แผ่กระจายไปยังขอบฟ้า ความมากมายมหาศาลของลำแสงสีน้ำเงิน ทำให้เกิดความหวาดกลัว เนื่องจากมหาสมุทรอยู่ในลักษณะมีคลื่นขนาดยักษ์ และกระแสน้ำเหมือนกับเมฆทะเลเมื่อนั้น เมื่อฉันเปิดหน้าต่างต่อไป รูปภาพอื่นๆ ก็ปรากฏต่อหน้าฉัน รูปภาพนี้เป็นภาพ มหาสมุทรแสงสีน้ำเงินอ่อนมาก มีทางเดินสีน้ำเงินขาวอยู่ตรงศูนย์กลาง ของมหาสมุทร มีต้นไม้ใหญ่มากอยู่ทางด้านขวามือของทางเดิน ลงตรงปลายทางเดินชายชราที่ใบหน้าเต็มไปด้วยการแสดงออกซึ่งความอ่อน โยนและความ กรุณา ยืนอยู่ เครื่องแต่งกายของเขาเจิดจรัสราวกับทำมาจากแสงปรอท มีแสง ปรอทจ้ามาก จนกระทั่งฉันพบว่ามันเป็นการยากที่จะมองเห็นผู้ชราที่เปี่ยมเมตตา ผู้นั้น ดูประหนึ่งว่าเขายืนอยู่ที่นั่นเพื่อต้อนรับผู้คน แสงประหลาดที่พุ่งออกมา จากกำแพงด้านหลังชายชราตกลงบนตัวเขา ชายชราไม่ได้มองไปยังกำแพง ฉันเข้าใจว่ามหาสมุทรจะกลืนกินทางเดินนี้ ทำให้ไม่มีทางไปสู่ชายชราผู้นั้น แต่ไม่มีอะไรเกิดขึ้นตามนั้น เพราะมหาสมุทรเพียงแต่สัมผัสทางเดินและถอย ห่างออกไป”

“นับตั้งแต่ฉันเริ่มการผกผันเหล่านี้ ฉันรู้สึกเหมือนขี้มอยู่ตลอดเวลา มีความร่าเริงอย่างมากภายในตัวฉัน พระเจ้าทรงเริ่มการมีความเมตตาและความปรานี มโนคติเกี่ยวกับการลงโทษและความกลัวโทษของพระเจ้าค่อยๆ ถูกจัดออกไป ด้วยความรักและความพึงพอใจที่สงวนไว้ในจิตใจ ฉันต้องการ ที่จะยังคงอยู่ในความเงิบและเปลือยเปลือย ไปในความคิดเกี่ยวกับพระผู้อภิบาล มีเสียงมาจากด้านในว่า...

“โอ้ ตัวเจ้าเอ๋ย ฉันใกล้ชิดกับเจ้า แต่เจ้าอยู่ห่างจากฉัน”

เทวทูต

คุณมุ่มตัช อะลี จากซังการ เขียนมาว่า

“ผมขอเสนอประสบการณ์ของตัวเอง อันเนื่องมาจากการฝึกฝนครั้งแรก”

วันที่ 14 มิถุนายน

“หลังจากการฝึกฝนการหายใจ ผมนั่งลงเพื่อเข้าฌาน ระหว่างนั่งฌาน ร่างกายของผมถูกหั่นจนเปิดออกเหมือนกับชิ้นแองโม่ และผู้คนสองสามคน ซึ่งน่าจะเป็นเทวทูต ได้ขว้างวัตถุสีดำ ซึ่งมองดูคล้ายกับงูทิ้งไป หลังจากน้ำมัน ออกมาจากร่างกายของผม”

วันที่ 15 มิถุนายน

“เมื่อผมพยายามที่จะจมลงในมหาสมุทรของแสง ผมต้องเผชิญกับการ ต้านทานอย่างมากจากภายใน ประหนึ่งมีสิ่งถูกสร้างที่ประหลาด ได้เข้าไปในตัว ผมและเข้าหาผม”

วันที่ 16 มิถุนายน

“ในขณะที่ครั้งหลังครั้งต้น ผมมองเห็นบ้านสีเขียว ผู้หญิงสาวสวยได้เดิน เข้าไปในบ้านโดยไม่ได้ตั้งใจ ก่อนที่ผมจะเห็นอะไรต่อ ภาพก็หายไป หยุดความรู้สึกของความสำเร็จไว้ เป็นภาวะปกติที่ว่า แม้ระหว่างเวลากลางวัน เมื่อผม ปิดตา ผมก็จะพบว่าตัวเองจมลงไปมหาสมุทรของแสง ผมประสพกับความแข็งแกร่ง ความมีชีวิตชีวา และพลังเจตนารมณ์ที่เพิ่มมากขึ้น”

วันที่ 18 มิถุนายน

“ในความฝัน ผมพบว่าตัวเองอยู่ใน โลกสีเขียว ซึ่งทุกๆ สิ่งรวมทั้งบ้านผู้ชายและผู้หญิง ฯลฯ ล้วนอยู่ในชุดสีเขียว”

เทพธิดาแห่งการนิทรา

นืออาซ อะฮ์มัด จากซาวาร รายงานมาว่า

“ผมสามารถสูดลมหายใจเข้าได้เพียง 3 - 4 วินาที การหายใจเข้าด้วย รุจมุททวา ง่ายกว่าเมื่อเทียบกับรู

จนุกซ่าย ถึงแม้ว่าผมจะสามารถหายใจออกถึง 5 วินาที และสามารถทนกลืนลมหายใจได้ถึง 20 วินาทีก็ตาม แต่ผมก็ทำเพียง 5 นาที ตามที่ท่านแนะนำ”

“ผมเข้าฌานของแสงในเพียง สำหรับ 2 -3 วันแรกความคิดต่างๆ ยังคง เข้ามารบกวนผม แต่ขณะนี้ผม มีความสงบมากขึ้น”

วันที่ 14 มิถุนายน

“เริ่มการฝึกฝน การรบกวนจากความคิดครอบงำผม แต่ผมไม่เบื่อหน่าย ผมไม่พยายามหยุดความคิด หรือพยายามปฏิเสธมัน ผลก็คือความคิดใดๆ ก็ตามที่เกิดขึ้นจะจากไป จากนั้นไม่นานนัก ผมก็เห็นลำแสงซึ่ง ปลายด้านหนึ่ง นั้นหนาทึบ ส่วนอีกด้านหนึ่งนำไปสู่ภูเขา”

วันที่ 18 มิถุนายน

“ผมพบตัวเองอยู่ในทุ่งสีเขียวขจี และสังเกตเห็นลำแสงใต้เท้าของผม มันพุ่งผ่านไปยังทุ่งและสวน ผลไม้ไป จนในที่สุดมันก็หายไปทางคืนเขา”

“เมื่อผมปฏิบัติกรฝึกฝนลมหายใจผมเริ่มง่วงอย่างมาก แต่เมื่อเข้าฌาน ราวครึ่งชั่วโมง ผมพยายาม หลับแต่ไม่อาจหลับลงได้”

จักรวาลจบลงในแสง

คุณนาเซีย ซุลตานา จาก การาจิ รายงานมาว่า วันที่ 20 มิถุนายน

“จากวันนี้ฉันฝึกการเข้าฌาน หลังจากเคารพภักดีพระเจ้าในยามค่ำกินแล้ว ประมาณเวลา 22.00 น. ฉันจินตนาการว่าจักรวาลทั้งหมดจมลงใน มหาสมุทรแสง และฉันเองอยู่ที่นั่นในนั้นด้วย ก่อนการเริ่ม เข้าฌาน ฉันอ่าน คารุค อัลลิกซริ 50 ครั้ง และ ยาฮ์ยู ยา กอย ยูม 100 ครั้ง ฉันพยายาม จิตนาการต่อไป ประมาณ 15 นาที แต่ไม่สามารถสร้างความคิดในการเข้าฌาน ได้จึงเข้านอน”

วันที่ 24 มิถุนายน

“วันนี้ ฉันฝึกเข้าฌานประมาณ 20 นาที ฉันรู้สึกว่ารศมิของแสงได้มา จากสถานที่แห่งหนึ่ง แต่มันอยู่ในรูปแบบจำเพาะ มันเคลื่อนที่ไปตามเรื่องตามราวประหนึ่งปฏิกริยาอย่างต่อเนื่องได้เกิดขึ้น”

วันที่ 27 มิถุนายน

“ระหว่างการฝึกฉันรู้สึกประหนึ่งว่ามีจุดสีขาวที่ยังคงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง จุดเหล่านี้ปรากฏอยู่ ชั่วขณะเดียว และก็หายไป”

ตาที่สาม

ฟาริด มุสตอฟา จากบาอวารปุร เขียนมาว่า

วันที่ 3 สิงหาคม

“หลังจากเริ่มการฝึกฝน จินตนาการของแม่น้ำ ก็เริ่มก่อรูปร่างขึ้นอยู่ข้าง ผมนั่งหันหน้าไปทางทิศเหนือ และแม่น้ำในจินตนาการของผมไหลจากตะวันออกไปทางตะวันตก แม่น้ำประกอบด้วยแสงสีขาว น่້านม ที่มีสีเหลืองเจือจางอยู่บนฝั่งแม่น้ำกว้าง มีหลุมอยู่บนพื้นตรงหน้าผม แม่น้ำทางด้านไกลมาจากขวาและไหล ไปทางซ้าย”

วันที่ 7 สิงหาคม

“เมื่อผมเริ่มการฝึกฝน ผมรู้สึกประหนึ่งว่าแสงปรอทมากระทบกับผม ในตอนเริ่มต้นผมรู้สึกหนาวกลัว แต่หลังจากนั้นก็เริ่มสงบลง”

วันที่ 11 สิงหาคม

“ผมเห็นเกลียงทางเดินยาว ซึ่งสามารถมองเห็นต้นไม้เขียวชอุ่ม ในเวลา นั้นแสงสดใสมีสีขาวนวลเหมือนหลอดไฟ และเหมือนกับแสงพระอาทิตย์”

วันที่ 14 สิงหาคม

“ทันทีหลังจากเข้าสู่การฝึกเข้ามาน คลื่นสีขาวสดใสก็ผ่านต่อสาย ตาของผม และรู้สึกมีความรู้สึกผ่านตัวผมไป”

วันที่ 15 สิงหาคม

“ผมเห็นเทียน และเปลวเทียนนั้นมีสีเขียว ซึ่งมีจุดสีดำตรงกลาง จากนั้นจึง ปรากฏเทียนขึ้นมากมาย”

วันที่ 17 สิงหาคม

“ทันทีหลังจากเริ่มการฝึกฝน ผมมีความรู้สึกว่าถูกดูดจากมหาสมุทรแสง ที่หยั่งไม่ถึง และผมเคลิ้มหลับไป ตอนนั้นผมไม่สามารถจำสิ่งที่เห็นระหว่างการ ง่วงหลับไปนี้ได้ หลังจากนั้นการนอนจนอิมได้ปลุกผมตื่นขึ้น ผมพยายามที่จะให้ฝึกให้เข้มข้นขึ้นแต่ก็เคลิ้มไปอีก เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นกินเวลายาวนานมาก อาการง่วงเป็นพักๆ ก็ยังเป็นอุปสรรคต่อผมในการฝึกฝน”

วันที่ 22 สิงหาคม

“ตอนนี้ วันใดก็ตามที่ผมพยายามจินตนาการบางสิ่งบางอย่างด้วยการ ปิดตา ผมจะรู้สึกประหนึ่งว่าสิ่งนี้ได้เกิดขึ้นทางกายภาพต่อหน้าผมจริงๆ”

วันที่ 17 กันยายน

“ผมเริ่มการฝึกฝนโดยหันหน้าไปทางทิศเหนือตามปกติ ระหว่างที่ฝึก นั้น ในจิตใจผมรู้สึกว่าจะหันหน้าไปทางตะวันตก ความคิดนั้นมีพลังมากจน ผมพบว่าเป็นการยากที่จะต่อต้าน และรู้สึกว่าตัวเองหันไปทางตะวันตก และผม ก็หันไปจริงๆ หลังจากนั้นจิตใจก็สงบลง แต่ร่างกายยังรู้สึกถูกเสียดแทงอยู่ จากนั้นจึงติดตามมาด้วย ความรู้สึกประหนึ่งว่าสะโพกและท้องน้อยของผมถูก คัดเปิดออก และส่วนบนของข้าพเจ้า ถูกถอดออกเหมือนกับเสื้อ”

วันที่ 23 กันยายน

“ทันทีหลังจากเริ่มฝึกการเข้ามาน ผมรู้สึกเหมือนกับว่ามีดาวดวงที่สาม บนหน้าผาก ผมเห็นแสงซึ่งดูคล้ายผม และ โลกผ่านทางดวงตานี้ ทุกวันนี้การ ควบคุมเล็กๆน้อยๆ ยังคงมีอยู่”

คุณ จาฮันกির ตาลาต เตรา อิสมาอีล คาน เขียนมาว่า

วันที่ 13 กันยายน

“ระหว่างการทำมูรอกอบร์ (อูตริวีสัยสมาธิ) ผมเห็นตัวเองว่ายอยู่ใน มหาสมุทรแสง เห็นศีรษะของตัวเอง โผล่ขึ้นมา และได้ยินบางคนแสดงความ ยินดีต่อฉัน ระหว่างการฝึกฝนผมรู้สึกหนักบนศีรษะ”

วันที่ 14 กันยายน

“คลื่นจากบางแหล่ง โกลาหลอลหม่านอยู่บนศีรษะของผม และรู้สึกว่า ถ้าแสงสีขาว มาบรรจบกัน ผ่านดวงตาของผมไป

วันที่ 16 กันยายน

“ในการทำมูรอกอบะฮ์ ผมมองเห็นแสงอยู่รอบตัวผม และมีหอคอยตรงหน้า จากนั้นอนุกรมของความคิดก็ถูกทำลายลง ผมรู้สึกปวดศีรษะนิดหน่อย และตามมาด้วยความรู้สึกของการปล่อยคลื่นแสงจากสมองของผม”

วันที่ 20 กันยายน

“เวลา 22.00 น. หลังจากผมเริ่มฝึกการเข้ามาน ภาพของสวนก็ปรากฏ ขึ้นในจิตใจของผม ในสวนนั้นคนชรามากมายกำลังนั่งอยู่รอบโต๊ะซึ่งมีอาหารหลากหลายตั้งอยู่ คนชราคนหนึ่งจากผู้ที่ปรากฏอยู่ ณ ที่นั้น กำลังให้บริการคนนั้น ด้วยจานที่ใส่สารสีเขียว หลังจากนั้นจึงปรากฏวัตถุที่สุกสว่างจนเข้าตาผม”

วันที่ 21 กันยายน

“คืนนี้ระหว่างการทำมูรอกอบะฮ์ ผมเห็นตัวเองอยู่ในสวน ได้ยินเสียง กล่าวว่า

“โอ้ บ่าวของฉัน”

เสียงนั้นกล่าวอีกว่า

“ฉันให้รางวัลที่ยิ่งใหญ่ ถึงแม้จะเป็นการปฏิบัติคุณธรรมความดีเพียงเล็กน้อย นั่นคือการทำรอกอบะฮ์และอ่านอัล กุรอานด้วยความเข้าใจ”

“ผมจึงวิงวอนว่า “โอ้ อัลลอฮ์ โปรดประทานความสำเร็จต่อข้าพระองค์ ในการศึกษาโทรจิต และผมรู้สึกว่าการวิงวอนนั้น ได้รับการตอบรับ”

การดำเนินาและโผล่ขึ้นมา

อะกิล อะฮ์มัด จาคราวัลปินดี เขียนมาว่า

“ผมเริ่มฝึกฝนโทรจิต ตามคำแนะนำของท่าน รายละเอียดประสบการณ์ ของผมมีดังนี้”

วันที่ 18 มิถุนายน

“ผมเริ่มการจินตนาการด้วยการปิดตาว่า มีมหาสมุทรแสง ซึ่งจักรวาล ทั้งหมดและตัวผมจมลงไป ความยากลำบากก็คือผมไม่สามารถที่จะหาความ เงียบสงบรอบๆ ตัวได้ เสียงพัดลมและเสียงเพลงจากวิทยุ ยังคงรบกวนผมอยู่ แต่อย่างไรก็ตาม หลังจากเวลาผ่านไปจินตนาการของแสงก็เริ่มก่อตัวขึ้นในจิตใจของผม”

“ระหว่างการฝึกฝน ความคิดทุกสิ่งๆ ที่เข้ามาสู่จิตใจผม ปรากฏผสมกลมกลืนอย่างสมบูรณ์ในแสง แต่บางครั้งก็เพียงบางส่วน อย่งไรก็ตามจินตนาการของแสงเท่านั้น ไม่สามารถก่อรูปขึ้นในจิตใจของผม”

วันที่ 22 มิถุนายน

“เมื่อจินตนาการของแสงก่อรูปขึ้น ผมรู้สึกว่าตัวเองอยู่ในที่โล่ง หลังหลุดพ้นออกมาจากตัวเอง ผมเริ่มดำลงไปในแม่น้ำแสง ผมประสพกับความของผมหันต์ทั้งหมดเปลี่ยนรูปเข้าไปสู่แสง”

“สิ่งหนึ่งที่ผมสังเกตเห็นอย่างชัดเจนคือ ทุกวันนี้ผมรู้สึกว่าทำงานอย่าง มุ่งเทเต็มที่ ขณะที่เมื่อก่อนผมมักจะผลัดวันประกันพรุ่ง ภาระที่อยู่ใกล้มือ ขณะนี้สิ่งที่ยากๆ ได้พัฒนาขึ้นคือเมื่อมีสิ่งๆ ที่ต้องทำ ทำไม่จึงไม่ทำให้เสียแต่ตอนนี้”

วันที่ 27 มิถุนายน

“เมื่อผมล้มตัวลงนอนบนเตียง ผมมีความรู้สึกประหนึ่งว่าได้นอนบนแม่พิมพ์แสง ทั้งหมด เมื่อตื่นนอนผมรู้สึกถึงแสงมัวๆ อยู่ในดวงตา เมื่อลืมตาแสงนั้นก็หายไป ทุกวันนี้ผมนอนหลับอย่างดี”

วันที่ 1 กันยายน

“จินตนาการของแสงนั้นชัดเจนและเด่นชัดอย่างยิ่ง ผมเห็นตัวเองบินอยู่ เหนือแม่น้ำ บางครั้งก็ดำลง

ไปในน้ำ จากนั้นผมเห็นตัวเองแตกออกจากร่างกาย มากมายจำนวนนับไม่ถ้วน”

สวนสวรรค์

มุฮัมมัด ซัฟคาร์ ตาบัสซัม รายงานจาก ชัคคุประว่า

วันที่ 29 ตุลาคม

“หลังจากนมาซ ตอนรุ่งอรุณแล้ว ผมเริ่มมีการฝึกฝน โทริจิตครั้งแรก ความคิดต่างๆ ยังคงเข้ามาในจิตใจของผม จากนั้นผมเห็นแม่น้ำ ซึ่งมีน้ำไหล เข้ามา จากนั้นมหาสมุทรก็ปรากฏขึ้นต่อหน้าผม กระแสน้ำและคลื่นสูงกระแทก ชายฝั่งปะทะกันเอง ปรากฏว่าผมกำลังมองไปที่แม่น้ำแสงซึ่งเป็นน้ำ ด้วยความคิดดังกล่าว สวนได้ปรากฏขึ้นในนิมิต มีลำธารไหลอยู่ในสวนนั้น น้ำที่ไหลอยู่ในลำธารสะท้อนแสงรัศมีสดใส เมื่อผมเอามือจุ่มลงไป กลับไม่ใช่แค่บางที่อาจ เป็นทรายหรือแป้งที่ส่องประกาย จากนั้นภาพต่อเนื่องสวยงามเหมือนภาพ เคลื่อนไหวก็ปรากฏขึ้นในนิมิตของผม”

วันที่ 30 ตุลาคม

“หลังจากเคารพภักดีพระเจ้ายามรุ่งอรุณ ผมเริ่มทำมูรอกอบะฮ์ เช่นเดียวกับเมื่อวานนี้ ลำธารและแม่น้ำปรากฏขึ้นในนิมิตของผม ภาพนั้นค่อนข้างพล่ามัว น้ำในมหาสมุทรนั้นมีสีขาวเหมือนหมอกเช่นกัน และมีลอยเหมือนเมฆ มันเป็นภาพจริงๆ ผมพยายามที่จะดำลงไปใต้มหาสมุทรแต่ไม่สำเร็จ จากนั้นจึง จูกลึกคิดว่า ผมต้องจินตนาการว่าได้ดำลงไปนอกโลกทั้งหมดในรัศมี จิตใจของผมเริ่มค้นหารัศมี แม่น้ำและมหาสมุทรยังคงปรากฏอยู่ต่อหน้าผมในรูปของหมอก”

“ในการทำมูรอกอบะฮ์ตอนกลางคืน ผมมองเห็นตัวเองปีนอยู่บนหน้าผา เมื่อมองลงไปข้างล่างผมมองเห็นแสงสีขาวมาจากที่แห่งใดแห่งหนึ่ง เมื่อผมเข้าไปใกล้ๆ ก็พบว่า มีแสงสีขาวและสีน้ำเงินแผ่กระจายอยู่ไปทั่ว ผมต้องการดำลงไป เมื่อเข้าไปใกล้ กลับกลายเป็นน้ำพุที่ไหลออกมา จากนั้นผมก็พบว่าตัวเองอยู่ในท่ามกลางหมู่บ้านที่สร้างจากหินสีดำและสีทอง บ้านเหล่านั้นค่อนข้างสูง และ แสงจันทร์ให้ความประทับใจแก่ดินแดนแห่งเทพธิดาแห่งนี้ ผมเปิดประตู และมองเห็นกระแสน้ำไหล แทนที่จะเป็นน้ำ กระแสน้ำนั้นเอ่อล้นด้วยแสง ผมเปิด ประตู 4 หรือ 5 บานและพบกระแสน้ำอยู่เบื้องหลังประตูทุกบาน น้ำในกระแสน้ำนั้นมีทั้งสีขาวสดใส และสีน้ำเงิน ผมจินตนาการว่าโลกทั้งมวลและตัวผมเองจมลงในมหาสมุทรของแสง ผมเห็น โลก และตัวผมเองจมลงในใต้แสงจันทร์ จากนั้น ผมเห็นคลื่นเหมือนกับแสงดังกล่าวจากหลอดไฟ ซึ่งไหลจากทิศเหนือลงสู่ทิศใต้”

วันที่ 31 ตุลาคม

“ระหว่างการทำมูรอกอบะฮ์ ผมเห็นรัศมี (นूर) ซึ่งแผ่กระจายต่อหน้าผม ประหนึ่งว่าแสงจันทร์ถูก

แต่งแต้มด้วยสีน้ำเงิน ผมเริ่มบินไปในอากาศ และลงมาบนพื้นภูเขา ผมพบตัวเองอยู่ในถ้ำ ซึ่งสามารถมองเห็น บ้านของพระเจ้า (วิหารกะอ์บะฮ์) จากที่นั่นได้ แสงเรืองปรากฏในวิหารนั้น หลังออกจากถ้ำผมนั่งอยู่บนก้อนหิน ซึ่งลอยสูงขึ้น และพาผมไปด้วย หลังจากผ่านไปบนท้องฟ้า ผมไปถึงกำแพงสีขาวที่ตัดขอบด้วยแถบสีดำ พร้อมด้วยเส้นแสงนวลเหมือน การเขียนบนกำแพงนั้น ผมอยู่ในสภาพนั้น จนลุงของผมมาเรียกผมจึงเลิกมูรอกอบะฮ์ เมื่อคุณาฬิกาปรากฏว่าผ่านไปครึ่งชั่วโมง”

“ระหว่างการทำมูรอกอบะฮ์ ภาพเหมือนกับในจอโทรทัศน์ปรากฏขึ้นต่อหน้าผม ความคิดต่างๆ ยังคงเข้ามาในจิตใจของผมตลอดเวลา จากนั้นหลังจาก เห็นภาพทุ่งหญ้าและภูเขา ผมพบว่าตัวเองอยู่หน้าประตู เมื่อเปิดประตูและเข้าไปข้างใน ผมก็อยู่ในดินแดนสวยงามดี เหมือนสวนซึ่งแสงปรอทได้แผ่ซ่านไปทุกหนทุกแห่ง ชั่วโมงสั้นๆ หลังจากอยู่ในนั้น ผมออกมาจากสถานที่ดังกล่าวผ่านทางประตูที่อยู่ติดด้านหลังผม”

วันที่ 5 พฤศจิกายน

“เมื่อเริ่มการทำมูรอกอบะฮ์ ผมเห็นตัวเองบินอยู่ในอากาศ ในระหว่าง ที่ผมบินลงบนภูเขา หลังจากออกจากที่นั่น ผมพบตัวเองอยู่ในอวกาศ จากจุด ดังกล่าวผมสังเกตเห็น โลกและดวงจันทร์ โลกกลมและผิวดวงจันทร์มีหลุมอุกกาบาต และเนิน จากนั้นผมจึงลงบนดาวเคราะห์ดวงหนึ่ง ซึ่งรู้สึกว่าเป็นดาวอังคาร หลังจากนั้นลงบนเก้าอี้ที่นั่น ผมเริ่มลอยสูงขึ้นจนกระทั่งเข้าไปใกล้ดวงอาทิตย์ ซึ่งดวงอาทิตย์นั้นอยู่เหนือศีรษะของผม และผมประจัญหน้ากับระบบสุริยะ รู้สึกได้ว่าเมื่อผมเข้าไปใกล้กับดวงอาทิตย์ ทำไมผมจึงไม่มีความรู้สึกร้อนเลย คำตอบ เกิดขึ้นกับผมก็คือ เพราะผมอยู่ในวงแหวนของแสง ซึ่งความร้อนของดวงอาทิตย์ไม่อาจทำอันตรายผมได้”

เสียงความคิด

อิรชาด อะลี มาลิก เขียนมาจากอะซัด แคชเมียร์ว่า

วันที่ 12 ตุลาคม

“ผมมองเห็นในการทำมูรอกอบะฮ์ ว่าชายคนหนึ่งเดินอยู่ในสถานที่กว้างใหญ่ที่เปิดโล่ง ความคิดของเขา โจมตีจิตใจของผม นั่นคือผมกำลังฟังที่เขาคิดถึงความสุขงามของโลกนี้ และเขาควรจะนอนพักผ่อนที่นี้สักครึ่ง ชั่วโมง จากนั้นเขาจึงไปนอนชั่วขณะหนึ่ง แต่ครึ่งชั่วโมงนี้ ปรากฏว่าเป็นเวลา เพียงไม่กี่วินาทีเท่านั้น สำหรับผม ผมสังเกตเห็นว่า ผมได้ออกคำสั่งเหนือความคิดของเขา และเขากระทำเพียงสิ่งที่ในจิตใจผมต้องการให้เขากระทำเท่านั้น ผู้ฟังไปที่จิตใจของเขาและร้องออกมา เขาเองก็ร้องตะ โคนเสียงดัง”

วันที่ 14 ตุลาคม

“ผมเห็นชาย 2 คนทะเลาะวิวาทกันเกี่ยวกับเรื่องเด็กผู้หญิง ทั้งสองคน ต่างต้องการนำเด็กผู้หญิง ไปด้วย ต่างคนต่างด่าทอกันไม่นานหลังจากนั้นปรากฏว่ามีดาว 5 ดวงปรากฏขึ้นต่อดวงตาข้าพเจ้า เมื่อดาวหายไประหว่างที่ดูเหมือนงู ก็ปรากฏขึ้น มันมีสีขาวยริสุทธิ์ หลังจากนั้นผมเห็นคบเพลิงจากระยะไกลๆ เมื่อมันเข้ามาใกล้ ผมเห็นคนอยู่ในมือของชายของผม เขาโยนคบมาให้และผม คว้าไว้ จากนั้นจึงปรากฏว่า น่องชายของผมโดยสารรถประจำทาง เขาโยนคบ สองสามอันมาโดยโยนทีละอัน ซึ่งผมรับมันไว้ ทั้งๆ ที่ยังคงนอนอยู่บนเตียงใน ห้องนอน”

วันที่ 15 ตุลาคม

“การจินตนาการเกิดขึ้นในไม่ช้า แสงอันสดใสยังคงปรากฏต่อหน้านิมิตของ ผมเป็นพักๆ ลึกครู่หนึ่งมีผู้หญิงมายืนอยู่ต่อหน้า ตอนแรกผมไม่สามารถมองเห็นหน้าเธอได้ เมื่อเห็นหน้าเธอ ผมพบว่ามันเป็นสิ่งที่น่าขยะแขยง เส้นผมของ เธอปลิวอยู่รอบตัว หลังจากนั้นคลื่นแสงที่สุกใส ยังคงเพิ่มพูนในจิตใจของผม จนรู้สึกยากลำบากในการรักษาความสมดุล เพราะในเวลานั้นผมลอยอยู่ในอากาศ”

“จากนั้น ผมพบว่าตัวเองอยู่บนเตียงของตัวเองอีกครั้งหนึ่ง ใบหน้าผู้หญิง ปรากฏขึ้นต่อหน้าผม เมื่อเข้ามาใกล้ ก็พบว่าเธอโดยสารมากับเรือเดินทะเล ผมสงสัยว่าเธอน่าจะเป็นใคร เสียงที่แจ่มชัดในจิตใจบอกผมว่า เธอเป็นชาวอินโดนีเซีย และเดินทางมาตั้งแต่ 30 ปีที่แล้ว จากนั้นผมมองเห็นฝ่าผนังในความมืดทั้งที่ดวงตาปิดสนิท ตัวผนังทำด้วยแสง หน้าต่างบนฝ่าผนังทำด้วยแสง สุกใส ในความมืดนั้น ผมมองเห็นแม่แต่เงาของตนเอง”

วันที่ 17 ตุลาคม

“ผมมองเห็นบุคคลผู้มีเกียรติอย่างยิ่ง จนผมเกิดความรู้สึกว่า บุคคลผู้นี้มีความรู้เรื่อง โทริจิต ผมจึงขอให้บุคคลผู้นี้ นำผมไปยังสถานที่แห่งหนึ่ง เขาจึงมอง เข้าไปในดวงตาคม เร็วแรงของผมหมดสิ้นไป และร่างกายเริ่มลอยขึ้นไปในอากาศเสมือนลูกโป่ง ความเร็วเพิ่มขึ้น ผมพยายามหยุดการใช้พลังเจตนารมณ์ของตัวเอง ในที่สุดผมก็มาถึงจุดหมายปลายทางสำเร็จ”

วันที่ 18 ตุลาคม

“ผมเห็นว่าตัวเองว่ายอยู่ในมหาสมุทร และมีภาพเงาสุกใสเหนือตัวผม ห่างเพียงหนึ่งฟุตเท่านั้น จากนั้นผมเห็นตัวเองนั่งอยู่บนแผ่นดินที่สว่างสดใส มี เด็กผู้ชายมาที่นั่นและนั่งลงตรงหน้าผม ผมบอกเขาว่า เขาได้ทำลายแผ่นดินที่สดใสนั้น เมื่อได้ยินเช่นนี้เขาจึงเริ่มหัวเราะ แสงสว่างของแผ่นดินนั้นก็หายไป ในทันทีทันใดนั้น และเขาก็ล้มลง ตอนที่ล้มลงเขาถือไม้เท้าและมันเริ่มหมุนเหมือนพัดลม ผมดึงเขาออกมา และเขาก็วิ่งหนีไป”

“ผมสังเกตเห็นว่า แสงสว่างเกิดขึ้นต่อหน้าตามความประสงค์ของผม ถ้าผมคิดถึงแสงที่เป็นของแข็ง มันจะเหมือนน้ำแข็ง และถ้าผมพยายามที่จะมองเห็นมันในลักษณะของเหลว ก็จะปรากฏว่ามันจะเป็น

เหมือนน้ำ”

“ถึงแม้จะดูเหมือนว่าเป็นไปไม่ได้ แต่เป็นความจริงที่ว่า เนื่องจากการ ฝึกฝนเรื่อง โทรจิต ความคิดของผู้คนจึงเริ่มมาถึงผม ครั้งหนึ่งมีจู่อยู่ใกล้บ้านของเรา ผู้คนเริ่มขว้างก้อนหินเพื่อฆ่ามัน ผมก็ไปร่วมกับพวกเขาด้วย แต่พ่อ แม่ห้ามไม่ให้ผมไปร่วมในเหตุการณ์ดังกล่าว ดังนั้น เมื่อที่ชายเห็นผมไปร่วมปาก้อนหินด้วย ผมจึงกังวลมากขึ้น เมื่อกลับถึงบ้าน ผมจึงเริ่มคิดอย่างจริงจังใน เรื่องที่พี่ชายผมจะพูด จากนั้นน้ำเสียงแสดงความโกรธของพี่ชายก็อยู่ในจิตใจของผม”

“ฝึกไปอยู่ที่ไหนมา”

“ไปดื่มน้ำชามา” จิตใจของผมตอบ

“ฝึกไปทำอะไรก่อนหน้านั้น” เสียงของพี่ชายผมดังมาอีก

“กินอาหาร” นั่นคือคำตอบของผม

จากนั้นผมก็ได้ยินเขาถามด้วยความโกรธว่า “แล้วฝึกทำอะไรก่อนหน้านั้นอีก”

ผมเงียบและไม่ตอบ พี่ชายของผมจึงเริ่มกล่าวตำหนิ ซึ่ง ณ จุดนี้อารมณ์ ที่จะต่อรองกับพี่ชายก็หมดลง จากนั้นเล็กน้อยพี่ชายของผมก็เข้ามาในห้องผม จริงๆ และการสนทนาที่มีอารมณ์ทั้งหมดก็เกิดขึ้นจริง

ในเหตุการณ์อื่น มีชายคนหนึ่งเข้ามาหาผม และก่อนที่เขาจะพูดอะไร ผมรู้สึกว่าเขาจะขอมิด และในใจต่อมาเขาก็ขอมิด

สิ่งสำคัญอื่นๆ ก็คือ ความคิดของผมมีพลังมากขึ้น จนกระทั่งเมื่อผม ต้องการบางสิ่งบางอย่าง มันก็จะเกิดขึ้นจริง วันหนึ่งน้องชายสองคนของผม เกิดทะเลาะวิวาทกัน คนที่ได้ตบหน้าคนน้อง พวกเขายังคงโกรธกันอยู่สักพักหนึ่ง จากนั้นก็ปรับความเข้าใจกันได้ และกลับมาเล่นกันใหม่ ผมรู้สึกในใจว่า คนน้องจะแก้แค้นการถูกตบด้วยการตีพี่ชายของเขา ผมแปลกใจจริงๆ ที่น้อง ชายตีคนที่จริงๆ”

“นี่คือ เหตุการณ์เล็กน้อยที่ผมประสบมาในขณะนี้”

โทริจิตกับประสบการณ์ ลมหายใจ (ถึงตรงนี้)

ซานิมอะฮ์มัด จากละฮอร์ กล่าวว่า

ฉันได้ศึกษางานที่สำคัญๆ เกือบทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นของนักเขียนตะวันตก ออกหรือตะวันตก เกี่ยวกับเรื่องศาสตร์แห่งความลึกลับและอภิปรัชญาต่างๆ นักเขียนทั้งหมดเขียนเกี่ยวกับการเพ่งเทียน การเพ่งกระจก และการจ้องดวง กลม ต่างให้รายละเอียดเกี่ยวกับผลลัพธ์ที่แน่นอนของการฝึกฝนนี้ ตามมาด้วย การสนับสนุนพวกเขาด้วยประสบการณ์ของผู้คนในเรื่องนี้ นักวิชาการได้จัดการ เกี่ยวกับเรื่องนี้ในขอบข่ายทาง

จิตวิทยาและกฎทางฟิสิกส์เช่นกัน

แต่ทฤษฎีของท่านเกี่ยวกับโทรจิตโดดเด่นและแตกต่างจากของคนอื่น ฉันคิดว่าไม่มีนักเขียนคนอื่นเคยกล่าวสิ่งใดเหมือนกับการฝึกฝนลมหายใจ และการจินตนาการของมหาสมุทรของแสงในบริบทของโทรจิต トラบเท่าที่ ความสงบของจิตใจได้รับการพิจารณา สำหรับการศึกษาค้นคว้าความรู้นี้ สิ่งที่น่า เป็นต้องปฏิบัติ ก่อนอื่นคือการเพ่งเทียนหรือกระจกเงาให้สำเร็จก่อน ท่านจะ บอกผู้อ่านได้หรือไม่ว่า อะไรคือสิ่งสำคัญ สำหรับการฝึกฝนลมหายใจและการ ทำมูรอกอบะฮ์ของแสง

คำตอบ จักรวาลมีพลังงานจลน์ และในการเคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นจักรวาลขนาดเล็ก (ในตัวเรา) หรือจักรวาลขนาดใหญ่ เพื่อมีความพยายามในการศึกษาเกี่ยวกับความเคลื่อนไหวที่สัมพันธ์กับชีวิต ก็จะสังเกตเห็นได้ ว่าชีวิตของสัตว์และพืชที่มีชีวิตอยู่ อาศัยพื้นฐานของการหายใจเข้าออก และมนุษย์ก็ ไม่ได้รับการยกเว้นไปจากกฎข้อนี้

กระแสของชีวิตสัมพันธ์โดยตรงกับลมหายใจ トラบเท่าที่ยังมีการหายใจ เข้าและการหายใจออก ชีวิตก็ยังอยู่ เมื่อผู้หนึ่งหยุดการสูดออกซิเจนเข้า เรา ถือว่าเขาสิ้นใจ ด้วยการหยุดหายใจปรากฏการณ์ของชีวิต ในโลกนี้ถึงจุดจบ ด้วย ลมหายใจหรือการหายใจเข้าออกเหมือนกับปรากฏการณ์อื่นๆ ใน จักรวาล นั่นคือมี 2 ด้านและ 2 ทบ การสูดอากาศเข้า หรือการหายใจเข้า ก็คือด้านหนึ่งของมัน และอีกด้านหนึ่งคือ ปล่อยลม ออกหรือการหายใจออก

การสูดอากาศเข้า ตามทิศทางด้านจิตวิญญาณ ทำให้มนุษย์เข้าไปใกล้ ตัวตนภายในหรือวิญญาณของ เขามากขึ้น และการปล่อยอากาศออกทำให้เขา ห่างออกจากตัวตนภายในของเขาเอง เมื่อเราสูดอากาศเข้า เรา จะเข้าไปใกล้ด้าน ในของเรา นักจิตวิญญาณนิยมเรียกว่า การเคลื่อนไหวของลึคนา และเมื่อเรา ปล่อยอากาศ ออก เราออกห่างจากด้านในของตัวเอง การเคลื่อนไหวนี้ได้จำกัดความว่า การเคลื่อนไหวที่เคลื่อนต่ำลง

ชีวิตยังคงแกว่งไปมาระหว่างการเคลื่อนไหวทั้งสองด้านนี้ อารมณ์และ ความลึก ความคิดและการ จินตนาการ กิจกรรมทุกอย่างของเรา และผล ประโยชน์ในกิจกรรมอันหลากหลายยังมีอยู่ トラบเท่าที่ยังมี ระบบของการ หายใจเข้าออกอยู่ ในตอนแรกมีการพิจารณาว่าสัตว์ที่มีชีวิตเท่านั้นที่หายใจเข้า ออก ต่อมา มนุษย์ค้นพบว่าพืชก็มีการสูดลมหายใจเข้าออกเช่นกัน และพืชรวม ทั้งสัตว์ทุกสายพันธุ์ มีอัตราการหายใจที่ เฉพาะของตนเอง และอัตราการหายใจ นี้สัมพันธ์โดยตรงกับการเต้นของหัวใจ ตัวอย่างเช่น ถ้าอัตราการเต้น ของหัวใจ มนุษย์คือ 72 ครั้งต่อนาที กระนั้นอัตรานี้จะไม่พบในแพะ หรือสัตว์อื่นๆ การกระตุ้นที่แสดงถึง การหายใจในพืช และสิ่งไม่มีชีวิตอื่นๆ ก็สัมพันธ์กับอัตรา การหายใจเฉพาะของสิ่งเหล่านั้นเช่นกัน ด้วยวิธี ใดก็ตาม ถ้าเราสามารถผลิต เครื่องมือวัดอัตราการหายใจเข้าออกของพืชและสิ่งไม่มีชีวิตอื่นๆ ก็จะพบว่า อัตราการหายใจเข้าออกของพืชแตกต่างและสิ่งไม่มีชีวิตอื่นๆ รวมทั้งสิ่งที่อยู่ภายนอกที่ไม่มีชีวิต มนุษย์ หายใจเข้าออก 18 ถึง 20 ครั้ง ต่อนาที และภูเขาหายใจ 1 ครั้งต่อ 15 นาที

ทุกคนรู้ว่า เราหายใจเข้าและหายใจออก นอกจากนั้นเรายังรู้ด้วยว่า อัตราการหายใจในยามกลางวัน

แตกต่างจากในยามสงบและเป็นปกติ ในทำนองเดียวกันอัตราการเต้นของหัวใจและอัตราการหายใจในยามหวาดกลัวก็แตกต่างจากในยามที่ไม่หวาดกลัว

ตามที่กล่าวแล้วข้างต้นว่าการหายใจเข้าออกเป็นการเคลื่อนไหว 2 ทาง ทางที่หนึ่งคือสูดลมหายใจเข้า นั่นคือออกซิเจนถูกดูดซับ และปล่อยลมหายใจ ออก นั่นคือคาร์บอนไดออกไซด์ถูกปล่อยออกมา เมื่อเราหายใจเข้าออกซิเจน ที่มีอยู่ในอากาศถูกสูดเข้าไป ซึ่งมันถูกเผาไหม้เหมือนกับเชื้อเพลิง และจากนั้น วัตถุจำนวนมากที่ถูกผลิตในระหว่างการเผาไหม้ ก็ถูกปล่อยออกมาภายหลัง การหายใจออก และอนุกรมของการหายใจเข้าและหายใจออก ยังคงเกิดขึ้น ตราบเท่าที่เรายังมีชีวิตอยู่ ตามทฤษฎีวิทยาศาสตร์แห่งจิตวิญญาณและคำคำรัส ของพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลกแล้ว ทุกสิ่งมาจากพระองค์และจะต้องกลับคืน ไปสู่พระองค์ เมื่อเราหายใจเข้าเราเชื่อมโยงกับด้านในของตัวเอง หรือกล่าว ได้ว่าเราอยู่ในภาวะที่กำลังได้รับบางสิ่ง ที่มาจากพระผู้เป็นเจ้าของเรา และเมื่อ หายใจออก ความสนใจของเราทั้งหมด เกิดสัมพันธ์กับร่างที่เป็นวัตถุธาตุและ โลกีย์วิสัยรอบตัวเรา หรืออาจกล่าวได้ว่า ความสัมพันธ์ของเรากับความรู้สึก ทางโลกได้เกิดขึ้น

ความรู้สึกก็เช่นกัน มี 2 ประเภท หนึ่งในประเภทของความรู้สึกก็คือ ความรู้สึกที่เรายังคงถูกกักขังอยู่ในความจำกัดของที่ว่างและเวลา และเอาตัวเราไปสัมพันธ์กับโลกที่เป็นปรากฏการณ์ทางวัตถุนี้ ความรู้สึกอีกประเภทหนึ่ง ปลดปล่อยเราออกจากความจำกัดของที่ว่างและเวลา และความสัมพันธ์กับ เรื่องทางโลก ความรู้สึกประเภทนี้ครอบงำเราในภาวะที่นอนหลับ หรือในทำนอง เดียวกับการนอนหลับ เมื่อเราอยู่ในภาวะเหมือนกับการนอนหลับความรู้สึก สำนึกจะถูกปฏิเสธ และถูกปลดปล่อยจากขีดจำกัดของกาลเทศะ ความรู้สึก ที่เรามีประสบการณ์ในความฝัน ถูกเรียกว่าความรู้สึกชอบกลางคืน และความรู้สึกแบบเดียวกันนี้ พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงสูงส่งทรงเรียกว่า (ความรู้สึก) ของเวลา กลางคืน ความรู้สึกอีกประเภทหนึ่งซึ่งสัมพันธ์กับการตื่นขึ้นถูกเรียกว่าความรู้สึกชอบเวลากลางวัน และพระผู้เป็นเจ้าทรงเรียกว่า (ความรู้สึก) เวลากลางวัน ระหว่างความรู้สึกของเวลากลางคืน สิ่งถูกสร้างทั้งหมดได้รับการปลดปล่อย ให้เป็นอิสระจากกาลเทศะ และเมื่อความรู้สึกกลางวันครอบคลุมสิ่งถูกสร้างทุก ชนิด ก็จะถูกกักขังอยู่ในความจำกัดของที่ว่างและเวลา

เมื่อเราหายใจเข้า ก็จะเข้าใกล้ชิดกับความรู้สึกกลางคืน อันเป็นความรู้สึกซึ่งต้องการสำหรับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิญญาณ และเมื่อหายใจออก เราจะออกห่างจากความรู้สึกกลางคืน และเข้าใกล้ชิดกับความรู้สึกกลางวัน ซึ่งเป็นความรู้สึกที่ทำให้ความรู้ในเรื่องโลกีย์วัตถุรอบๆ ตัวเราเพิ่มมากขึ้น ทั้งในแง่กาลเทศะ

เมื่อความสนใจของเราถูกรวมศูนย์อย่างเข้มข้นไปยังจุดใดจุดหนึ่ง ไม่ว่าจะ ดวงตาของเราจะปิดหรือไม่ก็ตาม ระยะเวลาการหายใจเข้าจะเพิ่มขึ้น นั่นคือ ความสำนึกของเราจะเคลื่อน ไปสู่วิญญาณหรือด้านในของเรามากขึ้น

นี่คือเหตุผลที่อยู่เบื้องหลังการแนะนำในการฝึกฝนลมหายใจ ในทางอภิปรัชญาและศาสตร์ที่มี ความสัมพันธ์กัน เช่น โทริจิต ผู้หนึ่งสามารถเข้าใกล้ ชิดกับด้านในของเขาได้โดยผ่านทาง การฝึกฝนลม

หายใจ ความคุ้นเคยกับด้าน ในของตัวเอง ก่อให้เกิดการสำนึกถึงความสามารถที่ซ่อนอยู่ภายในของ
วิญญาณ และผู้หนึ่งก็จะเริ่มมีประสบการณ์เกี่ยวกับการพัฒนาพลังเจตนารมณ์ และก่อให้เกิดผลประโยชน์
รวมทั้งความเข้าใจที่ดีขึ้นเกี่ยวกับความเป็นไปของ โลกีย์วัฏธรรอบๆ ตัวเรา

สำหรับการศึกษาศาสตร์ด้านนอกอภิปรายนั้น ต้องมีจิตใจที่ทรงพลังและประสาทที่แข็งแรง
เพื่อให้มีประสาทที่ยืดหยุ่น จิตใจที่กระตือรือร้น และเพื่อส่งเสริมการเคลื่อนไหวของความสามารถที่ซ่อนอยู่
การฝึกฝนลมหายใจได้รับการพิสูจน์แล้วว่า มีประโยชน์และเป็นผลดีที่สุด เมื่อผู้หนึ่งได้เข้าควบคุมเหนือ
การหายใจ องค์ประกอบทางความสามารถของเนื้อเยื่อและเซลล์สมองจะได้รับการประจุ เมื่อลมหายใจถูก
กักอยู่ในปอด และตระเตรียมโอกาสที่ดีกว่า สำหรับการกระตุ้นความสามารถที่ซ่อนอยู่ไว้ได้

นักจิตวิญญาณนิยม ได้สร้างกฎและแบบแผนต่างๆ ของการฝึกฝนลมหายใจ ซึ่งถ้าได้รับการปฏิบัติ
อย่างสม่ำเสมอ จะยังประโยชน์มากมายทางด้านจิตวิญญาณและทางด้านกายภาพ คลื่นของสุขภาพและ
พลังงาน ก็เข้าสู่ร่างกายโดยผ่านการหายใจเข้าออกด้วยเช่นกัน หากจินตนาการก็คือ ผู้หนึ่งนั่งอยู่ในที่เปิด
ซึ่งคลื่นพลังงานและสุขภาพได้เข้ามาในร่างกายของเขาพร้อมๆ กับการสูดลมหายใจเข้า และถูกซึมซับไว้
ในร่างกายทุกครั้ง ซึ่งในความเป็นจริงก็เกิดขึ้นเช่นนั้น การฝึกฝนลมหายใจที่แน่นอน จะฟอกเลือดและเร่ง
อัตราการไหลเวียนของโลหิต ส่งเสริมความสามารถทางอารมณ์ และทำให้ความรู้สึกตื่นเต้นสงบลง ผู้หนึ่ง
สามารถบำบัดรักษาโรคมะเร็งไข้เจ็บต่างๆ ของตนเองได้เกือบทั้งหมด โดยผ่านการฝึกฝนลมหายใจ ปัญหา
ระบบการย่อย ภาวะอาหารและแผลในลำไส้ อากาศท้องผูก นิ้วในไต ปวดหัว โรคลมบ้าหมู และอาการ
ป่วยทางอารมณ์อื่นๆ โรคตา ฯลฯ ทั้งหมดนี้สามารถบำบัดรักษาได้โดยการฝึกฝนลมหายใจ ไข้หัวที่ใหญ่
และหัวกระดูก ปวดไหล่ ลำคอและจมูก สามารถบำบัดรักษาได้ โดยอัตโนมัติ เมื่อมีการฝึกฝนลมหายใจ
ตามกำหนด ตามวิธีการรักษามีการสังเกตเช่นกันว่า ผู้ที่ยอมรับวิธีการฝึกฝนลมหายใจใดๆ เป็นการเฉพาะ
ในฐานะกิจวัตรประจำวันของชีวิต จะอยู่อย่างสดชื่นและร่าเริงเหมือนคนหนุ่มสาว ทั้งที่อยู่ในวัย 60 หรือ
70 ปีแล้ว ไม่ค่อยพบว่าพวกเขามีความเศร้าหมองหรือ วิตกกังวลและผิวหนังก็ยังคงเต่งตึง แม้ในช่วง
สุดท้ายแห่งชีวิตของพวกเขา

ผู้ที่มีการฝึกฝนการหายใจตามกำหนด ภายใต้การควบคุมดูแลของครู จะสามารถแลกเปลี่ยน
ความคิดของตนกับคนอื่นได้ พลังดังกล่าวที่ผลิตขึ้นใน ตัวพวกเขา ทำให้สามารถติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นที่อยู่
ห่างไกลออกไปด้วยการ โทรจิต พวกเขาสามารถส่งความต้องการของตนโดยทางโทรจิต และสามารถ รับ
ความคิดของผู้อื่น ทั้งๆ ที่ไม่ได้แสดงออกมาเป็นคำพูด แต่พวกเขาจะต้อง จดจำสำหรับการศึกษาโทรจิต คือ
เพียงแต่การฝึกฝนลมหายใจนั้นไม่เพียงพอ เสาอากาศที่ติดตั้งในด้านในของเราเองสามารถส่งหรือรับได้
เมื่อ จิตใจได้รับการบำรุง ด้วยความสามารถที่จะรวมศูนย์ความสนใจอย่างเข้มข้น เท่านั้น ความสามารถของ
พระผู้เป็นเจ้านี้ สามารถทำหน้าที่และถูกกระตุ้น ได้ เมื่อเราศึกษาเพื่อที่จะจมดิ่งลงไปในการเคลื่อนไหวที่มี
อำนาจของวิญญาณ ของเรา ด้วยการเอาใจใส่อย่างอุทิศและเข้มข้น

เราไม่สามารถสร้างเส้นทางเข้าไปสู่ด้านใน ที่ซ่อนเร้นที่สุดของจักรวาล ได้ ถ้าไม่รับรู้และไม่คุ้นเคย
กับความลับของจักรวาล เพื่อสร้างทางเข้าไปสู่ ฟากฟ้าและใจกลางของจักรวาล เราต้องสามารถควบคุม

เหนือช่วงของการ หายใจ ซึ่งสัมพันธ์กับการเคลื่อนไหวที่ประสบความสำเร็จ การสูดลมหายใจ อย่างลึก หรือการนำออกซิเจนเข้าไปในปอด ทำให้เราเข้าใจลึกซึ้งกับสภาวะจิต ไร้สำนึก และการผ่อนคลายหายใจหรือ การปล่อยอากาศออก นำความสำนึกมา สูตัวเรา เมื่อชีวิตที่มีสำนึกตื่นตัวขึ้น จิตไร้สำนึกก็จะกลับเข้าไปอยู่ เบื้องหลัง และเมื่อชีวิตที่จิตไร้สำนึกตื่นตัว ความเคลื่อนไหวของชีวิตที่มีจิตสำนึกก็จะถูก กดเอาไว้ พลัง ลึกลับของจิตใจสามารถถูกทำให้ทำงานได้ เมื่อการเคลื่อนไหว ที่มีอำนาจของการหายใจเข้าออกถูกควบคุม โดยสมองเท่านั้น

เราได้กล่าวไปแล้วว่ามนุษย์คือส่วนประกอบของแสงที่ขดม้วนตัว พื้นฐานของแสงเหล่านี้คืออริสมิ (นุร) ของพระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงสูงส่ง เนื่องจากลม หายใจสัมพันธ์กับชีวิต ความคิดจึงสามารถเรียกว่าเป็นชีวิต ได้ด้วย กล่าวอีก อย่างหนึ่ง ลมหายใจมีความรับผิดชอบโดยตรงต่อชีวิตของความคิด

ที่นี้ถ้าชีวิตถูกวิเคราะห์ ก็จะสังเกตเห็นได้ว่าความคิดก็มี 2 ประเภท นั้น คือ ความคิดระดับต่ำหรือ การเข้าใจการเชื่อมต่อ ขณะที่ความคิดอีกประเภทหนึ่ง ไปทางทิศทางที่ หลังจากยกเราจากที่ต่ำแล้วก็จะนำเรา สู่อากาศสูงส่งและบริสุทธิ์ ในลักษณะทั่วไป ซึ่งทั้ง 2 ประเภทนี้ รู้จักกันว่าเป็นความบริสุทธิ์และสุกสว่าง ของความคิด หรือความสลับซับซ้อนและมีมิติของความคิด ความบริสุทธิ์ของ ความคิดสัมพันธ์กับสิ่งที่ ความคิดเข้าไปหา ถ้าความคิดเข้าหาความเคร่งครัด มนุษย์ก็จะผูกพันที่จะมีชีวิตอย่างมีความสุขและร่วมเย็น ความสันติและความ สงบภายใน พัฒนาความสามารถที่เข้มข้น สิ่งตรงกันข้ามก็คือการเข้าใจ ความชั่วร้ายและความมืด ซึ่งเป็นสาเหตุของความผิดหวัง ความห่อเหี่ยว ความเสียใจและความทุกข์ยาก ซึ่งในเวลา เดียวกัน ครอบคลุมความเข้มข้นของ ความคิดและยังเป็นสาเหตุของความตกต่ำอีกด้วย

สิ่งนี้ยังสามารถกระทำได้ในวิถีทางอื่นด้วย คัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์บอกมนุษย์ ว่า การสร้างสรรค์มนุษย์ที่ แท้จริงนั้น เกิดขึ้นในปริมณฑลของความเป็นอมตะ มนุษย์ถูกส่งมายัง โลกนี้ เมื่อเขา ได้ปฏิบัติสิ่งที่ฝ่าฝืน คำสั่งของพระผู้เป็นเจ้า โลกซึ่งส่วนที่ความเป็นอมตะดำรงอยู่ ถูกทำให้เขามองไม่เห็น แต่มนุษย์ก็มีความสุข กับความสัมพันธ์แบบซ่อนเร้นกับปริมณฑลอันอมตะดังกล่าว การดำรงอยู่ ของมนุษย์ในสภาพอมตะ มี ความสัมพันธ์กับวิญญาณของเขา ร่างกายที่เป็น วัตถุของมนุษย์ประกอบขึ้นด้วยความรู้สึกดังกล่าว ซึ่งถูกกัก และรับภาระต่อ ระยะทางของตัวมนุษย์กับวิญญาณ เมื่อเราสูดลมหายใจเข้า เราเข้าใจลึกซึ้งกับความเป็นอมตะ มากขึ้น และเมื่อปล่อยลมหายใจออก จะออกห่างจากความ เป็นอมตะและสติปัญญา การปล่อยลมหายใจ ออกคือมันที่กั้นระหว่างความ เป็นอมตะและชีวิตในปัจจุบันของเรา เมื่อลมหายใจอยู่ในปอดของเรา ความ สัมพันธ์กับความเป็นอมตะก็เกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่ง

การฝึกฝนลมหายใจรวมอยู่ในบทเรียนของโทริจิต เพื่อว่ามนุษย์จะได้เข้าใจด้านในของเขา นั่นคือ วิญญาณ ความสำเร็จที่แท้จริงในเรื่องวิชาการทางด้านอภิปรัชญาจะเป็นไปไม่ได้ ถ้าผู้นั้นไม่เข้าใจวิญญาณ ของเขา

โดยทั่วไปผู้ที่ต้องการศึกษาเรื่อง โทริจิต มีความทะเยอทะยานของการ ได้รับในเรื่องวัตถุจากความรู้

ของพระเจ้านี้ ดังนั้นพวกเขาสามารถมีความได้เปรียบอยู่บ้าง หลังจากได้รับอิทธิพลจากตัวกลางของตน แต่พวกเขาคือผู้ที่ศึกษามัน ดังนั้นจึงสามารถรับใช้สิ่งถูกสร้างของพระเจ้าได้ ตัวอย่างเช่น พวกเขาสามารถรักษาคนไข้ โดยการส่งความคิดที่ดึงมาไปยังคนเหล่านั้นได้ จิตใจของผู้คนที่ศึกษาศาสตร์แขนงนี้ ทำงานตามการเข้าใจความคิดที่เข้าไปใกล้ของตน

ผู้ที่ทำการมรอกอบะฮ์ของแสงนั้น ได้รับการแนะนำเกี่ยวกับจุดประสงค์ของความเข้มข้นทางด้านอารมณ์ ดังนั้นนอกจากได้รับความสันติทางจิตใจและความสงบเยือกเย็นด้านในแล้ว แนวทางความคิดยังถูกกำจัดออกไป ด้วยความคิดที่เข้าใจความเคร่งครัด นำเราเข้าใจชิดกับวิญญานของเรามากขึ้น และความฉลาดหลักแหลมดังกล่าวที่ถูกสร้างขึ้นในมนุษย์ ซึ่งในคำกล่าวของซูฟี (รหฺสยนิยม) ถูกเรียกว่าความคิดที่เข้าใจถึงความเที่ยงตรง

เราได้นำเสนอสถานะที่ผู้ศึกษาเรื่องโทรจิตได้ประสพระหว่างหลักสูตร การปฏิบัติการศึกษาครั้งแรกของพวกเขาไปแล้ว ท่านต้องสังเกตเห็นว่า ความคิดของผู้คนทั้งหมดนี้โน้มเอียงไปสู่แสงโดยอัตโนมัติ และเมื่อบางคนมีความคุ้นเคยกับแสงไม่เพียงแต่ชีวิตของเขาจะได้รับการประดับประดาเท่านั้น แต่ยังเป็นวิถีทางของการปลดปล่อยความทุกข์ทรมานของสิ่งถูกสร้างของพระเจ้าอีกด้วย

เราแน่ใจว่าผู้อ่านของเราจะได้รับความคิดที่เข้าใจความเที่ยงตรงด้วยความสามารถที่พัฒนาขึ้นอย่างเข้มข้น และหลังจากเตรียมตัวในการเข้าใจความเคร่งครัดและการศึกษาเรื่องโทรจิตนี้แล้ว พวกเขาจะได้รับการปลดปล่อย ความตึงเครียด ความทุกข์ใจ ความตกต่ำและจะกลายเป็นเครื่องมือในการรับใช้สิ่งถูกสร้างของพระเจ้า

โทรจิต บทฝึกที่ 2

ในบทแรกสิ่งนี้ถูกทำให้ชัดเจนอย่างชัดเจนว่า ในการศึกษาเรื่องโทรจิต นั้น มีความจำเป็นที่จะต้องพุ่งเป้าไปที่ความคิดเพียงหนึ่งเดียว หลังจากขจัดความคิดที่ทำให้ไขว่เขวออกไปแล้ว

ในบทที่ 2 การทำให้ความสามารถในการรวมศูนย์ มีความเข้มข้น ณ จิตใจบนจุดเดียว มีดังนี้
อุดรูจมูกขวา ด้วยนิ้วโป้งข้างขวา สูดลมหายใจเข้า ผ่านทางรูจมูกซ้าย 5 วินาที กลั้นหายใจไว้ 10 วินาที หลังจากอุดรูจมูกซ้ายด้วยนิ้วก้อยข้างขวา แล้ว หลังจากนั้น

ปล่อยลมหายใจออกทางรูจมูกด้านขวา 5 วินาที สูดลมหายใจเข้าด้วย รูจมูกด้านเดียวกัน 5 วินาที ปิดรูจมูกด้วยนิ้วโป้งข้างขวา กลั้นลมหายใจไว้ 10 วินาที ปล่อยลมหายใจออกผ่านรูจมูกด้านซ้าย 10 วินาที หลังจากเอา นิ้วก้อยออก

สูดลมหายใจเข้ารูจมูกด้านซ้าย 5 วินาที กลั้นลมหายใจไว้ 10 วินาที และปล่อยลมหายใจออกทางรู

จุมกด้านขวา 5 วินาที

สุกลมหายใจเข้าทางจุมกขวา 5 วินาที กลั้นลมหายใจไว้ 10 วินาที แล้วปล่อยลมหายใจออกทางจุมกซ้าย 5 วินาที

เป็น 1 รอบ ทำให้ครบ 10 รอบ

การฝึกจะต้องปฏิบัติในตอนเช้าตรู่ ก่อนดวงอาทิตย์ขึ้น และอีกครั้ง หนึ่งก่อนเข้านอน นับว่ามีความสำคัญที่การฝึกนี้จะต้องปฏิบัติในขณะที่ท้องว่าง ตอน เช้าควรกระทำก่อนทานอาหารเช้า และในตอนเย็นกระทำหลังจากทาน อาหารแล้วอย่างน้อย 3 ชั่วโมง

หลังจากปฏิบัติกรฝึกนี้แล้วในตอนเย็น นั่งในท่าที่ผ่อนคลายและหลับตาลง คุณต้องจินตนาการในตอนนี่ว่าท้องฟ้ามีดั่งครีเม่ด้วยเมฆสีคราม และมีแสงส่องมาจากเมฆนั้นเหมือนฝนตกบนตัวคุณ

ในตอนแรกจิตที่มีสำนึกจะต่อต้านการที่ผู้หนึ่งรู้สึกเคลิบเคลิ้มอย่างมาก และมีความรู้สึกถึงความหนัก ความรู้สึกถึงความหนักนี้เป็นตัวชี้ให้เห็นถึงความ สำเร็จของการฝึกฝน

ระหว่างสองสามวันแรก ไม่ว่าจินตนาการจะไม่มีกรก่อรูปใดๆ พร้อมๆ กัน หรือเป็นเพียงมโนคติที่พร่ามัวของท้องฟ้าและเมฆ เกิดขึ้นบนฉากของจิต ใจ เมื่อการปฏิบัติทำให้คุณสามารถมีการจินตนาการนี้ได้ด้วยความรู้สึกซึ่งของ จินตนาการนี้ ผู้หนึ่งเริ่มมีความรู้สึกถึงว่าเม็ดฝนตกลงบนศีรษะของเขา เมื่อ การจินตนาการนี้ มีความรู้สึกซึ่งมากขึ้น ผู้หนึ่งไม่เพียงแต่เริ่มเห็นฝนตกเท่านั้น แต่ยังรู้สึกถึงว่าเม็ดฝนของแสงกำลังตกและกระทบตัวเขาด้วย บรรยากาศทั้ง หมดก็ค่อยๆ ปรากฏขึ้น เหมือนกับฤดูฝน เมื่อผู้หนึ่งหลับตาลงและพยายาม จินตนาการถึงท้องฟ้าสีครามและฝนของแสงที่ตกลงมาจากท้องฟ้า นั้น เมื่อ ไป ถึงขั้นตอนนี้ซึ่งผู้หนึ่งสามารถมองเห็นภาพอย่างสมบูรณ์ยิ่งด้วยดวงตาที่หลับอยู่ ซึ่งเขาสามารถรู้สึก แม้แต่การกระทบของเม็ดฝนจากนั้นจะมีความต้องการ ให้เขาปฏิบัติกรฝึกฝนนี้ด้วยการเปิดดวงตา จะต้องมีความพยายามที่จะมองเห็นภาพด้วยความช่วยเหลือของตาที่สาม ที่ฝนของแสงได้ตกลงทุกหนทุกแห่ง และบรรยากาศทั้งหมดก็เป็ยกชุ่มไปด้วยการเพิ่มขึ้นของฝนแห่งแสงนี้

ความสมบูรณ์ของมโนทัศน์นี้ เป็นการแสดงถึงความสมบูรณ์ของการฝึกฝนนี้

ความคิดแบบธรรมะ

ญาวิด ชะลิ้ม จากละฮอร์ เขียนมาว่า

“ท่านได้ให้เห็นถึงความคิด 2 แง่มุม คือ ต่ำและสูง

ความคิดที่สูง ท่านให้ความหมายว่า เป็นความคิดของความเที่ยงตรง ตามทรรสนะของศาสนา การ

ใช้ชีวิตอยู่ในความเคร่งครัดตามคำสอนของอิสลาม คือความเที่ยงตรง และ ณ จุดนั้นเราไม่พบว่ามีการกล่าวถึงโทรจิตใน อิสลาม ความจริงโทรจิตเป็นวิชาการแขนงหนึ่งที่นักวิทยาศาสตร์ตะวันตกได้ พิจารณาจากศาสตร์ทางอภิปรัชญาอื่น มีความยุ่งยากที่เดียวที่ทำงานรวมเอา โทรจิตเข้ามาในอิสลาม ผมเห็นด้วยที่โทรจิตได้กลายเป็นความรู้สาขาที่สำคัญ ที่เดียว แต่ไม่ได้หมายความว่าผู้ที่ประสงค์จะศึกษาเรื่องโทรจิต ต้องมีความคิด ที่จะเข้าสู่ความเที่ยงตรง นั่นคือเขาควรต้องเป็นมุสลิม

ท่านสามารถซื้อออกมา แม้เพียงตัวอย่างเดียวได้หรือไม่ ที่บรรพบุรุษของเราเคยมีประสบการณ์ และมีการประสานกับโทรจิต ผมใคร่ขอความกรุณา ท่านว่า กรุณานำเสนอความรู้นี้ในรูปแบบและสัณฐานดั้งเดิมของมัน เพื่อว่า ความแตกต่างระหว่างโทรจิตกับอิสลาม จะยังคงในที่ของทั้งสอง

คำตอบ เท่าที่ความคิดที่เข้าใจความเที่ยงตรงได้รับการพิจารณา ไม่ อาจกล่าวอ้างได้ว่าสิ่งนั้นเป็นสมบัติหรือมรดกของชนชาติใดชนชาติหนึ่งเท่านั้น ความจริงความรู้เป็นอีกนามหนึ่งของคุณค่าแห่งมนุษยชาติ ถ้าผู้ไม่ใช่มุสลิมมี คุณค่านี้ เขาก็ถูกเรียกได้ว่าเป็นมนุษย์ และถ้ามุสลิมไม่มีคุณค่านี้ ดังนั้น เขาก็ไม่มีเกียรติพอ แม้แต่จะถูกเรียกว่าเป็นมนุษย์

พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงสูงส่ง ได้ประกาศในบทที่ 5 โองการที่ 69 ว่า

“แท้จริงบรรดาผู้ที่ศรัทธา และบรรดาผู้ที่เป็นยิวและพวกขาเบียน (บูชาดวงดาว) และบรรดาผู้ที่เป็นคริสต์นั้น ผู้ใดที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และ วันปรโลกและประกอบสิ่งที่ดีงามแล้ว ก็ไม่มีความกลัวใดๆ แก่พวกเขา และ ทั้งพวกเขาจะไม่เสียใจ”

ได้มีการทำให้ชัดเจนใน โองการนี้ว่า การปฏิบัติสิ่งที่ดีงามและการกระทำ ที่วางอยู่บนพื้นฐานความเที่ยงตรงของปัจเจกบุคคลหรือชนชาติใดๆ ไม่สูญเปล่า และมีรางวัลถูกเตรียมไว้ให้ความเที่ยงตรงที่กระทำอย่างบริสุทธิ์ใจเพื่อเห็น แก่พระเจ้า ความประพฤติเหล่านั้นที่กระทำเพื่อเห็นแก่พระเจ้าจะวางอยู่บน ความมีจิตใจที่ซื่อตรง

ตามทรรศนะของนักจิตวิญญาณนิยมแล้ว ความมีจิตใจที่เที่ยงตรง สามารถทำให้เราเข้ามาใกล้ชิดชิดกับวิญญาณของตัวเองมากขึ้น ความจริง ความใกล้ชิดและการรับของวิญญาณของเราเป็นเพียงสิ่งที่วัดมาตรฐานของ มนุษยชาติ คัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์และคัมภีร์ของพระผู้เป็นเจ้าทั้งหมด เชิญชวนมนุษย์ให้มีความคิดเกี่ยวกับการเข้าใจนี้ และได้สั่งสอนกำหนดการ ซึ่งสามารถก่อให้เกิดความมีจิตใจเที่ยงตรงได้หลังจากมีความรู้ความเข้าใจอย่างเพียงพอเกี่ยวกับวิญญาณแล้ว การมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิญญาณ เป็นสื่อกลางเพียงประการเดียว สำหรับการมีความรู้ความเข้าใจพระผู้อภิบาลของเรา ซึ่งยังคง อยู่ในโลกแห่งปรากฏการณ์แห่งนี้ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิญญาณ ใน ด้านหนึ่งสามารถทำให้เราใช้ประโยชน์จากพรสวรรค์ของวิญญาณที่ซ่อนเร้นอยู่ ในขณะที่อีกด้านหนึ่ง สามารถทำให้เรามีความรู้ความเข้าใจอย่างเพียงพอต่อ พระเจ้าแห่งโลกนี้ ในทัศนียภาพแห่งการสร้างสรรค์ของพระองค์ที่สร้างขึ้นด้วย เหตุนี้แนวทางความคิด ซึ่งมีเป้าหมายที่ความรู้ความ เข้าใจตัวตนด้านในหรือ วิญญาณนี้ จึงเป็นความมีจิตใจที่เที่ยงตรง ศาสดาทั้งมวลพยายามอย่างหนัก

ตลอดชีวิตของพวกเขาแผ่กระจายความมีจิตใจที่เที่ยงตรงดังกล่าว ซึ่งพระเจ้า ผู้ทรงสูงส่งทรงประทานให้ พวกเขา และยังคงมีภารกิจที่จะต้องส่งแนวความคิดซึ่งถูกมอบให้พวกเขาต่อไปยังเพื่อนมนุษย์ เพื่อว่าพวกเขาจะปลอดภัย จากการก่อกบฏ และความชั่วร้าย

ขณะนี้จึงมาถึงจุดนี้ที่ว่า ไม่พบเรื่อง โทริจิตในอิสลาม ความจริง โทริจิต เป็นชื่อของความรู้ซึ่งผู้หนึ่ง ส่งความคิด มโนคติและแบบแผนความคิดของตนเอง ไปยังสิ่งถูกสร้างอื่นของพระเจ้า อันเป็นภารกิจของ บรรดาศาสดาทั้งมวล ของพระองค์ ซึ่งแบบแผนทางความคิดนี้ถูกมอบให้พวกเขา ภายใต้การเตรียม การ พิเศษ ซึ่งสามารถนำเสนอต่อมนุษยชาติเพื่อผลประโยชน์ของพวกเขา และเพื่อปกป้องพวกเขาให้พ้นจาก ความชั่วร้าย และความคิดที่เป็นการละเมิด ไม่มีความแตกต่างใดๆ ถ้าแทนที่การคลใจหรือการแนะนำความรู้ นี้จะถูกเรียก ว่า โทริจิต เหมือนกับที่อัลลอฮ์ ถูกเรียกว่า ก็อด (God) ในภาษาอังกฤษและ บักวาน ในภาษาฮินดี (หรือพระเจ้าในภาษาไทย-ผู้แปล)

คุณยังได้ขอให้ยกแม่เพียงตัวอย่างเดียวจากประวัติศาสตร์อิสลามว่า มีความร่วมมือกันกับ โทริจิต ครั้งหนึ่ง มีอูฐต้องเดินผ่านท่านศาสดา (ขอความสันติพึงมีแด่ท่านและ ลูกหลาน) ไป เมื่อเห็นน้ำตา ในดวงตาของอูฐ ท่านบอกกับเจ้าของอูฐว่า อูฐได้ ร้องเรียนเกี่ยวกับเขาว่า ให้มันบรรทุกหนักจนเต็มพิกัด แล้วยังทารุณและไม่ให้อาหารมันอย่างดี

ในเรื่องนี้ มีเหตุการณ์ของบรรดาศาสดา มิตรของพระเจ้า ผู้เคร่งครัด ศาสนา นักปราชญ์ราชบัณฑิต และผู้ปรารถนาดีมากมาย ที่จะยกมาแทน ตัวอย่างได้

ณ ธรณีประตูลุมฝังศพ

คุณตุเฟล เอ. ซาฮิต จากละฮอร์เขียนมาว่า

คำถาม ผมอายุ 60 ปี เป็นผู้อ่านบทความเกี่ยวกับ โทริจิตและวิชาการ อื่นที่เกี่ยวข้องกัน ผมได้ศึกษา เกี่ยวกับหัวข้อนี้จากนักเขียนเกือบทั้งหมดทั้งจาก ตะวันออกและตะวันตก แต่ไม่เคยบังเอิญพบข้อเขียนใดที่ ประทับใจ มีความลึกซึ้ง มีตรรกะและชัดเจนมากเท่ากับข้อเขียนของท่าน

ในขณะนี้ ขณะที่อายุขัยนี้ ซึ่งจริงๆ ผมกำลังนั่งอยู่ ณ ธรณีประตูลุม ฝังศพ ตั้งใจที่จะแสวงหา คำแนะนำจากท่านว่า ผมสามารถเริ่มการฝึกฝน โทริจิต ที่ท่านแนะนำในอายุขนาดนี้ได้หรือไม่

ท่านรู้ดีว่า ณ อายุขนาดนี้ไม่มีผลประโยชน์อันใดเหลืออยู่แล้ว ผมมี สิ่งอำนวยความสะดวกทางโลก อยู่เกือบครบครัน ด้วยความโปรดปรานของ พระเจ้า ยกเว้นความสงบทางใจ ท่านเขียนว่าการฝึกฝน โทริจิต ลดจำนวนเซลล์ สมองที่ถูกทำลายลง ความคิดจะได้รับการพัฒนาปรับปรุงขึ้น โดยอัตโนมัติความทุกข์ใจและ ความตกต่าจะหมดไป ผลของการฝึกฝนนี้จะมีกับทุกระดับอายุ หรือไม่ และการฝึกฝนนี้จะมีผลข้างเคียงที่

ร้ายแรงใดๆ ต่อลมมองและหัวใจ ใน ขณะอายุ 60 ปีหรือไม่ โปรดอนุญาตให้ผมเริ่มการฝึกฝนนี้ ถ้าคำตอบต่อ ปัญหา นี้เป็นลบ

อีกคำถามหนึ่ง คือ

เราสามารถแลกเปลี่ยนความคิดกับฉุน เทวทูตและสัตว์อย่างที่สามารถ ทำกับมนุษย์ด้วยกันได้ หรือไม่ เราสามารถมีอิทธิพลเหนือระบบสุริยะอื่นๆ ด้วย ความคิดของเรา นอกจากโลกของเรานี้ และแสง (ความคิด) มีสัญชาตญาณ ความโน้มเอียงและคุณลักษณะตามธรรมชาติของตัวเองหรือไม่

คำตอบ บาบา ตะมุคติน นักปฐวี ปราชญ์ผู้มีชื่อเสียงในยุคของท่าน ไม่เพียงแต่พรรณนาจุดสำคัญ แต่ แม้ในการสนทนาตามปกติของท่านก็จะเกี่ยว ข้องกับความจริงดังกล่าว ซึ่งมีความผูกพันโดยตรงกับกฎทาง ธรรมชาติ บางครั้งท่านพูดเป็นนัยถึงเบื้องหลังของงานที่มีความมหัศจรรย์ (กะโรมะฮ์) ซึ่ง ถูกอธิบายในแบบ วิทยาศาสตร์ ผู้ฟังจะเข้าใจเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ที่ควบคุมอยู่ เบื้องหลังงานอันมหัศจรรย์ทันที ณ เวลานั้น รู้สึก ประหนึ่งว่าคลื่นแสงได้ส่งไปในใจ ของผู้ฟัง สิ่งนี้ยังเป็นประสบการณ์ของผู้คนที่อยู่รอบๆ บาบา ตะมุค ติน ซึ่งท่านนั่งอยู่อย่างสงบ และพวกเขาที่มีความรู้สึกและเข้าใจทุกสิ่งทุกอย่าง ที่ท่านได้ร่ำเรียนถึงบาบาซอฮิบ โดยปราศจากการพิจารณา รวมศูนย์ความสำนึก ของท่านไปที่บุคคลใด ทำให้การพิจารณาโดยไม่ตั้งใจนี้ มี ผลกระทบต่อผู้คน พวกเขาได้รับผลประโยชน์อย่างยิ่งใหญ่จากวิธีการนี้ของบาบาซอฮิบ นี้เกือบ เป็นเรื่อง ปกติที่เมื่อมีบางคนมีปัญหาอยู่ในใจ บาบาซอฮิบจะตอบพวกเขา ก่อน ที่พวกเขาจะกล่าวสิ่งใดออกมา

มนุษย์ ฉุนและเทวทูต

มหาตะ ราชารักโอ ราว มีความยกย่องอย่างสูงต่อบาบาซอฮิบเสมอ เมื่อใดก็ตามที่พระองค์จะมาหา ท่านหรือขอร้องสิ่งใด วิธีการของพระองค์ก็คือ เสนอบางสิ่งบางอย่างต่อพระผู้เป็นเจ้าอย่างสุดชีวิต ครั้งหนึ่ง มหาราชากล่าว กับนักปราชญ์ทางด้านจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในยุคของพระองค์ ว่า

“สิ่งถูกสร้างที่ไม่สามารถมองเห็น ได้ อย่างเช่นเทวทูตและฉุนนั้น มีรายงานบอกเล่าเกี่ยวกับสิ่ง เหล่านั้น คัมภีร์ของพระเจ้าทั้งหมด ได้กล่าวบางเรื่องบางอย่างเกี่ยวกับสิ่งถูกสร้างดังกล่าว มโนคติของ วิญญาณที่ชั่วร้ายสามารถ พบได้ในทุกศาสนาเช่นกัน แต่เนื่องจากขาดการอธิบายที่เป็นตรรกะและวิทยา ศาสตร์ ผู้คนที่โน้มเอียงไปทางการใช้เหตุผลจึงปฏิเสธที่จะรับรู้ ความเข้าใจใดๆ ที่เหมาะสมในประสบการณ์ ในเรื่องนี้อยู่ในระดับปัจเจกเช่นกัน ไม่ได้ขึ้นไป อยู่ในระดับหมู่คณะ ถ้าท่านจะสามารถให้ความกระจ่าง ในประเด็นนี้ได้

สิ่งใดก็ตามที่ถูกกล่าวถึงในคำตอบของบาบาตะมุคตินต่อคำถามของ ราชานั้นชัดเจนในความจริง ที่ว่าธรรมชาติได้กระซิบกระซาบความลับของมัน ต่อผู้ที่สนใจที่จะฟังคำกระซิบกระซาบนั้น ขณะเมื่อ

ปัญหานี้ถูกถามขึ้น ตะมุดคืน บาบ่า กำลังเอนหลังหนุนหมอนอยู่และจ้องไปบนท้องฟ้า ท่านกล่าวว่า

“เอาละ เราทั้งหมดล้วนคุ้นเคยกับสิ่งที่อยู่บนท้องฟ้า อย่างเช่นดวงดาว และมีนาๆ ครั้งมีกลางคืนที่ท้องฟ้าถูกประดับไว้ด้วยดวงดาวแล้วเราสังเกตเห็น นับว่าน่าสนใจมากที่จะกล่าวว่า เราพูดว่าเราเห็นดวงดาว เราคุ้นเคยกับ เทหวัตถุที่บนท้องฟ้า แต่ในความเป็นจริงสิ่งที่มองเห็นและปริมณฑลของ เทหวัตถุในท้องฟ้าที่เราจำกัน การอธิบายเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ขึ้นอยู่กับความสามารถของเรา อะไรก็ตามที่เริ่มต้นเกี่ยวกับเรื่องนี้จะไม่มากไปกว่าความฝัน แต่เราก็คงคิดว่าเรารู้ ไม่แปลกหรือหรือที่ว่า เมื่อเรากล่าวอ้างว่ารู้อะไรบางอย่าง แต่เราไม่เอาธุระที่จะคิดว่า บางทีมีความจริงอันใดในการกล่าวอ้าง นี้หรือไม่”

“พยายามทำความเข้าใจสิ่งที่นั่นพูดแล้วบอกมาซิว่า ความรู้ของมนุษย์ นั้นมีความจำกัดจำเขี่ยเพียงใด ความจริงนอกจากเขาไม่รู้อะไรเลยแล้ว มนุษย์ ยังเชื่อว่าเขารู้เอามากๆ เลยด้วย ลืมเสียเถิดเกี่ยวกับดวงดาวและเทหวัตถุบนท้องฟ้า สิ่งเหล่านี้คือวัตถุที่อยู่ห่างไกลออกไป ขอให้เราพิจารณา กรณีของ สิ่งต่างๆ ที่อยู่ใกล้ตัวมนุษย์และยังคงอยู่ในประสบการณ์ของเขาอยู่บ่อยครั้ง คุ้นเคยกับอรุณรุ่งของกลางวัน กลางวันคืออะไร อะไรคือความหมายและวัตถุประสงค์ของอรุโณทัย วงจรของกลางวันและกลางคืนนี่คืออะไร เราไม่รู้ อะไรเลย คำพูดที่กล่าวในเรื่องนี้ก็คือนี่คือกลางวันและจากนั้นกลางคืนก็ ติดตามมา หรือในทางกลับกัน นี่ก็คือกิจวัตรของมนุษยชาติ”

“รักโฮ ราว โปรดพิจารณาเถิด คำตอบนี้ให้ความพึงพอใจต่อผู้มีจิตใจ จริงจังหรือไม่ กลางคืนและกลางวันไม่ใช่ปรากฏการณ์ที่มองไม่เห็นเหมือนกับ ฉุนและเทหวัตถุ มีปรากฏการณ์หนึ่งของสิ่งเหล่านั้นที่ไม่สามารถปฏิเสธได้ คุณอาจกล่าวได้ว่ากลางคืนและกลางวัน เป็นสิ่งที่ต้องเชื่อ เพราะสามารถมองเห็นได้ แต่อย่าลืมหบายทของความคิดที่อยู่เบื้องหลังการมองเห็น ล้วนไม่สามารถ พูดสิ่งใดเกี่ยวกับสิ่งที่มองเห็นได้ ถ้าความคิดไม่ปฏิบัติการณ์สนับสนุนมัน”

“ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดกับการมองเห็นนั้นชัดเจนเพียงพอ ความจริงกระบวนการทั้งหมดไม่มีอะไรนอกจากความคิด หากปราศจากความคิด การเห็นก็เป็นเพียงภาพเงาที่พูดไม่ออก ความคิดคือพื้นฐานและต้นกำเนิดของ ประสบการณ์ทั้งหมดของเรา กรณีของความรู้สึกอื่นๆ ก็คล้ายคลึงกัน ความรู้ลึกรู้แจ้งทั้งหมดล้วนหนวก บอด และใบ้ ถ้าหากความคิดไม่ทำหน้าที่อยู่เบื้องหลัง

“ความคิดให้ความหมายแก่ความรู้สึกของความเข้าใจ โดยปรกติความรู้สึกและความคิดจะถูกพิจารณาว่าเป็นสองสิ่งที่แตกต่างกัน แต่ความจริงมิได้ เป็นเช่นนั้นเลย มนุษย์เป็นเพียงชุดของความคิด หรือกล่าวได้ว่ามนุษย์ไม่ใช่ สิ่งใดเลยนอกจากแบบแผนของความคิด ในทำนองเดียวกับเทหวัตถุและฉุน และสิ่งถูกสร้างทุกชนิด ไม่มีใครรับรู้ใดๆ ต่อสิ่งที่อยู่รอบด้าน นอกจากแบบ แผนของความคิดเท่านั้น”

ระหว่างเวลาของการสนทนา นี้ เราบังเอิญไปถึงจุดซึ่งความลับมากมาย ของจักรวาลจะถูกเปิดเผย ท่านกล่าวและพูดต่อไปว่า

“จงฟังอย่างตั้งใจ หลายสิ่งหลายอย่างยังคงปรากฏขึ้นในความคิดของเรา สิ่งเหล่านี้เข้ามาใน

ความคิดของเราจากภายนอก ความจริงมนุษย์ยังคง ยอมรับอิทธิพลความคิดของสิ่งถูกสร้างอื่นๆ เหมือนกับที่เขาได้รับผลกระทบ จากความคิดของเพื่อนมนุษย์อื่นๆ ธรรมชาติยังคงป้อนความคิดที่มีขอบเขตจำกัด ให้ จากความคิดที่ไม่จำกัด ถ้าความสัมพันธ์ระหว่างปัจเจกบุคคลไม่ปรากฏ อยู่ จักรวาลก็จะถูกกำจัดไป มัน เป็นแบบแผนแห่งพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของผู้ให้กำเนิด จักรวาลที่ว่า ความคิดของบุคคลผู้หนึ่งจะกระทบต่อความคิด ของผู้อื่น มนุษย์ ถูกกักขังอยู่ในสถานะอันดาค้อย ฉุนเป็นภาพเงา และเทวทูตเป็นความคิด ที่ถูกกักขังอยู่ในแสงซึ่งไม่ได้แยกที่ลึกกลับซับซ้อนมากที่สุดซึ่งรู้จักกันในนามของ รัศมี (นุร) ความคิดทั้งหมดสาม ประเภทเหล่านี้คือจักรวาล ถ้าพวกเขาไม่ลง การติดต่อซึ่งกันและกันอยู่ และผู้อื่นไม่สามารถรับคลื่นความคิด ของผู้นั้นได้ ความเชื่อมโยงก็จะสื่กร่อนไปตามธรรมชาติ และจักรวาลก็จะล่มสลายลงในที่สุด”

“เพื่อการพิสูจน์สามารถกล่าวได้ว่า ในความคิดของเรา มีความคุ้นเคย กับภาพเงาและสิ่งอื่นที่ คล้ายกัน และนอกจากนั้น เรายังมีความคุ้นเคยทางจิต กับสิ่งที่รวบรวมด้วยแสง และรูปแบบต่างๆ ของมัน ถึงแม้ว่าประสบการณ์ของ ตัวเราเองจะสัมพันธ์กับปริมาตรของวัตถุที่ตาดีด้อยก็ตาม”

“ในศัพท์ทั่วไป ความคิดมีอิทธิพลเหนือ “อตตา” อตตาหรือรูปแบบความคิดนี้ เป็นการรวมตัวกัน ของเงื่อนไขที่เป็นการรวมของสิ่งที่เรียกว่า “ปัจเจก” ดวงดาวและฐิติเป็นการสรรค์สร้างประเภทเดียวกัน ไม่ ว่ามัน ไม่ได้เกิดขึ้นต่อเรา พร้อมกัน หรือเราไม่สำนึกอย่างเต็มที่เกี่ยวกับความจริงที่ว่า การแลกเปลี่ยน ความคิดยังคงเกิดขึ้นระหว่างดวงดาว ดาวเคราะห์ ฐิติและสิ่งถูกสร้างทั้งหมด ซึ่งมีส่วนช่วยเหลืออย่างมากใน ความคิดของเรา และคลื่นความคิดของเราก็ สนับสนุนความคิดของพวกเขาด้วยเช่นกัน ความจริงจักรวาล ทั้งหมดเหมือน กับครอบครัว มีฐิตะอยู่กับการแลกเปลี่ยนความคิดระหว่างปัจเจกบุคคล ฉุนและเทวทูตมี ความใกล้ชิดกับเรามากกว่า ในแบบแผนความคิดของพวกเขา เพราะฉะนั้น พวกเขาจึงเคยชินกับเรา”

ตะยุคติน บาบา เอลียา ยังคงจ้องไปที่ท้องฟ้า

“เราถูกเชื่อมโยงไว้กับระบบดารจักร และมีสายสัมพันธ์ที่ถูกสร้างไว้ กับสิ่งเหล่านั้น ความคิดที่ ยังคงปรากฏอยู่ในจิตใจของเรามาถึงเราจากระยะทาง ของระบบที่ตั้งอยู่ห่างไกลผ่านมาทางแสง คลื่นแสง นำภาพที่เป็นตัวแทนของ ความคิด ซึ่งถูกเรียกว่าความเพ้อฝัน มโนคติจินตนาการและความคิด ฯลฯ เรา พิจารณามันตามอำเภอใจหรือความคิดของเราเอง แต่ในความเป็นจริงมีได้ เป็นเช่นนั้น แบบแผนทาง ความคิดของสิ่งถูกสร้างทั้งหมด มีจุดประสงค์ร่วมกัน และเป็นจุดประสงค์ร่วมกัน ซึ่งหลังจากรวบรวมภาพ ซึ่งเป็นตัวแทนของความคิดแล้ว ได้รายงานเราเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้น ความรู้ที่ขึ้นอยู่กัจิตสำนึกของปัจเจก และเผ่าพันธุ์ของเขา ภาพที่เป็นตัวแทนถูกปั้นในรูปแบบซึ่งได้รับการยอมรับโดย จิตสำนึกตามคุณค่าอตตา ดังกล่าวของมัน”

ณ ที่นี้คงไม่เป็นการออกนอกประเด็นที่จะกล่าวว่า สิ่งถูกสร้าง 3 ประเภท มีความคล้ายคลึงกันอย่างมาก ในลักษณะนิสัย ทำที่และทั้งสามถูกกล่าวถึงในฐานะมนุษย์ เทวทูตและฉุน ในอัลกุรอาน

ทั้งสามประเภทนี้ได้ไว้ในระบบดารจักรทั้งหมด ธรรมชาติออกแบบ ระบบที่ทั้งสามประเภทนี้ได้

กลายมาเป็นคนงานที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ คลื่นของการสร้างสรรค์ได้ซึมซับจากจิตใจของพวกเขาเข้าไปในจักรวาล และ เมื่อคลื่นนี้ไปถึงจุดที่แน่นอนครอบคลุมระยะทางที่กำหนด ปรากฏการณ์หรือ ภาพคำแดงก็กลายเป็นจริง

ดังที่ข้าพเจ้าได้กล่าวไปแล้วว่า ความคิด อุตตาและบุคคลนั้นคือสิ่งเดียว และเหมือนกัน เนื่องจากคำที่แตกต่างกัน ทำให้สิ่งเหล่านี้อาจแสดงออกมาว่า เป็นสิ่งที่ต่างกันแต่มีใจ ที่นี้ปัญหาที่คือบุคคล อุตตาหรือแบบแผนของความคิด คืออะไร มันคือเอกลักษณ์ซึ่งประกอบขึ้นด้วยรูปแบบและรูปทรงที่เหลือออกมา นับและรายละเอียดของอารมณ์ สถานะ ความรู้สึกและความสามารถ การมองเห็น ได้ยิน สำเนียง ความรัก ความสงสาร การเสียดสี ฆะดากรรม การเดินไปเดินมาและสิ่งอื่นๆ แต่ละสถานะเหล่านี้มีรูปแบบและรูปทรงนี้ เพราะ ตามความเป็นจริง ธรรมชาติได้รวบรวมรูปแบบ และรูปทรงที่ไม่สามารถ กำหนดนับได้ไว้ในแคปซูลเดียว ในลักษณะที่ ถึงแม้จะรักษาความเป็นปัจเจก ของตนไว้ได้ รูปแบบของสิ่งเหล่านี้ก็จะถูกทำให้เป็นรูปทรงในเรือนร่างเดียว ด้วยเหตุนี้ มนุษย์จึงมีชั้นต่างๆ นับพันชั้น ที่ทั้งหมดห่อหุ้มไว้ในเรือนร่างเดียว เหมือนกับกรณีของ เทวทูต และญิน การก่อรูปประเภทนี้เจาะจง เฉพาะสิ่ง เหล่านี้ เพียงเพราะพวกเขามีชั้นต่างๆ มากมายกว่าสิ่งถูกสร้างใดๆในจักรวาล ในจักรวาลมีเผ่าพันธุ์ที่มีชั้นเดียวกับหลายชั้น แต่ทว่าจำนวนของชั้นในเผ่าพันธุ์หนึ่ง จะเหมือนกันเสมอ

มนุษย์อาศัยอยู่ในดาวเคราะห์ที่หาค่าไม่ได้ และความหลากหลาย ประเภทของพวกเขาก็มีมากมาย จนไม่อาจจินตนาการได้ และญินกับเทวทูตก็ สามารถกล่าวได้ในลักษณะเดียวกัน แต่ละชั้นของมนุษย์ เทวทูตและของญิน เป็นสถานะที่นิรันดร บางชั้นมีความสดใสภายนอกและมีชีวิตชีวา และบางชั้น ก็ยังคงแฝงอยู่ เมื่อการเคลื่อนไหวของชั้นต่างๆ ปรากฏขึ้น มันจะเข้าไปในจิต สำนึก ซึ่งเมื่อมันยังแฝงอยู่ก็จะยังคงเป็นจิตไร้สำนึก ผลลัพธ์ของการเคลื่อนไหวที่ปรากฏ ถูกเรียกว่าการประดิษฐ์หรือการค้นพบโดยมนุษย์ แต่ผลลัพธ์ของ การเคลื่อนไหวที่แฝงอยู่ แต่ยังไม่เกิดขึ้นกับความมีจิตสำนึกนั้นมีความสำคัญ และมีนัยยะมากกว่า ในธรรมชาติของสิ่งเหล่านี้ ณ ที่นี้ ความลับนี้ต้องการ การพิจารณาอย่างลึกซึ้งว่าจักรวาลทั้งหมดเต็มไปด้วยปรากฏการณ์ ซึ่งมีผล มาจากการเคลื่อนไหวที่แฝงอยู่ ในที่สุดแล้ว ขณะนี้ปรากฏการณ์เหล่านี้ไม่ใช่ผลผลิตของจิตสำนึกมนุษย์เพียงอย่างเดียวเท่านั้น ด้านในที่แฝงอยู่ของมนุษย์ ไม่สามารถควบให้คงสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องกับมุมที่อยู่ไกล โฟ้นและลึกลับของ จักรวาลได้ คุณลักษณะของตัวมนุษย์เองที่ต้องรับผิดชอบ ต่อความอ่อนแอนี้ ทำไมเขาจึงกักขังความคิดของตัวเองอยู่ในเทหวัตถุ สิ่งนี้อยู่เหนือความเข้าใจ ในจิตสำนึกของมนุษย์ สิ่งถูกสร้างใดก็ตาม ที่อยู่ในความเสียดเปรียบเพราะสิ่ง ผูกมัดของกาลเทศะ ไม่สามารถไปถึงการควบคุมความคิดในระดับจักรวาลที่ ต้องการได้ เพราะฉะนั้น เพื่อบรรจุช่องว่างของจักรวาล เทวทูตและญินจึงถูก สร้างขึ้นมา ความจริงความคิดของมนุษย์เพียงอย่างเดียวไม่สามารถสร้าง ปรากฏการณ์ทั้งหมด ซึ่งจำเป็นสำหรับความสมบูรณ์ของจักรวาลได้

จักรวาลเป็นชื่อของระยะทางของที่ว่างและเวลา ซึ่งสร้างขึ้นโดยคลื่น ของอุตตาที่ผสมกันแปรปรวน ความจริงกาลเทศะ เป็นรูปแบบของความไม่แน่นอนนี้ ซึ่งแตกต่างกัน 2 รูปแบบ ผลของการผสมซึ่งกันและ

กันของคลื่นและ พื้นฐานของปรากฏการณ์ทั้งหมด คือ “ดुकอน (กลุ่มหมอก) ซึ่งความรู้ของเราเกี่ยวกับเรื่องนี้เพิ่งเริ่มต้น ในที่นี้ดुकอนไม่ใช่ควัน (ทั่วไป) ควันมองเห็นได้ขณะที่ ดुकอนเป็นควันที่มองไม่เห็น มนุษย์เป็นผลผลิตของควันที่เป็นด้านบวก ส่วนฉิน เป็นด้านลบของดुकอน ในขณะที่เทวทูตคือผลผลิตของส่วนสำคัญของทั้งสอง ส่วนประกอบทั้งสามนี้คือพื้นฐานของปริมณฑลที่มองเห็นและมองไม่เห็นของ จักรวาล ซึ่งจะยังคงปราศจากความเป็นคลื่นใดๆ ซึ่งหากปราศจากสิ่งเหล่านี้ แล้วจะเป็นเหตุให้ การไม่ปรากฏอยู่ของจิตสำนึกและจิตไร้สำนึกออกไปจาก ชีวิตของเรา ความสัมพันธ์ที่ประหลาดปรากฏอยู่ในทั้ง 3 ประเภทนี้ ภาวะหนึ่ง ของดुकอนในทางบวกคือ การไหลเวียนของความหวานปริมาณมากในเลือดของ มนุษย์ ภาวะที่เป็นลบของดुकอนรู้จักกันในชื่อของความเค็ม เกือบจำนวนมาก ถูกพบในฉิน เทวทูตคือส่วนประกอบของทั้ง 2 ภาวะนี้ ถ้าภาวะด้านบวกถูก ทำให้ลดลงและภาวะที่เป็นลบ นั่นคือเกลือถูกทำให้เพิ่มขึ้นในมนุษย์ ดังนั้น ความสามารถของฉินจะถูกกระตุ้นในมนุษย์ และเขาจะเริ่มประพฤติเหมือนฉิน ถ้าภาวะที่เป็นบวกของดुकอนนั้นคือน้ำตาลถูกทำให้เพิ่มขึ้น และภาวะด้านลบ นั่นคือเกลือถูกทำให้ลดลงในฉิน ดังนั้น แรงดึงดูดของโลกจะถูกสร้างขึ้นในฝืน เป็นผลให้เกิดการสร้างน้ำหนักและรูปร่างทางกายภาพของพวกเขา กฎนี้ใช้ได้ อย่างเสมอกันในเทวทูตด้วย ถ้าทั้งด้านบวกและด้านลบขึ้นๆลงๆ อยู่เหนือระดับ ที่กำหนด ดังนั้น เพราะดुकอนที่เป็นบวก จึงสามารถสร้างคุณภาพของมนุษย์ และเพราะดुकอนที่เป็นลบ คุณภาพของฉินจึงถูกสร้างขึ้นมาในเทวทูต

ในทำนองเดียวกันถ้าภาวะที่เป็นบวกและเป็นลบของดुकอน ถูกทำให้ลดลงในมนุษย์จากระดับที่แน่นอนเขาจะเริ่มประพฤติเหมือนเทวทูต วิธีการนั้นเรียบง่ายและง่ายดายทีเดียว ด้วยการลดการบริโภคเกลือและน้ำตาลตามปกติ ผู้หนึ่ง สามารถปลดเปลื้องจากความจำกัดของที่ว่างและเวลาเป็นการชั่วคราวเหมือนกับเทวทูต และด้วยการลดปริมาณน้ำตาลเท่านั้น ที่ข้อจำกัดของที่ว่างและเวลา จะสามารถได้รับการหลีกเลี่ยงเหมือนกับฉิน แต่สำหรับการปฏิบัติตามวิธีการ ใดๆ ที่แนะนำโดยผู้ที่มีจิตวิญญาณนั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่งขาด ผู้ก่อตั้งสำนักคิดแห่งจิตสำนึกกอลันดาร์และเป็นหลานชายของอัสซรัต ตะมุดดิน บานา นักปฐวี คือกอลันดาร์ บานา เออลิยา กล่าวถึงเหตุการณ์ใน เรื่องของสิงโต และให้คำอธิบายที่เป็นวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับเรื่องนี้ท่านกล่าวว่า “ครั้งหนึ่งท่านตะมุดดิน คุณปู่ของฉันได้ป็นเขาในป่าของวาที่ซารีฟ (ใน อินเดีย) พร้อมด้วยคนอื่นๆ อีกสองสามคน เมื่อบางคนพูดเปรยเกี่ยวกับการ มีอยู่ของ สิงโตในป่า ท่านกล่าวยิ้มๆ ว่าใครที่กลัวสิงโต ก็กลับไปได้ ในขณะที่ ตัวท่านเองตั้งใจที่จะหยุดอยู่ที่นั่นชั่วขณะหนึ่ง และก่อนข้างแน่นอนว่าสิงโตจะมา แต่ไม่รบกวนและปล่อยให้ท่านอยู่ บางคนจากพวกเราหนีขึ้นไปซ่อนอยู่บนต้นไม้ และพุ่มไม้ โกลัๆและทั้งหมดก็ทิ้งเหตุการณ์นั้นไป เพื่อผลประโยชน์ของพวกเขา ขณะนั้นเป็นฤดูร้อน ลมเย็นพัดอ่อนๆ และร่มไม้ทำให้น้ำหลงไหลอยู่ด้วยความ สงบร่มเย็น คุณปู่เลือกที่จะนอนลงบนหญ้าหนาและหลับตาลง

ไม่นานนักที่ความน่ากลัวของป่าได้เพิ่มความรุนแรงขึ้น และความรู้สึก ที่ว่าบางสิ่งบางอย่างจะเกิดขึ้น ได้เกาะกุมจิตใจของฉัน ฉันรอคอยอย่างใจจด ใจจ่อ การรอคอยนี้ไม่ใช่เพื่อ ชัดดู โยกี นักบุญหรือเพื่อมนุษยชาติคนใด แต่ เพื่อสัตว์ซึ่งในจิตใจของฉัน อย่างน้อยที่สุดมันก็กำลังก้าวมาที่ละก้าว ฉันมอง ไปยัง

คุณปู่ จากนั้นสิงโตตัวใหญ่ที่ปรากฏตัวขึ้นด้วยการปีนขึ้นลาดเนินเขาอย่างช้าๆ และอย่างไร้เกียรติยิ่ง มันก้าวไปหาคุณปู่ด้วยดวงตาที่หิ่งห้อย ไม่นานนัก เมื่อไปถึงคุณปู่ มันได้เลียเท้าของคุณปู่ ซึ่งในขณะนั้นกำลังหลับสนิท สัตว์ตัวนั้นหลับตาอย่างปลาบปล่อม และวางหัวของมันบนพื้นจนเกือบจะโดนเท้าของคุณปู่ ซึ่งยังคงนอนหลับโดยไม่รับรู้การปรากฏตัวของสัตว์ตัวนี้ หลังจากสิงโตรวบ รวมกำลังใจแล้ว ก็เริ่มเลียเท้าของคุณปู่ การกระทำเช่นนี้ทำให้คุณปู่ตื่นขึ้น ท่านลูบหัวมันแล้วกล่าวว่า “เข้ามาแล้ว ฉันดีใจที่เจ้ามีความสุขภาคี เอาละตอนนี้ เจ้าไปได้แล้ว” สิงโตกระดิกหางด้วยความปิติและจากไป

ฉันคิดถึงเหตุการณ์นี้ซ้ำแล้วซ้ำอีก ไม่มีใครเห็นสิ่งโตมาหาคุณปู่มาก่อน เพราะฉะนั้น เราต้องยอมรับว่าคุณปู่และสิงโตมีความคุ้นเคยต่อกันทางอารมณ์ ความรู้สึก คลื่นของอตตดา (คลื่นความคิด) ซึ่งแลกเปลี่ยนระหว่างคุณปู่กับ สิงโตคือแหล่งที่มาของความคุ้นเคยและการพบปะกัน นี่คือการที่สัญชาตญาณเกิดขึ้นในสิ่งที่สามารถสังเกตเห็นและมีความเข้าใจได้ แต่เหตุการณ์นี้พิสูจน์ว่าสัญชาตญาณก็เกิดขึ้นในสัตว์เช่นกัน ในกรณีนี้มนุษย์และ สิ่งถูกสร้างอื่นๆ มีความเท่าเทียมเหมือนกัน

กฎนี้สมควรได้รับการจดจำด้วยความสนใจอย่างมากว่า ความคิดเกือบ ทั้งหมดมาสู่จิตใจเราหรือไม่ ขึ้นอยู่กับกิจกรรมของเรา สิ่งเหล่านี้เป็นของสิ่งปลูกสร้างที่อยู่ใกล้และที่ห่างไกลออกไป ซึ่งปรากฏอยู่ในที่แห่งใดแห่งหนึ่งในจักรวาล แนวความคิดที่เป็นของสิ่งถูกสร้างเหล่านั้นมาสู่เราโดยผ่านทางคลื่น และเมื่อเราพยายามสร้างความเชื่อมโยงระหว่างความคิดเหล่านี้กับชีวิตของเรา ก็ล้มเหลวอย่างง่ายดาย มีสิ่งต่างๆ เพียงเล็กน้อยที่มีความสำคัญต่อการคำนึงถึงเกี่ยวกับคลื่นของอตตดา ตามทัศนะของนักวิทยาศาสตร์แล้ว แสงเป็นสิ่งเดียวที่มีความเร็วสูงสุด แต่ความเร็วและความไวดังกล่าว ไม่สามารถทำให้มันขจัดระยะทาง ของกาลเทศะได้ แต่คลื่นของอตตดา (ความคิด) ปรากฏอยู่ทั่วไปในเวลาเดียว กลับยึดกุมระยะทางของกาลเทศะ กล่าวอีกอย่างหนึ่ง ระยะทางของกาลเทศะไม่ปรากฏอยู่สำหรับคลื่นเหล่านี้ คือระยะทางซึ่งคลื่นแสงต้องปกปิด ซึ่งการ ดำรงอยู่ของระยะทางดังกล่าว ไม่แม้แต่จะรับรู้โดยคลื่นเหล่านี้

มนุษย์คุ้นเคยกับการกระทำที่ออกมาอย่างชัดเจนตั้งแต่ตอนเริ่มต้นนั้น ในการพูดนั้นคลื่นเสียง พร้อมด้วย ความหมายก่อนการตัดสินใจได้ส่งข้อมูลไป ยังผู้ฟัง วิธีการนี้เป็นการลอกเลียนแบบวิธีการสื่อสาร ซึ่งเกิดขึ้นระหว่างคลื่น อตตดา เป็นที่สังเกตกันโดยทั่วไปว่า คนไข้อย่างทอดทุกสิ่งทุกอย่างผ่านการขยับ ริมฝีปากเล็กน้อย และผู้ที่ชำนาญในการอ่านริมฝีปาก จะเข้าใจทุกสิ่ง ทุกอย่างที่เขาต้องการถ่ายทอด นี่ก็เป็นแบบจำลองของวิธีการเดียวกันด้วย สัตว์ชนิดต่างๆ ส่งความรู้สึกของพวกมันไปยังพรรคพวก โดยปราศจากการ ส่งเสียงใดๆ ในกรณีนี้เช่นกันที่คลื่นของอตตตามีผล ต้น ไม้ก็สัมผัสและสื่อสาร กับต้นอื่นๆ โดยไม่เกี่ยวกับระยะทางระหว่างกัน การสนทนานี้ไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะกับต้นไม้ที่อยู่ใกล้กัน แต่ต้นไม้ที่อยู่ห่างออกไปก็มีส่วนร่วม กฎเดียวกันนี้ก็ใช้ได้กับแร่ธาตุเช่นกัน อัญมณี พลอย อนุภาคของวัตถุต่างๆ ต่างก็เจรจาซึ่งกัน และกันในรูปแบบเดียวกัน

หลายเหตุการณ์เกี่ยวกับท่านศาสดาและผู้ที่มีพลังทางด้านจิตวิญญาณ คือหลักฐานยืนยันว่า จิตไร้สำนึกเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น ที่ทำหน้าที่อย่างกระตือรือร้นในจักรวาลทั้งหมด ทุกคลื่นที่มองเห็นและมองไม่

เห็น เข้าใจความหมาย ของความคิดอื่นๆ ถึงแม้สิ่งเหล่านี้จะอยู่คนละชั่วของจักรวาลก็ตาม ความเข้าใจความสำคัญและมีความหมายของสิ่งที่มองเห็นและสิ่งที่มองไม่เห็น คือสาระสำคัญของชีวิตของจักรวาล ด้วยการไตร่ตรองพิจารณาดูสาระสำคัญของชีวิต ซึ่งเป็นสาระสำคัญของชีวิตของเราเช่นเดียวกันนี้ เราสามารถสำรวจ สภาพการณ์และสถานการณ์ของดาวเคราะห์ดวงอื่นได้ นอกเหนือจากโลกของเราเอง เราสามารถค้นพบความคิดของมนุษย์และสัตว์ ตัวเราเองสามารถค้น เคยกับกิจกรรมของเทวดาและภูติได้ และรู้ถึงการกระตุ้นภายในของพืชและ แร่ธาตุ ความเข้มข้นอย่างต่อเนื่องได้เปลี่ยนรูปหัวใจไปเป็นจักรวาลแห่งจิตไว้ สำนึก และการที่ตัวตนเทียมยอมรับเปลือกหุ้มของคุณลักษณะของเราคือการ ถูกปลดปล่อยจากการเกาะกุมของอัตตา และเริ่มสังเกตพร้อมทั้งเข้าใจ สิ่งต่างๆ ที่ต้องการ และรักษาไว้ในจิตสำนึก

กึ่งก้านของต้นไม้ที่เขียวชอุ่มและอ่อนนุ่ม มักจะโน้มลงอย่างง่ายดาย เราสามารถใช้ประโยชน์จากความยืดหยุ่นของมัน ในขณะที่การพยายามโน้ม กิ่งไม้ที่แห้งและแข็งกระด้างมักไม่ได้ผลลัพธ์ใดๆ เลย อย่างไรก็ตาม ก็เป็นการ ไหลเวียนที่มีประโยชน์ของธรรมชาติและเป็นไปตามกฎของพระผู้เป็นเจ้า

“ผู้ที่พยายามเพื่อพระผู้เป็นเจ้า แน่แน่นอนพระผู้เป็นเจ้าจะทรงเปิดหนทาง ให้พวกเขา”

การเอาประโยชน์จากกฎข้อนี้ คุณสามารถศึกษาเรื่อง โทริจิตได้เช่นกัน ภายหลังจากเริ่มการฝึกฝนที่ได้รับการแนะนำ

ประสบการณ์และเหตุการณ์

บทฝึกที่ 2

เหตุการณ์และประสบการณ์ของบทนี้

มุฮัมมัด ญูอินกิร จาก คี ไอ คาน รายงานว่า

วันที่ 20 พฤศจิกายน

ระหว่างการฝึกครั้งที่ 2 ผมรู้สึกราวกับว่ารัศมีของแสงเปล่งออกจาก ดวงตาของผม วงของแสงยังคงปรากฏขึ้น และหายไปต่อหน้าต่อตาของผม จากนั้นการแผ่ซ่านขยายเป็นวงกว้างของแสงทั้งหมด ก็ปรากฏขึ้นต่อหน้าผม ผมรู้สึกว่ายันต์ตาสถิตและถูกต้องไว้ระหว่างการฝึกฝน

วันที่ 21 พฤศจิกายน

คลื่นแสงมีความหนาที่บอบบางเข้มข้น เมื่อผมมองอย่างตั้งใจสามารถเห็น มีดินคลื่นเหล่านี้ ระหว่างการฝึกฝน จิตใจของผมต้องทรมาณจากการตกตะลึง และความหนาแน่นของแสงเพิ่มขึ้น ผมรู้สึกราวกับว่าแสงมากมายมหาศาล ถูกอัดลงไปในจิตใจของผมจนเต็ม

วันที่ 23 พฤศจิกายน

“วันนี้ผมเห็นตัวเองกำลังบินอยู่ในอากาศ ระหว่างการบิน ผมเห็นจิตใจ ของตัวเองถูกอัดด้วยแสงจนเต็ม และมีดวงตาบนหน้าผากของผม ซึ่งสร้างแสง ขนนาขนกัน ภายหลังจากการฝึกฝน เมื่อห่มร่างกายด้วยผ้าห่ม แสงแปลบทำให้ผ้าห่มส่องสว่างเหมือนกับคนเปิดหลอดไฟ”

คอลิด เฮอร์เวช จากเคเวตต้า บาลูจิสถาน เขียนมาว่า

หลังจากการฝึกฝนหายใจ ผมก็เริ่มการทำมูรอกอบะฮ์ มโนคติของแสง ที่ตกลงมาก่อตัวขึ้นในใจอย่างชัดเจน แสง (นุร) ที่ตกลงมาอยู่ที่นั่น และผม นั่งอยู่ในแสงดังกล่าว แสงที่ตกลงมาทำให้ผมนึกถึงน้ำมันสุกใสที่กำลังตกลง มาทุกหนทุกแห่ง

“ในตอนเช้าหลังจากฝึกฝนหายใจ เมื่อผมพยายามที่จะทำมูรอกอบะฮ์ จินตนาการนี้ก็เกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่ง ผมรู้สึกถึงฝนของแสงที่ตกลงมาบนตัวผม ถึงแม้ว่ามโนคติและความคิดอื่นๆ ยังคงเข้ามาในจิตใจก็ตาม”

“เมื่อใดก็ตามที่ผมพยายามจินตนาการถึงฝนของแสง ก็จะมองเห็นมัน อย่างชัดเจน ที่ใดก็ตามที่เม็ดฝนที่สุกใสของแสงตกลงบนร่างกายของผม จุดนั้น ก็จะเปลี่ยนเป็นโปร่งใส จนกระทั่งร่างกายทั้งหมดของผมเริ่มเปลี่ยนเป็นราวกับว่าทำด้วยแสง”

มุฮัมมัด ฟาริก มุสต่อฟา จากบาสาวัลปุร รายงานว่า

วันที่ 9 ถึง 12 มกราคม

หมอกหนาที่ปกคลุมเหนือจิตใจของผม ผมไม่อาจคิดสิ่งใดได้ รู้สึก ประหนึ่งว่า ผมมีจิตใจที่ว่างเปล่า

วันที่ 12 มกราคม

วันนี้ระหว่างการฝึกฝน บรรยากาศทั้งหมด ดูเหมือนจะเป็ยกโขกจาก ฝนของแสงที่ไหลล้น ฝนตกลงบนร่างกายของผมด้วย บางครั้งเบาแต่บางครั้ง ก็หนัก แต่รอบๆ ก็อยู่ภายใต้ฝนที่โปรยปรายลงมาเรื่อยๆ ดูราวกับประหนึ่งว่า ตัวผมนั้นเป็ยกโขก และผมก็เป็ยก ด้วยฝนของแสงที่ไม่หยุดหย่อนนี้

มุฮัมมัด ซาริก จาก ดี ไอ คาน รายงานว่า

วันที่ 3 กุมภาพันธ์

ผมเห็นภาพฝนของแสงด้วยดวงตาที่เปิดอยู่ แต่อาการนอนหลับขึ้น อย่างกระทันหัน และความว่างซึ่มได้ครอบงำผม หลังจากชั่วประเดี๋ยวนึง ผมสะดุ้งและตื่นขึ้นอย่างเต็มตา ผมเห็นห้องเต็ม ไปด้วยแสงต่างๆ

วันที่ 5 กุมภาพันธ์

ผมเห็นว่าดอกกุหลาบขนาดมหึมาร่วงลงมาจากท้องฟ้า ในน้ำฝนที่เต็ม ไปด้วยแสง ด้านหนึ่งของดอกกุหลาบเปิดออกเหมือนกับประตู และคนที่ดูคล้าย นักปราชญ์มีรัศมีรอบตัว พร้อมด้วยสาธุศรัทธาของเขาปรากฏอยู่ที่นั่น ประตู ที่ดูเหมือนเปิดนั้นปิดอยู่ นักปราชญ์พร้อมด้วยบรรดาศาธุศรัทธา เริ่มเดินไปบนน้ำของแสงนั้น และหยุดที่จุดหนึ่ง วัตถุทรงกลมสีดำขนาดใหญ่ตกลงมาที่นั่น เขาเข้าไปที่วัตถุทรงกลมอ่านบางสิ่งบางอย่าง และวัตถุนั้นเริ่มมีรัศมี และภาพ ต่างๆ ก็เริ่มปรากฏขึ้นบนวัตถุทรงกลมนั้น นักปราชญ์และสาธุศรัทธาที่นั่งเป็นวง กลมล้อมรอบวัตถุทรงกลมดังกล่าว มีเสียงเรียกขึ้นว่า

“โลกของเจ้าจมลงในปลักคมของบาป จนกระทั่งถึงคอกหอย เพราะฉะนั้น มันจึงตกเป็นเหยื่อของความไม่สบาย ถ้าพวกเจ้าจะเคารพภักดีอย่างจริงจัง และยืนขึ้นพร้อมกันอย่างมีเอกภาพ ดังนั้นจะไม่มีพลังใดๆ บนโลกนี้สามารถ เอาชนะเจ้าได้”

หลังจากนั้นวัตถุทรงกลมก็มืดลง นักปราชญ์ยกมันขึ้นมา และขว้างขึ้น ไปบนท้องฟ้า ณ ที่นั่นมันหายไปเบื้องหลังเมฆ ผู้หญิง 2 คนปรากฏออกมา จากดอกไม้ และยืนบนทั้ง 2 ด้านของประตู และเมื่อนักปราชญ์ไปถึงประตู นั้นจึงเปิดประตูออกอย่าง ให้เกียรติ หลังจากนั้นพวกเขาทั้งหมดเข้าไปและประตูก็ปิดดอกไม้ลอยอยู่บนผิวน้ำ จากนั้นจึงลอยขึ้นสู่ท้องฟ้า อีกครั้งหนึ่งที่ผม อยู่ที่นั่นกับฝนของแสงที่ตกลงมาบนร่างกายของผม

วันที่ 6 กุมภาพันธ์

“เมื่อผมนั่งลงเพื่อทำการฝึกฝน ผมสังเกตเห็นว่า ทั่วๆ ที่ห้องนั้นมีแค่ ผมมองเห็นทุกสิ่งทุกอย่างชัดเจนยิ่ง ผมมองเห็นท้องฟ้าและเมฆสีครามลอยอยู่เหนือศีรษะ ผมสามารถขยายไปสู่ที่แห่งหนึ่ง และที่นั่นแสงก็เริ่มปรากฏบนร่างกายผมในรูปของเม็ดฝน จากนั้นก็เปลี่ยนเป็นฝนที่ตกอย่างรุนแรง”

ฝนรัศมี (บูร)

รูปี-นา ซาอิด จากการาจี

วันที่ 7 มกราคม

“ทันทีที่ฉันพยายามจะจินตนาการถึงฝนของแสง ฉันเห็นศีรษะของตัวเองถูกแบ่งออกเป็น 2 ส่วน และฝนก็ไหลเข้าไปในศีรษะ แสงไหลล้นออกจาก ศีรษะของฉัน แสง (บูร) ส่องแสงวาวเหมือนกับหลอดไฟ”

วันที่ 16 มกราคม

ระหว่างการฝึกฝน ฉันมองเห็นชายชราสองสามคนนั่งอยู่ในมัสยิดใหญ่ พวกเขากำลังอ่าน โองการอันสูงส่ง พวกเขาเชิญฉันให้อ่านด้วย ฉันเข้าร่วมกับ พวกเขาและถามว่า

“ทำไมฉันจึงต้องอ่าน”

“เพื่อความสำเร็จของคุณ” พวกเขากล่าว

วันที่ 8 - 20 กุมภาพันธ์

“ฉันพยายามที่จะจินตนาการฝนของแสงด้วยดวงตาที่เปิดอยู่ ซึ่งประสบ ความสำเร็จในระดับหนึ่ง บางครั้งความวาบสุกใสของแสงปรากฏขึ้นต่อหน้าต่อ ตาฉัน และบางครั้งการจินตนาการฝนของแสง จะมี อำนาจเหนือฉัน เมื่อวาน นี้ นั่นคือวันที่ 20 กุมภาพันธ์ ฉันสังเกตเห็นอิทธิพลของความสุขของฝนเหนือ ทุก สิ่งทุกอย่างที่รายรอบอยู่”

มูนิเราะห์ ฟาติมะห์ จากละฮอร์เขียนมาว่า

วันที่ 6 กรกฎาคม

“ฉันมีจินตนาการเกี่ยวกับเม็ดฝนของอย่างง่ายดาย แต่ทันทีที่ความรู้สึก ที่เม็ดฝนตกลงบนใบหน้า ของฉันเกิดขึ้น ฉันได้ไปนอน ฉันมีประสบการณ์เกี่ยว กับมันหลายครั้งว่า เมื่อใดก็ตามที่ฉันมีความรู้สึกถึง การตกลงมาของเม็ดฝนบนใบหน้า ฉันจะไปนอน

วันที่ 12 กรกฎาคม

“ฉันมองเห็นแสงประหลาด ซึ่งทำให้บ้านทั้งหลังสว่างไสว เมื่อฉัน พยายามจินตนาการถึงฝนของ แสง ภายในเวลา 2 วินาที รู้สึกว่าตัวเองเปียกโชก ความหนาวเล็กน้อยวิ่งผ่านตัวฉันไปไม่ว่าในท้องจะอบอุ่น เพียงใดฉันก็เริ่ม รู้สึกหนาว รู้สึกมีความสุขมากฉันรู้สึกว่ายู่ในฝนของความเมตตา บางครั้งเมื่อ เม็ดฝนนี้ตกลงมาบนใบหน้าหรือบนร่างกายของฉัน แสงแปลบปลาบของแสง ก็ปรากฏขึ้นต่อสายตาของฉัน

“ตลอดสัปดาห์ร่างกายของฉันดูเหมือนจะอยู่ในอาการไข้ แต่เมื่อตรวจ สอบกับเทอร์โมมิเตอร์ ก็ พบว่าเป็นปกติดี”

เขียนกับหลอดไฟ

ตะบัสซุม ฮูเซน จากการาจี เขียนมาว่า

วันที่ 29 ตุลาคม

“ในการทำรอกอบะร่ ผมจินตนาการถึงฝนของแสงนานพอๆ แต่หลัง จากนั้นร่างกายก็กระตุก ดู เหมือนประหนึ่งว่า มันเป็นวันที่สดใส และความสว่าง ไสวของยามกลางวันที่แผ่กระจายไปทั่ว”

วันที่ 30 ตุลาคม

ผมเห็นวงแหวนแสงที่สดใส จากนั้นดูเหมือนประหนึ่งว่า ม่านต่างๆ กันได้ ถูกยกขึ้นปิดดวงตาของ ผมที่ละอัน ภาพหลากหลายเริ่มปรากฏในวงแหวนสด ใส่นั้น หลังจากการฝึกฝน ผมนอนอยู่ในห้อง รู้สึกว่า ฟ้ามืดครึ้มด้วยเมฆสี ครามเข้ม และมีเมฆสีขาวผสมปนอยู่ รัศมีสว่างสีขาวของแสง ปรากฏขึ้นบน เมฆ เหล่านี้ จนกลายเป็นสีทอง วันต่อมาเมื่อผมอยู่ในนิเวศการกิจ ก่อนดวง อาทิตย์ตก ในเวลาโพล้เพล้ ผมเห็นภาพ เดียวกันจริงๆ บนท้องฟ้า ดวงอาทิตย์ถูกปกคลุมด้วยเมฆสีหม่น และเมฆมีเส้นสีทองที่ขอบเพราะ แสงอาทิตย์

วันที่ 4 พฤศจิกายน

ผมมองเห็นหลุมฝังศพ พร้อมด้วยโดมสีขาว ลำแสงตกลงบนหลุมฝัง ศพที่เหมือนกระแสน้ำ ภาพ แวบหนึ่งของวิหารกะบะฮ์ (วิหารศักดิ์, สิทธิ, ณ นครมักกะฮ์ ประเทศซาอุดีอาระเบีย) ก็ปรากฏขึ้นด้วย จากนั้นผมเห็นหลอดไฟ ที่มีความสว่างใสในระยะไกล ภาพนี้เคลื่อนเข้ามาใกล้อย่างช้าๆ และเห็น ว่ามันเป็นเทียนที่ถูกเผาไหม้ อาคารหลังหนึ่งปรากฏขึ้นต่อหน้าผม และจากนั้น หอสูงก็ปรากฏขึ้น มีผู้คนสองสาม คนอยู่ที่นั่นด้วย คนหนึ่งจากพวกเขาขึ้นไม้เท้า ด้วยประสงค์ที่จะให้ผม ผมลังเลอยู่แต่ก็รับ ไม้ได้อย่างเสียไม่ได้

วันที่ 5 พฤศจิกายน

“ระหว่างการฝึกกลมหายใจ ผมสังเกตเห็นสะพานเหมือนกับสายรุ้ง จากนั้นสะพานที่มีหลายสีเช่น แดง เหลืองและน้ำเงินได้ปรากฏต่อสายตา ผมรู้สึกราวกับว่า กระแสของแสงเกือบจะมาอยู่ต่อหน้าต่อตาผม”

วันที่ 6 พฤศจิกายน

ระหว่างการฝึกฝนร่างกายของผมต้องทรมาณจากการกระตุกอย่างมาก และมองเห็นแสงสุกใสนั้น ราวกับว่าเป็นเวลากลางวัน

ในแสงนั้น ผมเห็นชายชราสองสามคนนั่งเป็นแถว จากนั้นผมพบตัวเอง ว่าอยู่ในสวนที่สวน หลงไหล ในสวนเต็มไปด้วยต้นไม้พุ่มเตี้ยๆ เขียวชุ่ม และ ต้นผลไม้ ใครบางคนได้ถอนต้นมะลิและมอบให้ ผมเพื่อดมดม มันมีกลิ่นหอม ที่รุนแรงและก่อให้เกิดผลกระทบที่อัศจรรย์ ความหนักหน่วงที่ผมรู้สึกเมื่อไม่ ที่ วินาทีมานี้อันตรธาน ไปในทันที พร้อมทั้งเกิดความสงบและเยือกเย็น

วันที่ 12 พฤศจิกายน

หลังจากการฝึกฝน เมื่อผมเอนกายลงการเคลื่อนไหวของ สิ้นสุดลง ครู่ต่อมา ผมพบว่าตัวเองอยู่ใน อวกาศ สีและแสง โปรยปรายอยู่ที่นั่นและผม อยู่ใต้การ โปรยปรายนั้น ผมสามารถรู้สึกถึงผลกระทบของฝน ของแสงและสี นั้นบนร่างกายของผม ผมมองลงไปข้างล่างและเห็นฝนสร้างรูปแบบของกระแส น้ำ ลมเริ่ม พัดและผมได้ยินเสียงกระดิ่งสั้น ซึ่งมีความไพเราะอย่างยิ่ง

เครือข่ายของคลื่นแสง ปรากฏขึ้นต่อดวงตาที่ปิดสนิทของผม เห็นกล่อง ขนาดใหญ่ ซึ่งมีหน้าต่าง คล้ายกับจะเปิด บานหน้าต่างนั้นเปิดและปิดอยู่ตลอดเวลา ในแต่ละครั้งที่เปิด ภาพก็เปลี่ยน ไป และภาพหนึ่ง

ก็คือบ่อน้ำ ซึ่งปลา กระโดดอยู่บนพื้น สิ่งที่เกิดขึ้นกับผมคือ เพราะน้ำในบ่อมีน้อยปลาจึงดำและ กระโดดติดกับพื้นบ่อ ผนังบ่อตกแต่งด้วยลายดอกไม้

วันที่ 15 พฤศจิกายน

ในวงแหวนที่สุกใส ปรางภูมิวิหารกะบะอะ ผู้คนยืนล้อมรอบ และฝนของแสงได้โปรยปรายลงมาบนพวกเขา

มุฮัมมัดชาร์คตาร์ ตาบานิ จากซาเคอร์ปุระ เขียนมาว่า

ในการทำมูรอกบะอะผมเห็นว่า ตัวเองเปียกชุ่มอยู่ในสายฝน จากนั้น เม็ดฝนเหล่านี้ก็กลายเป็นลูกเห็บ และเริ่มตกลงมาเหมือนกับไข่มุกสีขาว เมื่อ ไข่มุกเหล่านี้กระทบร่างกายของผม รู้สึกว่าไข่มุกเหล่านี้ไม่มีเนื้อวัตถุใดๆ แต่เกิดมาจากแสงแต่ผมรู้สึกของการสัมผัสของมัน และรู้สึกถึงความแตกต่าง อื่นๆ ด้วย เมื่อหยดน้ำตกลงบนร่างกายของผม ความรู้สึกเย็นเกิดขึ้น แต่เม็ด ฝนเหล่านี้ทำให้เกิดความรู้สึกปีติสุขอย่างเปี่ยมล้น

ไม้กวาดและคนพอม

มุฮัมมัด มัสรูร จากบักบันปุระ ละฮอร์ เขียนมาว่า

วันที่ 29 เมษายน

ภาพของฝนคงอยู่ประมาณ 5 วินาที มันมีสีน้ำนม จิตใจของผมยังคง พยายามที่จะมองดูมันในรูปแบบของแสง

วันนี้ หลังจากตื่นนอนแล้วผมไปนอนอีก ซึ่งในกับความปลอดภัยของผมและฝันว่ามีชายคนหนึ่งผิวดำ และพอมกำลังกวาดห้องอยู่ ผมรู้สึกโกรธที่ว่า เขากลับมาได้อย่างไรจึงเข้ามาในห้องของผม ผมจึงออกไปนอกห้องด้วยความเดือดดาล จากนั้นเพื่อให้แน่ใจผมจึงกลับเข้าไปในห้องอีกครั้งหนึ่ง และเห็นเขากำลัง ร้อยเชือกกรองเท้าของผมอยู่ ผมบอกเขาว่าเขาร้อยเชือกผิดข้าง แต่เขาไม่สนใจ ผม และยังคงทำต่อไป

วันที่ 30 พฤษภาคม

เมฆสีครามค่อยๆ ปกคลุมท้องฟ้า วันนี้ศีรษะและแขนของผม ค่อยๆ เย็นมากขึ้น ราวกับว่ามันถูกจุ่มอยู่ในน้ำแข็ง

มุเนิร อะฮ์มัด แห่งลาติฟาบัด ไอเดอราบัดเขียนมาว่า เขาได้ฝึกฝน ฝนของแสงตั้งแต่วันที่ 16 กรกฎาคม ไม่มีอะไรพิเศษเกิดขึ้นระหว่างสองวัน แรก แต่ในวันที่ 18 กรกฎาคม เขามีอาการปวดหัวอย่างหนัก และยังคงเป็น อยู่แม้ในระหว่างการฝึกฝนของวันที่ 19 กรกฎาคม

“โดยที่ท่านได้เตือนผมแล้ว ดังนั้น ผมจึงไม่เอาใจใส่ต่อมัน ในวันที่ 20 กรกฎาคม หลังจากการฝึกฝน เมื่อผมไปนอนผมรู้สึกราวกับว่า กลายเป็น สองคน และเห็นว่ามีมนูรีอีกคนหนึ่งนอนอยู่ข้างๆ ผม”

การแยกหมวดหมู่ความรู้

แจน มุฮัมมัด จากการาจี เขียนมาว่า

ผมอยากจะได้รับคำตอบจากปัญหาสองสามข้อของผม ในขอบเขตของ อัล กูรอาน ผมเข้าใจว่า การตอบคำถามเหล่านี้จะส่งแสงไปบนถนนระหว่าง จิตวิญญาณซึ่งยังคงไม่ได้รับการสำรวจ และผู้คนที่มีความทุกข์คล้ายคลึงกัน ก็จะ ได้รับประโยชน์จากคำตอบของท่าน

ถ้าเราสามารถถ่ายทอดความคิดของเรา และสามารถได้รับความคิด ของผู้อื่นได้ อย่างที่กล่าวอ้างใน โทริจิต ดังนั้น ทำไมมันจึงไม่ถูกใช้ในการสืบสวนอาชญากรรมและสืบหาอาชญากร เพื่อจับกุมผู้ร้ายโดยการอ่านใจพวกเขา

ปัญหาข้อที่สองคือว่า ถ้าโดยการกระทำมูรอคอบะฮ์ เมื่อการมองเห็น ภายในถูกกระตุ้น ดังนั้น ทำไมเราจึงไม่สามารถหาได้ว่าทำไมหรือเมื่อใดที่ พีรามิดแห่งอียิปต์ถูกสร้างขึ้น และหินที่หนักอย่างนั้นถูกนำขึ้นไปที่นั่นเพื่อก่อสร้างได้อย่างไร

คำตอบ ก่อนที่เราจะสาธยายเกี่ยวกับการตอบปัญหานี้ นับว่าเป็นการ เหมาะสมกว่า ที่จะพิจารณาว่า ความรู้ที่มีอยู่เพื่อให้ศึกษามีที่ประเภท ถ้าความ คิดและการศึกษาทั้งทางด้านศิลปะและวิทยาการ ในโลกนี้ ได้รับการพิจารณา สามารถแบ่งความรู้ ออกได้เป็น 3 ประเภทหลักด้วยกัน

วิชาการทางด้านกายภาพ วิชาการทางด้านจิตวิทยา วิชาการทางด้าน ปราชิตวิทยา

การกระทำและการปฏิบัติทั้งหมดที่ได้ประกอบขึ้น และได้รับการศึกษา ค้นคว้าในขอบข่ายที่จำกัด และสัมพันธ์กับสสารและโลกวัตถุเพียงด้านเดียวนั้น ถูกจัดให้เป็นวิชาการทางด้านกายภาพทั้งสิ้น หรือกล่าวได้ว่าวิชาการทั้งหมด ที่ยังคงจำกัดขอบเขตอยู่ในเปลือกของวัตถุ และมุ่งประเด็นไปเพื่อเรื่องวัตถุและ โลกทางวัตถุเพียงอย่างเดียว เป็นวิชาการทางด้านกายภาพ

จิตวิทยาคือความรู้ ซึ่งเกี่ยวกับสิ่งที่มีผลในระดับชั้นย่อย หรืออยู่เบื้อง หลังของปรากฏการณ์ทางกายภาพ ความรู้นี้ประกอบด้วยการศึกษาทางด้าน ความคิด การจินตนาการ มโนคติและความรู้สึก เมื่อความคิดถูกถ่ายโอนไป อย่างราบรื่นสู่ขอบข่ายของปริมณฑลทางกายภาพ มนุษย์ก็ยังคงเป็นสัญลักษณ์ ของความคิดที่มีประโยชน์ ถ้ามีการขัดขวางหรือการแตกหักเสียหายในกระแส ของสายโซ่ความคิด ผู้นั้นก็จะเป็นคน ใช้ทางจิตวิทยา และปริมณฑลทาง กายภาพได้ล้อมรอบความคิดของบุคคลเช่นนั้น

ปราชิตวิทยาคือชื่อของพื้นฐานทางความรู้ ซึ่งสามารถได้รับการเรียกขานอย่างถูกต้องที่สุดว่า แหล่งที่เป็นจริงของข้อมูล โดยทางเทคนิคแล้วมันคือ ตัวแทนซึ่งเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานในเบื้องหลังของความ

ไร้สำนึก

ที่นี้สิ่งเหล่านี้สามารถกล่าวได้ว่า เนื้อแท้ทั้งหมดในความรู้ของมนุษย์ ประกอบด้วยวงแหวน 3 วงคือ จิตสำนึก จิตไร้สำนึก และเหนือจิตไร้สำนึก เมื่อเราบังเอิญมาพบกับการดำรงอยู่ของปรากฏการณ์ใดๆ เราต้องข้ามวงแหวน 3 วงนี้ไป นั่นคือประการแรกที่สุด เราได้รับข้อมูลเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่าง จากนั้นการจินตนาการได้สร้างลักษณะหน้าตาและในที่สุดสิ่งนั้นก็ปรากฏต่อ สายตาของเรา เช่นเดียวกับเรื่องที่ปรากฏการอธิบายสิ่งนี้เราสามารถกล่าวได้ว่า เมื่อคำนึงถึงเกี่ยวกับการดำรงอยู่ของจักรวาลต่างๆ เราสรุปว่าข้อมูลหรือ ความคิดคือปัจจัยพื้นฐาน ในทุกการดำรงอยู่ ตัวอย่างเช่น มนุษย์ทุกคน สัตว์ พืชและสิ่งที่ไม่มีชีวิต พิจารณาน้ำคือน้ำ และปฏิบัติต่อมันแบบน้ำ ไม่มีใครถือว่ามันเป็นสิ่งอื่นเลย ในทำนองเดียวกันไฟก็คือไฟ สำหรับสิ่งถูกสร้างทุกชนิด และเหมือนกับที่มนุษย์พยายามหลีกเลี่ยงจากการถูกไฟเผา สิ่งถูกสร้าง อื่นๆ ทุกชนิด อย่างเช่น แพะ นก สัตว์ป่าและแมลงก็พยายามหลีกเลี่ยงจาก ไฟเช่นเดียวกัน ถ้าคนหนึ่งชอบของหวาน คนอื่นๆ อาจไม่เห็นด้วยกับเขา และ อาจชอบของเค็มมากกว่า แต่ทั้งคู่ก็จะเรียกเกลือว่าเกลือ และเรียกน้ำตาลว่า น้ำตาล ไม่มีใครสับสนระหว่างเกลือกับน้ำตาล

ที่นี้ นี่ก็คือความเป็นจริงเช่นกันว่า ในด้านหนึ่งมนุษย์มีลักษณะภายนอก ทางความคิดและการจินตนาการ และในอีกด้านหนึ่ง เขามีสิทธิของพระเจ้าเป็นเจ้าเกี่ยวกับการให้เหตุผลต่อความหมายของการเลือกที่จะเข้าใจความคิด สิทธิ ในการให้เหตุผลต่อความหมายของการเข้าใจความคิดนี้ ก็คือการแสดงออก ที่ส่งคืนให้บางคนต้องรับผิดชอบในการรับรางวัลหรือถูกลงโทษ ตัวอย่างเช่น การแสดงออกของไฟคือเผาไหม้ เมื่อถูกใช้เพื่อความเป็นอยู่ของผู้คน เช่น การปรุงอาหาร เป็นต้น ถือว่าไฟเป็นการแสดงออกที่เป็นข้อดี และถ้าไฟนี้ ถูกใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในการทำลาย เช่น การเผาบ้านผู้คน ดังนั้น ไฟจึงเป็น การแสดงออกของความชั่วร้ายและการลงโทษ

ตามทัศนะของนักจิตวิทยาญานิยม การส่งความคิดระหว่างสิ่งถูกสร้าง คือชีวิต เรารู้จักและรับรู้การดำรงอยู่ของสิ่งถูกสร้างอื่น เพราะความคิดที่ สัมพันธ์กับผู้อื่นถูกส่งมายังเราเท่านั้น ถ้าความคิดของทอมไม่ปรากฏบนฉาก จิตใจของคิด คิดจะไม่มีวันระบุตัวและรู้จักทอมได้เลย ในทำนองเดียวกัน คลื่นที่แสดงออกในต้นไม้และเป็นต้นเหตุของการดำรงอยู่ของต้นไม้ ไม่ส่งมายัง มนุษย์ มนุษย์ก็ไม่สามารถรู้จักต้นไม้ หรือรับรู้การดำรงอยู่ของต้นไม้ได้เลย

การรู้จักหรือการรับรู้การดำรงอยู่ของผู้หนึ่ง โดยผู้อื่น อาศัยพื้นฐานจาก การแสดงออกของการมองเห็น การมองเห็นและการเข้าใจก็มี 2 ประเภทเช่น กัน ประเภทที่หนึ่งคือโดยตรง อีกประเภทหนึ่งคือโดยอ้อม การมองเห็นโดย อ้อมคือเมื่อเราเลือกสิ่งที่ดำรงอยู่ 2 สิ่ง ผู้ถูกกระทำและผู้กระทำ ผู้สังเกตกับ สิ่งที่ถูกสังเกต เมื่อมนุษย์มองไปยังแพะ เขาเข้าใจว่าเขาเห็นแพะ การมองเห็น นี่คือการมองเห็นโดยอ้อม การมองเห็นประเภทอื่นคือแพะมองมายังเรา และ เราสังเกตการเห็นของแพะ หรืออาจกล่าวได้ว่า คลื่นที่เป็นต้นเหตุของการดำรง อยู่ของชีวิตแพะ ถูกสะท้อนบนฉากของจิตใจเราในรูปแบบของข้อมูล จิตใจ ส่งผ่านคลื่นเหล่านี้เข้าไปในลักษณะหน้าตาที่แน่นอน และเมื่อลักษณะหน้าตา นี้ ได้รับความเข้าใจโดยสำนึก เราจึง

เริ่มมองเห็นแพะ เราไม่ได้มองเห็นแพะ แต่เรามองเห็นภาพของแพะที่ก่อรูปบนฉากของจิตใจของเราโดย
คลื่นที่ถูกส่งมาจากแพะ ที่นี่คือการมองเห็นโดยตรง

ตามทฤษฎีวิทยาศาสตร์ทางด้านจิตวิญญาณ การมองเห็นโดยตรงเท่านั้น ที่เป็นจริง และการมองเห็น
โดยอ้อมคือมายา คำคำรัสต่อไปนี้ของพระเจ้าในอัล กุรอาน ที่ต้องการการคิดคำนึงอย่างพิถีพิถันที่
พระเจ้าบอกกับท่าน ศาสตราจารย์ว่า

“และเจ้ามองเห็นพวกเขา มองมายังเจ้า แต่พวกเขา มองไม่เห็นอะไร”

การพิจารณาอาการที่ถูกประทอนลงมานี้ก็คือ พระเจ้าทรงบอกว่า ถึงแม้ประชาชนจะมองไปยังท่าน
ศาสตราจารย์ แต่พวกเขาไม่สามารถมองเห็นคลื่น ของพระเจ้าและมีความน่าเคารพที่ประกอบอยู่ในบุคคลที่น่า
เคารพ อย่างเช่น ท่านศาสตราจารย์ เพราะฉะนั้น การมองเห็นของพวกเขาจึงถูกปฏิเสธจากพระเจ้า ทั้งหมด ความ
เขลาของพวกเขาก็เกี่ยวกับคลื่นของพระเจ้าของท่านศาสตราจารย์ หมายถึงการมองไม่เห็นสิ่งใดเลย หรือกล่าวอีก
อย่างหนึ่งคือ พระเจ้าบอกเรา ว่าการมองเห็น โดยอ้อม ไม่เป็นที่น่าสรรเสริญยกย่อง และเพราะฉะนั้น เรา
ควรจะเรียนรู้ที่จะมองเห็น โดยตรง

ในโทรจิตก็เช่นกัน มีความต้องการที่บุคคลผู้หนึ่ง ควรจะพยายามและ ต่อสู้เพื่อให้ตัวเองคุ้นเคย
กับแบบแผนของการมองเห็น โดยตรงด้วย เมื่อ ผู้หนึ่งเรียนรู้ที่จะมองเห็น โดยตรง นั่นคือเขาเริ่มมองเห็นสิ่ง
ต่างๆ ผ่านม่านจิต ใจของเขา เขาจะเริ่มมองเห็นสิ่งที่ไม่แม้แต่จะปรากฏสายตาของเขา เพราะหลังจากเรียนรู้
ที่จะส่งคลื่นเข้าไปในรูปพรรณสัณฐานแล้ว ผู้หนึ่งก็สามารถเข้าใจ คลื่นของสิ่งใดก็ตามที่เขาต้องการ นี่คือ
หลักการขั้นพื้นฐานของศาสตร์แห่ง พระเจ้าและอภิปรัชญา ว่าคลื่นซึ่งเป็นต้นเหตุของการผลิตความคิดควร
จะก่อ ขึ้นในใจ

นับเป็นความลับและเป็นสิ่งหนึ่งที่แปลกประหลาดจริงๆ ที่ปัจเจกทั้งหมด ของจักรวาล มีความ
ผูกพันและความสัมพันธ์ที่ซ่อนเร้นซึ่งกันและกัน เนื่องจาก ความคิดและข้อมูลของพวกเขามองอยู่ในนั้น
แต่การให้เหตุผลต่อความหมาย ของข้อมูล และความ เข้าใจความคิดนั้น แตกต่างสำหรับทุกคน สิ่งใดและ
แพะ รู้ลึกถึงความหิว แต่ฝ่ายหนึ่งหมายถึงการกินเนื้อสัตว์ และอีกฝ่ายหนึ่งหมายถึงการกินหญ้า

การสะกดจิตกับโทรจิตดูเหมือนจะเป็นศาสตร์ที่แตกต่างกัน 2 ศาสตร์ แต่หลักการขั้นพื้นฐานของ
ทั้งสองนั้นเหมือนกัน นั่นคือ การควบคุมเหนือความ คิด การควบคุมเหนือความคิดนี้ทำให้เราสามารถส่ง
หรือรับความคิดได้

ที่นี้กลับมาสู่ปัญหาที่สาม ทำไมโทรจิตจึงไม่ถูกใช้ไปเพื่อจับกุมและสืบสวนอาชญากรรม ในการ
ตอบมีการกล่าวว่า ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในเรื่องโทรจิต โดยพื้นฐานและพวกเขามีจิตใจที่เป็นอิสระ และพวกเขา
ไม่มีความสนใจใน การจับหัวขโมยหรือสืบความลับ หรือปฏิบัติการแบบตำรวจ พวกเขาคิดว่าไม่ สมควร
ที่จะแทรกแซงกิจการของผู้อื่น และสนใจเรื่องการจัดการกับจิตใจของ ตนเองเท่านั้น

ความจริงนี้ ยังประสพ โดยผู้ที่บังเอิญพบนักจิตวิญญาณนิยม ซึ่งจะพูดสิ่งที่อยู่ในจิตใจของพวกเขา

เป็นนัย ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม

ปิรามิดถูกสร้างขึ้นทำไมและเมื่อใด ด้วยหินตัดเหลี่ยมกว่า 3 ล้านก้อน ซึ่งแต่ละก้อนหนักกว่า 70 ตันขึ้นไป ติดตั้งสูงกว่าพื้น 30 ถึง 40 ฟุต ระยะ ทางอย่างน้อยที่สุดของปิรามิดสองแห่งคือ 15 ไมล์ และที่ไกลที่สุดคือ 500 ไมล์ ความหมายที่ชัดเจนคือหินที่นำมาสร้างปิรามิดนี้ ถูกนำมาเป็นระยะทางไม่น้อยกว่า 500 ไมล์

พี่น้องที่รัก สำหรับผู้ที่เชี่ยวชาญในการทำมรอกอบอะฮ์ ไม่เป็นการยาก แต่อย่างใดเลยที่จะค้นหาเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่าง แต่พวกเขายังมีความลับที่ สูงส่งและประเสริฐกว่าที่จะสำรวจตรวจสอบ และยังคงอยู่กับการค้นพบ ความลึกลับนั้น และความลับแต่ละอย่างที่ค้นพบก็บังคับให้พวกเขาก้าวต่อไปข้างหน้าเรื่อยๆ

ปราชญ์ผู้หนึ่งนามว่ารัมปา มีความเชี่ยวชาญในการส่งความคิด เมื่อ มีนักโบราณคดีถาม ท่านกล่าวว่า มนุษย์เมื่อสองหมื่นปีที่แล้วมีความก้าวหน้า ในวิทยาศาสตร์มากกว่าสมัยนี้ พวกเขาประสบความสำเร็จในการประดิษฐ์ สิ่งประดิษฐ์ ซึ่งมีผลทำให้แรงดึงดูดของโลกต่อหินหายไป ทำให้ก้อนหินน้ำหนัก 50 - 100 ตันเบาเหมือนกับขนนก ในทำนองเดียวกันตามทัศนะของนายเอ็ดการ์ คาร์ซี (Edgar Cazezy) ซึ่งเป็นบุคคลในวงการวิทยาศาสตร์แล้ว หินเหล่านี้ ถูกนำไปเข้าที่ ในขณะที่ลอยอยู่ในอากาศ

ทั้งหมดคือ คำกล่าวของนักวิชาการเหล่านี้เกี่ยวกับปิรามิด ซึ่งตรงกัน อย่างยิ่งกับกฎของการส่งคลื่นที่เรากำลังศึกษาในเรื่อง โทริจิต

ความยุ่งเหยิงทางอารมณ์

ชาห์ วะลียุลลอฮ์ นักวิชาการและนักจิตวิญญาณนิยมผู้ยิ่งใหญ่ในสมัย ของท่าน ซึ่งมีอิทธิพลเนื่องจากผู้ปกครองในสมัยนั้นออกคำสั่งให้หักกระดูกข้อ มือของท่าน แทนการให้รางวัลตอบแทนที่ท่านแปลความหมายอัล กุรอาน ท่านกล่าวไว้ว่า เนื้อร่างกายที่เป็นวัตถุ ซึ่งประกอบด้วยเนื้อและกระดูก มี ร่างกายอื่นซึ่งประกอบด้วยคลื่นแสงดำรงอยู่ ท่านได้ครอบงำร่างของแสงซึ่ง ห่อหุ้มร่างทางกายภาพไว้ในฐานะ “นัสมะฮอ” หรือรัศมี (Aura)

ท่านให้เหตุผลอย่างละเอียดด้วยการแสดงหลักฐานว่า มนุษย์ที่แท้จริง ไม่ใช่เรือนร่างทางกายภาพ แต่เป็นรัศมี เรือนร่างทางกายภาพของมนุษย์จะถูกควบคุมโดยรัศมี ความเจ็บไข้ โรคภัย ความทุกข์ใจและความวิปลาสต่างๆ เกิดขึ้นในเรือนร่างทางกายภาพของมนุษย์ นั่นคือเรือนร่างทางกายภาพคือจอที่ภาพยนตร์ของรัศมีเล่นอยู่ เมื่อภาพยนตร์คมชัดและไม่มีกรบิดเบือน ภาพที่ แสดงบนจอก็จะชัดเจนและคมด้วย กล่าวอีกอย่างหนึ่ง ถ้ารัศมีได้รับการให้ สะอาดและการรักษาเยียวยา ร่างกายก็จะมีสุขภาพดีโดยอัตโนมัติ

และท่านชาห์ วะลียุลลอฮ์ยังอธิบายอีกว่า มนุษย์เป็นกลุ่มก้อนของความ เข้าใจความคิดและข้อมูล

เมื่อความคิดที่สมบูรณ์ได้รับการเข้าใจ ความสงบ และความกลมกลืนก็กลายเป็นคุณลักษณะที่โดดเด่นของชีวิต ในขณะที่สิ่งตรงข้ามกับสถานการณ์นี้ ซึ่งมีผลลัพธ์ออกมาเป็น โรคต่างๆ ความทุกข์ใจ ความตึงเครียด ความวิปริตทางอารมณ์และความตกต่ำนั้น เนื่องมาจาก โรคแทรกซ้อน ความขัดแย้งและแนวโน้มไปสู่การทำลายในความคิด ตามศาสตร์ของ การแลกเปลี่ยนความคิด โทริจิตสัมพันธ์กับความของความคิดและความเข้าใจข้อมูล เพราะฉะนั้นผู้ใดที่ต้องการศึกษาศาสตร์นี้หรือศาสตร์ที่เป็นพันธมิตร ไม่เพียงแต่สามารถจะป้องกันตัวเองจากความทุกข์ใจและการวิตกกังวล แต่ยังสามารถเป็นสื่อรับใช้เพื่อนมนุษย์ ช่วยเหลือในการแก้ปัญหาให้พวกเขาด้วย

แม้แต่นักวิทยาศาสตร์สมัยใหม่ก็ยังรับรองว่า ทุกสิ่งทุกอย่างซึ่งดำรงอยู่ในจักรวาลนี้ ต้องอาศัยระบบคลื่นที่กว้างใหญ่ไพศาลอย่างมาก คลื่นจำนวน มากมายที่รับผิดชอบสิ่งถูกสร้างที่มากมายมหาศาล ที่เรามองเห็นอยู่โดยรอบ ตัวเรา คลื่นจำนวนหนึ่งที่แน่นอนก่อตัวเป็นน้ำในเวลาหนึ่ง และคลื่นเดียวกันจำนวนที่แน่นอนจากกลุ่มอื่นๆ ได้สร้างของแข็ง และสิ่งที่แข็งแกร่งเช่น เหล็ก และ โลหะ ชีวิตทั้งหมดขึ้นอยู่กับเครือข่ายของคลื่น ปรากฏการณ์ต่างๆของ จักรวาลเป็นเพียงเครือข่ายของคลื่นหลากหลายความถี่และความยาวคลื่น

เมื่อเราบังเอิญเห็นน้ำเราจะเข้าใจได้โดยทันทีว่ามันคือน้ำ ถึงแม้ว่าน้ำ ดังกล่าวจะไม่เคยเปียกร่างกายหรือจิตใจเราเลย ในทำนองเดียวกันเมื่อเราเห็น ก้อนหิน เราสามารถระบุได้เลยว่าเป็นก้อนหิน ถึงแม้ว่ายังไม่รู้สึกถึงน้ำหนัก หรือความแข็งของมัน โดยผ่านการสัมผัสทางกายภาพ ตามทัศนะของศาสตร์ ทางจิตวิญญาณ เมื่อจิตใจของเราได้รับคลื่นการควบคุมในวัตถุ เราสามารถ บอกชื่อวัตถุได้ เนื่องจากคลื่นที่ได้รับและวิเคราะห์ในจิตใจของเรา นี้คือกฎซึ่ง มีการนำมาพิจารณาอย่างสม่ำเสมอ เมื่อเราพูดถึงศาสตร์ใดๆ ที่เกี่ยวกับจิต ใจ และความคิด

เพื่อให้ได้รับประโยชน์จากบางสิ่งบางอย่างอย่างแท้จริง จำเป็นที่เราต้อง มีความรู้ความเข้าใจอย่างถ่องแท้ เกี่ยวกับโครงสร้างของการสร้างสรรค์ และ ความจริงของสิ่งนั้น โดยเฉพาะ เราต้องมีความรู้ความเข้าใจว่าคลื่นไม่ใช่สิ่งที่ ไม่เคลื่อนไหวและเฉื่อยชา แต่คลื่นเป็นสิ่งที่เคลื่อนไหวและยังคงเคลื่อนไหวไปตลอดกาล การเคลื่อนไหวของคลื่นทุกอย่าง เป็นการเร้าเพื่อกระตุ้นชีวิต การกระตุ้นเป็นองค์ประกอบและส่วนประกอบพื้นฐานของชีวิต คลื่นทุกคลื่นมี พลังเหมือนธรรมชาติคือความถี่ และเราสามารถใช่ประโยชน์จากพลังดังกล่าวได้ ก็ต่อ เมื่อเรามีความชินกับพลังนั้น ถ้าเราไม่ เคยชินกับพลังนี้แล้ว เราก็จะไม่ สามารถทำให้มันเชื่อใจได้ ความรู้ความเข้าใจและความคุ้นเคยนี้ ในคัมภีร์อัล กุรอานเรียกว่าวิทยปัญญา อัล กุรอานกล่าวว่า

“และโดยแน่นอน เราได้ให้วิทยปัญญาแก่ลูกหลานว่า “จงขอบพระ คุณต่ออัลลอฮ์” และผู้ใดขอบคุณแท้จริงเขาก็ขอบคุณตัวของเขาเอง และ ผู้ใดปฏิเสธ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงพอเพียงและทรงได้รับการสรรเสริญ” อัล กุรอานคือ แหล่งทางนำสำหรับมนุษยชาติทั้งมวล ผู้ที่มีความจด อดต่อกฎของวิทยปัญญาซึ่งก็คือความรู้ ความเข้าใจและความเคยชินกับการ สร้างสรรค์สรรพสิ่ง ในที่สุดกฎของการใช้พลังที่เป็นผู้

ควบคุมอยู่เบื้องหลัง ปราบฏกาการณ์ของจักรวาล ก็จะถูกประทานลงมายังพวกเขา นี่เองที่จะนำไป สู่สายโซ่ของการผลิตสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ โทรศัพท์ ฯลฯ

มีกล่าวในคัมภีร์อัล กุรอานว่า

“และเราได้ส่งเหล็กลงมา เพื่อประโยชน์ที่มากมายต่อมนุษยชาติ”

ในที่นี้คำว่า “ส่งลงมา” ซึ่งถึงความจริงที่ว่าพระผู้เป็นเจ้าทรงสร้างเหล็ก เหล็กให้เป็นโลหะที่มีประโยชน์มากที่สุดที่มนุษย์รู้จัก ใช้สำหรับผลิตเหล็กกล้า เพื่อเป็นอาวุธสงครามหรือเครื่องมือสำหรับสันติภาพ และเครื่องโลหะสำหรับ วิทยาการสมัยใหม่ อุตสาหกรรมเหล็กและโลหะพิสูจน์แล้วว่า เป็นพื้นฐานของ ความเจริญรุ่งเรืองและอำนาจของชาติผู้ผลิตสินค้ายุคใหม่ นับเป็น โศก นาฏกรรมของระเบียบแบบแผนสูงสุด ที่เรารู้ว่าอัล กุรอานเป็นคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ เล่มเดียว ที่มีคุณค่าสำหรับการยกย่องและนับถือของเรา แล้วไม่เป็นทุกข์เป็น ร้อนต่อกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการพิชิตจักรวาลที่อธิบายอยู่ในอัล กุรอาน เราไม่พิจารณาให้รอบคอบเกี่ยวกับกฎที่ให้ไว้ในอัล กุรอาน จากนั้นก็ร้องทุกข์ว่า เราถูกทิ้งห่างอยู่ข้างหลังในการแข่งขันเพื่อความเจริญก้าวหน้า ผู้ที่คั่นคว้าวัจัย และใช้เวลาทั้งวันทั้งคืน เพื่อมุ่งไปยังเป้าหมายในการสำรวจความลับของ ธรรมชาตินั้นของตน จะรับรางวัลตอบแทนจากพระเจ้าโดยไม่คำนึงถึงศาสนา ที่นับถือ ชั้นวรรณะ สีผิวหรือการปฏิบัติ และจะได้รับความสำเร็จในภารกิจ ของพวกเขาในที่สุด

สำหรับการศึกษาศาสตร์ด้านกายภาพและอภิปรัชญา สิ่งหนึ่งที่ถือเป็น เรื่องธรรมดาสามัญคือความสามารถในการรวมศูนย์ ถ้าผู้หนึ่งไม่สามารถรวม ศูนย์ ณ ตำแหน่งใดๆ เขาก็ไม่สามารถลงลึกในตำแหน่งนั้นได้ ดังนั้น เมื่อกลับ มาที่การพิจารณาเกี่ยวกับคลื่น เราไม่สามารถเข้าใจการใช้พลังของคลื่นได้ เนื่องจากเราไม่มีความจริงจั่งในจุดนี้ อาจเป็นไปได้ที่เมื่อเรายังเฝ้ายืนเห็นดอกไม้ จากระยะไกล ความสวยงาม สะดุดตา กลิ่นหอมและความรื่นเริงสรรษาที่เกิด ขึ้นจากดอกไม้ นั้นเป็นไปโดยธรรมชาติ ถึงแม้ว่าเราจะไม่ได้ดมหรือสัมผัสดอกไม้ ในทำนองเดียวกันเมื่อเรายังเฝ้ายืนผู้ซึ่งมีธรรมชาติที่ชอบทำลายหรือมีความเกลียดชังเรา เราจะรู้สึกโดยทันทีถึงปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นในตัวเราเอง และเมื่อเห็น ผู้ที่มีความรู้สึกเป็นมิตรต่อเรา เราก็จะรู้สึกเป็นมิตรต่อเขา ถึงแม้ว่าจะยังไม่ได้ พูดยกยอ

ตัวอย่างทั้งหมดนี้ชี้ชัดว่า มีคลื่นที่ชัดเจนเดินทางมาสู่จิตใจของเราและสร้างผลกระทบขึ้น หลังจากจิตใจวิเคราะห์คลื่นนี้แล้ว เราก็จะกระทำ ไปตาม การตัดสินใจเกี่ยวกับความหมายของข้อมูล เมื่อเรเริ่มมีการพัฒนาการหยั่ง รู้และความเข้าใจ เกี่ยวกับความจริงที่ว่า ทุกสิ่งอาศัยพื้นฐานจากคลื่น ซึ่งไม่สามารถมีศัพท์อื่นใดเรียกได้นอกจากแสง เราก็จะเริ่มมีความรู้ความเข้าใจต่อ การสร้างที่เกี่ยวกับโครงสร้างของสรรพสิ่งที่ดำรงอยู่ในจักรวาล ความรู้ความ เข้าใจนี้้นำเราไปสู่การเรียนรู้ที่จะควบคุมคลื่นที่ปฏิบัติการอยู่ในสิ่งต่างๆ เช่น วัตถุและสิ่งที่ไม่มีชีวิต ในที่สุดการควบคุมนี้ จะทำให้เราสามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงความถูกต้อง และทางเลือกในบริเวณรอบๆ ตัวเราได้

โทรจิต

บทฝึกที่ 3

ผู้อ่านคงได้รับความชัดเจนแล้วว่า ในการเรียนรู้ศาสตร์ทางอภิปรัชญา มีความจำเป็นอย่างยิ่ง ที่ผู้เรียนจะต้องปลดปล่อยตัวเองจากความคิดที่ฟุ้งซ่าน และกระเจิดกระเจิงไป เมื่อความคิดรวมศูนย์มุ่งอยู่ที่จุดเดียว ความสามารถ ที่เข้มข้นของจิตใจก็จะได้รับการพัฒนาขึ้น ผู้ที่ยังไม่สำเร็จบทแรกจะได้รับการ แนะนำให้เลื่อนมาสู่บทที่ 2 ก็ต่อเมื่อสำเร็จบทที่ 1 แล้วเท่านั้น

เช่นเดียวกัน กรุณาอย่าเริ่มบทที่ 3 ถ้าบทที่ 2 ยังไม่บรรลุความสำเร็จ มีอีกสิ่งหนึ่งที่ต้องการความเข้าใจอย่างชัดเจน

เช่นเดียวกับนิ้วมือของมนุษย์ ไม่มีคน 2 คนใดที่มีความสามารถในการ เรียนรู้และความสำเร็จเท่ากัน บางคนอาจมีความสามารถมากกว่าคนอื่น ๆ ผู้ที่ ไม่มีความสามารถมากไม่ควรรู้สึกต่ำต้อยกว่าผู้อื่น หรือขลาดกลัว แต่ควรยินดี ในความสำเร็จของผู้ที่มีความสามารถมากกว่า

การมีปมความรู้สึกต่ำต้อย มีผลทำให้เกิดสนิมเกาะกินความสามารถ ของผู้นั้น ผู้ที่ไม่ประสบความสำเร็จอย่างเต็มที่ควรพยายามอย่างมุ่งมั่นเพิ่ม ขึ้นแทนที่จะถอดใจ ความสำเร็จนั้นจะต้องเป็นของท่าน

บทที่ 3 ของการรวมศูนย์ทางอารมณ์ ดังจะกล่าวต่อไปนี้

ภายหลังจากนั่งอยู่ในท่าที่ผ่อนคลาย อุดรุมุกด้านขวา ด้วยนิ้วหัวแม่มือข้างขวา

สูดลมหายใจเข้าทางรูจมูกด้านซ้าย 7 วินาที กลั้นลมหายใจเป็นเวลา 15 วินาทีหลังจากอุดรุมุกด้านซ้ายด้วยนิ้วก้อยข้างขวาหลังจากครบ 15 วินาที แล้วให้นิ้วหัวแม่มือออกจากรูจมูกด้านขวา ปล่อยลมหายใจออก 7 วินาที และกลั้นลมหายใจ 15 วินาทีด้วยการอุดรุมุกด้วยนิ้วหัวแม่มือปล่อยลมหายใจ ออกจากรูจมูกด้านซ้าย 7 วินาที หลังจากเอานิ้วก้อยออก นี่คือการครบ 1 รอบ ทำให้ครบ 15 รอบ การฝึกนี้ทำครั้งหนึ่งในตอนเช้าตรู่ และอีกครั้งหนึ่งใน ตอนกลางคืนก่อนเข้านอน การฝึกนี้จะให้ผลลัพธ์ที่ดีที่สุด ถ้ากระทำในตอนท้องว่างและสถานที่เปิดโล่งอากาศถ่ายเทสะดวก

ขอแนะนำให้นักศึกษาทุกคนที่กระทำการฝึกนี้ รับประทานอาหารเย็น ให้เร็ว ต้องมีช่วงเวลาอย่างน้อย 3 ชั่วโมง ระหว่างอาหารเย็นกับช่วงเวลาการ ฝึกฝน นั่นคือการฝึกฝนควรเริ่มหลังจากรับประทานอาหารแล้ว 3 ชั่วโมง ภายหลังจากการฝึกลมหายใจ ไม่ว่าจะนั่งขัดสมาธิหรือทำอื่นใดก็ได้ที่ ท่านสบายที่สุด ปล่อยให้กล้ามเนื้อของร่างกายผ่อนคลาย จะต้องไม่มีความ ตึงเครียดในส่วนของร่างกาย ที่นี้ให้หลับตาลง และจินตนาการว่ามีบ่อปรอท อยู่ และตัวท่านจมดิ่งลงไปใบบ่อปรอทนี้ ความลึกของการจินตนาการวัดด้วยการสัมผัสกับความรู้สึกของปรอท เมื่อการจินตนาการนี้ล้าลึกลงไปเรื่อยๆ จิตใจ จะเริ่มรู้สึกถึงน้ำหนักของ

ปรอท กลิ่นสีเงินระยิบระยับจะเริ่มเกิดขึ้นในจิตใจ

หลังจากประสบความสำเร็จ ในการจินตนาการนี้ด้วยการหลับตาแล้ว ให้เริ่มความพยายามที่จะมีจินตนาการนี้ในขณะที่ลืมตาอยู่ ในที่สุดเมื่อท่าน สามารถสังเกตเห็นว่า โลกทั้งมวลรอบๆ ตัวท่านได้จมลงไป ในบ่อปรอททพิศที่ สามของท่านก็สมบูรณ์

หมายเหตุ จะไม่มีการทำมูรอกอบะฮ์ เมื่อท่านนอนหรือเอนหลังฟังสิ่งพยาง เพราะจะทำให้ท่านหลับ และภาวะซึ่งเป็นที่ต้องการในสภาพต้นก็จะลื่นหายไปในการหลับ ซึ่งจะสร้างปัญหาที่จิตใจเริ่มฝืนแทนการสังเกตในยาม ตื่น และเป็นการยากที่จะสัมพันธ์สิ่งที่เห็นในความฝืนกับสิ่งอื่น

ความเชื่อทางวิทยาศาสตร์

ริชวาน

คำถาม ตามความเห็นของท่าน โทรพธนากร (นักโทรจิต) สามารถ อ่านความคิดของผู้อื่นและเข้าใจทุกภาษาในโลกได้ จะเป็นไปได้อย่างไร เพราะ เป็นข้อสังเกตโดยปกติของเราว่าเมื่อเราคิด เราจะคิดในภาษาแม่ของเรา หรือกล่าวได้ว่าภาษาที่ผู้หนึ่งคิดจะเป็นภาษาแม่ของเขาเสมอ ตัวอย่างเช่น เมื่อเราต้องการเขียนบทความเป็นภาษาอังกฤษ และภาษาแม่ของเราคือภาษา อูรดู ที่นี้ความคิดที่จะกล่าวในบทความ คำ และโครงเรื่องของบทความจะเข้า มาในจิตใจเราเป็นภาษาอูรดู จากนั้นจึงถูกแปลเป็นภาษาอังกฤษ

คำตอบ วิทยาศาสตร์เชื่อว่าทุกสิ่งทุกอย่างที่มีค่าควรสรรเสริญ ในการ ดำรงอยู่ของสิ่งเหล่านั้นบนโลกนี้ มีพื้นฐานมาจากคลื่นแสง เมื่อทุกสิ่งทุกอย่าง คือการรวมตัวกันของคลื่นหรือรังสี ดังนั้นเราจะระบุว่า น้ำคือน้ำ และหินคือหิน ต้นไม้คือต้นไม้ได้อย่างไร โดยไม่เห็นหรือเข้าใจคลื่นหรือรังสี

เราประสบด้วยตนเองว่า เมื่อผู้หนึ่งเห็นดอกไม้จากรยะไกล ความสะกด ตาจากความสวยงาม กลิ่นหอมและความรื่นเริงสรรหา ที่สัมพันธ์กับดอกไม้ เกิดขึ้น โดยธรรมชาติ ถึงแม้ว่าเราจะไม่ได้สัมผัสหรือดมดอกไม้ดอกนั้น

ในทำนองเดียวกัน เมื่อเราพบผู้ที่มีธรรมชาติชอบทำลายหรือมีความ เกลียดชังเราโดยบังเอิญ เราจะรู้สึกทันทีถึงปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นในตัวเราเอง

และเมื่อเห็นผู้ที่มีความรู้สึกเป็นมิตรต่อเรา เราก็จะรู้สึกด้วยตนเองถึงความเป็น มิตรต่อเขา ถึงแม้ว่า จะยังไม่ได้ทั้งไม่ได้พบและพูดคุยกัน

ภาษานับพันๆ ภาษาที่มีใช้พูดกันในโลกนี้ แต่ทุกคนก็ถือน้ำคือน้ำ ไม่ว่าในภาษาใดที่เขาใช้พูดอย่างไรก็ตาม คำที่ให้ความหมายน้ำว่าน้ำนั้น ก็ยัง คงเป็นน้ำอยู่ดี ไม่มีอะไรแตกต่างไม่ว่าจะเรียกมันว่า มาฮ์ (ภาษาอาหรับ) จัล อับ พานี หรือวอเตอร์ (Water) สิ่งนั้นก็ยังคงเหมือนเดิม และคงเหมือนกัน ทุกอย่างไม่ว่า

กับต้นไม้หรือไฟ การที่สิ่งหนึ่งถูกเรียกโดยคุณลักษณะนั้นเป็นเพียง เปลือก โครงสร้าง คุณสมบัติและการแสดงออกจะชื่ออะไรไม่ใช่ประเด็นมากนัก ความจริงทุกสิ่งทุกอย่างอาศัยพื้นฐานมาจากคลื่น และความจริงนี้คือพื้นฐานของโทรจิต ดังเช่นน้ำคือการรวมตัวของคลื่นและรังสีของความคิดก็ไหลไปในวงคลื่น เมื่อเราให้ความสนใจไปยังบางสิ่งบางอย่าง คลื่นที่ควบคุมอยู่รอดของเราก็จะถูกส่งไปยังสิ่งนั้น สิ่งนี้ก็เกิดขึ้นเมื่อเรารู้สึกกระหายและ ต้องการบอกบางคนให้เอาน้ำให้เรา

ต้นไม้ก็สนทนาเช่นกัน

เพื่อความเข้าใจและยังรู้ถึงความคิด ความคิดถูกส่งผ่านทางคำพูดด้วย ความหมายที่กำหนดไว้ล่วงหน้า ถ้าเราสามารถศึกษาจิตไร้สำนึกจักรวาล ก็จะ ขจัดออกไปว่าในเรื่องการส่งความคิดนั้น การสนับสนุนของคำพูดไม่มีความจำเป็น ชีวิตของพืช สัตว์สี่เท้า สัตว์ร้าย นกและแมลงคือหลักฐานความจริงข้อนี้ สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดมีการสนทนากัน ทั้งหมดล้วนแลกเปลี่ยนความคิดระหว่าง กันโดยปราศจากอุปสรรคใดๆ เกี่ยวกับคำพูดและวลีของการสนทนาหรือคำกล่าวสิ่งใด

มีการตั้งขึ้นในยุคแห่งความเจริญก้าวหน้าในสมัยใหม่ อย่างเหมาะสม ว่า ต้นไม้และพืชพรรณมีการเจรจาและแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน อิทธิพลของดนตรีที่มีต่อพืชได้รับการพิสูจน์จากการทดลอง พืชแสดงความคิดปิติยินดี เมื่อ ผู้มีธรรมชาติที่ดีเข้าไปใกล้พวกมัน และรู้สึกไม่มีความสุขเมื่ออยู่กับผู้ที่มีความคิดสลับซับซ้อนและมีแนวโน้มในทางทำลาย ข้าพเจ้าเขียนสิ่งนี้จากการสังเกตของ ตัวเอง ข้าพเจ้าได้เห็นบ้านซึ่งผู้อยู่อาศัยมีจิตใจแบบถอยหลังลงคลองและวิปลาต ใบบและกิ่งต้นไม้ที่บ้านหลังนั้น ก็สะท้อนถึงความกลัวหลังและความเสื่อม เสี่ยงเช่นเดียวกัน การเห็นต้นไม้เหล่านั้นทำให้เกิดความน่ารังเกียจ

เป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับสิ่งนี้ทั้งหมดคือ ภาษาเป็นเครื่องมือที่จะถ่ายทอด ความคิด และความคิดยังคงมีการแลกเปลี่ยนในความหมายและความรู้สึกที่ แท้จริงระหว่างปัจเจกคนเดียวของมนุษยชาติกับเผ่าพันธุ์อื่นๆ ความจริงการ อาศัยคำพูดแสดงถึงความอ่อนแอของจิตสำนึก จิตสำนึกไม่สามารถเข้าใจสิ่งหนึ่งได้ โดยปราศจากคำพูดสนับสนุน และคนผู้หนึ่งเมื่อตัวเองคุ้นเคยกับการ ส่งความคิดตามกฎและเกณฑ์ของโทรจิต ดังนั้น ไม่ว่าความคิดจะถูกส่งผ่าน คำพูดและวลี หรือถ่ายทอดผ่านคลื่น ทั้งสองสิ่งนี้ก็กลายเป็นสิ่งที่เท่าเทียมกัน สำหรับเขา

มีคอมพิวเตอร์ที่สร้างไว้ภายในคนทุกคน ซึ่งจะคัดเลือกความคิดของ เราหลังจากอธิบายความหมายและความรู้สึกของความคิดที่เข้าใจ และหลัง จากมีความรู้ความเข้าใจความรู้สึกและความหมายนั้นแล้ว จึงปฏิเสธหรือยอมรับความคิดดังกล่าว

ประสบการณ์และเหตุการณ์

บทฝึกที่ 3

อิฟติการ นัจญมี จากชัครา รายงานว่า

วันที่ 18 ตุลาคม

เมื่อผมพยายามจินตนาการถึงบ่อปรอท ภาพฝนแสงก็ปรากฏขึ้นอย่าง ต่อเนื่องบนฉากจิตใจของผม เป็นเพราะผมเติบโตขึ้นมาด้วยความคุ้นเคยกับมัน กักพักหนึ่งผมเห็นฝนตกลงมาในบ่อปรอท จากนั้นฝนจึงหยุดตกและผมถูกทิ้งไว้ที่บ่อนั้น ผมรู้สึกว่าการมองอย่างเพ่งพินิจไปยังปรอทในบ่อ ทำให้ตัวผมเอง ถูกส่งลงไปใ้บ่อปรอทนั้น

วันที่ 19 ตุลาคม

“ระหว่างการฝึกฝน ผมมองเห็นบ่อปรอททั้งหมดจำนวนมาก และผม บินอยู่เหนือบ่อเหล่านั้น ผมเลือกบ่อหนึ่งและเริ่มเพ่งพินิจไปยังบ่อนั้น”

วันที่ 20 ตุลาคม

“คลื่นขนาดยักษ์ปรากฏขึ้นบน โลกและแผ่นดินโลกทั้งหมด เมื่อคลื่น ผ่านไปบ่อที่เต็มไปด้วยปรอทถูกทิ้งไว้เบื้องหลังบนพื้นโลก ผมรู้สึกประหนึ่งว่า จมลงไปในปรอท”

วันที่ 21 ตุลาคม

ผมรู้สึกว่าตัวเองจมลงไปในบ่อปรอท และความลึกของบ่อไม่มีที่สิ้นสุด

ผมเริ่มโอบนบใน ความลึกของบ่อปรอทนั้น สถานที่ฝั่งศพของท่านศาสดาปรากฏ ต่อสายตาคม ผมเห็นมันเต็มไปด้วยรัศมี (นूर) แสงสะท้อนจากผนัง น้ำตาของ ผมเอ่อล้นดวงตาเมื่อเห็นภาพนี้ เมื่อออกมาจากสภาวะดังกล่าว ผมพบน้ำตาจริงในดวงตาของตัวเอง จึงเริ่มการทำรอกอบะฮ์ และเห็นพระราชวังใหญ่โต ที่ความลึกของบ่อปรอท แสงสกาวิไสสะท้อนจากทุกซอกมุมของวังดังกล่าว อย่างมากมาย แม้กระทั่งผู้คน ที่นั่งอยู่ในวังนั้นก็ยังฉายแสงออกมา รังสีของแสง สะท้อนออกจากหน้าผาก เคราและส่วนอื่นของร่างกายพวกเขา ตาของผมพร่า เพราะแสงที่มากมายนั้น และการฝึกฝนของผมก็สิ้นสุดลง

วันที่ 23 ตุลาคม

“เมื่อผมพยายามเพื่อให้เห็นภาพบ่อปรอท มหาสมุทรปรอทที่ปรากฏต่อ สายตาของผม แสงสะท้อน เป็นประกาย รังสีที่สะท้อนก็เป็นสีปรอท มีคนเคาะ ประตูผมจึงงดการฝึกฝน

เมื่อเริ่มการฝึกฝนใหม่ บ่อปรอทก็มาปรากฏต่อหน้าผมอย่างง่ายดายยิ่ง ผมมองเห็นกระแสนปรอท ไหลลงไปในบ่อ ผมเริ่มบินอยู่เหนือบ่อกระแสนปรอทนั้น ไปทางเหนือ ในการตามกระแสนปรอท ผมไปถึง

มหาสมุทรปรอท สีของรังสีใน มหาสมุทรเป็นประกายสดใสกว่าในบ่อ “

วันที่ 5 พฤศจิกายน

“ระหว่างการฝึกผมพบว่าตัวเองจมดิ่งลงไปมหาสมุทรที่ไม่มีขอบเขต ของปรอท จิตใจของผมค่อยๆ เบาขึ้นอย่างมาก และเห็นตัวเองบินอยู่เหนือพื้น ดิน เบื้องล่างผมเป็น ไร่นาที่มีคนกำลังทำงานกันอยู่ระหว่างที่บินอยู่นั้น ผมได้ ข้ามกระแสปรอทไปซึ่งรังสีของมันส่องประกายแวววาว”

วันที่ 9 พฤศจิกายน

“ผมพบว่าตัวเองไปเยี่ยมสถานที่หลายแห่ง ภาพธรรมชาติที่สวยงาม เมืองที่วุ่นวาย สถานที่นำ อัจฉริยะสำหรับการเคารพภักดี ตำรา สายนาและ อาคารหลายชั้นยังคงปรากฏอยู่ในสภาพภายในจิตใจของผม สิ่งเหล่านี้เข้ามาสู่ จิตใจอย่างต่อเนื่อง โดยอัตโนมัติ วันนี้ผมรู้แล้วว่าความสงบของจิตใจคืออะไร

ประตูที่เปิดออก

ชัยยิด อัสฆอร อะลี จากกาลาโกว์เขียนมาว่า

วันที่ 6 พฤศจิกายน

“ระหว่างการฝึกเรื่อง โทรจิตในมรกตบะธั ผมพบตัวเองอยู่ในทะเลทราย หญิงสาวสวย 2 คน แต่งตัวด้วยชุดสีขาวปรากฏตัวขึ้น พวกเขา กำลัง ยุ่งอยู่กับการกระทำบางอย่าง เมื่อผมเข้าไปใกล้ พวกเขา ชำเลืองดูผมและไม่ สนใจมากนัก”

“ผมสังเกตว่าพวกเขากำลังรวบรวมไข่มุกที่อยู่บนพื้น ผมจึงถามพวกเขา ซึ่งทำให้พวกเขามองมายังผม แล้วตอบว่าพวกเขากำลังรอคู่สมรสของพวกเขา อยู่ ซึ่งกว่าจะพูดจบก็เป็นไปด้วยความยากลำบาก เมื่อคู่สมรสของพวกเขามาถึง ทั้งหมดก็เริ่มบินขึ้นสู่ท้องฟ้า ผมเองก็บินตามพวกเขาไปด้วย เรามาถึงประตูที่ ชาวหลงใหล หญิงสาวเคาะประตู มียามรักษาการณ์ 2 คนมาเปิด ซึ่งพวกเขาขอให้หญิงสาวเข้าไปแต่หยุดผมไว้ หญิงสาวจึงบอกให้ปล่อยผมเข้าไป”

“เมื่อเข้าไปในประตู ผมพบทางเดินซึ่งมีพืชพันธุ์และน้ำตกอยู่สองข้าง ทาง น้ำจากน้ำตกไหลลงบนทางเดินนั้น เรายังคงมุ่งหน้าต่อไป แต่น้ำนั้นก็ไม่ได้ เปียกเรา”

บ่อสุดท้าย

อันวาร อะวาม จากรางวัลป็นดี รายงานว่า

วันที่ 3 พฤษภาคม

“ผมไม่ประสบความสำเร็จในจินตนาการตามที่ต้องการ เมื่อจินตนาการ นั้นมาในไม่ช้าก็สลายไป ดังนั้น ผมจึงคิดที่จะขอความช่วยเหลือจาก ฮูซุร กอลันดาร์ บาบา เออลิยาห์ ด้วยความคิดนี้ ผมเห็นท่านกอลันดาร์ บาบายู่ ที่นั่น เมื่อท่านมาหาผม ท่านตบผมจนร่วงลงไปบ่อปรอท และแล้วจินตนาการ ก็เกิดขึ้น”

วันที่ 6 พฤษภาคม

“เมื่อผมเริ่มฝึกทำมูรอกอบะฮ์ ผมเห็นท่านกอลันดาร์ บาบามาหาด้วย ความยิ้มแย้ม มีบ่ออยู่ที่นั่น ท่านบอกให้ผมกระโดดลงไปบ่อ เมื่อผมกระโดด ลงไป ก็มีระเซ่ปรากฏขึ้น ผมจึงขึ้นจากบ่อ ท่านยิ้ม แล้วพาผมไปที่อีกบ่อหนึ่ง ซึ่งมีปลาทองว่ายอยู่ ผมเองก็เริ่มว่ายน้ำด้วย วันนี้ผมเห็นปรอทอยู่ทุกหนทุกแห่ง ในมหาสมุทรปรอท เห็นปลา เต่าและจระเข้อยู่ในนั้น”

วันที่ 3 มิถุนายน

“ด้วยความโชคไม่ดีวันนี้ผมเริ่มการฝึกบนหลังคา หลังจาก 10 นาทีที่ ยากล้าบากผ่านไปลมเริ่มพัด ผมจึงลงมา ผมพยายามอีกครั้งหนึ่ง แต่ไม่ สามารถฟังได้อย่างที่เคยทำ แต่ยังคงควบคุมการเห็นภาพบ่อปรอท ผมจึงออก มาทั้งที่ไม่เต็มใจ”

วันที่ 5 มิถุนายน

“แม้ระหว่างการฝึกลมหายใจ ความคิดเกี่ยวกับบ่อปรอทยังคงเข้ามา ในจิตใจของผม เมื่อผมเริ่มทำมูรอกอบะฮ์ ผมเห็นบ่อปรอทราว 7 บ่อ แทนที่ จะเป็นเพียงหนึ่งบ่อ บ่อสุดท้ายเป็นบ่อที่เล็กที่สุดและบ่อแรก เป็นบ่อที่ใหญ่ที่สุด ผมดำลงไปบ่อนี้และอยู่ที่นั่น”

วันที่ 6 มิถุนายน

“เมื่อผมจินตนาการถึงบ่อน้ำ คำว่าพระเจ้าเป็นเจ้าปรากฏขึ้น มีบ่อปรอท ประมาณ 100 บ่อปรากฏขึ้น ในนั้น คำนี้เปลี่ยนรูปเป็น มุฮัมมัด จากนั้นจึงเปลี่ยน เป็นอลิฟ (อักษรตัวแรกในภาษาอาหรับ) ผมออกมา หลังจากจมลงไปในตัวอักษร นี้ ผมเห็นมันขยายออกไปจนถึงขอบฟ้า จากนั้นปรอทจึงเริ่มออกมาจากมัน เหมือนกับลาวา ซึ่งดูดกลืนแม้กระทั่งต้นไม้”

สถานที่ฝังศพของ ดาตา กุญช์ บุคซ์

นักศึกษา (ขอสงวนชื่อตามคำขอร้อง)

“เมื่อพยายามจินตนาการถึงบ่อปรอท ศีรษะของผมค่อยๆ หนักขึ้นและ มีอาการมึนงง จินตนาการของบ่อปรอทยังคงบิดเบี้ยวไปหลังจากก่อรูปขึ้นมา แล้ว บางครั้งชัดเจนอย่างยิ่ง แต่บางครั้งก็ไม่อาจจะรับรู้ได้ตามจินตนาการของ ผม บางครั้งบ่อปรอทมองดูก็ดูอย่างยิ่ง จนกระทั่งผมต้องการที่จะจมอยู่ในนั้น น้ำหนักของปรอทดูเหมือนจะทำให้หมดสติ และผมรู้สึกเหมือนกำลังจะหลับ”

“ระหว่างการทำมูรอกอบะฮ์ ผมพบว่าตัวเองอยู่ข้างสถานที่ฝังศพของ ดาตา กุญช์ บุคซ์ ไม้ระแนงขัดและของสุสานปรากฏแสงสว่างขึ้น ฝาผนัง นั้นสวยงามมาก และจารึกไว้ด้วยโองการอัล กรูอาน ผมพยายามอ่านและ ทำความเข้าใจ แต่ผมถูกปกคลุมด้วยอารมณ์และเริ่มร้องไห้”

วันที่ 30 เมษายน

“ดูเหมือนว่าระหว่างการฝึก คอของผมไม่อาจรับน้ำหนักศีรษะได้ แต่ อย่งไรก็ตาม ผมก็ยังยังคงดำเนินการฝึกต่อไป และในที่สุดก็ประสบความสำเร็จ ในการจินตนาการเกี่ยวกับบ่อปรอท ผมรู้สึกว่าตัวเองล้มลงแทบเท้าท่านคาสดา มุฮัมมัดและร้องไห้ และท่านได้แตะศีรษะของผมด้วยความรัก และกล่าว ว่า “พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของความสำเร็จกับท่าน”

เปลวเพลิง

อิมรอน กาลิม

“เมื่อผมเริ่มทำมูรอกอบะฮ์ในเวลากลางคืน แรงต้านทานของสำนึกมีอย่างมากมาย จนกระทั่งศีรษะของผมดูเหมือนจะกลายเป็นก้อนหินหนัก เมื่อมีความชัดเจนผมเห็นคลื่นปรอทที่ท่วมท้นขึ้นและไหลลงไปทั่วโลก เมื่อมันหาย ไปผมมองเห็นบ่อปรอทจำนวนมาก จากนั้นผมก็มองเห็นคลื่นขนาดใหญ่อีกครั้ง หนึ่งพร้อมด้วยแสง (นूर) ที่ด้านบนของมัน และปรอทที่ด้านล่าง คลื่นนี้แผ่ กระจายไปทั่วโลก และล้อมรอบโลกไว้หลายรอบ”

วันที่ 10 มกราคม

“วันนี้เมื่อผมเริ่มทำมูรอกอบะฮ์ ผมเห็น โลกลอยอยู่ในบ่อปรอทข้างๆ มัน จากนั้น โลกทั้งหมดก็จมลงไปใ้ในปรอท ผมรู้สึกประหนึ่งว่าเตียงนอนของผมลอย ไปลอยมาบนพื้นผิวของปรอท และคลื่นของปรอทกระทบตัวผม”

วันที่ 19 กุมภาพันธ์

“ผมสามารถมองเห็นหัวใจของตัวเองด้วยดวงตาที่เปิด เมื่อผมมองเข้าไป โลกทั้งหมดก็จมลงไปใ้ใน

ปอปรอท พายุของปรอทกระจายไปทั่วโลก โลก ท่วมท้นด้วยปรอท การจินตนาการนี้ค่อยๆ ลึกลง ขึ้นทีละ
น้อยๆ ผมรู้สึกราว กับน้ำหนักได้ตกลงมาบนขมับของผม ทำให้เกิดความรู้สึกไม่สบาย ซึ่งในที่สุดก็ถูก ขจัด
ออกไปและผมก็เข้านอน”

วันที่ 20 กุมภาพันธ์

“ก่อนทำมูรอกอบะฮ์ เมื่อผมเริ่มฝึกลมหายใจ รู้สึกร้อนในทุกการหายใจออกและเมื่อหายใจออกครั้ง
สุดท้ายในการฝึกรู้สึกประหนึ่งเปลวไฟได้ออกมา จากรูจมูก และรู้สึกว่ามีส่วนที่วิ่งเข้าไปในกระดูกสันหลัง
ของผม เมื่อเริ่มทำมู รอกอบะฮ์ตามปกติ ผมมีจินตนาการอย่างง่ายดายที่เดียวและมีความสงบลง”

คำแนะนำ

ก่อนทำการฝึกฝน ให้เตรียมน้ำผสมน้ำผึ้งหนึ่งช้อน จิบน้ำช้าๆ อย่างดีม รวดเดียว ลดเกลือที่ผสม
ในเครื่องคีมลง

ตาदानใน

ราชา มุฮัมมัด นัจญูมี จากละฮอร์

คำถาม หนังสือทั้งหมดที่ผมได้ศึกษาเกี่ยวกับหัวข้อโทรจิต แนะนำให้ ฝึกการปฏิบัติในเรื่องโทรจิต
โดยหัน ไปทางทิศเหนือ การฝึกที่ท่านแนะนำสำหรับ ผู้ศึกษาโทรจิตไม่มีการกล่าวถึงทิศทางเฉพาะ ปัญหาที่
คือถ้าจำเป็นต้องฝึกโดย หันหน้าไปทางทิศเหนือ ดังนั้น ทำไมท่านไม่ย่อเกี่ยวกับสิ่งนี้

คำตอบ การสร้างสรรค์ที่มหัศจรรย์ที่สุดประการหนึ่งของธรรมชาติ ก็คือสมองมนุษย์ สมองมนุษย์
อันเป็นคอมพิวเตอร์ที่น่าทึ่งใจนั้น มีมากกว่าสอง พันล้านส่วนประกอบ รับผิดชอบในการสร้างความรู้ลึก 2
ประเภท หนึ่งคือ ความรู้สึกที่ต้องการความเข้าใจอย่างลึกซึ้งต่อปริมาตรทางกายภาพ และ ความรู้สึกอีก
ประเภทหนึ่ง ซึ่งมีคุณลักษณะตรงข้ามกับประเภทแรก ที่รับผิด ชอบต่อความเข้าใจในสิ่งไร้รูปของตัวตน ซึ่ง
ควบคุมอยู่เบื้องหลังปริมาตรของ ปรัชญาการณต่างๆ

ความรู้สึกที่สิ่งต่างๆ ต้องได้รับความเข้าใจผ่านความรู้สึกนี้ อยู่ภายใต้ อิทธิพลของแรงดึงดูดระหว่าง
ทั้งสองสิ่ง ที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายในนาม จิตที่มีจิตสำนึก และความรู้สึกที่เราได้รับการปลดปล่อยจากแรง
ดึงดูดดังกล่าวรู้จัก กันในนามจิตที่เป็นจิตไร้สำนึก จิตทั้งสองต่างอาศัยพื้นฐานจากเครือข่ายที่ครอบคลุม
อย่างทั่วถึงของคลื่น คลื่นที่ทำหน้าที่อยู่ในความรู้สึกของจิตสำนึกเป็นสาม เหลี่ยม ส่วนคลื่นที่ทำหน้าที่อยู่
ในความรู้สึกของจิตไร้สำนึกมีโครงสร้างเป็นวงกลม

การเคลื่อนไหวของโลกมี 2 แบบเช่นกัน แบบแรกคือการเคลื่อนที่ไป ทางยาว แบบที่สองคือการ
เคลื่อนที่โดยการหมุน ในการเคลื่อนที่ไปทางยาว โลกเคลื่อนไปตามวงโคจร ตามเครื่องหมายบนเส้นทาง
เดินนั้น ส่วนในการหมุน นั้นจะหมุนรอบฝึกเหมือนลูกข่าง ตามทศนะของศาสตร์ทางจิตวิญญาณแล้ว

การเคลื่อนไหวไปตามทางยาวคือแบบสามเหลี่ยม และการเคลื่อนไหวแบบหมุน คือวงกลมในธรรมชาติของมัน โลกนี้เป็นสถานที่พำนักอาศัยของมนุษย์ ญินและ เทวทูตในระดับที่ต่ำลงมา ในการสร้างมนุษย์ สามเหลี่ยมมีอิทธิพลเหนือวงกลม ญิน วงกลมมีอิทธิพลเหนือสามเหลี่ยม และในเทวทูตอิทธิพลของวงกลม มีมากกว่าในญินเสียด้วยซ้ำ ในการสร้างมนุษย์นั้นประกอบด้วยทั้งสามเหลี่ยม และวงกลม ด้านที่มีอิทธิพลของมนุษย์คือสามเหลี่ยม ด้านที่ถูกอำพรางคือวงกลม เมื่ออิทธิพลของสามเหลี่ยมลดลงในมนุษย์วงกลมจะกลายเป็นฝ่ายควบคุม มนุษย์ก็จะเริ่มเห็นปริศนาที่มองไม่เห็นและสิ่งที่สร้างซึ่งขึ้นอยู่กับปริศนา นี้ นั่นคือญินและเทวทูตก็จะถูกเข้าใจได้ง่าย เมื่อความคุ้นเคยกับสิ่งถูกสร้าง เหล่านี้พัฒนาขึ้น มนุษย์ก็สามารถจะสนทนาแลกเปลี่ยนกับสิ่งถูกสร้างเหล่านี้ได้

กระแสการไหลของการเคลื่อนไหวไปตามทางยาว อยู่ในทิศทางจาก ตะวันออกไปทางตะวันตก และการเคลื่อนไหวแบบหมุนหรือเป็นวงกลมมีทิศทาง จากเหนือไปได้ ในการฝึกหลายลักษณะของศาสตร์ทางอภิปรัชญาอย่างเช่น โทริจิต ผู้ศึกษาได้รับการแนะนำให้หันไปทางด้านทิศเหนือ เพื่อว่ากระแสการเคลื่อนไหว เป็นวงกลมจะสามารถสอดคล้องต้องกันกับกระแสคลื่นสมอง และไม่ทำให้เกิดความกดดันต่อผู้ที่ทำการฝึกดังกล่าว ตัวอย่างเช่น เมื่อผู้หนึ่ง กระโจนลงไปในแม่น้ำ เขาสามารถที่จะควบคุมสติเอาไว้ได้ แต่ถ้าผู้นั้นถูกผลัก ลงไปในแม่น้ำเขาก็มีโอกาสที่จะขาดสติได้ ผู้หนึ่งสามารถเผชิญกับความยากลำบากใดๆ ได้ ถ้าเขาเตรียมใจไว้พบกับมัน ในขณะที่เหตุการณ์กระทันหันทำให้บางคนเกิดอารมณ์เสียได้โดยง่าย เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายโดยไม่ได้ตั้งใจ

เราไม่ได้เฝ้าถึงทิศทางใดเป็นการเฉพาะ เพราะบทเรียนของโทริจิตไม่ได้ถูกนำเสนอโดยตรงเพียงเท่านั้น บทเรียนทั้งหมดที่ได้รับการแนะนำเพียงเท่า นี้ เป็นเพียงแรงกระตุ้นให้เกิดความสามารถที่เข้มข้น ในการรวมศูนย์จิตใจของ ผู้หนึ่ง และสำหรับการแนะนำดังกล่าว ในการหันไปทางทิศใดทิศหนึ่งโดยเฉพาะ ไม่ได้ถูกพิจารณาอย่างสำคัญ

นิยามที่แท้จริงของจินตนาการ

แจนเซอร์และมูอัมมัดซัรคาร์ จากรางวัลยีนดีตามว่า จินตนาการในการ ฝึกที่ท่านแนะนำมีความหมายอย่างสำคัญ ความหมายที่แท้จริงของจินตนาการ คืออะไร เราต้องกระตุ้นตัวเองว่าเราเห็นมหาสมุทรแสง และโลกทั้งหมดจมดิ่ง ลงไป โดยถืออย่างเดียวกับการสะกดจิตหรือมีความหมายเป็นอย่างอื่น

คำตอบ การไปตลาดหรือทำงาน เป็นกิจวัตรประจำวันอย่างหนึ่งของ เรา เมื่อเราไปถึงที่ทำงานถ้ามีคนถามว่า ระหว่างทางที่มากุณเห็นอะไรบ้าง แน่นนอนด้วยความเคยชินเราจะตอบว่า ไม่ได้สังเกตเห็นอะไรมาก สิ่งนี้บอกกับเราว่า ถ้าไม่ให้ความสนใจต่อสิ่งต่างๆ รอบตัวมากนัก เราก็จะยังคงไม่รู้ว่าเกิดอะไร ขึ้น ที่ไหนอย่างไร จากตัวอย่างนี้จึงเป็นที่ชัดเจนว่า ถ้าเราให้ความสนใจใน บางสิ่งบางอย่าง สิ่งนั้นก็มีความสำคัญอยู่บ้าง แม้ว่าสิ่งดังกล่าวอาจไม่มีความ สำคัญเลยก็ตาม เราสามารถเข้าใจบางสิ่งบางอย่าง ก็ต่อเมื่อเราให้ความสนใจ

สนใจสิ่งนั้น ระหว่างทางที่ไปทำงานเราเห็นสิ่งต่างๆ มากมาย แต่เนื่องจากเราไม่ค่อยให้ความสนใจ จึงเป็นการยากที่จะจดจำสิ่งนั้นไว้ในความทรงจำ ดังนั้น จึงเป็นกฎว่า ถ้าให้ความสนใจต่อสิ่งใด นัยยะของสิ่งนั้นก็ จะปรากฏบนจิตใจของเรา แม้ว่าสิ่งนั้นจะอยู่นอกเหนือความเข้าใจก็ตาม

เมื่อเราศึกษาเรื่องบางเรื่อง บางครั้งทำให้เสียเวลาติดตามเนื่องจากความสนใจต่อสิ่งนั้น จะสังเกตเห็นว่าไม่น่าเชื่อที่เราใช้เวลาศึกษา หนังสือบางเล่มได้นานถึงสองหรือสามชั่วโมง แต่ต้องเชื่อเพราะมี นานพิก้าเป็น เครื่องยืนยัน ตรงกันข้ามเมื่อศึกษาหนังสือที่เรื่องราวไม่ตรงกับความสนใจ เรา จะรู้สึกเบื่อหน่าย แม้ใช้เวลาศึกษาเพียง 10 นาทีก็รู้สึกเหมือนผ่านไปนานนับ ชั่วโมงและไม่น่าสนใจ จนในที่สุดเราจะเลิกอ่าน หนังสือเล่มดังกล่าว

กฎเกณฑ์อื่นๆ ที่สามารถพิจารณาจากตัวอย่างนี้ได้คือ ถ้านอกจากการ รวมศูนย์แล้ว ยังมีความสนใจ ด้วยการกิจก็จะง่ายขึ้น

ตราบเท่าที่ความสนใจเราได้รับการพิจารณา ถ้าเราพยายามเข้าใจ จะ เป็นการคิดว่าที่จะกำหนด ขอบเขตของมัน ความสนใจก็เหมือนกับสิ่งอื่นๆ ใน จักรวาล ที่มี 2 ลักษณะเช่นกัน เมื่อได้ลิ้มรสชาติบางสิ่ง ก็จะหลงใหลและพึง พอใจ นั่นคือถ้าจะพูดในด้านหนึ่งคือความอยากรู้อยาก เห็นหรือการค้นหา เพื่อให้พบ ความหมาย และในอีกด้านหนึ่งคือความพึงพอใจที่จะ ได้รับบางสิ่ง บางอย่างซึ่งมีผลมาจากการค้นหาหรือ ความอยากรู้อยากเห็นดังกล่าว เมื่อบาง คนยอมรับทางเดินด้วยความพึงพอใจและการได้ลิ้มรสชาติ ผลลัพธ์ที่ ออกมา ก็จะเป็นบวกเสมอ

เป้าหมายของจินตนาการในการฝึกฝน โทริจิตก็คือ ผู้ฝึกฝนควรมีความสามารถในการรวมศูนย์ จิตใจของตนอย่างเข้มข้น ด้วยความพึงพอใจและ การได้ลิ้มรสชาติ ซึ่งเป็นสาเหตุให้ได้รับความรู้โดย ธรรมชาติ โดยที่ความรู้นี้ ไม่มีในหนังสือ เพราะฉะนั้นแบบแผนดังกล่าวสำหรับการศึกษาคำว่านี้ จึงเป็น ส่วนสำคัญเหนือผู้สอนในด้านการปฏิบัติ ความจริงวิญญานคือแสงและศาสตร์ ทางจิตวิญญานคือแสงเช่นกัน ความรู้เป็นแสงที่ละเอียดอ่อนและคลื่นสามารถ ส่งผ่านแสงและคลื่นด้วยกันเท่านั้น เมื่อเราพยายามที่จะ จินตนาการแสงว่าเป็น คลื่นแสงหรือกล่าวออกมา แสงของศาสตร์ทางจิตวิญญานก็เริ่มลงผ่านมายัง จิตใจ ตามรสนิมหรือความชอบของเรา

เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ดีที่สุดและผลประโยชน์อย่างเต็มที่จากการฝึก จินตนาการเกี่ยวกับแสงนี้ จำเป็น ที่ผู้ฝึกฝนควรมีความซึมซาบในจินตนาการ อย่างมาก ดังนั้น จึงควรลิ้มสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัวเสีย ความลิ้ม ตัวของเขาจะ ต้องสมบูรณ์ จนความผูกพันกับความจำกัดของที่ว่างและเวลาเริ่มเสื่อมถอยลง นั่นคือเวลาที่ หหมดไปของผู้ฝึกฝน ควรจะเป็นลักษณะที่เวลาที่ผ่านไป ไม่ทำให้ รู้สึกยาวนานแต่อย่างใด เหมือนกับการที่ เสียเวลาไประหว่างอ่านหนังสือที่มี ความน่าสนใจ

เป็นความสำคัญอย่างยิ่งยวด ที่จะเข้าใจเกี่ยวกับจินตนาการว่า ถ้าท่าน ฝึกที่จะจินตนาการถึงแสง ดังนั้น อย่าพยายามมองหรือเห็นแสงในลักษณะพิเศษ ใดๆ ทั้งสิ้น เพียงแต่พยายามคิดถึงแสง อะไรก็ตามที่

เป็นรูปแบบที่แท้จริงของ แสงจะมาอยู่ต่อหน้าท่าน โดยอัตโนมัติ เป้าหมายเบื้องต้นก็คือ เพื่อให้มีความ
เข้มข้นของการรวมศูนย์ความสนใจของท่านในที่ทางที่แน่นอน ณ จุดใดจุด หนึ่ง และเพื่อขจัดความคิดที่
กระจัดกระจายอยู่ หลังจากความรู้ตามธรรมชาติ เริ่มส่งเข้ามาในจิตใจที่ละขั้นที่ละตอน โดยทั่วไปภาวะตั้ง
กล่าว ซึ่งเรียกว่าภาวะ จิตใจที่สูญหายไปจะประสบความสำเร็จ ซึ่งใกล้เคียงอย่างมากกับที่มุ่งหมายจะ
อธิบาย

ในการออกคำสั่งเพื่อจินตนาการบางสิ่งบางอย่าง เมื่อเราพยายามมองเห็นมัน หลังจากมีภาพ
จินตนาการในจิตใจ กระบวนการนี้ไม่ได้เข้ามาในขอบ เขตความเข้มข้นของอารมณ์ โดยที่ความเข้มข้นของ
การรวมศูนย์หมายถึง ผู้ฝึกฝนจะต้องมีการมองเห็นอย่างชัดเจน และการได้ยืนสิ่งใดอย่างมีสติ

เป็นกฎของธรรมชาติที่มนุษย์ไม่สามารถปลีกตัวออกจากหรือล้าหน้า ความรู้สึกของเขาได้ แม้เพียง
ชั่วขณะหนึ่งอันน้อยนิด เมื่อความรู้สึกของ จิตสำนึกไม่สามารถพิชิตเหนือตัวเรา ความรู้สึกของจิตไร้สำนึกก็
จะได้รับชัยชนะ ภายหลังจากที่ได้รับการกระตุ้น และการมีความคุ้นเคยกับความรู้สึกของ จิตไร้สำนึกคือ
ความเข้าใจและการหยั่งรู้ของศาสตร์ทางอภิปรัชญา

ระหว่างการฝึกเข้าฌานหรือทำมูรอกอบะฮ์ เราถูกกำหนดให้คำนึงถึง เกี่ยวกับบางสิ่งอย่างเอาจริงเอา
จัง จนอยู่ในภาวะลึมสิ่งที่อยู่รอบๆ ตัว สิ่งนี้ จะทำให้เราสามารถเป็นอิสระจากข้อจำกัดของที่ว่างและเวลา
และเมื่อเราอยู่ อยู่กับการไตร่ตรองและไม่รับเกี่ยวกับการมีอยู่ของเวลา ก็จะเริ่มเดินทางเข้าสู่ปริมณฑลที่มอง
ไม่เห็น ในการฝึกเข้าฌานเราจะได้รับการบอกกล่าวให้ จินตนาการถึงบางสิ่งบางอย่าง เมื่อจินตนาการเรา
ต้องการจินตนาการที่เข้มข้น จนสามารถดับสูญความสัมพันธ์กับปริมณฑลแห่งปรากฏการณ์รอบๆ ตัวเรา
ถ้าไม่มีการเข้มข้น การฝึกเกี่ยวกับจินตนาการถึงสิ่งใดก็ตามจะยังคงไม่สมบูรณ์ ขั้นแรกการฝึกเข้าฌานจะ
กระทำโดยการหลับตา แต่ในขั้นตอนต่อมาผู้ฝึกจะ เชี่ยวชาญในการจินตนาการสิ่งเฉพาะเจาะจง ซึ่ง
สามารถกระทำได้แม้เมื่อยังลึมตาอยู่

นี่คือ ขั้นตอนซึ่งกันในฐานะการกระตุ้นของตาที่สาม ตาที่สามนี้คือ ตาด้านใน และไม่เกี่ยวข้องกับ
ตาทางกายภาพ นี่คือนตาเดียวกันซึ่งรู้จักกันใน นามตาทางจิตวิญญาณ

โทรจิต บทฝึกที่ 4

อุดรจุมุกด้านขวาด้วยนิ้วหัวแม่มือข้างขวา หลังจากนั้นในท่าที่ผ่อนคลาย สูดลมหายใจเข้าทางรูจุมุก
ด้านซ้าย 10 วินาที กลั้นหายใจไว้ 20 วินาที หลังจากอุดรจุมุกด้านซ้ายด้วยนิ้วก้อยมือขวา

หลังจากผ่านไป 20 วินาที เอานิ้วหัวแม่มือออกจากรูจุมุกด้านขวา ปลดปล่อยลมหายใจออก 10 วินาที
ตอนนี้สูดลมหายใจเข้าผ่านจุมุกด้านเดียวกัน 10 วินาที และกลั้นลมหายใจไว้ 20 วินาที ด้วยการอุดด้วย
นิ้วหัวแม่มือ ปลดปล่อยลมหายใจออกด้วยรูจุมุกด้านซ้าย 10 วินาที หลังจากนั้นนิ้วก้อยออก นี่คือการจบหนึ่งรอบ

ทำอย่างนั้นจนครบ 10 รอบ การฝึกนี้ทำครั้งหนึ่งในตอน เช้า และอีกครั้งหนึ่งในตอนกลางคืนก่อนเข้านอน การฝึกนี้จะได้รับผลดีที่สุด ถ้ากระทำเมื่อท้องว่าง ในสถานที่อากาศเปิดโล่ง

นักศึกษาทั้งหมดซึ่งกระทำการฝึกนี้ ได้รับการแนะนำให้รับประทาน อาหารให้เร็วขึ้นในตอนเย็น จะต้องมึระยะเวลาห่างอย่างน้อยราว 3 ชั่วโมง ระหว่างการรับประทานอาหารกับการฝึก นั่นคือการฝึกควรกระทำหลังการรับประทานอาหารแล้ว 3 ชั่วโมง

หลังจากการฝึกลมหายใจนี้ ให้นั่งในท่าที่กล้ามเนื้อผ่อนคลาย จินตนา การด้วยตาที่หลับลง ว่ามีลูกบอลบรรจุด้วยแสงสีน้ำเงิน และแสงจากลูกบอลนี้ตกลงบนมือของคุณ หลังจากแสงนี้ได้ซึมซาบเข้าไปในสมองของคุณและไหล เวียนผ่านร่างกายทั้งหมดแล้ว ก็ไหลผ่านเท้าของคุณลงดิน การซึมซาบในการ ฝึกนี้ และจินตนาการที่ลึกซึ้ง จะทำให้คุณเกิดความรู้สึกของความบางเบามาก จนกระทั่งการกระทำของแรงดึงดูดหมดไป หลังจากจินตนาการนี้มีความ สมบูรณ์แล้ว ให้ปฏิบัติกรฝึกด้วยการลืมตา ท่านถูกกำหนดให้เห็นว่า ท่านและ โลกนี้ถูกห่อหุ้มอยู่ในลูกบอลที่บรรจุด้วยแสงสีน้ำเงิน เมื่อการฝึกนี้เสร็จสิ้น สมบูรณ์ ผู้ฝึกจะเริ่มรู้สึกเบาสบาย จนกระทั่งเมื่อเขาเดินก็จะรู้สึกเหมือนเดินอยู่บนอากาศ

ระหว่างกำหนดการฝึกฝนนี้ ข้อควรระวังของการฝึกคือ เมื่อเดินอยู่ริม ถนนอย่าพยายามฝึก เพราะความรู้สึกที่ถูกปลดปล่อยออกจากแรงดึงดูด จะทำให้ให้สูญเสียความเชื่อมโยงกับพื้นดิน ถ้าภาวะนี้มีพลังเหนือท่าน โดย อัตโนมัตินั้น ขณะที่ท่านเดินอยู่ริมถนน ให้เข้าไปด้านข้างและเดินบนทางเท้าเท่านั้น ด้วยการรักษาเท้าให้แตะพื้นดินด้วยความมั่นคง เพื่อว่าท่านจะได้ไม่ชนเข้ากับคนอื่น อย่างไรก็ตาม การปฏิบัตินี้สามารถกระทำได้ที่บ้าน ไม่มีเสียหาย แต่อย่างไรที่จะกระทำภายในผนัง 4 ด้านของบ้าน

ธาตุ 126 ชนิด

คำถาม ท่านกล่าวว่า บทเรียนทั้งหมดที่ให้นั้น มีเป้าหมายเพื่อพัฒนา ความสามารถของความเข้มข้น และปรับปรุงความคิดเพียงเท่านั้น ท่านไม่อาจ ใ้ระยะเวลาที่สั้นลง ด้วยการแนะนำการฝึกโทรจิตโดยตรง ได้หรือ การฝึกโทรจิตโดยตรงจะทำให้เกิดความเข้มข้นขึ้นโดยอัตโนมัติ ดังนั้น ท่านก็ไม่อาจ ทอดเวลาให้ยาวนานออกไป โดยปราศจากเหตุที่ชัดเจนได้ใช่หรือไม่

คำตอบ มนุษย์ถูกดลบันดาลมาพร้อมด้วยความกระหายในการค้นคว้า และสำรวจข้อเท็จจริงและสังขารม เขาปรารถนาที่จะทำให้ความลึกถึบของ ธรรมชาติหมดไป เพื่อให้มีการพัฒนาความเข้าใจที่เหมือนกัน การตัดสินใจของ เขานำความก้าวหน้ามาสู่วิทยาศาสตร์เชิงวัตถุในที่สุด แต่ก็ยังมีข้อเท็จจริง ที่การดำรงอยู่ของสิ่งเหล่านั้น ยังคงอยู่เหนือจิตสำนึกแห่งความรู้ความเข้าใจ ที่มีขอบขีดจำกัดของมนุษย์ นี่ก็คือข้อเท็จจริง ซึ่งไม่สามารถรู้และเข้าใจได้ ด้วย ความช่วยเหลือของความรู้สึกทางกายภาพอื่นๆ ถ้าผู้ใดมีความปรารถนาที่จะ ค้นพบความจริงสูงสุด ที่ดำรงอยู่เบื้องหลังปรากฏการณ์ของสิ่งที่ยอยู่นอกเหนือ หลักเกณฑ์ทางธรรมชาติ

ผู้หนึ่งก็ต้องถูกกำหนดให้ฝึกจิตสำนึกซึ่งอยู่เหนือ ธรรมชาติ หรือกล่าวได้ว่า ซึ่งสามารถรับโดยความรู้สึกของ จิตสำนึกที่ผ่านการ ทำให้บริสุทธิ์เป็นพิเศษ และสิ่งนี้จะเป็นไปได้ ก็ต่อเมื่อผู้หนึ่งสามารถขึ้นไปอยู่เหนือ ความรู้สึกทางกายภาพและอวัยวะที่เป็นเนื้อหนังมังสา สถิติปัญญาของเรา พบว่า เป็นการยากที่จะจัดความ น่าสงสัยและปริศนาที่น่าจณสนทนแห่งของ ธรรมชาติหมดไป เพราะความสับสนของปริมณฑลที่มองไม่เห็น สัมพันธ์กับจิต ไร้สำนึก และไม่ได้สัมพันธ์กับจิตสำนึก สถิติปัญญานั้นขึ้นอยู่กับประสบการณ์ การปฏิบัติของ ประสาทสัมผัสทางกายภาพและทางเนื้อหนังมังสา แต่สำหรับ ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องของความจริงขั้น สุดท้าย เราต้องแสวงหาความ ช่วยเหลือจากตัวแทน ซึ่งควบคุมอยู่ ณ ระดับเหนือจิตสำนึก

ตามทฤษฎีวิทยาศาสตร์สมัยใหม่ มนุษย์คือองค์ประกอบของธาตุ 126 ชนิด และในการไปไหนมา ไหนเขาใช้ประโยชน์ของพลังงานทุกชนิด พลังงาน ความร้อน พลังงานแสง พลังงานไฟฟ้า พลังงานกล ธาตุ ต่างๆ เหล่านั้นทั้ง หมดซึ่งเป็นที่ต้องการสำหรับการสรรค์สร้างสิ่งที่เป็นวัตถุ ล้วนพบในสถานที่ เดียวกันคือ ในองค์ประกอบทางกายภาพของมนุษย์ มนุษย์จะมีสภาพเท่ากับสัตว์ นกและแมลง ถ้าเขาไม่รับรู้ถึง ประโยชน์ของพลังอำนาจที่ธรรมชาติมอบให้ คุณสมบัติประการเดียว ที่สามารถทำให้มนุษย์เป็นสมาชิกที่มีความ สำคัญของ ธรรมชาติ ก็คืออำนาจในตัวเขาเอง ความแตกต่างประการเดียวซึ่งช่วย มนุษย์ในการขึ้นไป อยู่สูงกว่าระดับของสัตว์คืออำนาจดังกล่าว ถ้าผู้หนึ่งได้รับ ความสามารถนี้ของพระเจ้า เขาก็มีความ เหนือกว่าสิ่งถูกสร้างอื่นๆ อำนาจของ มนุษย์ ซึ่งสามารถทำให้ควบคุมพลังของธรรมชาติและสวมมงกุฎแห่ง ความเป็น ตัวแทนของพระเจ้าผู้ทรงสูงส่งบนโลกนี้ให้กับตนเอง ภายหลังจากการรับรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ของ ธรรมชาติ และจากนั้นก็เป็นการรับรู้อย่างสมบูรณ์ต่อความ จริงขั้นสูงสุด ที่อยู่เบื้องหลังปรากฏการณ์ของ ธรรมชาติในที่สุด

ด้วยเหตุผลของการชำระจิตใจของนักศึกษาโทริจิตแท้ๆ ที่แทนที่จะเริ่ม ด้วยบทเรียนของโทริจิต โดยตรง เรากลับเห็นว่า เป็นการสมควรมากกว่าที่จะ แนะนำการฝึกเพื่อพัฒนาในการรวมศูนย์ของ ความสามารถ

นอกจากการชำระจิตใจแล้ว ความเข้าใจเกี่ยวกับจิตใจซึ่งเป็นสมองกลของวิญญาณก็ได้รับอานัติให้ ปกครอง เป็นที่ชัดเจนอย่างยิ่งว่า นอกจากเรา ไม่พร้อมที่จะสำรวจจิตใจ หลังจากขึ้นสูงเหนือระบบวัตถุที่ ปรากฏอยู่แล้ว เรา ยังไม่สามารถค้นพบศักยภาพที่ซ่อนอยู่ภายใน และลักษณะการทำงานของจิต ใจ ซึ่งยัง ไม่ได้รับการสำรวจจนกระทั่งบัดนี้ เพื่อให้ตัวเราค้นเคยกับความสามารถ อันไร้ขีดจำกัดที่ซ่อนอยู่ของจิตใจ ของเรา จึงเป็นส่วนหนึ่งอันสำคัญอย่างยิ่งที่ จะต้องมีความรู้นั้นคือเกี่ยวกับการที่ทะเลจะสามารถปลดปล่อย ตัวเอง จากการ เกาะกุมของความคิดที่น่าสงสัยได้

เท่าที่มีความเป็นห่วงในเรื่องการรอคอยที่ยาวนาน ดังนั้น เมื่อกฎเกณฑ์ การสร้างสรรค์ของจักรวาล ได้รับการพิจารณาด้วยความเข้าใจที่รอบด้าน ก็จะ เกิดความชัดเจนอย่างไม่มีข้อเคลือบแคลงสงสัยใดๆ ว่า ทุกชั่วขณะที่ผ่านมา ได้ทำให้เรารอคอยเวลาชั่วขณะที่กำลังจะมาถึง การรอคอยในตัวเองคือ ชีวิต ระยะเวลาจากการตั้งครรถ์จนถึงช่วงเป็นเด็ก จากช่วงเด็กถึงช่วงเป็นหนุ่ม สาว และจากช่วงหนุ่มสาวจนถึง

ช่วงวัยชรา ชีวิตทั้งหมดผ่านไปในการรอคอย ถ้าวัยชราคือการมีอายุถึง 60 ปี ไม่ได้ถูกปิดบังและชิมชาบอยู่ในทารกที่จะถือ กำเนิด วันนี้เขาจะไม่มีวันสามารถออกมาจากครรภ์มารดาได้เลย ไม่ใช่เพียง แต่การเจริญเติบโตของเขาเท่านั้นที่หยุดลง แต่จะไม่มีวันเกิดขึ้นเลย ระบบ พลังงานจลน์ของจักรวาลจะไปสู่ความไม่ไหลลื่น ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์จะ สูญเสียแสงสว่างของตัวเอง

ความจริงเมล็ดที่ถูกหว่านลงไปในวัน คือการเริ่มต้นของการรอคอย จนกระทั่งการเจริญเติบโตเป็นดอกไม้

ประสบการณ์และเหตุการณ์

บทฝึกที่ 4

ชัยยิดอัครมอร อะตี ชารอร์ รายงานว่า

วันที่ 24 พฤศจิกายน

“วันนี้ผมเริ่มต้นด้วยบทเรียนที่ 4 ของโทรจิต ด้วยความกรุณาของพระเจ้า ผมได้รับความสำเร็จในจินตนาการที่ต้องการในเวลาไม่นาน มองเห็นแสง ตกลงบนตัวเอง และหลังจากแสงนี้ชิมชาบเข้าไปในศีรษะแล้ว ก็ไหลผ่านผ่าน เท้าผมลงไปในพื้นดิน เมื่อตอนที่แสงชิมชาบเข้าไปในศีรษะแสงเหล่านี้มีสีฟ้าแต่เมื่อไหลลงดินกลายเป็นไม่มีสี ประหนึ่งว่าสีของแสงนี้ชิมชาบและถูกเก็บไว้ในร่างกายของผม จากนั้นผมมองเห็นตัวเองเสมือน โลกที่บรรจุด้วยแสงสีฟ้า ทันใดนั้น โคมขนาดใหญ่อันใหญ่ก็ปรากฏต่อ”

“ระหว่างการฝึกในตอนเช้า ผมมองเห็นศีรษะของตัวเองเปิดออก แสง ที่ก่อรูปร่างเป็น 2 ชั้นกำลังเข้าไปในนั้น หลังจากทำความสะอาดซอกเล็กซอก น้อยภายในของผมแล้ว ทั้ง 2 ชั้นนี้ก็ละลายเป็นแสงชั้นเดียวและออกไปทาง เท้า หลังจากการชำระล้างทางจิตวิญญาณหรือร่างกายนี้แล้ว สัมผัสสีก็เริ่มเข้ามาในตัวผมเร็วมากขึ้น”

วันที่ 25 พฤศจิกายน

“ระหว่างการฝึกนี้ผมบังเอิญคิดถึงโคม ที่มองเห็นว่าแสงที่ลงมานั้นมีสี ขาว แต่ทันทีที่ผ่านโคมแสงนั้นก็กลายเป็นสีฟ้า ถึงตรงนี้สามารถสังเกตได้ว่ามีวง แหวนที่หนาแน่นของสีสันหลากหลายบนเพดานโคมวงแหวนนี้เรียงรายไปด้วย หินที่มีค่าและไข่มุก จากนั้นผมมองเห็นสีของแสงที่ตกลงมาเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ต่างกัน และร่างกายของผมถึงจุดมันเหมือนแม่เหล็กและชิมชัมมัน”

วันที่ 27 พฤศจิกายน

“ระหว่างการฝึกฝนผมมองเห็นว่า มีบางสิ่งบางอย่างปรากฏขึ้นมา นิ่ง ลงบนหลังคาโคมและเริ่มเขย่า

มัน มีแสงตกลงมาอย่างมากมาจากการเขย่า ผมรู้สึกถึงฝนของแสงนี้บนร่างกายตัวเอง ณ เวลานั้นตัวผมล้ม
เทาด้วยความ หนาว คิดขึ้นมาว่าฝนเหล่านี้มาจากไหน ผมสังเกตเห็นเสาอากาศสูงถูกติดตั้งไว้ที่ยอดโดม ซึ่ง
แพร่กระจายแสงเหล่านี้ผ่านทางวงแหวนและไข่มุก หลังจาก ซึมซับมันจากบรรยากาศ”

วันที่ 2 ธันวาคม

“ผมเห็นภาพที่สวยงาม ดึก สวน สวนผลไม้ ต้นไม้และดอกไม้ น้ำพุ และบ่อน้ำที่ใหญ่โตมากมาย
ทั้งหมดนี้โปร่งตาและแสงซึมซับไปทุกหนทุกแห่ง”

การกำจัดปมด้อย

มุฮัมมัด สะลิม กุเรชี ละฮอร์ เขียนมาว่า

“เมื่อไม่กี่อาทิตย์ก่อน ผมสังเกตเห็นแสงสว่างสีฟ้าที่สวยงามในช่วงกลาง วัน มันเกิดขึ้นบ่อยมาก
จนปรากฏสิ่งหนึ่งขึ้นในหัวใจประหนึ่งว่าผมคิดถึงมัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสังเกตเห็นว่า ในตอนแรกผมไม่
กล้าพูดกับใครก็ตาม โดย มองตรงไปยังสายตาของเขา แต่ขณะนี้ผมสามารถพูดโดยมีความมั่นใจมากขึ้น”

วันที่ 8 กุมภาพันธ์

“ในตอนแรก ความแปลบปลาบของแสงสีขาวยังคงเกิดขึ้น จากนั้นก็ มองเห็นคลื่นแสงสีเหลือง
ต่อมาผมมองเห็นวิหารกะอเบะฮ์ ซึ่งผู้คนกำลังเดิน วนรอบอยู่ ภาพนี้ถูกมองเห็นในระดับสูง ผมมองเห็นสิ่ง
อื่นด้วย แต่จำไม่ได้ ครั้ง หนึ่งรู้สึกว่ามีบางสิ่งบางอย่างที่เกาะติดอยู่ตักจากส่วนล่างของหลังของผม”

วันที่ 15 กุมภาพันธ์

“ในตอนเริ่มทำมูรอกอเบะฮ์ ผมมองเห็นแสงสีเหลืองพุ่งมายังจมูกของผม จากนั้น ก็มองเห็นผู้คน
จำนวนมากกำลังเคารพภักดีพระเจ้าเป็นแถว ทันใดนั้น มีคนขว้างบางสิ่งบางอย่างลงบนพื้น มันกระเด็นไป
รอบๆ และผมพยายาม ป้องกันตัวเองจากสิ่งนั้น จากนั้นคลื่นเหลืองขาววับขนาดเล็กผ่านเข้ามาใกล้ จมูกของ
ผม ดูเหมือนประหนึ่งว่า เวลาอันยาวนานได้ล่องไป วันนี้มีอาการปวดหัวนิดหน่อยด้วย”

วันที่ 16 กุมภาพันธ์

“วันนี้ดูเหมือนแสงสีเหลืองจะสถิตอยู่ ผมมองเห็นมีแผ่นกระดานสีขาว มีการบันทึกด้วยสีดำอยู่บน
นั้น”

มาลิก ฮัก นาวาซ กล่าวว่า

วันที่ 20 กุมภาพันธ์

“หลังจากการฝึก เมื่อผมนอนลงเพื่อหลับสักงีบ กระแสจากหัวใจของ ผมก็แผ่กระจายไปทั่วร่างกาย

ผมเริ่มสั้นเท่า ภายใต้อิทธิพลของความความรุนแรง หลังจากนั้น ผมเห็นความมืดเบื้องหน้าหายไป”

มุฮัมมัด เต่าฟีก จากการาจี รายงานว่า

วันที่ 29 เมษายน

“เมื่อผมเริ่มทำมูรอกอบะฮ์วงแหวนสีดำปรากฏขึ้นต่อหน้าผม และไม่นานนักก็มองเห็นลูกบอลเพลิงประกายทางด้านซ้ายมือ และทันใดนั้น ผมเห็น แสงรอบๆ ตัวเอง จากนั้นแสงแปลบปลาบก็เกิดขึ้นต่อหน้าผมอย่างต่อเนื่อง”

วันที่ 4 พฤษภาคม

“มีความมืดเกิดขึ้นเบื้องหน้าผม และมองเห็นเงาของบางสิ่งบางอย่าง เคลื่อนไหว จากนั้นคลื่นสีขาวจึงปรากฏขึ้นต่อหน้าผม มีแสงปรากฏขึ้นที่ตาข้าง ซ้าย สักครู่หนึ่งก็มาปรากฏที่ตาข้างขวาเช่นกัน และชั่วประเดี๋ยวเดียว ผมก็ จมลงไป ในแสงสีขาวนั้น”

เอ็ม. เอ. ราวัลปินดี

“ผมมองเห็น โคมทำด้วยแก้ว และแสงจาก โคมนั้นตกลงบนศีรษะของผม หลังจากคลื่นขนาดใหญ่เข้าไปในศีรษะแล้วก็เลยออกไปลงดินทางด้านเท้า สภาวะนี้กินเวลาประมาณ 80 วินาที”

วันที่ 16 พฤษภาคม

“ผมมองเห็น โคมสีขาว ที่เปลี่ยนเป็นสีต่างๆ จากสีเขียวเป็นสีฟ้า”

วังทองคำ

วันที่ 6 มกราคม

“ผมมองเห็นภาพตามที่ต้องการ ของจินตนาการด้วยความยากลำบาก ยิ่ง ประสบการณ์ในบทที่ 3 คืออุปสรรคขัดขวาง ผมสังเกตเห็นว่า เมื่อแสง เข้ามาในศีรษะของผม รู้สึกหนัก หลังจากนั้นผมพบว่าตัวเองบินอยู่วัตถุทรงลูกบาศก์ระหว่างการทำมูรอกอบะฮ์ ผมมองเห็นชายชราคนหนึ่ง ซึ่งบางครั้ง เขาเปลี่ยนรูปเป็นตัวผม และบางครั้งผมก็เปลี่ยนรูปเป็นตัวเขา เมื่อผมทำ นมาซ ในยามเช้า รู้สึกประหนึ่งว่ากำลังกระทำอยู่ในอวกาศ”

วันที่ 11 มกราคม

“เพียงเมื่อผมเริ่มทำมูรอกอบะฮ์ ผมรู้สึกง่วง ในภาวะนั้นผมพบตัวเองอยู่ ในถ้ำ บางครั้งเหมือนกระแสไฟฟ้าไหลเวียนอย่างต่อเนื่องในร่างกายบางครั้ง ก็รู้สึกว่าเข้ามาทางด้านขวาของศีรษะผม บางครั้งสิ่งที่เย็นก็คืบคลานเข้ามา ในจิตใจ จากนั้นผมเห็นสวนที่ทำให้เกิดความปลาบปลื้ม ซึ่งมีรั้วทำด้วยทอง คำและ

เงิน พร้อมด้วยพื้นเขียวข่ม ผมมองเห็นตัวเองยืนอยู่บน โดม กลุ่มคน ลงจากท้องฟ้ามายังผม พวกเขาบอกว่า “เรามาเพื่อพาคุณไปด้วยกัน” ผู้อาวุโส ในพวกเขาดึงผมไปอยู่ข้างๆ และจัดให้ผมนั่งอยู่บนบัลลังก์เคียงข้าง เขา บัลลังก์ เริ่มลอยขึ้นสู่ท้องฟ้า ผมมองเห็นสิ่งน่าพิศวงมากมาย มีผู้คนมากมายและทุก คนก็กล่าวสิ่งต่างๆ คนหนึ่งกำลังรับประทานขนมปัง เขายื่นขนมปังส่วนหนึ่งให้ผม จากนั้นเขาพาผมไปยังห้องที่สว่างสดใส ห้องหนึ่ง และบอกว่าเป็นห้องของผม ผมนั่งห้องโปร่งใสเกือบเหมือนกระจก ผมเกือบจะเข้าไปในอีกห้อง หนึ่งเมื่อตื่น แต่ผมสามารถเปิดออกได้ และมีแสงสีฟ้าเช่นกัน ผมลืมหัดแต่ลืมหัดได้ไม่ถนัดนัก จึงลืมหัดซ้ำๆ เมื่อพยายามเดิน ผมรู้สึกประหนึ่งว่ากำลังเดินไปในอากาศ เท่า ข้างขวาหมดความรู้สึก”

ขอบเขตของความคิด

ซาฮิน จาก โคฮัต เขียนมาว่า

คำถาม ประสบการณ์ของผู้ศึกษาไตรจิต เพียงพอที่จะพิสูจน์และทำ ให้ความสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้กับความจริงมีความมั่นคงขึ้น แต่เมื่อสัก ส่วนของความเข้าใจถูกนำไปสู่การพิจารณา ได้สร้าง ความสงสัยว่านี่เป็นเพียง อุบายจินตนาการของนักศึกษา นั่นคือเมื่อผู้หนึ่งแนะนำใจตัวเองอย่างเข้มข้น ว่า สิ่ง นี้จะต้องถูกเห็นและรู้สึก ดังนั้น สิ่งเดียวกันนี้ก็ได้ถูกมองเห็นขึ้น ท่านต้องการจะบอกบางอย่างแก่เราในเรื่อง นี้อย่างไร

คำตอบ เท่าที่พลังจินตนาการมีความเกี่ยวข้องไม่มีใครสามารถปฏิเสธ ความจริงข้อนี้ได้ ว่าชีวิต ทั้งหมดนั้นเป็นเครือข่ายของความคิดที่วอกวน ใน หนังสือที่มีชื่อเสียงของท่านชื่อ “ลู้อัลกอธาม” (แผ่นจารึก และปากกา) ท่าน กอลันดาร์ บาบา เออาเลียฮ์ได้เรียกการสร้างสรรคที่เกิดจากเครือข่ายนี้ว่า รัศมี (นัสมะฮ์) และกล่าวว่า ญินถูกสร้างมาจากรัศมีชั้นปฐม และมนุษย์กับโลกของ มนุษย์เป็นผลลัพธ์ที่ปรากฏออกมาของ รัศมีที่ผสมผสาน สิ่งนี้ได้รับการนิยามจาก ท่าน ด้วยการวาดภาพร่างในหนังสือเล่มดังกล่าว

คลื่นที่ชีชีวิตกับเรานั้น รับผิดชอบผลิตผลที่เป็นความต้องการของชีวิต ทั้งหมด เมื่อเสอาอากาศที่ถูก สร้างติดมากับสมองของเราได้รับคลื่นนี้ มันจะ แสดงออกในรูปลักษณะของความคิดและอารมณ์ การ ถ่ายทอดความคิดคือชีวิต การถือเอา พลังความคิดและจินตนาการเป็นสิ่งที่ไม่มีผลกระทบและไร้ประโยชน์ เป็นเรื่องที่เขลาต่อระเบียบแบบแผนขั้นสูงสุด

ขอให้เราปฏิบัติกรทดลอง นอนลงบนเตียงตามสบายและปล่อยร่างกาย ให้ผ่อนคลาย ตอนนี้ฟัง ความสนใจรวมศูนย์ไปยังความคิดที่ว่า เท้าของท่าน เริ่มอุ่น จากนั้นปล่อยให้จินตนาการเกิดขึ้นกับตัวเองว่า คลื่น ได้ตกลงมาบน ศีรษะของท่านอย่างต่อเนื่อง และถูกปล่อยผ่านไปทางเท้า หลังจากปล่อยความ อุ่นไว้ เพื่อให้เท้าของท่านอุ่น ช่วงเวลาที่ความสนใจของท่านจะพุ่งเป้าอย่าง ไม่วอกแวกไปที่ความคิดนี้ ท่านจะ แปลกใจที่รู้สึกได้ว่าเท้าเริ่มอุ่นขึ้นจริงๆ และ ความคิดที่ยังคงดำเนินไปเรื่อยๆ นี้ จะนำท่านไปถึงจุดที่รู้สึกได้ว่า

ความร้อนมาถึง ระดับที่เท้าไม่สามารถทนได้

การทดลองแบบเดียวกันสามารถกระทำได้ โดยการจินตนาการถึงคลื่น ความเย็น ความเข้มข้นของความคิด จะทำให้เท้าของท่านเย็น จนกระทั่งรู้สึก รวากับว่า เท้า แผลอยู่ในน้ำแข็ง

การแสดงออกที่ดูแคลนหรือไม่เชื่อถือ ทัศนคติของการรับรู้ศาสตร์ทาง อภิปรัชญา โดยการกล่าวว่า ทั้งหมดนี้เป็นผลลัพธ์ของจินตนาการและพลัง จินตนาการ ซึ่งในความจริงรวมกันเป็นการหลุดรอดจากความเป็นจริง และนี่ เป็นการเข้าใจของผู้ที่ไม่ได้ครอบครองพลังและแรงขับเคลื่อนที่ซ่อนอยู่เพื่อทำงาน อารมณ์ ความรู้สึก ประสาทสัมผัสและแรงกระตุ้นของชีวิตเรา เช่น ความมั่นใจ การเสียสละ ความเกลียดชัง ความริษยาและความหิวความ กระหายทั้งหมดนั้นคืออะไร

นี่คือรูปแบบของความคิดที่เปลี่ยนแปลงไปทั้งหมด ที่ได้รับความเข้าใจ มาแต่แรก ในรูปแบบของการจินตนาการ ถ้าจิตใจไม่ได้รายงานถึงความหิว กระหายให้เราราบ ในลักษณะความคิดที่จะรับประทาน บางสิ่ง เราจะไม่มีวัน สนใจอาหารเลย จักรวาลทั้งหมดนี้ คือความสัมพันธ์และกลมกลืนกันของที่เดิม ภาพยนตร์แห่งความคิดและจินตนาการ

กฎธรรมชาติ

คำถาม ใครก็ได้ที่มีความปรารถนาจะบรรลุความสามารถนี้ให้กับตัวเอง จะสามารถได้รับความสามารถและศักยภาพที่กล่าวถึงในเรื่อง โทริจิตและ ศาสตร์ทางด้านอภิปรัชญาได้ หรือความรู้นี้เฉพาะสำหรับผู้ที่มีความพิเศษ และพลังทางจิตที่โดดเด่นเท่านั้น

คำตอบ เมื่อเราบังเอิญได้ยินเกี่ยวกับผู้ที่สามารถติดต่อกับจิตกับบุคคล ที่อาศัยอยู่ห่างไกลได้ บางคราวสามารถสะกดจิต บางครั้งสามารถรักษาผู้ป่วย ได้โดยการสัมผัสด้วยมือ สามารถเดินผ่านกำแพงอิฐที่บ หรือสามารถอ่านใจ ได้ มีสิ่งที่เกิดยังจิตใจของเราว่า ความสามารถพิเศษเหนือธรรมชาติได้ถูกมอบ ให้บุคคลผู้นั้น ในกรณีคล้ายกันกับปรากฏการณ์ที่ลึกลับและน่าฉงนสนเท่ห์ ซึ่ง สถิติปัญญาของมนุษย์ไม่อาจหาคำตอบที่เหมาะสมได้ ตัวอย่างเช่นปรากฏการณ์ ของพลังการรักษาโดยผ่านการวิงวอนเพื่อคนบางคน หรือการทำนายอนาคต ได้จากความฝัน

กฎธรรมชาติที่ไม่อาจคำนวณนับได้ ที่ควบคุมจักรวาลของเรานี้มี เพียงเล็กน้อยเท่านั้นที่เรารับรู้ และกฎต่างๆ จำนวนมากมายมหาศาลยังคง เป็นที่พิศวง งง งวยสำหรับเรา ทั้งนี้เนื่องจากการเข้าใจกฎดังกล่าวของเราไม่ ถูกต้อง ปรากฏการณ์ใดๆ ก็ตามที่วางอยู่บนกฎเกณฑ์ ซึ่งความรู้ของเราบอกว่า ไม่ สมบูรณ์ ก็พร้อมที่จะถูกประกาศให้เป็นสิ่งที่อยู่เหนือธรรมชาติ เพียงเพราะความเขลาของเราต่อกฎที่ควบคุมอยู่เบื้องหลังปรากฏการณ์ดังกล่าว

ในทางจิตวิทยาและสรีระวิทยา มนุษย์เป็นสิ่งถูกสร้างที่สลับซับซ้อนและประณีตที่สุดในจักรวาล บางครั้งกิจกรรมที่มนุษย์กระทำดูเหมือนจะแปลก ประหลาดและน่าพิศวงที่สุด จนกระทั่งสามารถกล่าวได้ว่าเป็นกิจกรรมที่อยู่เหนือธรรมชาติ สิ่งนี้นำมาซึ่งความสนใจของเราโดยเจตนา เกี่ยวกับว่าความสามารถที่อยู่เหนือธรรมชาตินี้คืออะไรและเป็นอย่างไร รวมทั้งวิธีการที่จะทำ ให้เป็นประโยชน์ต่อเรา หลังจากควบคุมได้ตามเจตนารมณ์และความต้องการ ของเราแล้ว การพินิจพิจารณาในเรื่องนี้ นำเราไปสู่ข้อสรุปที่ว่า ไม่มีสิ่งใด อยู่เหนือหรืออยู่นอกขอบข่ายของกฎธรรมชาติ เพราะฉะนั้น สำหรับผู้ที่ต้อง การให้เกิดความเข้าใจกฎธรรมชาติ คำว่าเหนือธรรมชาติเป็นเพียงเครื่องชี้ระดับ การหยั่งรู้ และเข้าใจกฎธรรมชาติของเรา ปรากฏการณ์ธรรมชาติทุกอย่าง ไม่ว่าจะอยู่ในระดับธรรมดาหรือระดับเหนือธรรมชาติ ก็เป็นการแสดงออกของ กฎธรรมชาติกฎใดกฎหนึ่ง ไม่มีสิ่งใดอยู่นอกกฎธรรมชาติ

หลังจากกำหนดลงบนจุดนี้แล้วว่า ไม่มีสิ่งใดในจักรวาลนี้อยู่เหนือ ธรรมชาติ และทุกสิ่งดำรงอยู่ตามกฎที่แน่นอน ซึ่งต้องพิจารณาถึงวิธีการที่ เราพัฒนาการรับรู้กฎเหล่านี้ และวิธีการที่ความสามารถ อย่างเช่น การมองเห็นอนาคต การทำนายอนาคต หมอคู การอ่านใจ เป็นต้น จะสามารถนำมา ใช้ประโยชน์ ได้นับว่าน่าสนใจที่จะสังเกตว่า พวกเราทุกคนได้รับคุณสมบัติเหล่านี้ และสามารถเรียนรู้วิธีการใช้ ความสามารถของจิตและวิญญาณผ่านทาง การฝึกฝนที่จริงจัง การฝึกฝนทำให้เราสามารถกระตุ้นศักยภาพที่ ซ่อนอยู่ และ สามารถเรียนรู้ที่จะบำบัดรักษาและเยียวยาความป่วยไข้ โดยส่งผ่านความคิด ที่มีประโยชน์ไป ยังร่างกาย ถ้าเรามีความปรารถนาที่จะเรียนรู้การใช้ความสามารถใดๆ เหล่านั้น ซึ่งเรียกโดยทั่วไปว่าสิ่งเหนือธรรมชาติ ความจริงครุของ สาขาวิชานี้ได้บอกเราว่า ความสามารถเหล่านี้ทั้งหมดเป็นของวิญญาณ ไม่ใช่ จิตใจที่เป็นกายภาพหรือร่างกายของมนุษย์ เพราะฉะนั้น พวกเขาจึงสอนเรา เกี่ยวกับวิธีการเข้าไปถึง ความสามารถที่ยังไม่ถูกค้นพบของวิญญาณ แต่ก่อน ที่จะสาธยายถึงการฝึกฝนใดๆ พวกเขาต้องได้รับการอบรมด้านบุคลิกภาพทาง จริยธรรม และความสามารถทางด้านอารมณ์สำหรับผู้ที่ต้องการเรียนรู้ การใช้ ความสามารถเหล่านี้

พึงระลึกว่าบุคลิกภาพของบุคคล มีบทบาทสำคัญต่อความก้าวหน้าของ บุคคลผู้นั้นในด้านใดก็ตาม ถ้าบุคคลมีบุคลิกภาพทางจริยธรรมเข้มแข็ง ความ สำเร็จของผู้นั้นก็ได้รับการรับรองอย่างง่ายดาย ก่อนที่จะตัดสินใจเรียนศาสตร์ ใดๆ เหล่านี้ ผู้หนึ่งจะต้องตรวจสอบว่า เขามีความหนักแน่นเพียงพอที่จะอด ทนต่อ ความยากลำบาก และวิธีที่เขาตั้งใจจะใช้ความสามารถที่ไขว่คว้าหามาได้ นั่นคือเขาต้องการที่จะใช้มันไปในทางที่สร้างสรรค์ และเป็นผลบวกหรือไม่ ธรรมชาติจะให้พลังและความสามารถที่โดดเด่นแก่ผู้รู้วิธีการใช้ที่เหมาะสม ของตัวพวกเขาเท่านั้น ถ้าผู้หนึ่งมิได้ครอบครองบุคลิกภาพทางจริยธรรมที่เข้ม แข็ง เขา ก็สามารที่จะปล่อยตัว ไปในการใช้พลังดังกล่าวอย่างผิดพลาดอย่าง ง่ายดาย ผู้ใดที่ได้รับการความสามารถตาม ธรรมชาติที่โดดเด่น และไม่ใช้มันเพื่อ ผลประโยชน์ของมนุษยชาติแล้ว เขาก็จะโอนเอียงไปสู่การเริ่ม บิดพลิ้วต่อ มนุษยชาติ เพราะฉะนั้น เขาต้องระลึกไว้ในจิตใจว่า ใครก็ตามที่ตั้งใจว่าจะ ดำเนินตามศาสตร์ แห่งอภิปรัชญา ควรต้องมีความอดทนและมีจิตปรารถนาที่จะพัฒนาความผาสุกส่วนตัวของเขาและ

ช่วยเหลือผู้อื่น โดยใช้ความสามารถ ที่ถูกมอบให้ตัวเอง

บทฝึกที่ 5

นำแผ่นหนังเคลือบสะท้อนแสงสีขาวขนาด 18 นิ้ว X 18 นิ้ว มาพนัก ลงบนแผ่นกระดานไม้อัดหรือ กระดาษแข็งขนาดเดียวกัน ใช้ตะปูขนาดเล็ก โดยไม่ให้มีรอยยับย่นอยู่เลย บนจุดกึ่งกลางของแผ่นหนังที่ พนักลงบนกระดาน นี้ วาดวงกลมสองวงที่มีจุดศูนย์กลางร่วมกัน โดยวงหนึ่งมีรัศมี 1 นิ้ว อีกวง หนึ่งมีรัศมี 6 นิ้ว ระบายสีดำสะท้อนแสงบนพื้นที่ระหว่างวงกลม 2 วงนี้ (จะเป็น การคิดว่าที่จะทาด้วยสีเคลือบผิว) ท่านก็ จะได้วงกลมสีดำที่มีความหนา 5 นิ้ว โดยมีวงกลมเล็กๆ ขนาด 1 นิ้ว อยู่ตรงกลาง

6 นิ้ว รูปภาพ ทรงกลม หน้า 142

ติดแผ่นกระดานนั้น ไว้ที่ระยะห่าง 4 ฟุต เมื่อท่านนั่งอยู่ด้านหน้าให้ความ สูงของวงกลมสีขาวอยู่ใน ระดับสายตา แผ่นกระดานต้องตั้งได้ฉากโดยไม่เอียง

อุดรูจุกด้านขวา ด้วยนิ้วหัวแม่มือขวา หลังจากนั้นในท่าผ่อนคลาย หายใจเข้าด้วยรูจุกด้านซ้าย เป็นเวลา 10 วินาที กลั้นลมหายใจไว้ 5 วินาที หลังจากอุดรูจุกด้วยนิ้วก้อยข้างขวา

หลังจากนั้น 5 วินาที ให้เอานิ้วหัวแม่มือออกจากรูจุกด้านขวา และ หายใจออกเป็นเวลา 10 วินาที จากนั้นหายใจเข้าผ่านรูจุกด้านเดียวกัน 10 วินาที แล้วกลั้นลมหายใจไว้ 5 วินาที โดยอุดรูจุกด้วย นิ้วหัวแม่มือ หายใจ ออกด้วยรูจุกด้านซ้ายเป็นเวลา 10 วินาที หลังจากเอานิ้วก้อยออก นี้คือครบ หนึ่งรอบ ทำให้แบบเดียวกันให้ครบ 10 รอบ การฝึกฝนนี้จะกระทำหนึ่งครั้ง ในตอนเช้า และหนึ่งครั้งก่อนเข้านอน และจะได้ผลดีที่สุดในขณะที่ กระเพาะอาหารว่าง และในสถานที่อากาศถ่ายเทสะดวก

นักศึกษาทุกคนที่ฝึกแบบฝึกฝนนี้ ขอแนะนำให้รับประทานอาหารเช้าให้ เร็วขึ้นในตอนเย็น จะต้อง มีระยะเวลาห่างอย่างน้อย 3 ชั่วโมง ระหว่างการ รับประทานอาหารเช้ากับการฝึกฝน นั่นคือการฝึกฝนจะ เริ่มต้นขึ้นหลังจากรับ ประทานอาหารแล้ว 3 ชั่วโมง

หลังจากการฝึกลมหายใจนี้แล้ว ให้ฝึกการเพ่งไปยังวงกลมที่เตรียมไว้ เป็นเวลา 10 - 15 นาที ในขั้น แรกคุณมีความรู้สึกเคืองตา และอาจมีน้ำตาทำ ให้ภาพพร่ามัว แต่ท่านต้องไม่กระพริบตาขณะที่ฝึกฝน ท่าน

ต้องทำให้ศีรษะตั้ง ตรงอยู่บนกระดูกสันหลัง ซึ่งต้องตั้งตรงด้วย จนได้รับความสมบูรณ์และความชำนาญ ในการฝึกฝน ถ้าดวงตาของท่านกระพริบถี่อย่ารำคาญมากนัก แต่ให้ ะทำการฝึกฝนต่อไป อย่างบังคับ ตัวเองมากเกินไปในการควบคุมการกระพริบ ตา เมื่อเวลาผ่านไปท่านจะได้รับการเพ่งมองที่ไม่ต้องกระพริบ ตา

หลังจากการฝึกฝนนี้ ท่านจะต้องกระทำมูรอกอบะฮ์ต่อไปนี้ ในการทำมูรอกอบะฮ์นี้ ท่านจะต้อง จินตนาการด้วยดวงตาที่หลับสนิท ว่ามีคนโทแก้ว สิ่งต่างๆ ที่ปรากฏบนโลก ถูกวาดและออกแบบบนผนัง ด้านใน ของของคนโทนี้ ในรูปแบบของรอยพิมพ์

หมายเหตุ การฝึกฝนเพ่งไปยังวงกลม ให้ทำครั้งเดียวใน 24 ชั่วโมง ในเวลากลางคืน มูรอกอบะฮ์ เกี่ยวกับคนโทปฏิบัติ 2 ครั้ง ครั้งหนึ่งตอนเช้ามืดก่อนดวงอาทิตย์ขึ้น และอีกครั้งหนึ่งในช่วงดึกก่อนเข้านอน

สิ่งที่ควรระวังในการฝึกก็คือ การเพ่งวงกลมจะต้องกระทำในที่ที่มีแสง สว่างเพียงพอ และแสง จะต้องตกกระทบโดยตรงบนกระดานด้านหลังของคุณ จะต้องไม่กระทำการโดยแสงที่สาดบนกระดาน โดย โตะไฟที่เตรียมการ โดยเฉพาะเพื่อการนี้

อย่างไรก็ตาม มูรอกอบะฮ์ โดยปกติต้องกระทำในที่มืด

โทรจิต บทฝึกที่ 6

นับว่ามีความชัดเจนอย่างยิ่งในบทที่ผ่านมา และบทเรียนที่ว่าในความแล้วมโนษย์คือแสง นักวิทยาศาสตร์เรียกแสงหรือกระแสนี้ว่าคลื่น ซึ่งทัศนยะของพวกเขา ความรู้สึก อารมณ์และแรงกระตุ้นที่ รับผิดชอบต่อการ ดำรงชีวิตอยู่ ในความเป็นจริง เป็นส่วนประกอบแห่งส่วนผสมของคลื่น

นักวิทยาศาสตร์ทางจิต ได้แบ่งคลื่นเหล่านี้ออกเป็น 2 กลุ่ม คลื่นธรรมดา กับคลื่นผสม คลื่นผสม รับผิดชอบในการลำจูนร่างกายที่เป็นกายภาพ คลื่นนี้ สร้างวัตถุ ซึ่งเป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไปว่าดิน น้ำ ลม ไฟ คลื่นนี้จำกัดมนุษย์อยู่ในกาลเทศะ ในสถานะเช่นนี้ ทุกสิ่งทุกอย่างกลายเป็นม่านสำหรับเขา มากเสียจน แม้แต่กระดาศบางๆ ก็สามารถคิดขวางการมองเห็นของเขาเหมือนกับม่าน ที่ถูกบังดวงตาของเขา เป็น ธรรมชาติของคลื่นนี้ที่จะกั้กเกิดทุกสิ่งบนฉาก

ตัวอย่าง

มนุษย์สร้างบ้านเพื่อความปลอดภัยของตนเอง เป็นผู้ตีฝ่าและติดตั้งประตู บนฝาผนังเหล่านี้ด้วย ตัวเอง เขาารู้สึกว่าตัวเองปลอดภัยเมื่อประตูปิดถ้าสังเกต และเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด เราจะสรุปได้ว่า การ กระทำเช่นนี้ ในตัวมันเองเป็น สภาวะของการกักขัง และจำกัดขอบ เขต นั่นคือมนุษย์ประกาศว่าชีวิตที่ถูก จำกัดขอบเขตคือความปลอดภัย เขากักขังตนเองอยู่ในสิ่งประดิษฐ์และการสร้างสรรค์ของตนเอง แรง กระตุ้นของความสะดวกสบายและความหรรษา ก็เป็นเครื่องวัดความสามารถในการจำกัดขอบเขตด้วย

ขณะที่ตรงข้ามกับสิ่งนี้ คลื่นธรรมดาชอบชีวิตที่ปลดปล่อยจากความรู้สึก จำกัดขอบเขต การ

เคลื่อนไหวเบื้องแรกสุดของคลื่นนี้ ได้ปลดปล่อยเราออก จากการเกาะกุมแห่งความจำกัดของที่ว่างและเวลา
แห่งความรู้สึกในทางโลกิยะ ไม่มีม่านหรือฉากที่สามารถเป็นอุปสรรคกีดขวางคลื่นนี้ได้ มันจะตระหนัก
อย่าง ที่สุดเกี่ยวกับความสูงส่งอันสมบูรณ์ของฟากฟ้า และตำแหน่งที่เป็นความเสีย หายของโลก คลื่นนี้ไม่
เพียงแค่ได้รับประโยชน์จากความรู้ในสัญลักษณ์ของ พระเจ้า ผู้ทรงสูงส่งที่แผ่ไพศาลไปทั่วโลกเท่านั้น แต่
ยังได้รับเกียรติที่จะได้พบ กับบรรดาเทวดาและสนทนากับพวกท่านอีกด้วย

เรายังคงมีชีวิตอยู่ระหว่างคลื่น แสงหรือวงกลมทั้งสองนี้ เมื่อวงกลมหรือ คลื่นใดก็ตามมีอำนาจ
มากกว่า เราจะมีประสบการณ์ที่สอดคล้องกับมัน

ความจริงวงกลมทั้งสองนี้ เป็นเครื่องกำเนิดไฟฟ้าที่มีสายไฟจำนวนมาก ไม่ถ่วง ซึ่งส่งกระแสมายัง
ระบบประสาทของเราอย่างต่อเนื่อง

เครื่องกำเนิดไฟฟ้าเครื่องแรกตั้งอยู่บริเวณนาภีของเรา ความจริงนี้คือ สถานีย่อย ซึ่งถูกป้อนมาจาก
เครื่องกำเนิดเครื่องที่สอง นั่นคือคลื่นพื้นฐาน

เสมือนหนึ่งในการเรียนการนับ ตัวเราต้องคุ้นเคยกับตัวเลขหนึ่ง คล้าย กับการเรียนรู้ความรู้ในการ
ถ่ายทอดความคิด เราจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับคลื่น ผสม นั่นคือเครื่องกำเนิดพลัง

สำหรับความรู้เกี่ยวกับวิธีทำงานของเครื่องกำเนิดพลังเครื่องแรก จึงขอ แนะนำบทเรียนต่อไปนี้

การฝึกลมหายใจ

หลังจากนั่งลงในท่าผ่อนคลาย ปิดรูจมูกด้านขวาด้วยนิ้วหัวแม่มือขวา สูดลมหายใจเข้าผ่านรูจมูก
ด้านซ้าย 5 วินาทีกลืนลมหายใจไว้ 15 วินาที หลังจากปิดรูจมูกซ้ายด้วยนิ้วก้อยมือขวา

หลังจาก 15 วินาทีผ่านไปเอานิ้วโป้งออกจากรูจมูกด้านขวา และปล่อย ลมหายใจออกทางนี้ 5 วินาที
จากนั้นจึงสูดลมหายใจเข้าทางเดียวกัน 5 วินาที และกลืนลมหายใจไว้ 15 วินาที โดยการปิดด้วยนิ้วโป้ง
ปล่อยลมหายใจออก ทางรูจมูกด้านซ้าย 5 วินาทีหลังจากเอานิ้วก้อยออกนี่คือ 1 รอบ ปฏิบัติ 15 รอบ

เวลา การฝึกนี้กระทำ 1 ครั้งในตอนเช้าและ 1 ครั้งในตอนเย็น ก่อน เข้านอน การฝึกนี้จะได้ผลดี
ที่สุดถ้าปฏิบัติในขณะที่กระเพาะว่าง ในสถานที่ อากาศถ่ายเทสะดวก

ข้อสังเกต ขอแนะนำให้นักศึกษาทั้งหมดที่ฝึกการฝึกนี้ รับประทานอาหารเย็นให้เร็วขึ้น โดยมีช่วง
ห่างอย่างน้อย 3 ชั่วโมง ระหว่างอาหารเย็น กับการฝึก นั่นคือการฝึกควรมีขึ้นหลังจากทานอาหารเย็นอย่าง
น้อย 3 ชั่วโมง

หลังจากฝึกลมหายใจ ตามด้วยการทำมูรอกอบะฮ์ คุณต้อง จินตนาการในมูรอกอบะฮ์ว่ามีจุดที่ฉาย
รัศมีเจ็ดจ้าวออกมา ณ ตำแหน่งนาภี ของคุณเปล่งประกายออกและดูคลื่นไปรอบๆ สัตว์ต่างๆ และนก มนุษย์

และ เตรีจมาน ตะวันออกและตะวันตก เหนือและใต้โลกและท้องฟ้า ทุกสิ่งทุกอย่าง ที่ปรากฏอยู่รอบๆ ล้วน
ดูดซับแสงที่เปล่งออกจากจุดเจ็ดจ้านี้ มุรอกอบะฮ์ควร กระทำราว 15 นาทีเป็นอย่างน้อย

คำแนะนำพิเศษ

นักศึกษาทางด้าน โทริจิตที่มีความมุ่งมั่น จะต้องระมัดระวังอีกครั้งด้วย ว่าไม่ควรที่จะเริ่มการฝึกนี้
จากตรงช่วงกลาง จำเป็นต้องเริ่มฝึกขึ้นแรกก่อน และการฝึกนี้ จำ เป็นต้องอยู่ภายใต้การดูแล และการชี้แนะ
ของนักรหัสยะและ ครูผู้เชี่ยวชาญในวิชาการด้านนี้ และคำแนะนำนี้ต้องปฏิบัติตามไปจนสุดท้าย

ประสบการณ์ระหว่างหลักสูตร

บทฝึกที่ 6

เค เอ็น การาจี้

ผมเริ่มปฏิบัติมุรอกอบะฮ์ตามปกติ ผมประสบความสำเร็จในการการเห็น ช่วงสุดท้ายว่า มีจุดที่เจ็ด
จ้าฉายแสงเหมือนดวงดาว ณ ตำแหน่งนาทิก ทันใด นั้นจุดนี้ก็เคลื่อนและเริ่มหมุนทวนเข็มนาฬิกา ยกตัวอย่าง
ได้เหมือนกับ ไม้ที่มีคบเพลิงจุด ซึ่งเด็กๆ หมุนเล่นไปรอบๆ ที่ต่างกันคือจุดที่เผาไหม้นั้นเปลวไฟร่วง ลง แต่
จากจุดนี้รัศมีได้แผ่กระจายออกไปและหมุนไปรอบโลก จากนั้นจึงปรากฏ ขึ้นว่าทุกสิ่งถูกสร้างที่ดำรงอยู่บน
โลกต่างมีจุด เจ็ดจ้า เหมือนกัน และรัศมีของ จุดหนึ่งต่างแลกเปลี่ยนกับจุดที่เหมือนกัน ในสิ่งถูกสร้างอื่นๆ
ด้วยการซึมซาบ ในมุรอกอบะฮ์มากขึ้น หัวใจของผมสามารถมองเห็นจุดเจ็ดจ้าในสิ่งถูกสร้างอื่น ดูคลื่อนเข้ามา
มาในจุดนาทิก

จากนั้นจุดเจ็ดจ้านี้ก็เริ่มใหญ่ขึ้นและใหญ่ขึ้น ในที่สุดก็เปลี่ยนเป็นจอตวิวิ เหมือนจอภาพ ภาพสะท้อน
ของชีวิตจึงเริ่มปรากฏบนมัน ในตอนเริ่มต้นนั้นมันมืดมาก แต่ค่อยๆ ชัดเจนขึ้น จนผมสามารถมองเห็นภาพ
ธรรมชาติเหมือนกับชม ภาพยนตร์

“ผมจมหายไปกับการสังเกตที่น่าพิงพอใจ จนผมลืมเลือนการมีอยู่ของตัวเอง ผมพบจุดที่ดันไม้มี
ความเจ็ดจ้า ซึ่งเชิญชวนความสนใจของผม และแล้ว ดันไม้นั้นก็พูดผมดันไม้นั้นบอกผมเกี่ยวกับต้นตระกูล
และบรรพบุรุษของมัน ที่เติบโตมานับพันปีที่แล้ว จากนั้นจุดที่เป็นประกายไฟของภูเขาาก็เริ่มสนทนากับ ผม
มันแจ้งว่ามันก็เกิดและเติบโตเช่นเดียวกับสิ่งถูกสร้างอื่นๆ ความแตกต่างเพียงอย่างเดียวคือ สำหรับพวกมัน
แล้วกาลเทศะไม่ได้มีค่าเหมือนกับที่มีต่อ สิ่งถูกสร้างอื่นๆ อัตราการเติบโตของมันช้ามาก หากการเติบโต
ของดันไม้ใน เวลา 5 ปี สำหรับมันแล้วต้องนับเป็นพันๆ ปี เมื่อผมถามถึงเหตุผล มันบอกว่า อัตราการหายใจ
ของพวกมันต่างกัน การหายใจครั้งหนึ่งกินเวลา 15 นาที และด้วยเหตุผลนี้การเติบโตของมันจึงใช้เวลานาน
มาก”

ไม่ประสงค์ออกนาม ละฮอร์

ได้ฝึกบทฝึกที่ 6 หลังจากที่ยังกิน ผมเป็นพยานได้ว่า ตัวเองถูกห่อหุ้ม อยู่ในเปลือกหอยทำด้วยแก้ว ในที่ห่อหุ้มนี้หลอดไฟเจดจ้า 6 ดวงถูกฝังไว้ หลอด ไฟดวงหนึ่งซึ่งเจดจ้าที่สุดถูกติดไว้ที่นาภีของฉัน มีสาย บางๆ จำนวนนับไม่ถ้วน แต่ละเส้นผู้ติดกับสิ่งถูกสร้างสิ่งหนึ่งในจักรวาล ดูเหมือนหลอดไฟนี้คือมือของ นัก เชิดหุ่นกระบอก เมื่อเชือกเหล่านี้เคลื่อนไหว สิ่งถูกสร้างต่างๆ ก็ปรากฏต่อ สายตาของเรา ผมรู้สึกตกใจกลัว ที่ได้เห็นสัตว์เหมือนฟองพอน ซึ่งมีขนาดใหญ่ เกือบเท่าภูเขา มีช่วงขนาดใหญ่จำนวนมากเร่ร่อนไปทั่วโลก สัตว์ที่น่ากลัวนี้ได้ กลืนช้างไปต่อหน้าต่อตาผมตัวหนึ่ง เหมือนกับปลาที่ถูกกระชั้บและกลืนลง ไป เป็น ภาพที่น่าขนพองสยองเกล้า จนผมไม่อาจดำเนินมูรอกอบะฮ์ต่อไปได้

เอ็น อักตาร จากซาร์โกดา เขียนว่า ผมได้ฝึกบทฝึกที่ 6 ใน 40 วัน หลัง ระหว่าง 10 วันแรกไม่เห็น อะไร ผมรู้สึกหนักศีรษะมาก มีความดันทาง ศีรษะด้านซ้าย ซึ่งทำให้ปวดศีรษะ เมื่อความเจ็บปวดทวีขึ้นจน ทนไม่ได้ ผมจึง ทำตามคำแนะนำของท่าน โดยดื่มน้ำผลไม้ผสมน้ำตาลวันละ 3 ครั้ง

“วันหนึ่งในสภาวะที่เจ็บปวดนั้นผมบังเอิญเดินไปที่สวน ซึ่งผมได้นั่งลงใกล้ บ่อน้ำ และจ้องมองไป ในอากาศ เมื่อแสงสว่างวาบเข้ามาในจิตใจของผม เป็น แสงที่เจดจ้ามากจนตาตาย และมองเห็นลำแสง ทั้งหมดเหมือนทับลำแสง อาทิตย์พุ่งออกจากจุดนาภีของผมด้วยดวงตาที่เบิกอยู่ สิ่งนี้ได้สร้างภาพขึ้นเมื่อ ผม เล็งไปที่ปลาในหนองน้ำด้วยความตั้งใจให้ปลาทั้งหมดขึ้นมาบนผิวน้ำ ซึ่งปลา ก็ทำตามนั้นและลอยขึ้นมา บนผิวน้ำ จากนั้นผมมีความปรารถนาที่จะให้ปลา ครั้งหนึ่งยังคงอยู่บนผิวน้ำ ส่วนอีกครึ่งหนึ่งให้จมลง ไป ซึ่งปลาก็ยอมทำตามเช่น นั้น จากนั้นได้เล็งลำแสงนั้น ไปยังคอกกุหลาบ โดยต้องการให้กลายเป็นสีขาว กลีบ ดอกไม้นั้นก็ได้กลายเป็นสีขาว แต่ผมต้องโศกเศร้าเมื่อดอกไม้นั้นได้แห้ง เหี่ยวเฉาไป”

คำเตือน นักศึกษาวิชาไตรจิตทั้งหมด ควรหลีกเลี่ยงการกระทำที่ เป็นการทำลาย การบังคับปลาให้ ขึ้นมาบนผิวน้ำและการเปลี่ยนสีดอกไม้เป็น ลักษณะของการทำลาย

วิชาไตรจิตสอนเพื่อให้บุคคลรับใช้มนุษยชาติ และสิ่งถูกสร้างของ พระเจ้า หลังจากคนมีความ พร้อมด้วยศักยภาพที่ซ่อนอยู่ในตัวเอง

เรามีความศรัทธาและเชื่อมั่นว่าพระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ได้บันดาลสิ่งต่างๆ ขึ้นมาในเชิงบวก และเพื่อ สร้างลักษณะความคิดที่เข้าใจรูปแบบเชิงบวก เรา จึงแนะนำบทเรียนเหล่านี้ ซึ่งกลมกลืนอย่างยิ่งกับบท ทดสอบทางจิตวิญญาณ ในคัมภีร์ของพระเจ้า และแบบฉบับของบรรดาศาสดาทั้งหลาย

ไม่มีผู้ใดที่มีจิตใจเชิงทำลายที่จะใช้ประโยชน์จากหนังสือเล่มนี้ เพราะ พฤติกรรมเชิงทำลายจะเป็น อันตรายต่อตัวเองเท่านั้น

บทฝึกที่ 7

การฝึกลมหายใจ

ปิดรูจมูกขวาด้วยนิ้วหัวแม่มือขวา ขณะนั่งอยู่ในท่าสบายๆ หายใจเข้าทางรูจมูกด้านซ้าย 10 วินาที กลับลมหายใจไว้ 30 วินาที หลังจากปิดรูจมูกด้านซ้ายด้วยนิ้วก้อยมือขวา

หลังจาก 30 วินาที เอานิ้วหัวแม่มือออกจากรูจมูกด้านขวา และหายใจ ออกเป็นเวลา 10 วินาที จากนั้นจึงหายใจเข้าทางจมูกด้านนี้อีก 10 วินาที และกลับลมหายใจไว้ 30 วินาที โดยการปิดด้วยนิ้วหัวแม่มือ หายใจออกผ่าน รูจมูกด้านซ้าย 10 วินาทีหลังจากเอานิ้วก้อยออก นี่คือการครบ 1 รอบ การฝึกนี้จะกระทำ 5 รอบ ในตอนเช้าตรู่และ 10 รอบในตอนค่ำก่อนเข้านอน การฝึก นี้จะให้ผลดีที่สุดหากกระทำในขณะที่ท้องว่างและ ที่อากาศเปิดโล่ง

นักศึกษาทั้งหมดที่ฝึกฝนการฝึกนี้ ขอให้รับประทานอาหารเช้ากันๆ ตั้งแต่เวลาเย็น โดยมีช่วงห่าง ประมาณ 3 ชั่วโมงระหว่างอาหารเช้ากับเวลาฝึก นั่นคือการฝึกควรเริ่มต้นหลังทานอาหารเช้าแล้ว 3 ชั่วโมง

หลังจากการฝึกลมหายใจนี้แล้วให้นั่งในท่าผ่อนคลายเพื่อทำมูรอกอบะฮ์ ปิดดวงตาของท่านด้วยฝ่า นุ่มๆ สีดํา ในลักษณะที่นัยน์ตานิ่งอยู่กับที่ด้วยแรง บังคับจากจิตใจ ฝ่านุ่มจะไม่ระคายเคืองดวงตา ใช้แรง บังคับดวงตาแต่น้อยเท่า นั้น ตอนนี้นักจินตนาการว่าสมองด้านซ้ายหมุนทวนเข็มนาฬิกา ระหว่างการฝึก นี้จะเล ารู้สึกว่าร่างกายเริ่มหมุนตาม อย่าให้ศีรษะเคลื่อนไหวระหว่างการฝึกนี้ การฝึกนี้ให้กระทำ 1 ครั้งหลังการฝึก ลมหายใจในตอนเช้าตรู่และกระทำ 1 ครั้งในตอนกลางคืน แต่แต่ละครั้งให้ปฏิบัติอย่างน้อย 15 นาที

นอกจากปฏิบัติดังนี้แล้ว ให้ทุกคนๆ หนึ่ง ที่จิตใจได้รับการขัดเกลาและ มีความใกล้ชิดจิตกับท่าน เตรียมแท่งไม้เนื้ออ่อนทรงลูกบาศก์แบบลูกเต๋าขึ้น จำนวน 50 ลูก หลังจากทาสีลูกเต๋านี้ด้วยสีน้ำเงินและ เขียนหมายเลข 1 ถึง 50 บนลูกเต๋าแต่ละลูก โดยเขียนทั้ง 6 ด้าน

แบ่งลูกเต๋านี้เหล่านี้ออกฝ่ายละ 25 ลูก

นั่งลงบนโต๊ะตรงข้ามกัน โดยมีฉากกระดาดแข็งหรือไม้กั้นระหว่าง สองคน เพื่อให้แต่ละฝ่าย มองเห็นกัน ทั้งสองคนมีสมุดบันทึกและปากกาพร้อม

ที่นี่ ให้คนหนึ่งนึกถึงหมายเลขลูกเต๋าวัว และแนะนำในใจให้อีกคนหนึ่ง หยิบลูกเต๋ามีหมายเลขนั้น ออกมา หมายเลขที่คิดไว้ในใจต้องเขียนไว้ในสมุดบันทึก อีกคนหนึ่งต้องพยายามรับเอาหมายเลขที่แนะนำ นั้นและหยิบลูกเต๋าวัวออก มาให้ตรงหมายเลข และต้องจดหมายเลขนั้นไว้ในสมุดบันทึก จากนั้นคนที่ทอด ลูก เต๋าก็พยายามสื่อสารทางจิตให้อีกคนหนึ่งหยิบลูกเต๋าวัวตามหมายเลขที่ตน แนะนำในใจออกมากระทำสลับ ไปมาระหว่าง 2 คนนี้ ทั้งสองคนก็จะหยิบลูกเต๋าวัวออกมาจน หมดฝ่ายละ 25 ลูก จากนั้นจึงเปรียบเทียบ หมายเลขที่บันทึกไว้กับหมายเลข ลูกเต๋าวัวที่หยิบออกมา ว่ามีที่ลูกที่ตรงตามที่จิตแนะนำ

การฝึกนี้ให้กระทำ 2 ครั้ง ใน 24 ชั่วโมง ครั้งละประมาณ 15 นาที และต้องกระทำอย่างต่อเนื่องจนอัตราการหีบเป็นไปตามที่จัดแนะนำขึ้นไปถึง ร้อยละ 75 หรือ 19 ลูก จาก 25 ลูก

แบบแผนที่มีผลกระทบทางโทรจิต

ตามคำรัสของพระเจ้า สิ่งถูกสร้างทุกชนิดนั้น มีสองแบบสองด้านซุ่ม ซ่อนอยู่ ขณะที่ด้านหนึ่งเปิดเผยและเด่นตระหง่าน อีกด้านหนึ่งกลับยังคงถูก ปกปิดและอำพรางไว้

ตัวอย่าง มนุษย์ประกอบด้วย 2 แบบคือ ผู้ชายกับผู้หญิง และพ่อกับแม่

ตามกฎการสร้างสรรค ผู้ชายและผู้หญิงต่างมีแบบของมันและกันอยู่ กล่าวคือมีความเป็นผู้ชายซ่อนอยู่ในผู้หญิงและมีความเป็นผู้หญิงซ่อนอยู่ในผู้ชาย

หากสาว (อีฟ) ไม่ได้ปรากฏอยู่ในอาดัม การกำเนิดของเธอก็เป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้น ตัวอย่างที่สองคือการกำเนิดของอีซา (เยซู) จากท่านหญิง มัรยัม (มารี) ดังนั้นปัจเจกทุกคนจึงมี 2 ด้านทับซ้อนกันอยู่ ด้านหนึ่งเปิดเผย และเด่นชัดอีกด้านหนึ่งถูกปกปิดและอำพรางไว้ ผู้ชายและผู้หญิงก็มี 2 ลักษณะ นี้อยู่ในกันและกัน โดยด้านหนึ่งเปิดเผยและอีกด้านหนึ่งถูกปิดบังไว้ ด้านที่เปิด เผยของผู้หญิงคือสิ่งที่แสดงออกต่อหน้าเราในรูปแบบของความเป็นผู้หญิง แต่ด้านในของเธอเรามองไม่เห็น นั่นคือด้านที่แสดงออกของความเป็นผู้ชายถูก ปิดบังไว้ ดังนั้น ความเป็นผู้ชายคือด้านที่ผู้ชายแสดงออก ความเป็นผู้หญิงคือ ด้านที่ผู้หญิงแสดงออก ส่วนความเป็นหญิงคือสิ่งที่ผู้ชายซ่อนไว้และความเป็น ชายคือสิ่งที่ผู้หญิงซ่อนเอาไว้ ความเขี้ยวขวใจทางเพศและการปฏิสนธิวางอยู่ บนสองด้านนี้อย่างสิ้นเชิง ทรายใดที่ความเป็นผู้ชายในผู้หญิงมีอำนาจขึ้นมา เมื่อนั้นความเป็นผู้ชายดังกล่าว ก็จะยอมรับด้านผู้ชายที่ปรากฏอยู่ต่อหน้า และ มีความต้องการอย่างเต็มที่ที่จะซึมซับเข้าไปในความเป็นผู้ชายนั้นเพื่อความสำเร็จและความสมบูรณ์ในตัวเอง เช่นเดียวกันเมื่อความเป็นผู้หญิงในตัวผู้ชาย มีอำนาจขึ้น ก็ต้องการที่จะยึดเอาความเป็นผู้หญิงที่ปรากฏอยู่ตรงหน้ามาเพื่อความสมบูรณ์ของตน นั่นหมายความว่าความเขี้ยวขวใจทางเพศไม่ได้เกิดขึ้น ในตัวผู้หญิงและผู้ชายที่ปรากฏอยู่ต่อหน้าเรา แต่เป็นความต้องการความ สมบูรณ์ของความ เป็นผู้ชายและผู้หญิงที่ซุ่มซ่อนอยู่ในตัวพวกเขา

นี่คือสิ่งที่ เรียกกันโดยทั่วไปว่าความ เขี้ยวขวใจทาง เพศ กรณีความ เปลี่ยนแปลงทางเพศเป็นสังขรรคาที่เราสังเกตเห็น สิ่งนี้เกิดขึ้นเพราะ แรงกระตุ้นที่มีอยู่ทั่วไป ได้เข้มข้นขึ้นและมีอำนาจควบคุม จนกระทั่งแรงกระตุ้น ด้านที่ปรากฏอยู่ของมนุษย์ถูกควบคุมและปิดบัง จนในที่สุดผู้ชายก็เปลี่ยนแปลง เป็นผู้หญิง และเมื่อแรงกระตุ้นด้านที่ปรากฏอยู่ของผู้หญิงถูกอำนาจควบคุม ของความเป็นผู้ชายที่อยู่ในตัว เธอก็จะกลายเป็นผู้ชาย

สูตรแห่งการสร้างสรรคนี้ ใช้ได้เท่าเทียมกันในขอบเขตอันของชีวิต ตัวอย่างเช่นขอให้เราศึกษาชาย 2 คน คนหนึ่งไม่สบาย อีกคนหนึ่งมีสุขภาพดี นั่นหมายความว่าความป่วยไข้ได้ควบคุมชายที่ไม่สบาย และ

ความสุขภาพดี ได้ถูกปิดบังไว้ เช่นเดียวกันในชายที่มีสุขภาพดี สุขภาพที่ดีนั้นมีอำนาจควบคุม ส่วนความป่วยไข้ถูกปิดบังและซ่อนเร้นไว้ และเมื่อใดก็ตามที่ด้านป่วยไข้มีอำนาจ ควบคุมด้านที่มีสุขภาพดี มนุษย์ก็จะไม่สบาย หรือเมื่อด้านสุขภาพดีมีอำนาจเหนือความป่วยไข้ที่ปรากฏอยู่ สุขภาพของมนุษย์ก็จะดีขึ้น

มีผู้คนที่มีความสุขและเจริญมั่นคง และที่ตรงข้ามกันคือผู้ที่มีความทุกข์ และวิตกกังวล ตามกฎของการสร้างสรรค์ สภาพแวดล้อมก็มี 2 แบบ หรือ 2 ด้าน ด้านหนึ่งคือความสันติและความสงบ และอีกด้านหนึ่งคือความทุกข์และการวิตกกังวล ถ้าสภาพแวดล้อมที่เป็นความทุกข์และการวิตกกังวล มีอำนาจเหนือสภาพแวดล้อมที่เป็นความสุขสันติ สภาพแวดล้อมนั้นก็จะเปลี่ยนเป็น ความทนทุกข์ แต่ถ้ามนุษย์สามารถควบคุม และมีอำนาจเหนือสภาพแวดล้อม ที่เลวได้ ด้วยการเข้าไปสู่ความคิดและพลังทางจิตวิญญาณที่ถูกต้อง ดังนั้น ความสันติและความสงบก็จะเริ่มซึมซาบเข้าไปในชีวิตของผู้คน

สูตร ทุกสิ่งทุกอย่างปรากฏอยู่ในจักรวาล ไม่อยู่ในลักษณะวงกลมก็อยู่ใน ลักษณะสามเหลี่ยม ไม่มีสิ่งใดปรากฏอยู่ในโลกและฟากฟ้านี้ ซึ่งสามารถยก เว้นไปจากกฎนี้ได้ สำหรับสิ่งถูกสร้างบางอย่างควบคุมโดยสามเหลี่ยมและ บางอย่างควบคุมโดยวงกลม โลกของเราในเชิงของรหัสยะเป็นที่รู้จักในฐานะ ปริมาตรที่ปรากฏอยู่ ถูกควบคุมโดยสามเหลี่ยม

เป็นที่ชัดเจนอย่างยิ่งในบทที่ผ่านมา ที่ว่าทุกสิ่งทุกอย่างบน โลกนี้เป็น พลังงานจลน์ที่เคลื่อนไหว หายใจและมีชีวิต นี่หมายถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่แตกต่างกัน ไม่ว่าเราจะถือว่ามีชีวิตหรือไม่ก็ตาม เช่น ภูเขาและเนินดิน เป็นต้น

ตามกฎแห่งธรรมชาติและการสร้างสรรค์ การก่อตัวของภูเขา ก็เป็นการ สร้างด้วยจิตสำนึกเช่นกัน ภูเขามีการหายใจ เกิดและเติบโต แต่เพราะสูตร การสร้างสรรค์และเติบโตของภูเขาเกือบจะเป็นการหยุดนิ่ง อัตราการหายใจ ของมนุษย์อยู่ที่ 18-20 ครั้งต่อนาที ขณะที่การหายใจของภูเขาอยู่ที่ 15 นาที การหายใจของแต่ละสิ่งมีชีวิตมีการกำหนดที่แตกต่างกันไป

กฎอื่นที่สำคัญและควรกล่าวถึงคือ ด้วยความจำเป็นแห่งการดำรงอยู่ ทุกสิ่งจะมีรูปพรรณสัณฐานแน่นอน บางครั้งมนุษย์มีประสบการณ์ที่มีความสุข และบางครั้งมีความทุกข์ มีเวลาเจ็บป่วยและเวลาที่สุขภาพดี เมื่อเราสังเกต สภาพทั้งสองผ่านทางดวงตาภายในของเรา จะพบว่าทั้งสองก็มีลักษณะเฉพาะ ที่พิเศษและรูปแบบที่แตกต่างกัน ในกรณีของโรคต่างๆ ก็คล้ายกัน แต่ละโรค มีรูปแบบและลักษณะเฉพาะของตัวเอง ไทฟอยด์มีลักษณะพิเศษของมันเอง

อีสุกอีใสก็มีลักษณะเฉพาะของมันเอง และแม้แต่มะเร็งก็ตาม กฎที่เกี่ยวข้อง กับสิ่งเหล่านี้ได้อธิบายไว้อย่างชัดเจนในหนังสือ “Light and color therapy” ว่ามนุษย์สามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้ หลังจากการติดต่อแบบโทรจิต กับเขา เหมือนกับ โรคติดต่อซึ่งสามารถติดต่อทางโทรจิตได้ เพื่อให้ปลดปล่อยผู้ป่วย โรคทั้งหมดตอบรับในทางบวก และผู้ป่วยมีอาการทุเลาขึ้น ตัวอย่างเช่น ถ้าบาง คนมีอาการปวดหัว ก็ให้เพ่งจิตใจไปที่อาการปวดหัวนั้น เป็นไปได้ที่หนึ่งในลง สิ่งนั้นจะเกิดขึ้น คือรูปร่างลักษณะของการปวดหัวหรือ

ภาพเงาของมันจะปรากฏ ในมโนภาพของท่าน ถ้าตอนนี้ท่านแนะนำให้มีมันหายไป มันก็จะหายไปหลังจากยอมรับคำแนะนำ ด้วยวิธีการเช่นนี้ท่านสามารถบำบัดโรคใดๆ ก็ได้และ สามารถรักษาผู้ป่วยคนใดก็ได้ที่โรคนั้นไม่มีหลักฐานใดๆ เป็นข้อพิสูจน์

ใช่แล้ว บางโรคนั้นก็มีหลักฐาน และโรคหนึ่งนั้นก็คือ มะเร็ง

รักษาโรคมะเร็งด้วยโทรจิต

มะเร็งทำลายกระแสเลือด กลไกการทำงานคือกระแสไฟฟ้าเริ่มไหล เวียน ในลักษณะที่ส่วนซึ่งถูกกระทบกระเทือนไม่สามารถดำรงเส้นทางของมัน ได้อีกต่อไป สิ่งนี้นำไปสู่การสิ้นชีวิต สถานการณ์เช่นนี้ เป็นผลให้เกิดการสร้าง ตัวหนอนกลมบางๆ ในส่วนของเลือดดังกล่าว ความจริงตัวหนอนนี้คือรูที่ดูดกลืนกระแสไฟฟ้า กระแสไฟฟ้าซึ่งรับผิดชอบต่อชีวิตของอวัยวะซึ่งถูกวงแหวน เล็กๆ นี้ดูดกลืน ก็จะกีดกันอวัยวะออกจากกระแสชีวิตที่ไหลอยู่ในร่างกาย เหมือนกับกระแสไฟฟ้า

ตามที่กล่าวข้างต้น มะเร็งคือโรคที่มีหลักฐานพิสูจน์ได้โรคหนึ่ง ซึ่งมีความ รู้สึกได้ยิน ถ้าสามารถติดต่อได้ด้วยโทรจิต และได้รับการแนะนำวิงวอน เมื่อ คนไข้นอนหลับและคุณอยู่คนเดียว ซึ่งคุณมีความเชื่อ อาหารอย่างยิ่ง คนไข้ที่อยู่ ในความเจ็บปวดที่แสนสาหัส ขอได้ยกโทษให้เขาด้วย ดังนั้น จากการให้ความสนใจความรู้สึกแห่งมิตรภาพของคุณ มันก็จะจากคนไข้ไป

บทฝึกที่ 8

การฝึกกลมหายใจ

ปิดจุมูกด้านขวาของคุณ ด้วยนิ้วหัวแม่มือขวา หลังจากนั้นนั่งในท่าที่สบายแล้ว

สูดลมหายใจเข้าทางจุมูกด้านซ้าย 10 วินาที กลั้นลมหายใจไว้ 45 วินาที หลังจากที่ได้จุมูกด้านซ้ายด้วยนิ้วก้อยมือขวา

หลังจาก 45 วินาทีแล้วเอานิ้วหัวแม่มือออกจากจุมูกด้านขวา และ หายใจออก 10 วินาที ที่นี้จึงหายใจเข้าทางจุมูกเดียวกัน 10 วินาที และ กลั้นลมหายใจไว้ 45 วินาที ปิดด้วยนิ้วหัวแม่มือขวา หายใจออกทางจุมูกด้าน ซ้าย หลังจากเอานิ้วก้อยออก นี้คือครบ 1 รอบ ปฏิบัติให้ครบ 20 รอบ การฝึก นี้ให้ปฏิบัติในตอนเช้า และตอนเย็นก่อนเข้านอน การฝึกนี้จะ ได้ผลดีเยี่ยมถ้า ปฏิบัติในขณะที่ท้องว่างในสถานที่โล่งอากาศถ่ายเทสะดวก

นักศึกษาทั้งหมดที่ฝึกฝนการฝึกนี้ ได้รับการแนะนำให้รับประทาน อาหารเย็นเร็วขึ้น จะต้องมี

ช่องว่างระหว่างอาหารเย็นกับการฝึกประมาณ 3 ชั่วโมง นั่นคือการฝึกจะกระทำหลังจากอาหารเย็นแล้ว 3 ชั่วโมง

หลังจากปิดตานั่งในท่าที่ผ่อนคลายแล้ว ดังที่กระทำก่อนหน้านี้ และ จินตนาการว่ามีจุดสว่างไสว ภายในจิตใจของท่าน เมื่อเพ่งจิตใจไปที่จุดนี้แล้ว ให้ เคลื่อนจุดดังกล่าวทวนเข็มนาฬิกา เหมือนกับที่ทำกับ สมอของท่านในการฝึก ที่ผ่านมา “มูรอกอบะฮ์” นี้ จะต้องปฏิบัติเป็นเวลา 20 นาที ครั้งหนึ่งในตอน เช้า และครั้งหนึ่งในตอนกลางคืน

เมื่อการฝึกนี้มีความสมบูรณ์ เลือกเพื่อนของท่านคนหนึ่ง ซึ่งมีความ ชมักเขม่นในเรื่องการศึกษาไตร จิต และสำเร็จการฝึก เรื่อง ไตรจิต เรียบร้อย แล้ว ระยะทางระหว่างกันไม่ใช่ประเด็น เขาสามารถอยู่ในส่วน โคของโลกรู้ได้

ณ การตกลงร่วมกัน และตามเวลานัดหมาย ทั้งสองคนส่งสารซึ่งกัน และกันสารที่ส่งให้กันจะต้อง บันทึกรายละเอียดและวันเวลา เพื่อเปรียบเทียบ ในภายหลังเมื่อ โอกาสอำนวย หลังจะอัตราการประสบความสำเร็จในการส่ง และรับสารอยู่ที่ร้อยละ 50 ที่ท่านสามารถเริ่มฝึกกับคนธรรมดาในสภาพ แวดล้อม ปกติได้ ตัวอย่างเช่น ท่านสามารถแนะนำไตรจิตแก่ผู้ป่วยไข้ที่มีอาการ ดีขึ้นและสุขภาพของเขา ฯลฯ.

จิตใจ...คือต้นไม้

คำถาม เป็นความจริงหรือไม่ที่ว่า นักศึกษาทางด้านอภิปรัชญาและ ศาสตร์ที่ลึกลับ คือผู้ที่ขี้แยและ ยังไม่บรรลุฤทธิภาวะ ขณะที่ผู้ซึ่งบรรลุฤทธิภาวะ แล้วอันได้แก่นักวิชาการ ปัญญาชนและผู้ซึ่งเข้าหาธรรมะ ก็ คือผู้ที่สุดโต่งไม่อาจศึกษาศาสตร์นี้ได้

ตอบ จิตใจของมนุษย์ เป็นสิ่งถูกสร้างที่สมบูรณ์ที่สุดสิ่งหนึ่งของพระเจ้า เป็นเจ้า ผู้ทรงสูงส่ง ซึ่งเป็น ดินแดนที่อุดมสมบูรณ์ ซึ่งต้นไม้หลากหลายพันธุ์เจริญ เติบโตได้ ต้นไม้ที่เติบโตในดินของจิตใจคือศาสตร์ ต่างๆ ที่อยู่นอกเหนือการควบคุมซึ่งมีมหาศาล จนการนับจำนวนอันมากมายของพวกเขาแทบจะเป็นไป ไม่ได้ ในบรรดาศาสตร์ของอภิปรัชญาและศาสตร์ที่ลึกลับมี, จุดยืน, ของตนเอง ศาสตร์ ทางอภิปรัชญาซึ่งรู้จัก กันในฐานะศาสตร์ทางจิตวิญญาณหรือจิตวิญญาณนิยม

กิ่งก้านที่เขียวชอุ่มของต้นไม้ สามารถใช้ในเป้าหมายและวัตถุประสงค์ ที่มีประโยชน์ ขณะที่กิ่งที่แห้งและถูกถอนกินสามารถใช้เป็นเชื้อเพลิงได้

ชายหนุ่มและหญิงสาวเปรียบเสมือนกิ่งก้านต้นไม้ที่เขียวชอุ่ม ขณะที่คน แก่และคนมากเหตุผล เหมือนไม้แห้ง ซึ่งไม่มีการร่ำเรียนวิชาการใดที่เขาสนใจ

ในขอบข่ายแห่งการสังเกตและประสบการณ์ของบรรดานักจิตวิทยา และผู้นำทางด้านศาสตร์ทาง

อภิปรัชญาทั้งหลาย ซึ่งประกาศเหตุผลขั้นพื้นฐานของสำหรับสิ่งนี้ ได้กล่าวว่า ความต้องการขั้นพื้นฐาน สำหรับการศึกษาศาสตร์ ทางด้านจิตวิญญาณ ธรรมชาติที่นุ่มนวล หัวใจที่อ่อนโยนและจิตใจที่ไม่กังวล ด้วยวัยที่มากขึ้น หลังจากที่ถูกลักขังอยู่ในเปลือกของอุมการณณ์เฉพาะของตนเอง คนผู้หนึ่งก็จะเติบโตขึ้นมา เป็นผู้มีใจคับแคบ หัวใจที่หยาบกระด้างและ ประกาศว่าตนเองได้รับอุมการณณ์ของชีวิตแล้ว ขณะที่จิต วิญญาณนิยมไม่ยอม รับการเข้าใกล้ลักษณะนี้ด้วย

มันเป็นความจริงที่ตรงไปตรงมาว่า ผู้หนึ่งสามารถเรียนรู้จากครูของตนเอง ได้ ยกเว้นเขาไม่พร้อมที่ จะยอมรับสิ่งที่ครูบอก ในฐานะคำสั่งเสียที่เด็ดขาด ถ้าเด็กไม่ยอมรับ “ก.ไก่” ว่าเป็น “กอไก่” เขาจะไม่สามารถเรียนรู้เรื่องตัว อักษรได้

นักศึกษาที่เขาวัยและหญิงสาวผู้บริสุทธิ์สามารถสำเร็จการศึกษา ศาสตร์เหล่านี้ได้ เพราะพวกเขา ไม่มีความสงสัยหรือข้อแม้ และยึดมั่นความ คิดที่ไม่ยืดหยุ่นใดๆ พวกเขายอมรับสิ่งที่ได้รับการบอกเล่าให้ ยอมรับโดยง่าย ผู้อาวุโสแทนที่จะยอมมอบตัวเองแก่ครูทางจิตวิญญาณ ในขอบข่ายแห่ง อุมการณณ์พิเศษ และความคิดที่มั่นคง กลับพยายามเข้าไปตัดสินคำแนะนำของ ครู และพยายามวิเคราะห์ความรู้ ซึ่งตัวเองก็ยังไม่รู้แม้แต่ระดับ ก ข ค ในขอบข่ายของตรรกะและปรัชญาเลย

สิ่งนี้ผู้ที่ปรารถนาในการศึกษาศาสตร์ทางอภิปรัชญาทั้งหมด ต้องจดจำ ไว้ในใจก็คือ อุมการณณ์ที่มี ขอบเขตจำกัด ผู้เข้าใกล้ความสุขโต่ง และที่ลือว่า ตนเป็นผู้ในขอบข่าย พร้อมด้วยความรู้สึก วางภูมิใน ความสามารถของ พวกเขา เป็นเพียงครชนิ่งซึ่งการเข้าใกล้ความผิดพลาดของพวกเขาส่งมีแต่ จะเป็น อุปสรรคในการมีหัวใจที่ไม่วอกแวกและอิสระเท่านั้น เมื่อบางคนถูกกีด กันจากความโปรดปรานของการมี จิตใจที่เข้าใกล้ความอิสระ และไม่มีอุปทาน ความสงสัยและการตามอำเภอใจ ก็จะกลืนความสามารถตาม ธรรมชาติที่ให้ แก่เขาเข้าไป หลังจากตั้งจุดความสนใจในการเกาะกุมของพวกเขาลแล้ว

นี่คือสถานการณ์อันน่าเศร้า เหตุการณ์เดียวกันเกี่ยวกับที่พระผู้เป็นเจ้าของ ผู้ทรงสูงส่ง ได้กล่าวไว้ใน คัมภีร์อัล กุรอานว่า

“อัลลอฮ์ได้ทรงประทับตราบนหัวใจของพวกเขา และบนหูของพวกเขาแล้ว และบนตาของพวกเขา ก็มีสิ่งบังบดอยู่และเขาเหล่านั้น จะได้รับการ ลงโทษอันมหันต์” (บทที่ 2 โองการที่ 7)

บุคคลทางจิตวิญญาณ

สเวตลানা ทาโดโรวิช

คำถาม ทฤษฎีที่ท่านตั้งขึ้นเกี่ยวกับโทรจิตนี้ แนะนำว่า ท่านต้องการ สวงนรักษา ความรู้นี้ไว้ให้แก่ มุสลิมเท่านั้น ท่านต้องการสร้างความรู้สึกลึ้น ฝักฝักที่นิยมในศาสตร์ทางด้านอภิปรัชญาว่า อภิปรัชญานี้เป็น

มรดกของมุสลิม และมุสลิมเท่านั้นที่สามารถเป็นผู้นำแห่งความสมบูรณ์ในศาสตร์เหล่านี้หรือ

ตอบ ผู้ใดก็ตามที่ได้รับความพึงพอใจ อย่างชัดเจนแท้จริง ในขอบข่าย ใดๆ ของศาสตร์ทางจิตวิญญาณ ความคิดของเขาจะเข้าใจการออกห่างจาก ลัทธิวัตถุนิยมตามลำดับ และเขาเห็นทุกๆ ปรัชญาการณณ์ของชีวิต

มันจะกลายเป็นความเชื่อที่ถูกสร้างขึ้นของผู้นั้นว่า ความสามารถ ทุกอย่างขึ้นอยู่กับจิตวิญญาณเพียงอย่างเดียวเท่านั้น เขาารู้และรู้จักมันดีว่า มนุษยชาติทั้งหมด ได้รับความโปรดปรานด้วยศักยภาพทางด้านจิตวิญญาณ และทุกคนสามารถฉวยความได้เปรียบของความสามารถพิเศษแห่งวิญญาณ ของตนได้

เมื่อผู้หนึ่งพึงพิจารณาโครงสร้างที่ก่อตัวขึ้นของโลก หลังจากโศกพิน ออกมาจากปริมณฑลที่จำกัดของมนุษยชาติ เขาก็มีความรู้ว่าทุกซอกทุกมุมของ โลกถูกบรรจุไว้ด้วยแสงและความสว่างไสว เขายังมีความรู้ด้วยว่า ถ้าอุบัติเหตุ พรุณแรงเกิดขึ้น คลื่นของ โศกนาฏกรรมนั้นจะทิ้งร่องรอยประทับไว้ตลอดไป ณ สถานที่ซึ่งเกิดอุบัติเหตุขึ้น อุบัติเหตุนี้จะถูกบันทึกไว้บนประวัติศาสตร์โลก เหมือน กับเหตุการณ์สำคัญอื่นๆ ที่ถูกบันทึกไว้ ในความทรงจำ และยังคงชัดเจนอยู่ ความทรงจำเกี่ยวกับ โศกนาฏกรรมและเหตุการณ์ต่างๆ ได้ถูกประทับไว้บน กำแพงแห่งหลักฐานและวัตถุพยานอย่างอื่น คลื่นของความน่าหวาดกลัวของ เหตุการณ์ยังคงค้างอยู่ไม่รู้คลาย และรอยประทับของเหตุการณ์ยังคงอยู่ที่นั่น บนภาพอย่างยาวนาน หลังจากตัวเหตุการณ์ได้ถูกลืมนั่นไปแล้ว

บางครั้ง เหตุการณ์ที่น่า สยดสยองที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและ โศก นาฏกรรม ณ สถานที่หนึ่ง ก็ทำให้สถานการณ์เคร่งเครียดขึ้น และสถานที่พิเศษ ดังกล่าว จะกลายเป็นสัญลักษณ์ของความโหดร้าย และเริ่มต้นมีการปรากฏ ขึ้นของการสิ่งสถิต ผู้ที่มีความรู้สึกอ่อนไหวหรือมีประสาทอ่อนแอจะรู้สึกหวาด กลัวหรือหวาดหวั่นเมื่อ ไปเยี่ยมชมสถานที่แห่งนั้น ประสาทรู้สึกได้เพราะ อิทธิพลของคลื่นที่แผ่ออกมาโดย ภาพยนตร์ของเหตุการณ์โศกนาฏกรรมในอดีต ที่ถูกบันทึกไว้ ได้ถูกแสดงออกมาในฐานะที่เป็นความรู้สึกถึงผลกระทบ ณ สถานที่แห่งการสิ่งสถิตดังกล่าว ผู้คนที่มีการรับประสาทสัมผัสพิเศษ สามารถรู้สึกถึงคลื่นแห่งความน่าหวาดกลัวซึ่งประทับอยู่ซึ่งสว่างจ้ามากกว่า ดังนั้น ความรู้สึกน่ากลัวเกี่ยวกับสถานที่สิ่งสถิตพิเศษเฉพาะเช่นนั้น ไม่ใช่เพราะความทรง จำของผู้คน แต่เพราะคลื่นของความทรงจำที่ยังคงค้างอยู่ ของเหตุการณ์โศก นาฏกรรมดังกล่าวนี้ซึ่งได้รับการเก็บรักษาไว้

ในเชิงรหัสยะ ความรู้สึกน่ากลัวดังกล่าวคือต้นเหตุเพราะความ โศกเศร้า เสียใจของสถานที่เกี่ยวข้องกับ ความน่าขนพองสยองเกล้า และเหตุการณ์โศก นาฏกรรมซึ่งเกิดขึ้นที่นั่น การแสดงความอาลัยแก่สิ่งที่ไม่มีชีวิต จะปรากฏเป็น บทกวีมากกว่าการนำเสนอความจริง แต่ผู้ที่ได้รับมอบความรู้สึกซึ่งถูกทำให้ บริสุทธิ์ และความสามารถที่จะทราบความจริงของอาณาบริเวณที่มองไม่เห็นนั้นรู้จักมันดีว่า จักรวาลไม่ใช่สิ่งใด นอกจากเครือข่ายที่เหลือเชื่อที่สุดของคลื่น แต่ละคลื่นและทุกๆ คลื่นประกอบด้วยข้อมูลที่คงที่แน่นอน ส่วนเล็กๆ ของข้อมูล นี้ได้รับโดยผ่านอวัยวะทางกายภาพของร่างกาย แต่สำหรับส่วนหลักของข้อมูล ต้องการ

การรับความรู้สึกสัมผัสพิเศษเพื่อการหยั่งรู้ที่แน่นอน

ผู้มีส่วนร่วมทางจิตวิญญาณ ก็คือผู้ที่หลังจากได้เรียนรู้ในการใช้ความรู้สึกที่ถูกทำให้บริสุทธิ์พิเศษ จะประจักษ์ในโลกที่มีมุมมองกว้างและได้รับข้อมูล ในแนวคิดที่กว้างมากกว่า ไม่มีนักจิตวิญญาณนิยมคนใดจำกัดขอบเขตความรู้ส่วนใดแก่ประชาชาติใดเป็นพิเศษ หรือประเด็นใดแก่ชั้นชั้นใดโดยเฉพาะศาสตร์ทางด้านจิตวิญญาณนั้น เป็นมรดกของมนุษยชาติทั้งหมด

ปัจเจกของทุกๆ ประชาชาติ มีสิทธิของพระเจ้าที่จะได้รับองค์ความรู้ ของพระองค์ที่นำมาโดยบรรดาศาสดา เป็นที่น่าเสียดายอย่างยิ่งที่ต้องกล่าวว่า บรรดามุสลิมนั้นตัดสิทธิตัวเองจากมรดกอันทรงคุณค่าทางความรู้ ที่บุคคลรุ่น ก่อนได้เสาะแสวงหาไว้ เพียงเพราะทรรศนะที่ไม่นำพาต่อวิชาการศึกษาที่สืบเนื่องมาจากบรรพบุรุษ

ขณะที่ประชาชาติที่ไม่ใช่มุสลิม ยังคงหิวกระหายที่จะสำรวจความจริงแท้ของศาสตร์แห่งอภิปรัชญา และพวกเขาก็ประสบความสำเร็จในขอบข่าย ที่ยิ่งใหญ่ ตัวอย่างหนึ่งก็คือผลการทดลองของนักวิทยาศาสตร์รัสเซีย ซึ่งจาก การทดลองดังกล่าว พวกเขาจึงกำหนดให้ โทรจิตซึ่งเป็นสาขาวิชาอภิปรัชญา นั้น คือความเป็นจริงทางวิทยาศาสตร์ นักจิตวิทยาและปรจิตวิทยาของชาติ อื่น ต่างวิตกในความสำเร็จของนักวิทยาศาสตร์รัสเซีย เพราะรู้ว่าถ้าหลังจาก ประชาชาติเข้าใจเกี่ยวกับการทำงานของสมองถูกทำลายแล้ว มนุษยชาติ ทั้งหมด ก็จะบังคับให้สวมปลอกแห่งความเป็นทาสของประชาชาตินั้น และ ทรัพยากรธรรมชาติของโลกนี้ ก็จะตกอยู่ในการจัดการของประชาชาติดังกล่าว.

จิตวิญญาณ กับเวทมนต์คาถา

คำถาม เหตุการณ์ที่รายงาน โดยผู้ที่ฝึกบทเรียนของ โทรจิตเกือบทั้งหมด เกี่ยวกับเรื่องการพบวิญญาณที่สูงส่งและสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ ทั้งยังมีรายงานว่า มีบ้าง ที่พวกเขาเผชิญหน้าสิ่งถูกสร้างที่มีสิทธิพิเศษ แต่ไม่มีรายงานว่า มีผู้ใด พบกับมารหรือวิญญาณที่ชั่วร้าย แม้ว่าสิ่งเหล่านี้ก็เป็นสิ่งถูกสร้างที่อยู่ในโลก ที่มองไม่เห็นเช่นกัน

ตอบ ตามปกติมีลักษณะที่แตกต่างกัน 2 ประการ เกี่ยวกับการศึกษา ศาสตร์ใดๆ รวมทั้งเรื่อง โทรจิต ก็ไม่ได้รับการยกเว้น ลักษณะที่หนึ่งถูกเรียก ว่า ลักษณะของพระเจ้า และลักษณะที่สองคือลักษณะของความชั่วร้าย ถ้าความรู้ถูกเล่าเรียนด้วยความตั้งใจเชิงสร้างสรรค์และเป็นด้านบวก ดังนั้น มันก็จะพลังของพระเจ้า ถ้าความรู้ได้รับมาด้วยเจตนาที่มุ่งร้ายและเป็นเชิง ลบ ดังนั้น จึงเป็นที่ชัดเจนว่ามันเป็นพลังของความชั่วร้าย การสร้างสรรค์และ การประดิษฐ์เป็นเป็นพฤติกรรมของพระเจ้า ส่วนการทำลายและความชั่วร้าย เป็นการกระทำของมาร ความจริงมนุษย์มี 2 พวก พวกหนึ่งมีลักษณะของการ สร้างสรรค์ และอีกพวกหนึ่งมีลักษณะของการทำลาย ความคิดในลักษณะทั้ง สองเป็นความแตกต่างและตรงข้ามซึ่งกันและกัน คำพูดที่ใช้

กระตุ้นความคิด ทั้งสองลักษณะนี้ ก็แตกต่างกันเช่นกัน

ศาสตร์เกี่ยวกับเรื่องลึกลับ เมื่อได้รับการศึกษาด้วยความตั้งใจและความ ทะเยอทะยานที่เป็นเชิงลบถูก เรียกว่า เวทมนต์คาถา คำที่ใช้ในศิลปะความชั่วร้ายและเวทมนตร์คาถาก็คือเช่น “ดีวะฮ์” และ “กาลิวะฮ์” นี้ เป็นคำก่อนยุค เชมติคของประชาชนที่อยู่ในทางนำจนถึงสมัยศาสนา โนอา (นูอ์) ซึ่งเท่ากับคำว่า “อัลลอฮ์” และ “อิลลัลลอฮ์” หลังจากยุค โนอาแล้วคำว่า “ดีวะฮ์” และ “กาลิวะฮ์” ถูกประกาศเลิกล้มไปและคำว่า “ตัมกะฮ์” และ “ตัมกียะฮ์” ได้รับการแนะนำ ประชาชนที่อยู่ในหนทางที่ถูกต้อง ขอมรับการเปลี่ยนแปลง แต่ประชาชนที่มีลักษณะไปในทางทำลายปฏิเสธที่จะรับรู้ การเปลี่ยนแปลง และ การยกเลิกถูกยอมรับโดย พวกที่ถือเวทมนตร์คาถา จากนั้นในหลายศตวรรษ ก่อนการมาของศาสดาอิบรอฮีม คำว่า “อัลลอฮ์” และ “อิลลัลลอฮ์” จึงถูก ประกาศให้เป็นคำของผู้อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง ส่วนคำว่า “ตัมกะฮ์” และ “ตัมกียะฮ์” ถูก ยกเลิก นับแต่บัดนั้น 2 คำนี้จึงถูกใช้โดยประชาชนผู้อยู่ในทาง นำ ส่วนผู้ที่ถือเวทมนตร์และคาถา ยังคงใช้ที่ ถูกยกเลิกทั้งสอง เพื่อประพาดิ ปฏิบัติสิ่งที่ชั่วร้ายของตน โดยการกระตุ้นความคิดในเชิงทำลายของพวกเขา

ในคัมภีร์อัล กุรอาน การเข้าใจลึกความรู้ที่แตกต่างกัน 2 ทางได้รับการ อรรถาธิบายไว้ในเรื่องราว ของโมเชส (มุซา) เมื่อโมเชสเข้าพบฟาโรห์ ในฐานะ ศาสนทูตของพระเจ้า ฟาโรห์ถือว่าสิ่งมหัศจรรย์ของ โมเชสเป็นเพียงคาถาอาคม และการเล่นกล และประกาศให้ท่านเป็นนักเวทมนตร์ พร้อมทั้งเชิญไปประชัน กับ นักมายากลของอาณาจักรวันนั้นถูกกำหนดขึ้น และทั้ง 2 ฝ่ายต่างมา ประชันหน้ากัน ฝ่ายหนึ่งคือ โมเชสและ อารอน และอีกฝ่ายหนึ่งเป็นนักมายากล ที่ยิ่งใหญ่ของอาณาจักร บรรดานักมายากลต่าง โยนเชือกและไม้เท้า ของตน ลงไป ซึ่งเปลี่ยนสภาพเป็นงูและมังกร เพื่อให้สามารถต่อกรกันได้โมเชสจึง โยน ไม้เท้าของท่านลง บนพื้นตามการคลาใจของพระเจ้า ไม้เท้าเปลี่ยนเป็นงูใหญ่และ กิ่งของนักมายากลจนหมด

ณ ที่นี้มีเรื่องที่ควรสังเกตคือ เมื่อนักมายากลโยนเชือกและไม้เท้าของ พวกเขา ลงไป มันได้กลายเป็น งู และเมื่อโมเชสโยนไม้เท้าลงไป มันได้กลายเป็น งูใหญ่ แล้วมีอะไรแตกต่างกันระหว่างงูและงูใหญ่ ที่เกิด จากการกระทำของ ทั้งสองฝ่าย ความแตกต่างก็คืองูใหญ่ของ โมเชสกลืนกินงูของนักมายากลจน หมด นั่น หมายความว่าความรู้ของ โมเชสอยู่เหนือกว่าความรู้ของนักมายากล ทำให้บรรดานักมายากลตระหนักถึง ความแตกต่างของมัน

การประลองระหว่างโมเชสกับนักมายากล ตามที่รายงานไว้ในคัมภีร์อัล กุรอาน ได้รับการอธิบายไว้ อย่างละเอียดลออถึงความรู้ของพระเจ้ากับความรู้ของนักมายากล นักมายากลพยายามสร้างความพึงพอใจ ให้พระเจ้า (ฟาโรห์) ของพวกเขา เพื่อรางวัลทางด้านวัตถุ ขณะที่โมเชสต้องการสร้างความพึงพอใจให้พระเจ้า โดยไม่หวังผลตอบแทนทางวัตถุ ภารกิจของโมเชสต้องการเพียง ให้พระเจ้าทรงยินดีและรับใช้มนุษยชาติ ความโน้มเอียงเชิงบวกทำให้ท่าน สามารถเอาชนะความรู้ทางไสยศาสตร์ของบรรดานักมายากลได้ ความรู้ ของ ท่านเป็นแหล่งแห่งการรู้จักพระเจ้า ผู้ทรงสร้าง ความรู้ของศาสดาเป็นความรู้ของพระเจ้าและใน ท้ายที่สุดจะนำไปสู่พระเจ้าผู้ทรงบันดาลโลกนี้

เราได้รับการเรียกร้องให้มีความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ ของบรรดาศาสดาที่บรรจุนอยู่ใน คัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ และหลีกเลี่ยงความรู้ที่มีพื้นฐาน ทางไสยศาสตร์และมารร้าย ด้วยเหตุผลที่แสนจะธรรมดา ในบรรดาเหตุผลทั้งหมด นั่นคือความรู้แรกมีพลังและมีอำนาจมากกว่าอีกความรู้หนึ่ง ความรู้ใดๆ ก็ตาม ที่วางอยู่บนความเห็นแก่ตัวและแรงผลักดันเพื่อการทำลายนั้น ไร้ ประโยชน์ทั้งต่อผู้เรียนเองและเพื่อนมนุษย์ ความรู้ที่วางอยู่บนพื้นฐานคำสอน ของบรรดาศาสดา เป็นความรู้ที่ไม่เพียงยังประโยชน์แก่ผู้เรียนเท่านั้นแต่ ยัง ประโยชน์ต่อเพื่อนมนุษย์ด้วย ผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหวในเชิงทำลาย จะได้รับพลังของพระเจ้า เป็นเจ้า และในท้ายที่สุดก็จะขึ้นสู่เหนือระดับสัจวัไปสู่อารมณ์สำนึกในพระเจ้าเป็นเจ้าและความจริงสูงสุด

ทั้งหมดที่เรานำเสนอในหนังสือเล่มนี้ กลมกลืนและใกล้เคียงกับระบบคิด บรรดาศาสดา และ บรรดาผู้เจริญรอยตามพวกท่าน ตั้งแต่ยุคที่ยังไม่มีการบันทึก เหตุการณ์เป็นแบบแผนที่แน่นอน แต่ถ้าความรู้ ได้รับมาโดยการเข้าใจลึกความ ชั่วร้าย มันก็จะกลายเป็นไสยศาสตร์แทนที่จะเป็นศาสตร์ทางจิตวิญญาณ จาก ศาสดาอับราฮัม (อิบรอฮีม) จนถึงโมเซส (มูซา) จากเยซู (อีซา) จนถึงศาสดา มุฮัมมัด (ขอความสันติพึงมีแต่ ท่านและลูกหลาน) ล้วนได้รับการสั่งสอน โดย บรรดาศาสดาว่า มนุษย์ควรจะต้องปลดปล่อยจากอำนาจที่ชั่วร้ายและควรรู้จัก ตัวเอง หลังจากคุ้นเคยกับพลังอำนาจของพระเจ้าเป็นเจ้า เพราะพลังอำนาจของ พระเจ้าและการเข้าใจลึกความคิดที่ถูกต้อง จะเป็น โครงสร้างเชิงบวก ขณะที่ พลังแห่งความชั่วร้ายและไสยศาสตร์ เป็น โครงสร้างของการทำลาย ความโหด ร้ายอำมหิต และเป็น โศกนาฏกรรมความทุกข์ยากของมนุษยชาติ.
